

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

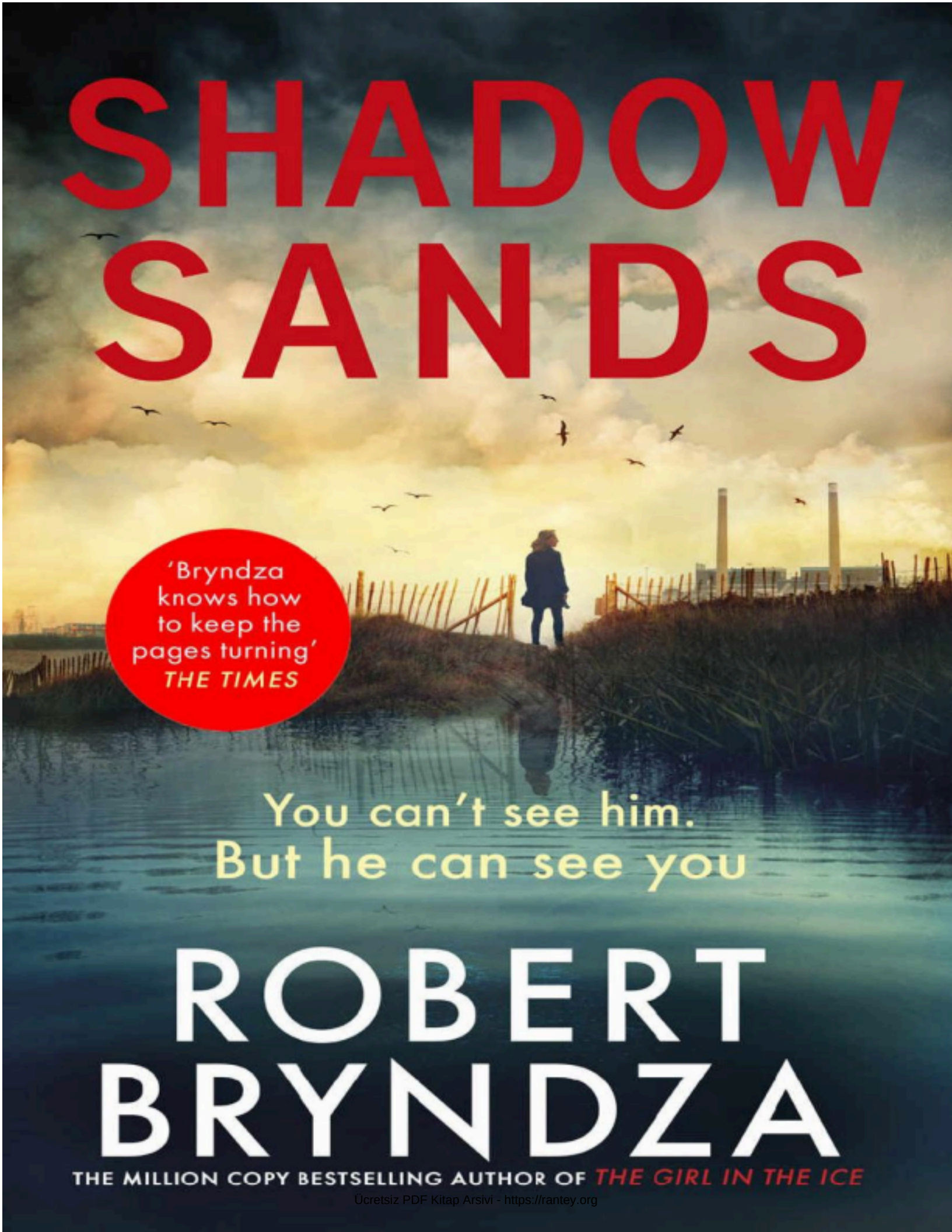
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SHADOW SANDS

'Bryndza
knows how
to keep the
pages turning'
THE TIMES

You can't see him.
But he can see you

ROBERT BRYNDZA

THE MILLION COPY BESTSELLING AUTHOR OF *THE GIRL IN THE ICE*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Övgü Dokuz Karaağaç:

'Bryndza benim tipim bir yazar ve *Dokuz Karaağaç* benim kitap türümdür. Kıvrımlı, karanlık ve katmanlı, ilk sayfadan itibaren desteklediğiniz bir başkahramanla bu, başka bir öne çıkan seri olacağı benziyor.' M. W. Craven, yazarı *Kukla Gösterisi*

'Boğazınızı yakalayan bir anlatı... Robert Bryndza sayfaları ve midenizi nasıl döndüreceğini biliyor' *Times*

'İtibarını kurtarmak için eski düşmanıya savaşmak zorunda kalan alingan, kusurlu Kate'i desteklememek mümkün değil' *Günlük Posta*

'Gerçekten dehşet verici karakterler ve baştan sona sürükleyici, sert bir hikayeye çok tüyler ürpertici. Bir sonraki Kate Marshall gerilim filmi Rachel Abbott'ı nefesim kesilerek bekleyeceğim. Ve *Böylece Başlıyor*

'Sonunda zekice bir değişiklik olan çekici bir kahramanın yer aldığı sürükleyici bir gizem' *İrlandalı Bağımsız*

'Hızlı tempolu, iyi şekillendirilmiş karakterlerle dolu, bu sağlam bir seri başlangıcı ve Kate Marshall'ı daha fazla görmeyi sabırsızlıkla bekliyoruz' *Suç Zamanı*

'Bryndza gerçekten muhteşem yeni bir dizi için ortamı hazırladı. Şiddetli, şaşırtıcı ve inanılmaz derecede okunabilir' LoveReading

'Zekice şeyler ve harika bir seri açılışı' *Günlük Spor*

'Bryndza'nın karakterleri o kadar canlı bir şekilde çizilmiş ki, en ufak bir karakter bile – tamamen insani ve benzersiz bir şekilde kusurlu. Entrikaları zekice, orijinal ve havalı ve zamanlama duygusu dayanılmaz derecede kusursuz. *Dokuz Karaağaç* Robert Bryndza zaten müthiş kanatlarını heyecan verici bir etki yaratacak şekilde mi açıyor?' Augusten Burroughs, yazarı *Makasla Koşmak*

[Ayrıca Robert Bryndza tarafından](#)

KATE MARSHALL SERİSİ

Dokuz Karaağaç

DEDEKTİF ERIKA FOSTER SERİSİ

Gece Avcısı
Karanlık Su
Son Nefes
Soğukkanlılık
Ölümcül Sırlar

COCO PINCHARD SERİSİ

Coco Pinchard'ın Çok Gizli Olmayan
E-postaları Coco Pinchard'ın Kocaman
Çakırkeyif Düğünü Coco Pinchard, Aşk ve
Seksin Sonuçları Çok Coco Noeli
Coco Pinchard'ın Sahip Olması Gereken Oyuncak Hikayesi

BAĞIMSIZ ROMANTİK KOMEDİ

Bayan Yanlış ve Bay Doğru

[Telif hakkı](#)

Sphere tarafından yayınlandı

ISBN: 978-0-7515-7276-6

Bu yayında yer alan tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamuya açık olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölü gerçek kişilerle olan her türlü benzerlik tamamen tesadüftür.

Telif hakkı © Raven Street Ltd 2020

Yazarın manevi hakkı ileri sürülmüştür.

Her hakkı saklıdır. Bu yayının hiçbir kısmı, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın hiçbir biçimde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya aktarılamaz.

Yayıncı, sahibi olmadığı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

Küre
Küçük, Kahverengi Kitap Grubu
Karmelit Evi
50 Victoria Dolgusu
Londra EC4Y 0DZ

Cehennemin sınırı yoktur ve tek bir yerde sınırlanmamıştır, çünkü bulunduğumuz yer cehennemdir ve cehennemin olduğu yerde biz de her zaman orada olmalıyız.

CHRISTOPHER MARLOWE

GİRİŞ

28 AĞUSTOS 2012

Simon canını kurtarmak için yüzerken acı, dondurucu su yüzünden nefesi kesildi ve boğuldu. Rezervuar çok büyüktü ve mürekkep siyahı sularda çılgınca bir ön sürünmeyle, karanlığın daha da içine doğru ve teknenin dıştan takma motorunun vızıltısından uzağa doğru ilerledi. Bulutlu gece gökyüzünde ay yok demekti ve tek ışık iki mil uzaktaki Ashdean'dan geliyordu; turuncu bir parıltı rezervuara ve çevredeki bozkırlara zar zor ulaşıyordu.

Kamp alanından ayrılmadan önce bağcıklarını sıkıca bağladığı spor ayakkabıları, ağır Nike Air Jordan'lar ayaklarının üzerinde kurşun yığınları gibiydi ve ıslak kot pantolonla birlikte bunların da kendisine ağırlık yaptığını hissedebiliyordu. Yaz sonlarıydı ve buzlu suyun ılık gece havasıyla buluştuğu yerde, suyun yüzeyinde ince, dalgalı bir sis asılıydı.

Tekne küçük ve sağlamdı, yanında rezervuarın kenarında gördüğü adamın silueti vardı. Simon'un meşalesi adamın tekneye kaldırmakta olduğu cesedi aydınlatmıştı. Kan ve kir lekeleriyle kaplı beyaz bir çarşafa sıkıca sarılmış, gevşek bir form.

Her şey çok hızlı olmuştu. Adam cesedi tekneye düşürüp ona saldırdı. Simon sadece bir gölge olmasına rağmen onun bir insan olduğunu biliyordu. Meşaleyi Simon'ın elinden alıp ona vurduğunda, pis, keskin bir ter kokusu yayıldı. Simon kısa bir süre karşılık verdi ama paniğe kapılıp suya koşmasından utandı. Diğer yöne, rezervuarı çevreleyen kalın ormanlık alana doğru koşmalıydı.

Simon nefes almakta zorlandı ama daha hızlı yüzmek için kendini zorladı. Çaba göstermekten kasları yandı. Yüzme antrenmanı başlamıştı ve bir, iki, üç diye sayıyordu, dördüncüsünde başı havaya kalkıyordu.

felç. Dörde ulaştığı her seferde, dıştan takmalı motorun vızıltısı daha da yaklaşıyordu.

Güçlü bir yüzücüydü ama sakatlıkları onu yavaşlattı. Nefes alırken bir hışırtı hissedebiliyordu. Adam kaburgalarına vurmuştu ve acı zonkluyordu. Yüzerken derin nefesler alıyordu ama su yutmuştu ve hava ciğerlerine gitmiyordu.

Suyun yüzeyinde alçak bir sis duvarı üzerine geldi ve onu soğuk bir battaniyeyle sardı. Simon bunun onu kurtarabileceğini düşündü ama aniden tekne tam arkasından kükreyerek yaklaştı ve kafasının arkasına çarptı. İleriye doğru atıldı ve suyun altına daldı. Dıştan takmalı motorun pervanesi etini delerken acı hissetti.

Bayılacağını sanıyordu; yıldızları görebiliyordu ve çarpmanın etkisiyle vücudu uyuşmuştu. Kollarını hareket ettiremiyordu. Sert tekme attı ama suya dolan ayakları ve bacakları çabasına yanıt vermiyor gibi görünüyordu, neredeyse tembelce hareket ediyordu. Sisle çevrili bir halde yüzeye geri döndü ve kafasındaki sakin bir ses onunla konuştu.

Ne için savaşıyorsun? Güvenli olduğu yerde batar ve boğuluruz. Öksürdü ve acı suyu tükürdü. Kulakları çınlıyor, her türlü sesi engelliyordu. Etrafındaki su dalgalandı ve sisin içinden teknenin pruvası yeniden belirdi. Çenesinin altından yakalandığında çenesinin çatladığını duydu ve yukarı ve geriye doğru fırlayarak suyun yüzeyinde yattı. Tekne onun üzerinden geçti; gövdenin göğsünde olduğunu ve ardından dıştan takmalı motorun kanatlarının kaburgalarına doğru deriyi deldiğini hissetti.

Simon artık kollarını ve bacaklarını hareket ettiremiyordu. Başı ve yüzü uyuşmuştu ama vücudunun geri kalanı yanıyordu. Hiç böyle bir acı hissetmemişti. Su ellerinde sıcak bir his uyandırdı. Su değil onun kanıydı. Kanı sıcaktı ve suya akıyordu.

Dıştan takmalı motordan benzin kokusu geldi, su yeniden yön değiştirdi ve Simon teknenin kendisi için geri geleceğini biliyordu.

Gözlerini kapatıp ciğerlerindeki havayı boşalttı. Son anısı soğuk, kara su tarafından kuşatılmıştı.

BÖLÜM 1

İKİ GÜN SONRA

Kate Marshall nefes aldı ve soğuk suya daldı. Tekrar yüzeye çıktı ve bir anlığına sallandı; kayalık Dartmoor manzarası ve gri gökyüzü, dalış maskesiyle su hattının üzerinde geziniyordu; sonra rezervuarın içine battı. Su altında görüş mesafesi iyiydi. Kate'in ergenlik çağındaki oğlu Jake ilk giren oldu ve onun altında suyun üzerinde yürüyordu, regülatöründen hava kabarcıkları yükseliyordu. El salladı

ve ona baş parmağını kaldırdı. Soğuk dalgıç giysisine sızarken Kate ürpererek karşılık verdi. Regülatörünü ayarladı ve sırtındaki depodan ilk minik oksijen nefesini aldı. Dilinde metalik bir tat vardı.

Kate'in Devon'daki Ashdean yakınlarında yaşadığı yerden birkaç mil uzakta, insan yapımı derin bir rezervuar olan Shadow Sands'e dalış yapıyorlardı. Atladıkları yosun kaplı kayalar dik bir eğimle uzaklaşıyordu ve Jake'i daha derine doğru takip ettikçe soğuk ve kasvet artıyordu. Artık on altı yaşındaydı ve son birkaç aydaki ani büyüme atılımı onu neredeyse Kate kadar uzun yapmıştı. Ona yetişmek için güçlü bir tekme attı.

On üç metrede su kasvetli bir yeşil renk aldı. Farlarını yakıp etraflarına derinliklere nüfuz edemeyen ışık yayları saçtılar. Aralarında dalgalanan gölgelerin arasından devasa bir tatlı su yılan balığı belirdi, boş bakışları lambaların ışığında parlıyordu. Kate ondan uzaklaştı ama Jake yılan balığının başının yakınına gelip tekrar gölgelere dönüşünü hayranlıkla izlerken ürkmedi. Ona döndü ve maskesinin ardındaki kaşlarını kaldırdı. Kate yüzünü buruşturdu ve başparmağını aşağı salladı.

Jake yaz boyunca Kate'in yanında kalmıştı ve GCSE sınavlarına girdikten sonra gelmişti. Haziran ve Temmuz aylarında yerel bir dalış okulundan tüplü dalış dersleri almışlar ve çeşitli deniz ve deniz dalış gezilerine katılmışlardı.

Dartmoor'un kenarında fosforlu, parlak bir duvarı olan batık mağara. Gölge Kumları rezervuarı 1953 yılında bir vadinin ve Gölge Kumları köyünün sular altında kalması sonucu oluşmuştu ve Jake internette aşağıya dalıp eski köy kilisesinin batık harabesini görmenin mümkün olduğunu görmüştü.

Elektrik üretmek için iki devasa türbinden su çeken savak kapaklarından bir mil uzakta, rezervuarın üst ucuna dalıyorlardı. Dalış için kordon altına alınmış küçük bir alan vardı. Rezervuarın geri kalanı kesinlikle sınırların dışındaydı. Kate uzaktaki hidroelektrik santralinin soğuk ve karanlıkta uğursuz bir sese benzeyen hafif uğultusunu duyabiliyordu.

Bir zamanlar köy olan yerin üzerinde süzülmenin ürkütücü bir yanı vardı. Aşağısının nasıl görüldüğünü merak etti. Farları alüvyon ve bulanık yeşil sudan başka bir şeyi aydınlatmıyordu. Bir zamanlar kuru olan yolları, altlarında insanların yaşadığı evleri ve çocukların oynadığı okulu hayal edebiliyordu.

Kate hafif bir bip sesi duydu ve dalış bilgisayarını kontrol etti. Artık on yedi metredeydiler ve inişlerini yavaşlatmaları için bir uyarı sesiyle tekrar çaldı. Jake uzanıp onun kolunu tutarak zıplamasını sağladı. Aşağıyı, solu işaret etti. Karanlığın içinden büyük, sağlam bir taslak ortaya çıkıyordu. Oraya doğru yüzdüler ve yaklaştıkça Kate bir kilise

kulesinin devasa kavisli kubbesini gördü. Birkaç metre ötede durdular, farları kubbeyi kaplayan tatlı su kabuklularını aydınlatıyordu. Kate kubbenin altında kilise kulesinin yosunla yeşil kaplı tuğlalarını ve kemerli taş pencerelerini görebiliyordu. Bir zamanlar bu kadar yüksek olan bu insan yapımı yapıyı suyun bu kadar altında görmek tüyler ürperticiydi.

Jake kemerinden dijital kamera içeren su geçirmez kesenin klipsini çıkardı ve birkaç fotoğraf çekti. Tekrar Kate'e baktı. Dalış bilgisayarını kontrol etti. Artık yirmi metredeydiler. Başını salladı ve onu pencereye kadar takip etti. Eski çan kulesinin uçsuz bucaksız, boş boşluğuna bakarken sudaki çamur daha da kalınlaşarak bir süre dışarıda asılı kaldılar. Kabuklular iç duvarların her santimetresini kaplamış, yer yer dışarı taşmıştı. Kalın katmana rağmen Kate kavisli tonozlu tavanın hatlarını seçebiliyordu. Kulenin her yüzünde birer tane olmak üzere dört penceresi vardı. Soldaki pencere kabuklularla doluydu ve sağdaki pencere neredeyse tamamen kapatılmıştı, geride küçük bir ok yarığı kalmıştı.

Kate'e bir ortaçağ kalesini hatırlattı. Karşıdaki pencere açıktı, suyun donuk yeşiline bakıyordu.

Kate pencereden kuleye doğru yüzdü. Ortada durdular ve o kubbeli tavana daha yakından bakmak için yüzdü. Kilise çanlarını tutan kirişlerden biri tavanın bir yanından geçiyordu. Kabuklular bunu kaplamıştı ve tavanın kemerli hatlarıyla eşleşiyorlardı. Kirişin altından boyu bir metreyi aşan devasa bir tatlı su kereviti belirdi ve tavanın üzerinden ona doğru koştu. Kate geri çekilip Jake'i yakalarken, kolları ağır çekimde sallanırken neredeyse şoktan bağıracaktı. Kerevit yukarıdan geçerken bacakları sıkıca paketlenmiş kabukluların kabukları üzerinde takırdıyordu. Üstlerinde durdu. Kate'in kalbi artık küt küt atıyordu. Nefesi hızlandı ve oksijen kaynağından daha fazla yararlandı.

Kerevitin antenleri seğirdi, tonozlu tavana doğru seğirtti ve karşıdaki pencereden geçerek gözden kayboldu. Kate, kerevitin kaçtığı pencerenin dışında bir şeyin yüzdüğünü fark etti. Yaklaştı, farları bir çift parlak kırmızı spor ayakkabının topuklarını aydınlatı. Pencerenin üst kısmındaki suya doğru kaydılar.

Kate bir korku ve heyecan dalgası hissetti. Dışarı fırladı ve taş kemeri kullanarak kendini yavaşça pencereden dışarı çekti. Ayakkabılar açıklığın hemen üzerindeydi ve kilise kubbesinin yanında, sanki ayakta duruyormuş gibi suda asılı duran bir cesedin ayaklarına bağlıydı.

Jake onu pencereden takip etmişti ve geriye doğru sıçradı, başı kulenin duvarına çarptı. Kate onun boğuk çığlığını duydu ve regülatöründen çıkan kabarekler görüşünü bulanıklaştırdı. Uzanıp

onu yakaladı, oksijen tankı yüzünden düzgün bir şekilde kavrayamadı. Onu kuleden uzaklaştırdı. Daha sonra tekrar cesede baktı.

Genç bir adamdı. Kısa siyah saçları vardı ve gümüş tokalı bir kemerle mavi kot pantolon giyyordu. Bileğinde akıllı görünümlü bir saat vardı. Yırtık beyaz bir tişörtün kalıntıları boynunda şeritler halinde yüzüyordu. İyi yapılı, atletik bir yapısı vardı. Başı öne doğru düşmüştü ve yüzü, göğsü ve şişkin karnı kesikler ve yırtılmalarla kaplıydı. Kate'i en çok rahatsız eden şey yüzündeki ifadeydi. Gözleri korku dolu bir ifadeyle açılmıştı. Hareketsizdi ama aniden boynu hareket etti ve nabız gibi atmaya başladı. Jake'in onu tekrar yakaladığını hissetti ve korkunç bir an için Kate çocuğun hâlâ hayatta olduğunu düşündü. Başı seğirdi ve çenesi siyah, parlak bir yılan balığı gibi açıldı.

kırık dişlerinin arasından belirdi ve açık ağzından sızıyormuş gibi ortaya çıktı.

BÖLÜM 2

Dedektif Başmüfettiş Henry Ko, "Bugün neden daldınız?" diye sordu. 'Oğlum Jake buraya dalmak istedi. Sıcaktan dolayı su seviyesi düştü... Batık köyü görebileceğimizi düşündük' dedi Kate. Dalgıç kıyafetinin altında terliyordu ve saçları sudan yapış yapış ve kaşınıyordu. Jake, Kate'in mavi Ford'unun ön tekerleğine yaslanmış, dalgıç giysisi beline kadar kıvrılmış, uzaklara bakıyordu. Çok solgundu. Kate'in arabası rezervuarın yanındaki çimenlik bir kıyıya park edilmişti. Henry'nin ekip arabası birkaç adım ötedeydi. Çim set, rezervuarın orijinal su seviyesinde arabaların on metre önünde sona eriyordu, ancak kuraklıktan bu yana suyun kenarına doğru eğimli, açıkta kalan kayalardan oluşan yirmi metrelik bir alan vardı. Kayalar, sıcak güneşin etkisiyle yanmış, yosunlarla yeşile dönmüştü. Henry, kalemle not defterine bir şeyler karalayarak, "Cesedin nerede yüzdüğünü gösterebilir misin?" dedi. Otuzlu yaşlarının başındaydı, atletikti ve çok iyi konuşuyordu. Bir cinayet mahalline katılmak yerine Milano podyumunda dolaşması gerekiyormuş gibi görünüyordu. Kot pantolonu kaslı bacaklarına yapışmıştı ve gömleğinin üç düğmesi açıktı. Bronz göğüs kaslarının arasına gümüş bir kolye yerleştirilmişti.

Üniformalı genç bir polis memuru, siperlikli şapkasını kolunun altında, yanında duruyordu. Kulaklarının arkasına sıkıştırılmış uzun simsiyah saçları vardı ve pürüzsüz, kremci cildi sıcaktan kızarmıştı.

'Ceset suyun altında. Yirmi metre aşağıdaydık. Dalış,' dedi Kate.

"Tam derinliği biliyor musun?" diye sordu, karalamayı bırakıp ona baktı.

“Evet” dedi Kate, dalış bilgisayarının bulunduğu bileğini tutarak. 'Bu genç bir çocuğun cesedi. Nike Air Jordan spor ayakkabı, kemerli mavi kot pantolon. Tişörtü parçalara ayrılmıştı. Jake'in yaşlarına baktı, on sekiz, on dokuz, belki... Yüzünde ve gövdesinde kesikler ve sıyrıklar vardı.' Sesi

çatladı ve gözlerini kapattı. *Ölen çocuğun annesi orada mı? Kate'i düşündü. Onun nerede olduğunu merak ederek endişeleniyor mu?*

Kate eski bir polis memuruydu. Akrabalarına bir aile üyesinin öldüğünü bildirmek zorunda kaldığı onca zamanı düşündü. En kötüsü çocukların ve gençlerin ölümleriydi: kapıyı çalmak, açılmasını beklemek ve sonra ebeveynlerin yüzlerindeki o ifadeyi görmek, oğullarının veya kızlarının eve gelmeyeceğini fark etmek.

Henry, “Çocuğun önünde mi, arkasında mı, yoksa her ikisinde mi yara olduğunu gördün mü?” diye sordu.

Kate gözlerini açtı. 'Arkasını görmedim. Bedeni bize dönüktü, kilise kulesinin yapısının üzerinde süzülüyordu.'

'Başka biriyle temasa geçtin mi? Tekneler mi? Diğer dalgıçlar mı?’ “Hayır.”

Henry Jake'in yanına çömeldi.

'Merhaba dostum. Orada nasılsın?' dedi, yüzü endişeyle buruşmuştu. Jake sadece ileriye baktı. 'Bir kutu kola ister misin? Şoku atlatmaya yardımcı olur.'

'Evet öyle. Teşekkür ederim,’ dedi Kate. Henry polis memuruna başını salladı ve o da ekip arabasına doğru gitti. Kate Henry'nin yanına çömeldi. 'O delikanlı. Jake, sesi titreyerek, "Dalış kıyafeti giymiyordu" dedi. 'Bu kadar derinde, teçhizatı olmadan ne yapıyordu? Hepsi dövüldü. Vücudu siyah ve maviydi.” Yanağındaki gözyaşını sildi ve elleri titriyordu.

Polis memuru bir kutu kola ve ekose bir battaniyeyle geri döndü. Kutu sıcaktı ama Kate kutuyu açıp Jake'e doğru tuttu. Başını salladı. 'Küçük bir yudum al. Şeker şoka iyi gelir...'

Jake bir yudum aldı ve memur ekose battaniyeyi çıplak omuzlarına koydu.

'Teşekkür ederim. Adın ne?’ diye sordu Kate.

"Donna Harris" dedi. 'Ellerini ovuşturmaya devam et. Kanın hareket etmesini sağlayın.'

Donna, deniz dalış ekibini ara. Ve onlara bunun derin bir dalış olabileceğini söyle,' dedi Henry. Başını salladı ve telsizinden bir arama yaptı. Hava ağır ve nemliydi, gökyüzünde alçakta koyu gri bulutlar oluşuyordu. Rezervuarın uzak ucunda uzun, uzun bir hidroelektrik santrali bulunuyordu.

alçak beton bina. Arkasından hafif bir gök gürültüsü duyuldu. Henry kalemi not defterine vurdu.

'İkiniz de dalmaya yetkili misiniz? Rezervuarın katı olduğunu biliyorum, özellikle derinliği ve suyun hidroelektrik barajı beslemesi nedeniyle.' "Evet. Ağustos ayının başında dalış sertifikalarımızı aldık" dedi Kate. "Yirmi metreye dalabiliriz ve Jake yaz boyunca benimle kalırken suda otuz saat geçirdik..." Henry kaşlarını çatarak pürüzsüz alnını kırıştırarak not defterinin sayfalarını geriye doğru kaydırды.

'Hatta beklemek. Jake *Kalmak* seninle mi?" dedi. Kate kalbinin sıkıştığını hissetti. Artık Jake'in yaşam düzenlemelerini açıklaması gerekecekti.

"Evet" dedi.

"Peki, acil servisleri aradığınızda verdiğiniz adreste kim yaşıyor... Twelve Armitage Yolu, Thurlow Körfezi?"

"Öyle yapıyorum" dedi Kate. 'Jake ailemle birlikte Whitstable'da yaşıyor.' 'Ama sen Jake'in gerçek, yani biyolojik annesi misin?'

'Evet.'

"Yasal vasisi mi?"

'On altı yaşında. Ailemle birlikte yaşıyor. On altıncı yaş gününe kadar onun yasal vasileriydiler. Whitstable'da altıncı sınıf üniversiteye başlamak üzere ve hâlâ onlarla yaşıyor.'

Henry Kate ve Jake'e baktı.

"Aynı gözlere sahipsiniz" dedi. Sanki aradığı onay bumaş gibi. Kate ve Jake aynı nadir renkli gözlere sahipti: gözbebeğinden turuncu bir patlama çıkan mavi.

Kate, "Gözlerin birden fazla renge sahip olması durumuna sektörel heterokromya deniyor" dedi. Donna radyodaki konuşmasını bitirip onlara katılmak için geri geldi.

Henry, defterinden ona bakarak, "Sektörel heterokromya"yı nasıl hecelersin?' diye sordu.

'Önemli mi? Orada suyun altında genç bir çocuğun cesedi var ve bana şüpheli bir ölüm gibi görünüyor, dedi Kate öfkesini kaybetmeye başlayarak. 'Her yeri kesik ve morluklarla kaplıydı ve yakın zamanda ölmüş olmalı, çünkü bir ceset battıktan birkaç gün sonra suyun üzerinde kalacaktır. O derinlikteki basınç ve soğuk su çürümeyi yavaşlatır ama bildiğiniz gibi eninde sonunda bir ceset daima yüzer.'

Kate konuşurken Jake'in ellerini ovuşturuyordu. Tırnaklarını kontrol etti, biraz renginin döndüğünü görünce rahatladı. Ona kutudan biraz daha kola ikram etti ve o bu sefer büyük bir yudum aldı.

Henry gözlerini kısarak, "İyi bilgilendirilmiş görünüyorsun" dedi. Karamel renginde çok güzel gözleri vardı. Kate, onun bir dedektif başmüfettişi olmak için çok genç olduğunu düşündü.

'Met Polisi'nde dedektif memuruydum' dedi.

Yüzünde belli belirsiz bir hatıra dolaştı. 'Kate Marshall' dedi. 'Evet.

Birkaç yıl önce o davaya karışmıştın. Dokuz Elms Yamyam davasındaki taklit cinayetleri işleyen adamı yakaladınız... Bunu okudum... ama durun. Özel dedektif olarak mı çalışıyordun?'

'Evet. Orijinal Nine Elms Cannibal'ı 1995 yılında polis memuruyken yakaladım. Taklitçi katili iki yıl önce özel dedektif olarak çalışırken yakaladım.'

Henry yüzünde bir kafa karışıklığı ifadesiyle not defterine göz attı. "Daha önce bana Ashdean Üniversitesi'nde Kriminoloji alanında öğretim görevlisi olarak çalıştığını söylemiştin ama eskiden polis memuru olduğunu ve aynı zamanda özel dedektif olarak ek iş yaptığını mı söylüyorsun?" Mesleğiniz olarak raporuma ne yazmalıyım?'

'İki yıl önce o çözülmemiş vakanın çözümüne yardım etmem istendi. Ben tek seferlik bir özel dedektiftim. Ben tam zamanlı bir üniversite hocasıyım,' dedi Kate. "Ve sen yalnız yaşıyorsun ve Jake de ailenle birlikte Whitstable'da yaşıyor..." Kalemi sayfanın üzerinde havada durup tekrar ona baktı. Kaşları saç çizgisine kadar yükselmişti. 'Vay be. Oğlunuzun babası seri katil Peter Conway...'

"Evet" dedi Kate, bu anı daha önce pek çok kez yaşamış olduğundan nefret ediyordu.

Henry yanaklarını şişirip eğildi ve Jake'e yenilenmiş bir ilgiyle baktı. 'Vay. Bu zor olmalı.'

Kate, 'Evet, aile buluşmalarını organize etmek zordur' dedi. "Jake için zor olmalı demek istemiştin."

'Biliyorum. Bu bir şakaydı.'

Henry bir an ona şaşkın şaşkın baktı. *Görünüşü güzel ama kutudaki en keskin alet değilsindiye* düşündü. Henry ayağa kalktı ve kalemi not defterine hafifçe vurdu.

'Seri katillerin çocukları hakkında büyüleyici bir çalışma okudum. *En* birçoğu oldukça normal hayatlar yaşamaya devam ediyor. Amerika'da biri varmış, babası altmış fahişeye tecavüz edip öldürmüştü. Altmış! Ve şimdi Target'ta çalışıyor... Target Amerika'da bir mağaza.'

Kate, "Hedef'in ne olduğunu biliyorum" diye çıkıştı. Ne kadar duyarsız davrandığının farkında değilmiş gibi görünüyordu. Donna başka tarafa bakma nezaketini gösterdi. "Jake için zor olmalı," diye tekrarladı, not defterine bir kez daha karaladı. Kate'in içinden aniden kalemi alıp ikiye bölme isteği geldi.

'Jake son derece normal, mutlu ve uyumlu bir genç çocuk' dedi. Bu noktada Jake inledi, eğildi ve çimlerin üzerine kustu. Henry geri sıçradı ama pahalı görünen ten rengi deri ayakkabılarından biri ateş hattına sıkıştı.

'Lanet olsun! Bunlar yemi!' diye bağırarak ve ekip arabasına doğru

hızla ilerledi. 'Donna, o ıslak mendiller nerede?'

"Sorun değil" dedi Kate, Jake'in yanına çömelerek. Ağzını sildi. Kate rezervuarın karşı tarafına baktı. Alçak bir kara bulut kümesi kırın üzerinden onlara doğru ilerliyordu; bir gümbürtü ve bir şimşek çaktı.

O çocuk nasıl öldü?

BÖLÜM 3

Kate polis ifadesini imzaladıktan sonra o ve Jake gitmekte özgürdü. Rezervuar otoparkından çıkarken iki büyük polis minibüsünün ve adli tabip minibüsünün yanından geçtiler.

Kate, suyun kenarına yanaştıklarında dikiz aynasından onları izledi. Suda asılı duran genç çocuğun görüntüsü aklına geldi ve gözünden akan yaşı sildi. Bir parçası kalıp onun cesedinin güvenli bir şekilde yüzeye çıkarılmasını görmeyi diliyordu. Kate uzanıp Jake'in elini tuttu. Karşılığında onunkini sıktı.

Deponun azaldığını görünce "Benzine ihtiyacımız var" dedi. Evinin yakınındaki benzin istasyonunda durdu, pompaların yanından geçti ve arabayı arka tarafa park etti. 'Üzerine kuru bir şeyler giymelisin tatlım. Burada tuvaletler var ve onları güzel ve temiz tutuyorlar.'

Jake başını salladı, yüzü hâlâ solgundu. Bir şeyler söylemesini diliyordu. Sessizliğe dayanamadı. Artık omuz hizasına gelen ıslak saçlarını geriye doğru kazıdı ve bileğinde tuttuğu elastik bir bantla bağladı. Kate elastik bantların saçları için ne kadar berbat olduğunu söylemek için ağzını açtı ama tekrar kapattı. Eğer onun dırdırını yaparsa, o sadece daha fazla susacaktı. Jake arabadan indi ve arka koltuktan kuru kıyafetlerini aldı. Onun tuvalete doğru yürümesini izledi, başı öne eğikti. On altı yaşındaki çocukların çoğundan çok daha fazla şey yaşamıştı.

Kate aynayı indirdi ve yansımasına baktı. Uzun saçları artık griye çalıyordu. Kırk iki yaşında olmasına rağmen solgun görünüyordu. Aynayı tekrar yukarı kaldırdı. Bu Jake'in ailesinin yanına dönmeden önceki son günüydü. Dalıştan sonra pizza almayı planlamışlardı ve Kate'in evinin altındaki kumsala inip ateş yakıp şekerleme kızartacaklardı.

Artık annesini arayıp olanları anlatması gerekiyordu. Neredeyse mükemmel bir yaz olmuştu. Neredeyse normal bir aile olmuşlardı yine, ama şimdi bir ceset vardı.

Kate başını geriye atıp gözlerini kapattı. Ortalama bir insan cesetlere rastlamazdı ama işte yine Kate'in başına geldi. Evren ona bir şey mi anlatmaya çalışıyordu? Gözlerini açtı.

Yüksek sesle, "Evet, sana oğlunu götürmek için daha güzel yerler

seçmeni anlatmaya çalışıyor" dedi.

Telefonunu torpido gözünden çıkardı ve açtı. Kate annesinin telefon numarasını buldu ve 'Ara'ya basmak üzereydi ama sonra internet tarayıcısını açtı ve Google'da 'kayıp genç çocuk, Devon, İngiltere' diye arama yaptı. Dartmoor tepeleriyle çevrili benzin istasyonunda veri sinyali pek iyi değildi ve sonuçlar yüklenmeden önce telefonu bir dakika boyunca çaldı. Kayıp bir genç çocukla ilgili yakın zamanda hiçbir şey yoktu. Devon Live web sitesinde yedi yaşındaki bir çocukla ilgili bir haber vardı. Exeter şehir merkezinde bir öğleden sonra kaybolmuştu ve gergin birkaç saatin ardından ailesiyle yeniden bir araya gelmişti.

Daha sonra Google'da 'DCI Henry Ko, Devon, İngiltere' diye arama yaptı. İlk sonuç yerel gazeteden geldi.

SEÇKİN DEVON & CORNWALL BAŞ MÜDÜRÜ BATONU GEÇİRİR

Makale, Emniyet Müdürü Arron Ko'nun emekliliğiyle ilgili geçen haftaya aitti. 1978'de teşkilata katıldığında Devon ve Cornwall polisindeki ilk Asyalı polis memuru olduğu söyleniyordu. Altta şu başlığı taşıyan bir resim vardı:

Emniyet Müdürü Arron Ko'ya, oğlu Dedektif Başmüfettiş Henry Ko tarafından emeklilik hediyesi (bir çift gümüş işlemeli kelepçe ve Polis Uzun Hizmet ve İyi Davranış Madalyası) takdim edildi.

Henry, elinde çerçeveli ödülle birlikte Exeter karakolunun önünde babasıyla birlikte duruyordu. Arron Ko, yakışıklı oğluyla karşılaştırıldığında fazla kiloluydu ama Kate benzerliği görebiliyordu.

'Aha. Bu yüzden dedektif başmüfettişi olmak için çok gençsin. Adam kayırma," dedi Kate. Kafasındaki kıskanç sesten hoşlanmıyordu ama kendini Henry'yle karşılaştırmadan da edemiyordu. Dört yıl boyunca çok çalışmış, yirmi beş yaşındayken sivil polis memuru rütbesine terfi edebilmek için her şeyini feda etmişti. Henry Ko henüz otuzlu yaşlarının başındaydı ve zaten bir DCI'ydı, polis memurundan iki rütbe daha yüksekti. Polislik günlerini ve Londra'daki hayatını düşündü.

Dedektif Başmüfettiş Peter Conway, Met Police'te Nine Elms Cannibal seri katil davası üzerinde çalışırken Kate'in patronuydu. Bir gece, dördüncü kurbanın olay yerini ziyaret ettikten sonra Kate, Peter'ın Dokuz Karaağaç Yamyamı olduğunu keşfederek olayı çözmüştü. Peter'la yüzleştğinde Peter neredeyse onu öldürüyordu.

Bu önemli geceden önceki aylarda Kate ve Peter'in bir ilişkisi vardı ve Kate'in haberi olmadan Jake'e dört buçuk aylık hamileydi. Hastanede iyileştiğinde kürtaj yaptırmak için artık çok geçti.

Gazeteler hikayeye dolu bir gün geçirdi. Bu durum Kate'in polisteki güvenilirliğini zedelemiş ve kariyeri aniden sona ermişti. Jake doğduktan sonra mücadele etti. Olayın travması, ani gelişen plansız annelik ve doğum sonrası depresyon ona birikmiş ve çok içki içmeye başlamıştı.

Kate'in ailesi yıllar içinde Jake'e bakmak için birkaç kez müdahale etti ama Kate'in içki içme durumu daha da kötüleşti ve sonunda rehabilitasyona gitti. Kate temizlendi ama artık çok geçti. Ebeveynleri, Jake altı yaşındayken onun velayetini aldılar ve son on yıldır onun yasal vasisi olarak kaldılar.

Ayıklık zor olmuştu. Hayatını yeniden kurmuştu ve Jake'i okul tatillerinde ve hafta sonları görebiliyordu ama çocukluğu neredeyse bitmişti. Kaybını hâlâ keskin cam kırıkları gibi hissediyordu. Jake'in ve polis memuru olarak çok sevdiği kariyerinin kaybı.

Penceresinin vurulması Kate'in sığramasına neden oldu. Jake artık dar siyah kot pantolonunu ve mavi kapüşonlusunu giymişti. Yanaklarında daha fazla renk vardı. Pencereyi indirdi.

'Anne, bir börek ve bir kalıp çikolata için birkaç sterlinin var mı? Açlıktan ölüyorum.'

"Elbette" dedi. 'Daha iyi hissediyor musun?'

Başını salladı ve ona gülümsedi. Kate de gülümsemeye karşılık verdi, kendini daha iyi hissettiği için rahatladı. Çantasını aldı ve benzin istasyonuna gittiler.

Ne kadar çabalasa da suyun altında yüzen genç çocuğun görüntüsünü aklından çıkaramadı. Haberlerde onunla ilgili bir şey olup olmadığını bekleyip görmek zorunda kalması sinir bozucuydu.

BÖLÜM 4

ALTI HAFTA SONRA

Kate, Ashdean Toplum Merkezi'nin gıcırdayan ahşap kapılarından dışarı çıktı ve çatıların üzerinden çalkalanıp deniz duvarına çarpan dalgaların manzarasını görmek için durdu. Uğuldayan bir rüzgar esiyordu ve saçlarını başının etrafında savuruyordu. Çantasından bir paket sigara çıkardı ve bir tanesini çıkarıp sigara yakmak için tentenin altına eğildi.

Bu soğuk Ekim akşamındaki Adsız Alkolikler toplantısında yaklaşık yirmi veya otuz kişi vardı ve geçerken iyi geceler salladılar.

Dondurucu rüzgâra karşı başları eğilmiş bir halde arabalarına doğru aceleyle gidişlerini izledi.

Soğuk onu hızla ele geçirdi. Kate sigarasından aceleyle son bir nefes çekti ve yarı bitmiş izmaritini yere atıp topuğuyla söndürdü. Boş bir eve gitmeyi sabırsızlıkla bekleyerek arabasına doğru yürümeye başladı. Yol artık karanlık ve ıssızdı. Arabası yolun sonunda teraslı evlerin arasındaki boşluğa park edilmişti. Oraya vardığında eski mavi Ford'unun yanında beyaz bir BMW vardı. BMW'nin kapısı açıldı ve dışarı zayıf, solgun yüzlü bir kadın çıktı.

Londra aksanıyla “Kate?” diye sordu. Kahverengi saçları yüksek, kemikli alnından geriye doğru taranmıştı ve Kate'e bir rakunu hatırlatan koyu halkalı, derin gözleri vardı. Kadını AA toplantısından yeni biri olarak tanıdı.

'Evet. İyi misin?' dedi, rüzgârın uğultusunu bastırarak sesini yükseltmek zorunda kaldı.

'Kate Marshall mı?' Kadının gözleri dondurucu havadan kaçıyor. Uzun, mürdüm rengi puf bir ceket giyiyordu; neredeyse uyku tulumu gibiydi ve üzerinde parlak beyaz spor ayakkabıları vardı.

Kate kadının tam adını kullandığını duyunca şaşırdı. Toplantıda konuşmuştu ancak AA'da adet olduğu üzere yalnızca ilk adını kullanmıştı. *Bu kadın kahrolası bir gazetecidiye* düşündü Kate.

"Yorum yok" dedi Kate, arabasının kapısını açarak hızlı bir kaçış yapma niyetindeydi.

'Ben gazeteci değilim. Oğlumun cesedini buldunuz...' dedi kadın. Kate durdu, eli arabanın kapısında. Kadın doğrudan Kate'in gözlerinin içine bakarak, "Adı Simon Kendal'dı" dedi. Gözleri delici bir yeşildi ve hüznle doluydu.

'Ah. Üzgünüm,' dedi Kate.

'Bana boğulduğunu söylediler.'

'Evet. Yerel haber raporunu gördüm.'

'Bu saçmalıktı' diye bağırdı.

Kate hikayeyi takip etmişti, yerel haberler bunun üzerinde durmamıştı ama olayı kapanmış bir vaka olarak bildirmişlerdi. Simon Kendal bir arkadaşıyla kamp yaparken suya girmiş ve boğulmuştu. Cesedi daha sonra rezervuarda düzenli olarak devriye gezen bakım teknelerinden biri tarafından ezilmişti. Yerel haberlerde ayrıca cesedi bulanın Kate olduğundan bahsedildi. Bu yüzden Kate'in ilk düşüncesi bu kadının bir gazeteci olduğuydu.

'Vücudu tamamen hırpalanmıştı. Onu morgda görmemi istemediler... Şuna bakın,' diye bağırdı kadın rüzgarın arasından. Ceketinin cebinden küçük bir plastik fotoğraf albümü çıkardı, onu karıştırdı ve yüzme havuzunun yanında duran, Speedos'la sırılsıklam olmuş yakışıklı bir gencin fotoğrafını buldu. Boynunda iki madalya

vardı. 'Bu benim Simon'um. Birleşik Krallık bölge şampiyonuydu. Yüzme. Profesyonel olarak yarışacaktı. Londra 2012 Olimpiyat yüzme takımına katılma hakkını sadece bir sakatlık yüzünden kaçırdı... Aptalca bir sakatlık...' Sanki Kate'in dikkatinin çekilmesi gerekiyormuş gibi fotoğrafları çeviriyor ve hızlı konuşuyordu. 'Simon geceleyin bütün kıyafetleriyle suya atlamazdı!'

"Adın ne?" diye sordu Kate.

'Lyn. Lyn Kendal... Yaklaştı ve yalvararak Kate'e baktı. 'Sizce ne oldu? Eskiden polis olduğunuzu biliyorum. Özel dedektif olduğunu okudum.'

"Simon'a ne olduğunu bilmiyorum" dedi. Gerçek şu ki, son birkaç haftadır hikaye Kate'in aklının bir köşesinde yer alıyordu. Kafası işiyle ve Whitstable'a döndüğünden beri çok mesafeli olan Jake'le meşguldü.

"Merak etmiyor musun?" Lyn titriyordu. Öfkeli bir el hareketiyle gözyaşlarını sildi. 'Suçları öğretiyorsun. Sen bir araştırmacıydın. Oğlumun ölümü sorgulanmaya değer değil mi?'

"Elbette" dedi Kate.

"Bir yerde konuşabilir miyiz lütfen?" diye sordu Lyn, rüzgarda savrulan saç tellerini yüzünden çekti. Kate, Lyn'in ayık olup olmadığını merak etti. Kadın mahvolmuş görünüyordu ki bu anlaşılabilir bir durumdu.

'Evet. Gezinti yolunun tepesindeki Roma Terrace'ta Crawford's adında küçük bir kafe var. Seninle orada buluşacağım.'

BÖLÜM 5

Crawford'un kahvehanesi Ashdean'ın en eski kafesiydi ve Kate'in favorisiydi. Siyah lake duvarlarda Joan Crawford ve Bette Davis'in fotoğrafları vardı ve Formica tezgahının arkasındaki duvarda devasa bir fûme ayna asılıydı; dev bakır kahve makinesini, soluk kırmızı deri kabinleri ve karanlığın üzerindeki manzarayı yansıtıyordu. gezinti yeri. Bu soğuk ve rüzgarlı Çarşamba gecesini boştu. Kate ilk önce geldi ve sonunda bir stand seçti.

Yolun karşısında, dalgalar deniz duvarına kadar yükselmişti ve Kate, onun görüş noktasından yürüyüş yolunun aşağısını görebiliyordu. Dalgalar duvarın üzerinden kırılıyor ve park halindeki arabaların üzerine köpük ve kiremit püskürtüyordu. Beyaz bir BMW yola doğru hızla ilerledi ve Kate'in yıpranmış Ford'unun arkasındaki boşluğa düzgün bir şekilde yanaştı. Lyn dışarı çıktı, yolcu kapısını açtı ve parlak yeşil plastik bir dosyayla uzun ceketini aldı.

Lyn, Kate'in karşısındaki kabine girdiğinde, "Sipariş verdin mi?" diye sordu. 'HAYIR.'

Lyn yeşil dosyayı masanın üzerine koydu ve ceketinin cebinden cep telefonunu, bir paket Marlboro 100'leri ve altın rengi bir çakmağı çıkardı. Daha sonra paltoyu çıkardı, topladı ve üzerine oturdu. Lyn minicik bir kadındı ve Kate, ona bakmak zorunda kalmamak için bunu Kate'in boyuna uygun hale getirmek için mi yaptığını merak etti.

1970'lerden beri Crawford'un sahibi olan yaşlı adam Roy Crawford, standlarına geldi. Uzun beyaz saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış, pembe, temiz traşlı bir yüze sahip, iri yapılı bir adamdı.

"Senin için ne yapabilirim?" dedi ve gülümseyerek boynundan bir zincirle sarkan yarım ay gözlüklerini taktı.

Her biri bir kapuçino sipariş etti ve o da bir not defterine gösterişli bir şekilde bir şeyler karaladı.

'Bunun basit bir emir olduğunu biliyorum' dedi. 'Ama eğer bu iş batırılmamış olsaydı, kendi kafamı bile unuturdum. Çok üzgünüm ama sigara içmek yasak. Sigarayı yasaklayanın İşçi Partisi olduğunu sanıyordum.' Teatral bir tavırla gözlerini devirdi ve onları yalnız bıraktı.

Lyn, yüksek alnındaki saç tutamlarını endişeyle düzelitti. Kate, "Bana Simon'dan bahset" dedi. Lyn peşine düştüşü için rahatlamış görünüyordu.

"Üniversiteden arkadaşı Geraint ile birlikte uzaktaydı. Gölge Kumları rezervuarının yakınındaki alanda kamp yapıyorlardı' dedi. 'Buralı mısın?'

'Londra doğumluyum. Rahmetli eşim buralıydı, ben de yirmi yıldır burada yaşıyorum. Kalp krizinden öldü.' Kate özür dilemeye gitti ama Lyn elini kaldırdı. 'Yapma. Zorbalığın tekiydi.' "Geraint Simon hakkında ne söylüyor?"

'Gün boyu sahildeydiler. Kamp alanına geç geldiler, çadırı kurdular, uyudular. Ertesi sabah uyandığında Simon'un uyku tulumunun boş olduğunu gördü. İşemeye gittiğini sanıyordu ama sabah ilerledikçe Geraint onu bulamadı.'

"Kavga mı ediyorlardı?" Lyn başını salladı. Köşedeki kahve makinesi tıslamaya başladı, kaşıkların ve porselen fincanların tıngırdaması duyuldu. 'Sadece ikisi mi kamp yapıyordu?'

'Evet. Onlar en iyi arkadaşlardı; asla tartışmadılar. Geraint'te tek bir çizik bile yoktu. Bütün kıyafetleri kuruydu.'

'İçki mi kullanıyorlardı?'

Lyn elini kaldırdı.

'Bariz soruları zaten düşündüm. Otopsiyi yaptıklarında kazara boğulma kararı verdiler. Simon'un kan dolaşımında alkol yoktu...'

Roy kahveleriyle koşarak geldi.

'İşte geldik hanımlar' dedi. 'Siz eğleniyorsunuz ama yarım saat sonra kapatıyorum.'

Teşekkür ederim dedi Kate. Lyn, adam kahvelerini bırakıp işitme menziline kadar sabırsızlıkla bekledi.

"Kaza sonucu boğulma" diye tekrarladı Kate. Suda yüzen hırpalanmış bedeni düşündü.

Simon ayıktı. Çok güçlü bir yüzücüydü. Rezervuarda yüzmeye gitmiş olsa bile aklı başında olurdu. Kıyafetlerini ve ayakkabılarını giyerek içeri girmezdi. Kamp alanı elektrik santralinden nehrin yarım mil yukarısında, onu bulduğunuz yer de nehrin yarım mil yukarısında. Çoğu gün olimpik bir havuzda yüz boy antrenman yapıyordu. Bu üç milden fazla. O da denizde yüzdü."

Kate bardağını bıraktı ve içini çekti.

'Adli tabip karar verdi mi? *kesinlikle* boğulduğunu mu?'

Lyn'in yüzü buruştu. 'Evet.'

"Ve vücudundaki yaraların rezervuarda devriye gezen bir tekneden kaynaklandığını mı düşünüyorlar?"

'Bunu sürekli aklımda görüyorum. Güzel vücudu suyun içinde eziliyor.'

Kate uzanıp Lyn'in elini tutmak istedi ama Lyn'in kızgın ve gururlu olduğunu görebiliyordu.

Kate, "Simon'un kayıp kişi olduğu ne zaman bildirildi?" diye sordu. Geraint yirmi sekiz Ağustos günü öğleden sonra beni aradı ve Simon'ı bulamadığını söyledi. Daha sonra polisi aradım ve bana Simon'un ilk yirmi dört saat boyunca resmi olarak kayıp olarak listelenemeyeceğini, dolayısıyla ayın yirmi dokuzunun sabahı resmen kayıp kişi ilan edildiğini söyledi.'

"Simon'un cesedini ayın otuzu öğleden sonra buldum."

'Polis *karar verilmiş* Simon gece kalktı, hidroelektrik barajın yanında yüzmeye gitti ve boğuldu... Bunu yapmazdı!' dedi Lyn, yumruğunu masaya vurarak. Akıntıları biliyor - biliyordu -. Suyun koşulları. Hidroelektrik baraj rezervuardaki suyu emer. Yüzmeye yasak bir bölge. Kamp alanının her yerinde tabelalar var. Aylarca sakatlık nedeniyle ara verdikten sonra idmanlara geri dönecekti. Ayıktı! Geleceğini riske atmazdı."

'Sorduğum için üzgünüm ama depresyonda mıydı?'

'HAYIR. Hayır. Hayır. Depresyonda değildi. Tanrı aşkına, en yakın arkadaşıyla tatildeydi! Yanan bir ev gibi anlaşılmışlardı. Bütün yaz bunu sabırsızlıkla beklemişti... Lyn artık çok tedirgin ve ağlamaklıydı. Kolundan bir mendil çıkardı ve burnunu sümküdü. "Özür dilerim" dedi.

'Hayır, kusura bakma. Hissetmeye... Hissetmeye her türlü hakkın var.'

'Herkesin seni dışladığı ve dinlemediği hissi biliyor musun?'

Kate üzüntüyle "Bu benim hayatımın hikayesiydi" dedi.

Lyn'in omuzları düştü ve sakinleşmiş görünüyordu.

'Ben de böyle hissediyorum. Simon'un suda olduğunu ve üzerinden bir teknenin geçebileceğini anlıyorum, ancak polis onun neden ve nasıl suya düştüğüyle ilgilenmiyor gibi görünüyor. 'Beni nasıl buldunuz?' diye sordu Kate.

"Seni Google'da araştırdım." Lyn klasörü açtı ve bir belgenin çıktısını çıkardı. *National Geographic* madde. İki yıl öncesine aitti ve Kate ile araştırma asistanı Tristan Harper'ın, arkalarında minyatür bir Hogwarts kalesi gibi yükselen Ashdean'ın gotik üniversite binasının önünde duran bir fotoğrafı vardı. Nine Elms taklit cinayeti davasını çözdükten sonra onlarla röportaj yapılmıştı. Heyecan verici bir dönemdi ve Kate, kendisinin ve Tristan'ın özel dedektif olarak bir tür kariyer geliştirebileceklerine inanıyordu. 'Sizi internetten bulmaya çalıştım, bir ajansınız var mı diye baktım.'

Hayır dedi Kate kendi sesindeki hayal kırıklığını duyarak. "Sadece Simon'a ne olduğunu öğrenmek istiyorum." Bir oğlun var. Yıllar boyunca sana yöneltilen saçmalıklardan onu korumak zorunda kaldın... Etrafta bir sürü özel dedektiflik bürosu var ama sen, bana yardım etmeni istiyorum. Mısın?"

Kate insanlarda çok fazla kötülük görmüştü. En iyi arkadaşların aniden birbirlerine düşman olabileceğini düşündü. Bir dedektif her zaman mantığını kullanmak zorundaydı. Simon ve Geraint yalnız olsaydı, ilk mantıksal sonuç bunu Geraint'in yaptığıydı.

Lyn gözlerini kapattı. 'Oğlumun benden alınması yeterince kötü. Gece yarısı neden o suda olduğunu bilmek istiyorum. Ben yalvaran türden bir kadın değilim ama lütfen.' Gözleri yaşlarla doldu. 'Lütfen. Bana yardım edecek misin?'

Kate, rolleri değişse ve Jake'in vücudu kesikler ve morluklarla kaplı halde suda bulunsaydı nasıl hissedeceğini düşündü. "Evet" dedi Kate. 'Sana yardım edeceğim.'

BÖLÜM 6

Ertesi sabah erkenden Tristan Harper plajın merdivenlerini koşarak çıktı ve gezinti yolunda durup nefes almak için eğildi. Ashdean'da şafak yeni söküyordu, gökyüzü artık açık maviydi ve sahil boyunca sıralanan uzun sıra sıra evlerde ışıklar yanıyordu.

Siyah bir Labrador aşağıdaki kumsaldan hızla geçti ve bir sopayı kovalamak için sakin denize sıçradı. Gelgit çekilmişti ve deniz yosunuyla kaplı sarp kayalar ortaya çıkıyordu. Köpeğin sahibi, dar kot pantolonlu, sarı su geçirmez ceketli, uzun boylu bir adam, Tristan'ı koşu kıyafetleriyle gördü, iki kez baktı ve gülümsedi. Tristan da gülümsedi, sonra yolun karşısına geçti ve kız kardeşi Sarah ile paylaştığı küçük daireye girdi.

Kısa kahverengi saçları, kahverengi gözleri ve uzun boylu, atletik bir yapısıyla yakışıklıydı. Tişörtünü çıkardı ve çamaşır tahtası şeklindeki karnını ve kaslı göğüs kaslarını ortaya çıkardı. Sırtında çok güzel bir kartal dövmesi vardı; kartal, kanatları omuzlarına yayılmış halde arkadan gösteriliyordu. Göğsünde de aynı kartal vardı ama önden görülüyordu, başı aşağıdaydı ve kehribar rengi gözleri göğüs kemiğinde parlıyordu. Kanat açıklığı her iki omuza kadar uzanıyordu. Pazıları ve kolları daha fazla dövmeyle süslendi. Aynanın yanına gitti ve sol tricepsinin üst kısmındaki streç filmi kontrol etti. Film ciltten uzaklaşıyordu. Bir an tartıştı, sonra yavaşça soyarak en yeni dövmesini, güzelce iyileşen düz siyah bir bandı ortaya çıkardı.

Harika, dedi bir an kendine hayran kalarak. "Çok eski püskü değil." Duş aldı, giyindi ve sahil boyunca üniversite binasına doğru kısa bir yolculuk yaptı. Sabahın son dersi olan Adli Tıp Tarihi'ne kadar Kate'le konuşma fırsatı bulamadı. Öğrenciler konferans salonundan çıkarken ve o da slayt projektörünü toplarken, o geldi.

'Seni geçmek istediğim bir şey var. Kahve ister misin?' dedi.

Son birkaç haftadır Tristan, Kate'in içine kapanık ve biraz mesafeli olduğunu ve pek uyumuyor gibi görünmediğini fark etmişti. Bugün onun daha mutlu ve dinlenmiş göründüğünü görmekten memnundu.

'Elbette. Bu projektörü tekrar depoya sakladıktan sonra sizinle orada buluşuruz' dedi. 'Karamelli macchiato alacağım.'

"Evet" dedi. 'Eminim içine şeker de koyacaksın.' 'Yeterince tatlı olduğumu biliyorum ama evet' dedi gülümseyerek. Tristan, birkaç dakika sonra zemin kattaki Starbucks'ta Kate'e katıldı.

Daha sonra. Denize bakan uzun pencerenin altındaki masalardan birinde oturuyordu. Ona bir bardak uzattı.

"Teşekkür ederim" dedi ve karşısındaki koltuğa oturdu. Kapağı açtı ve Kate onun dört şeker eklemesini keyifle izledi. Bir yudum aldı, başıyla onayladı ve çantasından günlüğü aldı. Burası Kate'in tüm iş taahhütlerinin ayrıntılarını yazdığı yerdı: uzman öğretim görevlilerinin ziyarete gelmesi, ekipman kiralama ve öğrencilerin sınavlara girme zamanı.

'Bu değil *resmen* iş meselesi,' dedi Kate.

'Ah?'

Tristan, Kate'in ona önceki gece Lyn Kendal'la buluştuğunu anlatmasını dinledi.

'Bana bu klasörü verdi. Devam edecek fazla bir şey yok,' diye tamamladı Kate. 'Ayrıca içeride beş bin lira nakit bıraktı. Simon'a ne olduğunu öğrenirsek bize beş bin pound daha ödeyecek.'

'Bu çok para. Sence bu onun birikimi mi?' diye sordu, kaşını kaldırarak.

'Bilmiyorum. Durumu iyi görünüyor.'

Tristan dosyayı açtı ve evrakları çıkardı. Yerel gazeteden haberin bir kısmını ve Simon Kendal'ın fotoğraflarını içeriyordu. Çoğunlukla yüzme şampiyonasının ayrıntıları. Tristan makaleyi baştan sona okudu.

YEREL GENÇ REZERVUARDA BOĞULDU

18 yaşındaki Simon Kendal'ın, Ashdean yakınlarındaki Shadow Sands rezervuarına izinsiz girdikten sonra zorluklarla karşılaştığı bildirildi.

Perşembe günü bozkır güzellik noktasına polis çağrıldı. Bölgede inceleme yapan sualtı arama ekibi daha sonra adamın cesedini buldu.

Polis onun ölümünün şüpheli olduğuna inanmadıklarını söyledi. Det Ch Insp Henry Ko şöyle dedi: 'Bu yürek burkan haberi duyduğumuz için Simon'un ailesine en içten taziyelerimi sunuyorum.' Kraliyet Kazaları Önleme Derneği'nin eğlence güvenliği müdürü Mike Althorpe şunları söyledi: 'Kazaları önleme isteğinin cazibesini anlıyoruz. özellikle sıcak havalarda yüzmeye gidin. Ancak açık su alanları, güçlü akıntılar ve kıydan göremediğiniz su altı döküntüleri nedeniyle çok tehlikeli olabilir.'

Tristan, "Yerel gazete Simon'ın boğulduğu fikrini gerçekten öne çıkarmak istiyormuş gibi mi görünüyor?" diye sordu.

Kate, "Onlar liderliği otoritelerden alıyorlar" dedi. 'Ama evet. Onun şampiyon bir yüzücü olduğundan bahsetmiyorlar.'

Tristan, Simon'un dalış ekibiyle birlikte çekilmiş fotoğraflarına baktı. Başka bir gerçek hayat araştırması üzerinde çalışma ihtimali onu heyecanlandırıyordu ve pratik düzeyde para çok faydalı olacaktı. Kız kardeşi Aralık ayında evleniyordu ve evlerinden taşınacaktı. O gittiğinde kira ve faturaların tek sorumluluğunu üstlenecekti.

"Günlükte pek çok şey var" dedi. 'Adli Tıp Tarihi sınıfı, 1970'lerin Amerikan Seri Katilleri öğrencileri gibi iki hafta içinde tezlerini teslim edecek. Yine iki hafta sonra Suç İkonları kursu için Londra'ya okul gezimiz var.' Sarah'nın düğününün altı hafta sonra olacağını eklemek istedi ve bunun her türlü dram yaratacağından emindi.

Kate, "Bunun bir kaza olduğunu öğreneceğimize dair bir his var içimde" dedi. 'Eğer otopsiyi Alan Hexham yaptıysa ki ki öyle yaptığından şüpheleniyorum, o zaman sonuçlardan şüphe duymuyorum.'

"Kesinlikle" dedi Kate. 'Ona bir mesaj bıraktım ve cumartesi günü onunla konuşup konuşamayacağımızı sordum. Beni geri arayacağını umuyorum. Yarın sabah morgda Alan Hexham'ı görecek. Simon Kendal'ın otopsi dosyasını görmeme izin verecek.'

'Saat kaçta?'

'Beni ancak erkenden, dokuzdan önce görebiliyor.'

'Yarın sabah ekipman kiralamam gerekiyor ve morgda pek iyi değilim, özellikle de kahvaltıdan hemen sonra.'

Kate gülümsedi ve başını salladı.

'Tamam, bunu kendi başıma yapacağım' dedi.

'Cumartesi günü beni de sayın; umarım bu Geraint konuşmak ister.'" "Evet. Alan'dan polis raporunu almaya çalışacağım. Geraint'in onlara ne söylediğini bilmek isterdim. Hikayesine meydan okumak ve birkaç ay sonra ayağa kalkıp kalkmayacağını görmek için iyi bir fırsat olurdu.'

BÖLÜM 7

Kate ertesi sabah sekizden hemen önce Exeter morguna geldi. Küçük ofise giriş yaptı ve muayene odasına götürüldü. Alan Hexham'ın asistanlarından biri olan Jemma, paslanmaz çelik morg masalarından birinde yatan genç bir kızın cesedi üzerinde çalışıyordu.

Jemma başını işinden kaldırıp, "Günaydın Kate," dedi. Kate, Alan Hexham'ı Kriminoloji modüllerinden birinde konuk eğitmen olarak geldiğinden beri tanıyordu. Artık düzenli bir öğretim görevlisiydi ve Kate'in öğrencilerinin çalışmaları için sık sık çözülmemiş vaka dosyaları sağlıyordu.

Jemma, Tristan'dan birkaç yaş büyük, kıdemsiz bir cenaze görevlisiydi. Uzun boylu ve yapılı bir genç kadındı; bir cenaze kaldırıcısında güç çok önemliydi ve yeniden inşa konusunda uzmandı. Kate genç kızın vücuduna bakmak için durdu. Yüzü düzgün dikişlerle çaprazlanmıştı ve Jemma çelik masanın kenarında iki küçük pamuk yünü topunu yuvarlıyordu. Ölen kızın sağ göz kapağını kaldırdı, pamuk topunu boş göz yuvasına yerleştirdi ve aynısını sol gözle yaptı.

'M6'da kafa kafaya çarpıştı; Gözbebeklerini kurtaramadılar ve beyninin büyük bir kısmı... kayıptı,' dedi Jemma, işini incelemek için geriye çekilerek. 'Onu tekrar bir araya getirmek için bütün gece çalıştık. Aile onu görmek istiyor.'

Kate genç kıza bakarak "Harika bir iş başardın" dedi. Karayolu trafiğinde polis memuru olarak geçirdiği zamanı ve gördüğü tüm kazaları düşündü. Otoyoldaki kafa kafaya çarpışmalar en

korkunçlarıydı ve genellikle kurbanlar için kapalı bir tabut anlamına geliyordu.

'Kafasını pamukla doldurdum, kafatasını elimden geldiğince tekrar birbirine yapıştırdım. Gerisi dikiş. Morg güzellik uzmanımız geldiğinde daha da iyi görünecek.'

'Bana numarasını verebilir misin?' diye şaka yaptı Kate, yorgun yüzünün paslanmaz çelik masanın ucunda yansıdığını görünce.

Jemma, "Neredeyse ondan kardeşimin düğünü için makyaj yapmasını isteyecektim ama çalışma fırçalarını benim üzerimde kullanacağından endişeleniyordum" dedi. 'Alan arkadaki ofisinde.'

Teşekkür ederim dedi Kate. Uzun bir buzdolabı kapısı sırasının yanından geçerek Alan'ın en uçtaki küçük ofisine doğru ilerledi. Kapı aralıktı ve masasında oturuyordu, etrafı kağıt yığınlarıyla çevriliydi ve telefonunu çenesinin altında bir not defterine karalıyordu. Nazik yüzlü ve at kuyruğu şeklinde toplanmış uzun, ağarmış saçları olan, iri yapılı bir adamdı.

"Harika, teşekkürler Larry" dedi ve aramayı sonlandırdı. Yukarıya baktı ve Kate'i gördü. "İçeri gelin. Korkarım sadece bir dakikam var." Hemen yola çıkmam lazım." "Sorun değil, beni kabul ettiğin için teşekkürler" dedi Kate.

Alan telefonunu masaya attı ve McDonald's Yumurtalı McMuffin'in son parçasını ağzına tıktı ve toplanmış ambalaj kağıdını atık kağıt sepetine attı. Masasının üzerindeki yığının içinden bir dosya aldı ve açtı. Kate üstte Simon Kendal'ın ölüm sonrası fotoğraflarını görebiliyordu.

"Simon Kendal," dedi Alan çiğneyip yutarak. "Arkadaşıyla birlikte Gölge Kumları rezervuarında kamp gezisindeydi. Bu çocuğun getirildiği gün ben görevde değildim ama otopsi için başka bir adli tabip çağrıldı.'

"Bu normal mi?" diye sordu Kate.

'Olabilir. Bu morga çeşitli nedenlerle diğer polis güçleri tarafından kullanılmak üzere el konulabilir... Simon Kendal özel biri miydi?' 'Özel mi?'

'Bir politikacının çocuğu mu? VIP?'

'HAYIR. Sadece sıradan bir çocuk. Bir öğrenci. Neden başka bir adli tabibin getirildiği yazmıyor mu?'

'HAYIR. Dediğim gibi, otopsiyi başka birinin yapmasının pek çok nedeni olabilir...' Alan gözlüğünü başının üstüne kaydırды ve dosyayı incelerken daha yakından baktı. 'Simon Kendal'ın kan dolaşımında hiç alkol yoktu. Sağlıklıydı. Hastalık yok. Çok az vücut yağı. İnanılmaz akciğer kapasitesi.'

Kate, "Olimpiyatlara hazırlanan bir yüzücüydü" dedi.

Alan'ın kaşları çatıldı.

"Yine de boğuldu." Dosyayı tekrar gözden geçirdi ve otopsi fotoğraflarını incelemeye başladı. Bir fotoğrafın üzerinde durdu ve ona çok yakından baktı.

"Nedir bu?" diye sordu Kate.

'Sağ akciğeri delinmiş. İşte," dedi dosyayı uzatıp Simon'un göğüs kafesindeki buruşmuş dairesel yaranın yakın plan fotoğrafını göstererek.

Kate, "Bana, dıştan takma motorlu pervaneli bir teknenin cesedinin üzerinden geçtiği söylendi" dedi.

'Bunu sana kim söyledi?'

'Lyn Kendal. Simon'un annesi. Ve polis ona söyledi.'

Alan fotoğrafı tekrar inceledi ve gür kaşını kaldırarak Kate'e baktı. Daha sonra tekrar rapora baktım.

'Kaslı bir çocuktu, sağlam göğüs kafesi vardı... Dıştan takmalı bir motor pervanesi bütün bu etleri bu şekilde delebilir miydi? Ve göğüs kafesinden akciğere kadar mı?' Alan, Kate'den çok kendi kendine konuşuyormuş gibi görünüyordu. 'Hmm. Hayır. Yanında büyük bir yarık açmadan olmaz... Dıştan takmalı motor kanadı kavislidir. Bu yara daha çok ete nüfuz etmiş keskin bir nesneye benziyor. Hızla içeri sapladı ve sonra tekrar dışarı çıkardı.' Parmağıyla bir bıçaklama hareketi yaptı.

'Ölüm nedeninin yanlış olduğunu mu düşünüyorsunuz?'

'Ne? Hayır, hayır, hayır, dedi Alan aceleyle. 'Otopsi yapıldığında gerçekleri sunarız ve ardından bu bilgiyi bir teori oluşturmak için kullanan polis olur...'

Bu aslında sorumu cevaplamıyordıye düşündü Kate. Alan, ismi açıklanmayan bu meslektaşına sadık kalıyordu ve kendisinden birini suçlamak istemiyordu. Alan, raporun sayfalarını kaydırarak arka taraftaki tabloya baktı. 'Bu zavallı çocuk suya düştüyse, boğulduysa ve daha sonra bir teknenin dıştan takmalı motoru tarafından otopsi yapıldıysa neden bu kadar çok kan kaybetti?'

'Ne kadar kan kaybetti?'

'Kanaması oldukça fazlaydı. Vücudundaki kan hacminin yarısını kaybetmiş. Bildiğiniz gibi bir insan yaralanmışsa ve kalbi hâlâ kan pompalıyorsa kan kaybı daha fazla olur.' diye dosyayı hızla kapattı ve sıkıntılı görünüyordu. 'Sanırım bunu bana bırakmalısın.'

Alan sayfaları çevirirken Kate raporun bazı kısımlarını okuyordu. Son sayfada iki imza görmüştü: Dr Philip Stewart ve DCI Henry Ko.

Alan sandalyesinden kalktı, şimdi onun üzerinde yükseliyordu. Gözlerini ovuşturup gözlüğünü tekrar burnuna taktı.

"Ve sen çocuğun annesinin ölüm nedenini sorguladığını mı söylüyorsun?" "Evet. Boğulduğuna inanmıyorum."

'Buna bakma şansım olana kadar sana söylediklerimi

paylaşmamamı tercih ederim.'

Kate başını salladı. 'Elbette.'

"Doğru... Evet." Alan saatine baktı ve paltosunu aldı. Kate onun sıkıntılı olduğunu görebiliyordu. Kendisi dürüst, dürüst ve son derece saygı duyulan bir insandı. Ceketini giydi ve telefonunu ve arabasının anahtarlarını aldı. Ayrılmaya gittiler ve Kate kapının yanında tereddüt etti.

Alan. Kayıt dışı. Simon Kendal'ın ölümünün bir kaza olduğunu mu düşünüyorsunuz?'

'Kayıt dışı – ve ben *gerçekten demek* kayıt dışı - hayır. Bunun bir kaza olduğunu düşünmüyorum. Artık gitmem gerekiyor" dedi.

Kate onun hiç bu kadar endişeli ve solgun yüzlü görüldüğünü görmemişti. Sadece ipuçlarını takip etmek için daha fazla güce ve kaynağa sahip olmayı diliyordu. Polis dedektifi olmayı özledi.

BÖLÜM 8

Tristan, Profesör Rossi'nin ofisinin kapısını çaldı ve kapıyı uzun siyah saçlı, siyah çerçeveli gözlüklü, ince, genç bir kadın açtı. Dar bir kot pantolon ve kırmızı bir kazak giymişti.

'MERHABA. Profesör Rossi bugün burada mı?' diye sordu.

'Evet. Merhaba, dedi. Yumuşak bir İtalyan aksanıyla konuşuyordu. 'Ah. Merhaba, dedi Tristan.

"Yaşlı, çılgın bir İtalyan kadını mı bekliyordun?"

"Hayır..." dedi Tristan. Beklediği şey tam da buydu. Profesör Magdalena Rossi, Felsefe ve Din alanında ders veren yeni bir profesördü. Ne adı ne de konusu karşısındaki güzel, havalı genç kadına yakışıyordu. 'Eh, belki. MERHABA. Ben Tristan Harper'ım.'

El sıkıştılar.

'Tanıştığımıza memnun oldum. Ben hâlâ yeni kızım; bunca haftadan sonra bile herkesle tanışmadım."

'Merak etme, ben de aynısını hissediyorum.'

"Ne zamandır yeni kızsın?" dedi.

Tristan gülümsedi. 'İki yıldan biraz fazladır burada çalışıyorum. Sanırım seni etrafta gördüm. Sarı bir scooterın var mı?'

'Evet. Bir Vespa.'

'Hızlı sürüyorsun.'

"Eh, ben İtalyanım," dedi sırtarak. Tristan'ın rahat hissettiğinden daha uzun bir süre göz temasını sürdürdü.

'Sağ. Slayt projektörün bende," dedi, yanındaki arabayı işaret ederek.

"Teşekkür ederim, onu içeri getirebilisin" dedi ve kapıyı ardına

kadar açtı. Küçük ofisi eski ahşap mobilyalarla doluydu ve duvarların her santimetresi evraklarla kaplıydı. Küçük bir pencere bugün dalgalı ve gri olan denize bakıyordu. Tristan tramvayı içeri sürdü. 'Sadece oraya, masamın yanına park et. Kahve yapmak üzereydin, ister misin?' Kitap rafındaki küçük kapsüllü kahve makinesini işaret etti. 'Hayır, teşekkür ederim. Gitmem lazım, dedi Tristan. Telefonunu çıkardı ve Alan'la görüşükten sonra Kate'den mesaj gelip gelmediğini kontrol etti.

'Emin misin? Bir shot espresso seni yavaşlatmaz.' Tristan hayır demek üzereyken duvardaki bir panoya sabitlenmiş bir haritayı fark etti. Gölge Kumları rezervuarına ve çevredeki bozkırlara aitti. Bir kart şunu söylüyor: YEREL EFSANELER VE EFSANELER altına Tristan'ın tanıdığı ünlü Devon ve Cornwall efsanelerini içeren gazete makaleleri iliştilmişti: Bodmin Moor Canavarı, Kral Arthur'un havuzu, Cornish devleri, Baskerville Tazısı. Ancak aynı zamanda bazı soruları içeren el yazısıyla yazılmış birkaç not da vardı:

*BODMIN MOOR'UN KURT ADAM'ı - onu bulun,
FOG PHANTOM – çok mu yeni?*

Magdalena onun bakışlarını takip etti.

'Rezervuarla ilgili bir proje mi yapıyorsunuz?' diye sordu.

'HAYIR. Neden?'

'Yeni fark ettim. Ben buralıyım' dedi Tristan, Simon Kendal'ın ölümünün ayrıntılarına girmek istemeyerek. Tahtaya bir adım daha yaklaştı. Altında *Bodmin Moor'un Kurt Adamı - onu bulun* dev bir pençe izinin iki fotoğrafıydı. İlk fotoğraf onu çamurlu, ağaçlarla çevrili bir patika üzerinde yerinde gösteriyordu. İkinci fotoğraf yakın çekimdi. Pençe izi büyük bir köpeğe aitmiş gibi görünüyordu; Tristan pati altlarının ve uzun pençelerin dış hatlarını görebiliyordu. Onu şok eden şey karşılaştırma için yanındaki büyük, kıllı insan eliydi; pençe izi elin üç katı büyüklüğündeydi. "Bu arada bu benim elim değil" dedi Magdalena. Tristan atladı. Şimdi elinde dumanı tüten iki espresso fincanıyla yanındaydı. Küçük ve ince kemikliydı. Başının üst kısmı omzuna kadar geliyordu. Zengin siyah saçları özenle ayrılmıştı ve taze meyve şampuanı kokuyordu. Tristan dünyevi bir güzelliğe sahip olduğunu düşünüyordu.

"Teşekkür ederim" dedi fincanlardan birini alırken. Mantar panoyu işaret ederek, "Bu yeni bir modül için mi?" diye sordu.

'HAYIR. Tezim için. Şehir efsanelerinin kökenlerini inceliyorum. Devon ve Cornwall çalışma materyalleri açısından zengindir. Pençe izinin fotoğraflarını Dartmoor'un kenarındaki Chagford yakınındaki bir çiftlikte çektim. Çiftçi bir gece tarlalarından birinde bir çitin yanında iki ayağı üzerinde duran, üç metre boyunda canavara benzer bir figür

gördüğüne yemin ediyor.'

Sert ve acı kahveyi yudumlayan Tristan, "Ne yaptı?" diye sordu. 'Benim yapacağımı yaptı. İçeri girip kapıları kilitledi. Ertesi sabaha kadar dışarı çıkmaya cesaret edemedi. İşte o zaman bu ayak izini buldu.'

Tristan, "Böyle bir ayak izi bırakan şey ne?" diye sordu. Fotoğrafa dokunmak için uzandığında kazağının kolu yukarı kalktı ve önkolunu kaplayan dövmenin bir iki santimini gösterdi.

Magdalena bir an durakladı ve onun dövmesine baktığını fark etti. Gece gökyüzüne karşı yerleştirilmiş siyah beyaz bir ağaç bloğuydu. "Muhtemelen bir aslan, bir vaşak ya da bir tür melezdır" dedi.

'Viktorya dönemi zenginlerinin yurt dışı gezilerinden yavru aslanları ve kaplanları geri getirdikleri ve büyüüp tehlikeli hale geldiklerinde onları vahşi doğaya saldıkları yönündeki teorileri duymuşsunuzdur.'

'Evet.'

'Mantıksal sonuç bu.'

Tristan espressosunun geri kalanını içti. Devasa pençe izi onu ürpertti.

Ağaçlarla çevrili boş bir yoldan çekilmiş bir dizi küçük siyah beyaz fotoğrafı görünce "Sis Hayaleti nedir?" diye sordu. Yol aşağıya doğru eğilip sonra bir virajın etrafında kaybolurken, asfalttaki çöküntülere sis kümeleri yapışmıştı.

'Bu devam eden bir çalışma. Barda yerel bir kızla şans eseri sohbet ettim. Bana, Gölge Kumları rezervuarının yakınından geçen A1328 yolunun bir kısmında kaybolan gençlerle ilgili bir hikaye anlattı. Her yoğun sis olduğunda...'

'Gerçekten mi? Bunu duymadım,' dedi Tristan.

'Sanırım o... İngilizce'de ne diyorsun? – güvenilmez bir anlatıcı... muhtemelen tezimi ortaya koymak yerine bir film olarak sunmak daha iyi bir fikir.' *Şeker Adam*. Biliyor musun, aynaya karşı onun adını beş kez söylüyorsun ve elinde bir kancayla arkada beliriyor.'

'Bu Clive Barker'ın çok iyi bir hikayesine dayanıyor.'

Magdalena kahvesinden bir yudum aldı ve sessiz kaldılar. Tristan ona Simon Kendal'ın ölümünü anlatma isteği duydu ama bunu yapmadı. Gülümsedi ve uzanıp kazağının kolunu yukarı kaydırıp ön kolunu ortaya çıkardı. Parmaklarını teninin üzerinde gezdirerek, "Dövmeni beğendim" dedi. 'Bazen pejmürde görünebilirler ama bu gerçek bir sanat eseri.'

'Teşekkürler. Exeter'de gittiğim harika bir adam var...' Kızardığını hissetti ve cildinde tüyler ürpertici sivilceler belirdi. Magdalena gülümsedi ve yavaşça kolunu aşağı indirdi.

'Lisansüstü müsün?'

"Hayır" dedi Tristan, utanarak. "Kate'e yardım ediyorum, Profesör

Marshall. Ve bu eski slayt projektörlerinin nasıl tamir edileceğini bilen tek kişi benim gibi görünüyor.'

Göz temasını kesmeden, "Profesör Marshall'la olan maceralarınızı duydum" dedi. Çok güzel kahverengi gözleri ve dolgun dudakları vardı. 'O da var evet ama resmi olarak maaş bordrosundayım, akademisyen falan değilim.'

Gülümsedi.

'Espresso'nuz nasıldı?'

Bardağa baktı.

"Hımm..." Güldü. "Ben daha çok Starbucks tarzı bir adamım." Magdalena güldü.

'Bir İtalyan'la konuşuyorsun. Bu kahve değil. Starbucks'ta her zamanki içeceğiniz nedir?'

'Karamel macchiato,' dedi yüzünü buruşturan bir sırıtışla.

'Aman Tanrım.'

"Burada uzun süredir bulunmuyorsun ve buradaki çoğu insan toplantılarını alt kattaki Starbucks'ta yapıyor." Eminim ki dönüşeceksin.' 'Belki de bir ara biraz Starbucks almalıyız?' dedi, başını kaldırıp kalın saç perçeminin altından ona baktı. 'Beni dönüştürebilirsin.'

"Ah," dedi, onun flört ettiğini fark ederek.

'Evet Tristan. Sana çıkma teklif ediyorum... Bu ilgini çekecek bir şey mi?' Onun kendine olan güveni onu şaşırtmıştı ve ne diyeceğini bilmiyordu. 'Numaranızı alabilir miyim?'

'Numaram mı?'

'Evet. Muhtemelen telefonun başında oturup bekleyen türde bir kız olmadığımı söyleyebilirsin.'

'Elbette.'

Kadın ona bir tükenmez kalem ve boş sayfası açık küçük bir defter verirken, adam da espresso fincanını masasının üzerine koydu. Telefon numarasını yazdı. Telefonu çaldı ve cebinden çıkardı. Bunun Kate'den bir mesaj olduğunu gördü.

"Ben gitsem iyi olur; o Profesör Marshall," dedi.

"Seni arayacağım." Gülümsedi.

Harika, dedi. "Kahve için de teşekkürler."

Magdalena'nın ofisinin dışına çıkana kadar bekledi ve sonra metne baktı:

Geraint Jones bizimle yarın sabah 11'de buluşmayı kabul etti.

Tristan, Kate'i aramak için acele etti ve Magdalena ile olan görüşmesi aklının bir köşesine gitti.

Geraint onlarla Exeter şehir merkezinin eteklerindeki öğrenci yurtlarına yakın yerel bir bilardo kulübünde buluşmak istemişti.

Kate ve Tristan onu köhne bir mağaza geçidinin sonunda buldular ve dışarıya park ettiler. Omuz hizasında çilek sarısı saçlı, uzun boylu, tıknaz bir delikanlı, soluk yeşil bir tentenin altında, üzerinde şu yazı yazan solmuş yeşil bir tentenin altında onları bekliyordu: POT BLACK SNOOKER CLUB. Siyah Doc Marten çizmeler, kirli bir kot pantolon ve aynı derecede kirli koyun derisi astarlı bir kot ceket giymişti. Hoş, yuvarlak bir yüzü vardı ve sakal bırakmaya çalışıyordu ama sahip olduğu tek şey çenesindeki bir tutam tüylü saçtı.

"Snooker oynar mısın?" diye sordu Geraint, resepsiyondaki üyelik kartını gösterip kulübe imza atarken Tristan'a. "Hayır" dedi Tristan.

"Ben de istemiyorum" dedi Geraint alçak bir sesle. "Buraya geldim çünkü biranızın yanında bir sigara içebilirsiniz." Yumuşak, hareketli bir Gal aksanı vardı ve gözleri biraz parlamıştı. Kate onun zaten içki içip içmediğini merak etti. Onları yıpranmış, kirli bir kapıdan geçirdi ve koyu yeşil duvarları olan uzun, alçak bir odaya çıktılar. Barın yanında oyun oynayan iki yaşlı adam dışında sıra sıra bilardo masaları boştu. Bilardo masalarının her birinin üstünde kırmızı kadife saçaklı abajurlu büyük bir lamba vardı. Sigara dumanının bulanıklığını yakalayan odaya loş bir ışık tuttular. 'Sana ne içirebilirim?'

Tristan, "Bir bardak Foster's içeceğim" dedi.

Buranın çalışan erkekler kulübü olduğunu gören Kate, "Barda kapuçino var mı?" diye sordu.

Geraint, "Barda Al Pacino'nun olması daha muhtemel" dedi. "O halde sade kahve," dedi ona ısınarak.

'Oturun. Ben biteceğim" dedi.

Kate ve Tristan barın en uzağında, cam dolaplardaki cilalı kupaların sergilendiği duvarın altında bir masa buldular.

Oturduklarında Tristan, "Nasıl oluyor da burada sigara içebiliyorsun?" diye sordu. 'Bu bir üye kulübü. Üyelerin kulüplerinde hala sigara içebilirsin," dedi Kate, Marlboro Lights paketini çıkarırken. Sadece yaşlı adamların mırıldanan gevezelikleri ve bilardo toplarının tıkırtılarıyla oldukça huzurlu ve soğuktu.

Geraint içkileriyle geri geldi ve paltosunu çıkarmadan ikisinin karşısına oturdu. Birasının yarısını tek seferde içti ve ardından bir sigara yaktı. Kate, "Öncelikle Simon için üzgün olduğumu söylemek istiyorum" dedi. Tristan başını salladı. 'Seni bu işe Şeytan Lyn soktu, değil mi? Etrafı mı kazıyorsun?' dedi, nefes vererek ve Kate'e bakışlarını sabitleyerek.

'Bizi hiçbir şeye sokmadı. Simon'ın ölümüyle ilgili koşullar

konusunda endişeli.'

Si'nin ona böyle seslendiğini biliyorsun. Kötü Lyn. Karikatürdeki gibi *O adam* Bir an gülümsedi ve ardından gözlerinden birindeki gözyaşını sildi. 'Siktir et.' Birasının geri kalanını içti ve bardaki barda kaldırdı. Kate, "Simon annesiyle anlaşılamadı mı?" diye sordu.

'HAYIR. Adli tabip ve polis bunun bir kaza olduğuna karar verdi. Lyn daha fazlasını bildiğini mi düşünüyor? O orada değildi. Benden hoşlanmıyor ve başımı belaya sokmak istiyor."

'Sizce Simon'a ne oldu?'

'Sanırım Evil Lyn onu öldürdü... Doğrudan değil ama yüzmeye üzerinde çok fazla baskı oluşturdu. En azından ısrarcı bir anneydi. Bir antrenör tutmak için bir servet harcadı. O tam bir piçti; Si'yi yarı çılgına çevirdi. Lyn'in Olimpiyatlar için antrenmanı olmalıydı. O bunu Si'den daha çok istiyordu.'

Tristan, "Lyn, Simon'un geçen yıl sakatlandığını ve Olimpiyat takımına giremediğini söyledi" dedi.

'Geçen Noel'de ayağını incitti, aptalca bir şeydi, bir barın önündeki kaldırımdan düştü.'

"Sarhoş muydu?"

Geraint başını salladı ve sigarasını kül tablasında söndürdü. "Seninle sarhoş mu oldum?" diye sordu Kate.

Geraint gülümsedi ve tekrar başını salladı. Bir sigara daha yaktı.

"Bu da onun benden neden hoşlanmadığını açıklıyor" dedi, dumanını tavana doğru üfleyerek. 'Benim kötü bir etki yarattığımı düşünüyordu, ama Si aylardır ilk kez kırbaçlanmıştı ve o zaman bile sadece bir bira bardağı içmişti. O hafif bir adamdı. Aptalca bir kazaydı. Si takıldı ve kırık cam yığınıyla kaldırımın üzerine düştü. Her yerde kan vardı. A&E'ye gitmesine yardım ettim. Onu onardılar ve röntgenini çektiler. Ayağına bir kemik kırıldı ve bu onu oyun dışı bıraktı. Altı hafta boyunca antrenman yapamadı, bu da kondisyonunu kaybettiği anlamına geliyordu. Londra Olimpiyatları'nda yarışmak konusunda tam bir sertifikaya sahipti. Lyn'in bir sponsoru vardı ama Haziran ayına gelindiğinde Büyük Britanya Takımına katılmayı birkaç saniye farkla başaramadı.'

'Vay. Bu zor olmuş olmalı, dedi Tristan. Geraint başını salladı. 'Olimpiyat takımında olma hayali boşa çıkmakla kalmadı, Evil Lyn de savaş yoluna girdi. Son birkaç yıldır aldığı eğitimin masraflarını karşılamak için evi ipotek ettirmişti. Eğer Si kalifiye olsaydı, bir sponsor bu masrafları üstlenir ve kredisini öderdi... Bundan sonra Si'yi şeytanlaştırdı. Onu daha sıkı antrenman yapması için zorluyordu ve her zaman en büyük fırsatını nasıl kaçırdığını anlatıp duruyordu. Bu, herhangi birinin intihara meyilli olması için yeterlidir.'

Kate, "Simon intihara mı meyilliydi?" diye sordu.

'Bilmiyorum ama aklı pek iyi değildi, antrenman yaptığı havuzu klorla dolu beton bir çukura benzetmeye başladı.'

'Rezervuarın yanındaki kamp alanını seçmenize ne sebep oldu?'

Geraint üzgün bir şekilde gülümsedi.

'Batı Galler'deki Gower'da kamp yapmaya gidecektik. Sörf yapmak ve kamp yapmak için burası muhteşem bir yer ama Evil Lyn son anda fikrini değiştirdi ve Si'ye antrenmana yalnızca iki gün ara verebileceğini söyledi. Burada, Exeter'de eğitim görüyor. Shadow Sands'in Gower'dan çok daha yakın olduğu açık. Ve yakınlarda birkaç yer var. Benson's Quarry yüzme ve dalış için idealdir. Bir sürü formda kuş var, kızlar orada takılıyor... Orada mıydın dostum?" diye ekledi Tristan'a.

"Hayır" dedi Tristan.

'Özellikle sıcak bir günde kontrol etmelisiniz. Sadece bikini altlarıyla bir sürü ateşli kız...' Barmen, Geraint'e yeni bir birayla geldi. "Teşekkürler dostum" dedi, yarısını tekrar tek dikişte içip bir sigara daha yaktı. Kate, hâlâ ilk birasını yudumlamakta olan Tristan'la bakıştı.

"Sen ve Simon geldiğinizde Gölge Kumlar kamp alanı boş muydu?" diye sordu Kate.

'Evet. Hava berbattı. Kamp alanı da öyle. Rezervuarın yanında ama dikenli tellerle suyu kapatan devasa bir çiti var. Auschwitz'ten çıkmış bir şey gibi. Ve tuvaletler yarıya kadar tahtalarla kaplıydı ve pislikle doluydu. Uyuşturucudan arta kalan şeyler vardı. Akşam sekiz, sekiz buçuk gibi kamp alanına vardık. Yakınlardaki Dawlish Plajı'na gitmiştik, sörf yapıyorduk ve sonunda kamp alanına gitmek üzere bir taksiye binmek zorunda kaldık. Açtık ve vardığımızda hava kararmak üzereydi... Neden bir gençlik yurdu tutmadığımızı bilmiyorum. Bir şeyler planladığınız, sonra her şeyin değiştiği ve kamp tatili fikrini canlı tutmaya çalıştığınız tatillerden biriydi... Birasından bir yudum daha aldı. 'Ama sonunda böyle bir bok çukuruna düşersin.'

Kate, "O gece içkili miydin?" diye sordu.

'HAYIR. İçkiyi koymayı unuttuk. Akşam yemeğinde yediğimiz tek şey, konserveden çıkan soğuk kuru fasulye ve Mars barlarıydı. Kasvetli bir geceye dönüştü. Keşke içki içseydik. Si karanlık bir ruh haline girdi.'

Tristan, "Ruh halinin karanlık olduğunu nasıl anladın?" diye sordu.

'Geri çekildi. Ağustos onun için zor geçmişti. Olimpiyatları duyduğun için hareket edemezdin, değil mi? Yine de harika bir gün geçirmiştik. Sahilde birkaç kızla tanıştık. Biri Si ile sayıları değiştirdi. Benim için şişman bir arkadaşı vardı,' diye ekledi sırtıtarak. 'Ertesi gün Benson's Quarry'de dalış yapmak için onlarla buluşacaktık.

Oraya giden bir grup vardı.”

Kate, “O gece başka kampçı veya yürüyüşçü gördün mü?” diye sordu. Geraint başını salladı.

‘Ürkütücüydü. Ürpertici. Santralden gelen gürültü diğer tüm gürültüleri engelliyor gibi görünüyor. Yüksek değil ama sürekli ve aklınıza geliyor.’ ‘Rezervuarda herhangi bir tekne gördünüz mü?’

‘HAYIR. Sadece yatmak, uyumak, uyanmak ve ertesi sabah defolup gitmek istiyordum. Çadırı kurduk ve dokuz ya da on civarında uyuyakalmış olmalıyım, hatırlamıyorum. Si vücudunun ağrıdığını ve kendini sert hissettiğini söyleyip duruyordu. Antrenmana geri dönmeden önce sadece birkaç günü vardı. Doğru düzgün yemek yediğini düşünmüyorum. Bütün gün kumsalda yemek yediğini görmedim, fasulyeye ya da çikolataya da neredeyse hiç dokunmadı. BEN

Ertesi sabah yedi civarında uyandım ve Si orada değildi. Uyku tulumu boştu.”

‘Ne yaptın?’

‘Başlangıçta hiçbir şey olmadı. İşemeye ya da iki numaraya gittiğini sanıyordum. Dışarı çıkıp küçük gaz ocağında çay yapıp bekledim. Daha sonra onu birkaç kez aradım ama telefonu kapalıydı. İşte o zaman...’ Tereddüt etti. “Ne?” diye sordu Kate.

‘Çantasında cep telefonunu aradım. Orada değildi ama bir şişe hap buldum. Sitalopram. Onlar antidepresanlar. Şok oldum çünkü her zaman Si’nin bir şeylerle uğraştığını düşünmüştüm.’

Kate, “Sizce Lyn antidepresan kullandığını biliyor muydu?” diye sordu. Geraint omuz silkti.

‘Sitalopramı Google’da aradım. Bu güçlü bir şey ve yüzme performansını etkileyebilecek yan etkileri var. Lyn onun bunları almasını ister miydi bilmiyorum.”

Tristan, “Çantasında hapları bulduktan sonra ne yaptın?” diye sordu. “Siteyi dolaştım, ormanı ve berbat tuvaletleri tekrar kontrol ettim.” “Peki, rezervuarın kenarındaki çitin yanında şüpheli bir şey yok muydu?” diye sordu Kate.

‘Ne gibi şüpheli?’

‘Çimlerde ya da çitte kan var mıydı? Bir dikenli telin, üzerine tırmanmaya çalışan birine ne kadar zarar verebileceğini gördüm.’ ‘Çitin her iki yönde de suyun yanında epeyce yürüdüm, aslında – tek yönde, çitin içinden geçtim. ağaçlar ve elektrik santraline kadar uzanan yol boyunca. Geraint, “Çitte hiçbir delik yoktu, hiçbir şey yoktu” dedi.

Kate, “Simon’un kaybolduğuna dair alarmı ne zaman verdiniz?” diye sordu. ‘Öğle yemeğinden hemen sonra. Evil Lyn’i aradım. Endişelendi ve bana iletişimde kalmamı söyledi. Telefonumu şarj

etmem gerekiyordu, bu yüzden elektrik santraline geri döndüm, ziyaretçi merkezine gittim ve bir kahve içtim.'

'Ziyaretçi merkezinde ne var?'

'Bu bir sanat galerisi. Rezervuarın kenarındadır. Dışarıda bir kahve içebilirsiniz. Si'nin bir yere gittiğini bilerek orada kahve içmek gerçekten gerçeküstüydü. Öğleden sonra saat beş civarında Lyn beni arayıp polisi aradığını ve Si'nin kaybolduğunu bildirdiğini söylediğinde hâlâ oradaydım. Hala inanmak istemiyordum. onun birlikte gittiğini umuyordum

önceki gün karşılaştığımız o kuş... Geraint birasının son yudumunu bardağa döktü ve düşürdü. Gözleri yaşlarla ıslanmıştı. Onları ovaladı. Kate ceketinin koyun derisi kolunda kırmızı bir leke fark etti. "Kendine zarar mı verdin?" diye sordu.

'Ne? Bu mu?' dedi kolundaki soluk lekeye bakarak. 'HAYIR. Bu eski bir şey, Si o geceden itibaren kendini yaraladı ve bileğini kesti. A&E'ye gitmesine yardım ettim." Bir süre daha kan lekesine baktı, sonra kolunu sıvadı ve lekeli koyun derisini içine soktu.

Tristan ona bir bira daha getirip getirmeyeceğini söyledi ama Kate başını salladı. Geraint zaten sözlerini geveleyerek konuşuyordu ve daha fazla soru sormaları gerekiyordu.

'Bu yüzden. Lyn polisi aradı. Ne yaptın?'

"Öğleden sonra geç saatlerde kamp alanına geri döndüm, eşyalarımızı topladım ve öğrenci yurtlarına gitmek için bir taksiye bindim. Ertesi gün öğleden sonra polis cep telefonumu aradı. Si'yi bulduklarını sanıyordum ama benden karakola gelip onun resmi olarak kaybolduğuna dair açıklama yapmamı istediler, ben de öyle yaptım. Yedi saat boyunca oradaydım. Bana karşı sert davranıyorlardı, aynı şeyleri defalarca sorup beni yakalamaya çalışıyorlardı. Daha sonra akşam beni serbest bıraktılar."

'Seni bir avukatla mı sorguladılar? Yoksa daha resmi olmayan bir şekilde bir açıklama mı bıraktınız?' diye sordu Kate.

"İstediğim zaman gitmekte özgür olduğumu söyleyip duruyorlardı ama... Benim sabıka kaydım var. On dört yaşımdayken çocuk ıslahevine gittim. Bir barda bana saldıran bu pisliği camlamaktan bir yıl yedim. Ayrıca birkaç yıl önce bir kulüpte de biraz sıkıntı yaşadım; yine bu nefsi müdafaaydı." Omuz silkti. 'Sarhoş pislikler üzerime geldiğinde kendimi savunmam, en iyi arkadaşımı sebepsiz yere öldüreceğim anlamına gelmiyor.'

Kate, "Polis karakolundan ayrıldıktan sonra ne oldu?" diye sordu. 'Evil Lyn'den birkaç telefon görüşmesi yaptım. Soru sormak. Si'nin eşyalarını, çantasını geri istiyordu. İkinci kez aradığında sarhoştı... bana bütün bunları soruyordu. Ben ve Simon eşcinsel miydik? Birbirimizle seks mi yapıyorduk... Bu arada bu hayır. Üçüncü kez

aradığında, tam anlamıyla sarhoştı ve bana onu kıskandığım ve şiddet geçmişim olduğu için öldürdüğümü söyledi.'

"Peki sen ne dedin?" diye sordu Tristan.

'Ben kendimi savundum. Oğlunun kayıp olduğunu biliyorum ama telefonda çok kötü konuşuyordu... Çok fazla arkadaşı var mı bilmiyorum. Si tek çocuktı ve öyleydi. Babası öldü. Başka pek bir aileleri yok. Üçüncü aramadan sonra telefonumu kapattım. Ertesi sabah telefonu tekrar açtığımda ondan gelen bir sürü cevapsız çağrı daha vardı. Polisi aradığını ve beni tekrar sorgulamalarını söylediğini söyledi... Beni sarstı, çok ısrarcı ve kendinden emindi.'

Kate, "Polis seninle tekrar konuştu mu?" diye sordu.

'Akşam kapı çaldı. Polisti. Beni tutuklamaya geleceklerini sanıyordum ama bana Simon'un cesedinin rezervuarda bulunduğunu ve boğulduğunu söylediler. Resmi olarak bunun bir kaza olduğuna karar verdiklerini söylediler.'

Geraint'in alt dudağı titremeye başladı ve bakışlarını başka tarafa çevirdi. Kate, "Bunun tam olarak ne zaman olduğunu hatırlıyor musun?" diye sordu.

Geraint geri döndü ve gözlerini sildi. 'Dört ya da beş gün sonra olmalı.'

'Emin olabilir misin? Kesin tarih mi?'

'Cenazesine 14 Eylül'de gittim, yani polis geldikten tam iki hafta sonra, yani... otuz bir Ağustos'ta.'

Polis kazara boğulma konusunda nasıl bu kadar hızlı karar verebildi? Kate'i düşündü. Keşke Simon'un cesedini bir gün önce bulsaydı.

"Polisin ayın otuz birinde günün hangi saatinde geldiğini hatırlıyor musun?" diye sordu.

'Öğleden sonra. Öğle yemeğinden hemen sonra, saat iki civarında," dedi Geraint. 'Sadece birkaç dakika orada olduklarını söyledi bana kapı eşiğinde. Si ölmüştü, kazara boğulmuştu ve artık hiçbir şüphe altında değildim.'

Tristan, Kate'in düşüncelerini tekrarlayarak, "Sonuca bu kadar çabuk mu ulaştılar?" dedi.

Geraint omuz silkti.

'Polise güvenmiyorum. Asla sahip olmadım ve asla olmayacağım. Ama eğer masum olduğumu söylerlerse tartışmayacağım... Simon gibi güçlü bir yüzücü nasıl boğulabilir ki?'

BÖLÜM 10

Arabada Ashdean'a dönerken Kate, "Bu pek mantıklı değil" dedi.

'Simon'un cesedini 30 Ağustos Perşembe günü öğleden sonra buldum. Polisi aradım ve oldukça hızlı bir şekilde geldiler ama dalış ekibinin cesedini o akşam geç saatlere kadar getirmiş olması mümkün değildi. Daha sonra ertesi sabah Simon'ın cesedi üzerinde otopsi yapması için bir doktor getirildi...'

"Otuz birinci ağustos sabahı" dedi Tristan.

'Evet. Otopsi birkaç saat kadar zaman alır. Daha sonra raporların yazılması gerekiyor. Raporlar davaya atanan polis memuruna gidiyor. Daha fazla karar alınması gerekiyor. Eğer otopsi sabah 9'da yapıldıysa, polis nasıl olur da beş saat içinde Geraint'in kapısını çalıp ona Simon'un ölümünün bir kaza olduğunu ve daha fazla takip edilmeyeceğini söyleyebilir?'

Tristan, "Ya Geraint bize yalan söylüyorsa?" dedi. "Peki polis hâlâ onun şüpheli biri olduğunu mu düşünüyor?"

'HAYIR. Dün Alan Hexham'ı görmeye gittiğimde dosyadaki raporda kazara boğulma olduğu yazıyordu. Alan endişeliydi. Otopsiyi yapmadı. Başka bir doktor getirildi.'

Tristan, "Şüpheli bir şeyler oluyor" dedi. Exeter'den Ashdean'a giden yol kıyı şeridini takip ediyor, sürülmüş boş tarlaların ve çıplak ağaçların arasından iç kısımlara doğru kıvrılıyordu. Havada hafif bir sis asılıydı. Kate'in telefonu çaldı ve serbest eliyle telefonu aldı.

'Şeytandan bahset. Bu Alan Hexham.'

Tristan, "Hoparlöre koyayım mı?" diye sordu. Kate başını salladı ve telefonu ona uzattı.

Alan hoparlörden "Merhaba Kate?" diye gürledi.

'Merhaba Alan. Burada Tristan'la birlikteyim' dedi.

'Ah. Merhaba, merhaba. Bakmak. Seni Simon Kendal'ın otopsisini için aradım. Teşekkür etmek istedim.'

"Ne için?" diye sordu Kate.

"Dava dosyasındaki bazı endişe verici yanlışlıklar konusunda beni uyarmıştınız. Simon Kendal arkadaşıyla kamp yapıyordu ve bu beni düşündürdü. Çadır kazıkları." "Çadır kazıkları mı?" diye tekrarladı Kate.

'Evet. Sana gösterdiğim resim. Simon'ın göğüs kafesindeki o delik izi. Yanlışlıkla motorlu teknenin dıştan takmalı pervanesinden kaynaklandığı tespit edilmişti, ancak keskin bir nesnenin eğimli kenarının neden olduğunu düşünüyorum. Potansiyel bir silah olarak metal bir çadır kazığı bu tanıma uyuyor... Kate ve Tristan birbirlerine baktılar. Alan devam etti: "Bu bilgiyi davayla ilgili SIO DCI Henry Ko'ya verdim."

Kate, "Neden bunun kazara boğulma kararına bu kadar çabuk karar verildiğini biliyor musun?" diye sordu. 'Bir zaman çizelgesi hazırlıyoruz...'

'Kate, özür dilerim. Şu anda ölüm nedeni hakkında yorum yapamam.' Tristan, Kate'e baktı. Alan çok rahatsız görünüyordu. 'Tamam aşkım. Alan, Simon'la kamp yapan tek kişi onun arkadaşıydı.

Geraint. Polis şimdi Simon'un ölümünün şüpheli olduğunu mu söylüyor?' Uzun bir sessizlik oldu.

'Ben de bu konuda yorum yapamam.'

"Yani Geraint artık şüpheli mi?"

'Kate, seni nezaketen arıyorum. Artık yorum yapamam ve polisin vereceği kararın tarafı da değilim... Artık gerçekten gitmeliyim" dedi ve telefonu kapattı.

Kate ileride bir bekleme yeri gördü ve ona doğru ilerledi. Kış için yeni sürülmüş geniş, ıssız görünen bir tarlanın yanındaydı. Bir süre sessiz kaldılar.

Kate, "Az önce Geraint'i tamamen yanlış mı okuduk?" diye sordu.

Tristan, 'Eğer öyle yaptıysak, o çok iyi bir aktördür' dedi. 'Böyle bir kontrole.' 'Hayır, eğer kontrol edilmiş olsaydı Simon'ınkiyle ortalıkta dolaşmazdı.

Ceketinde kan var ve ona bunu sorduğumuzda çok sakin ol,' dedi Kate. 'Bir de Simon'ın suya nasıl girdiği sorusu var. Geraint onunla birlikte miydi? Kamp alanı rezervuardan çitle çevrilmiştir. Rezervuarın diğer tarafına doğru birkaç mil yürüdüler mi? Simon dikenli tellere mi tırmandı? İkisi de tırmandı mı? Simon'ın ellerini hatırlıyorum. Derisinde herhangi bir kesik ya da morluk yoktu. Geraint de yara almadan kurtuldu. Pek mantıklı değil."

Tristan, "İlk etapta kamp alanına gittiklerinden bile emin miyiz?" dedi. 'Bu konuda Geraint'in sözüne güveniyoruz.'

'Kesinlikle. Peki neden çadır kazıkları aklıma gelmedi? Bir cinayet silahı olduğu o kadar açık ki!' Kate direksiyona vurdu. Boru tarlada çınlayarak gıklayarak gökyüzüne uçan bir grup kargayı korkuttu.

Alan onu gördüğünde bir şey söyledi mi? Polis kamp alanında bir çadır kazığı bulursa?'

Hayır, yapmadı. Ve bir çadır kazığı bulsalar bile, doğa şartlarında geçirdiğim bu kadar haftadan sonra üzerinde çok fazla adli tıp delili kalacağından şüpheliyim.'

Tristan, "Bu hâlâ şu soruyu yanıtlamıyor: Adli tabip ve polis Simon'ın ölümünün kaza olduğuna neden bu kadar çabuk karar verdi?" dedi.

Geraint bir saat daha Pot Black Snooker Club'da kaldı ve birkaç litre daha içti. Dışarı çıktığında dışarıdaki soğuk onu vurdu ve eve yürürken ayakları üzerinde dengesizlik hissetti. Bilardo kulübünden bir mil uzakta bir apartmanın binasında yatak odası vardı. Yaşadığı yol,

pejmürde teraslı evler ve iki katlı, savaş sonrası beton apartman bloklarının bir karışımıydı. Eve yaklaşırken yağmur yağmaya başladı ve ceketinin yakasını kaldırıp başını örttü. Ön taraftaki küçük otoparkın köşesindeki çöp kutularını dolaşana kadar binasının dışındaki polis arabalarını görmedi.

Ana girişin üzerindeki beton tentenin altında üç polis arabası ve altı polis memuru grup halinde toplanmıştı. Koridorda ışıklar açıldı ve komşularından birinin (kendi katının sonunda yaşayan yaşlı bir kadın) polisle konuştuğunu görebiliyordu. Yukarıya baktı ve onu gördü.

'Orada. Bu o, dedi, yanmamış sigarasıyla onu işaret ederek. Geraint neden kaçtığını bilmiyordu. Yerinde durabilirdi. Damarlarında içki akıyordu ve ekip arabalarının üzerinde hâlâ yanıp sönen mavi ışıklar onu paniğe sürüklemişti.

'Durmak! Sen! Olduğun yerde dur!' diye bağırdı polis memurlarından biri ama onların bunu dert etmelerine gerek yoktu. Geraint çöplerin yanındaki köşede dengesini kaybetti ve ıslak siyah çuval yığınının üzerine düştü, çuvallardan birinin içindeki büyük bir şeyin karnına doğru itildiğini hissetti. Polis memurları, daha nefesini toparlayamadan, bir ragbi koşusu gibi onun üzerine yığıldılar ve ellerini sabitlediler.

arkasından, bileklerine soğuk kelepçeler vuruyor ve ona haklarını okuyor. Onu ayağa kaldırdıklarında, yer korkunç bir sallanıyormuş gibi oldu ve yıldızları gördü, sonra kustu.

Bir ses, 'Tanrım, ne hal böyle' dedi. Zayıf Asyalı bir polis memuru polis arabalarının birinden inip yanlarına geldi. Sade kıyafetler giyyordu: dar kot pantolon, beyaz bir polo gömlek ve parlak sarı Ralph Lauren markalı su geçirmez ceket. Geraint onun giyinik ve gece dışarı çıkmaya hazır görüldüğünü düşünüyordu.

Geraint, "Hepiniz üzerime yığıldığınız için" dedi. Öksürdü ve yeniden inledi, yere tükürdü; elleri hâlâ arkadan kelepçeliydi. Asyalı subay yaklaştı ve gözlerinin içine bakarak ona meydan okudu. Geraint ona yumruk atacağını düşünüyordu; daha sonra polis kimlik kartını çıkardı.

'Ben Dedektif Başmüfettişi Henry Ko. Geraint Jones, seni Simon Kendal'ı öldürmek suçundan tutukluyorum...'

Kendi sesindeki şoku duyan Geraint, "Ne oluyor?" diye başladı. 'Hiçbir şey söylemek zorunda değilsiniz ama daha sonra mahkemede güveneceğiniz bir şeyi sorgularken belirtmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söyleyeceğin her şey kanıt olarak sunulabilir,' dedi Ko. 'Bir avukat istiyorum' dedi.

'Bir tane alacaksın... Onu işle. Ama onu arabama koymayın' dedi Ko. Polis memurları onu uzaklaştırdı ve en yakın polis aracına

11. BÖLÜM

Kate, Tristan'ı dairesine bıraktı ve ertesi gün buluşup Geraint'le ilgili yeni bir gelişme olursa iletişimde kalma konusunda anlaştılar. Kate, uçurumun kenarından geçen yolun ucundaki büyük, eski, iki katlı bir evde yaşıyordu. Ashdean'ın birkaç mil dışında, Thurlow Körfezi adı verilen küçük bir köydeydi.

Kate'in evinin yanında, yazın yakındaki kamp alanına hizmet veren bir sörf mağazası vardı. AA'daki arkadaşı ve sponsoru Myra tarafından yönetiliyordu. Kate'in evi rahattı ve yaşanılan bir yerdi. *büyükanneye benzer*, Jake aradı. Oturma odasındaki mobilyalar çok şıktı ve duvarlar akademik kitaplar ve romanlarla dolu kitaplıklarla kaplıydı. Bir duvarın önünde eski bir piyano duruyordu. Ev, Ashdean'daki okutmanlık işiyle birlikte geliyordu ve orayı sekiz yıldır kiraliyordu. En sevdiği kısım oturma odası ve uçurumun üzerinden denize bakan bir dizi pencereydi. Mutfak evin geri kalanından biraz daha moderndi; sarı ahşap tezgahı ve beyaza boyanmış dolapları vardı.

Kate mutfakta alışveriş çantasını açtı, ardından buzdolabını açtı. Üst rafta bir sürahi buzlu çay tutuyordu. Kristal bir bardak çıkardı, yarısına kadar buzla doldurdu ve üstüne tatlı buzlu çayı koydu. Daha sonra bir limonu dilimleyerek buzun üstüne bir şerit ekledi. Buzlu çayını bu şekilde hazırlamak, alkolsüz kokteyl yapmakla aynı törendi. Adsız Alkolikler herhangi bir koltuk değneği veya yedek parçaya kaşlarını çattı ama Kate bunun işine yaradığını gördü. Bu onun ayık kalmasına yardımcı oldu.

Soğuk, tatlı çaydan uzun bir yudum aldı ve telefonunu çıkardı. Lyn'i aramalı mıydı? Saat 17.00'ye geliyordu. Çadır kazıklarının potansiyel bir cinayet silahı olduğu konusu tekrar aklına geldi. Eğer Geraint Simon'ı çadır kazığıyla bıçaklayıp öldürmüştse o şimdi neredeydi? Rezervuarı ve Jake'le birlikte dalışa gittikleri günü düşündü. Lambasının ötesinde dipsiz, sonsuz bir karanlık görünüyordu.

Jake'e kısa bir mesaj göndererek daha sonra hala Skype'ta olup olmadıklarını sordu. Birkaç dakika bekledi ve cevap alamayınca buzdolabını tekrar açıp bardağını doldurdu.

Bir viski için neler vermezdi. Bir Jack Daniel's ve Kola. Viski aromasının dumanlı derinliği, soğuk, gazlı Kolanın tatlılığıyla karışıyor.

Yeni doldurulan bardaktan bir yudum aldı.

Hayır aynı değildi. Ayıklıkla ilgili sorun şuydu ki, bir kez bunu elde

ettiğinizde, ara sıra biraz içkiyle baş edebileceğinize dair o huzursuz edici duygu her zaman mevcuttu.

Masaya oturup bir sigara yaktı. Geraint'in tüm melankolik Galli haydut hareketlerine inandı mı? Bu bir eylem miydi? Polis veri tabanı HOLMES'in parmaklarının ucunda, karakolda bir masada olmayı diliyordu. Birkaç tuşa basarak polisin kamp malzemelerinin yerini bilip bilmediğini ve buna delil olarak el koyup koymadığını öğrenebilecekti.

Arka kapı çalındı ve açıldı. Kayalıkların altındaki denizin uğultusu daha da arttı ve rüzgar mutfakta esti, buzdolabına yapıştırılan notların ve resimlerin dalgalanıp sallanmasına neden oldu.

Myra, "Işığının açık olduğunu gördüm" dedi. Altmış yaşlarında, buruşuk zeytin derisi ve kısa, geriye doğru kazınmış, ağartılmış sarı saçları vardı. Mutfığa gelip kapıyı arkasından kapattı. Botlarını çıkardı ve Kate'in kapının yanında tuttuğu gazete parçasının üzerine koydu. Mumlu ceketini çıkarıp bir sandalyenin üzerine asarken, "Buzlu çay içtiğini görebiliyorum" dedi. Eski, bol bir kot pantolon ve Def Leppard tişörtüyle tipik Myra tarzı giyinmişti. Sol ayağındaki kabarık pembe çorabın içindeki delikten başparmağı görünüyordu. Sağ ayaktaki lacivert çorap daha az yıpranmıştı.

'Bir Jack and Coke'u öldürebilirim. Gerçekten ama gerçekten birini öldürün, dedi Kate. Myra, çaydanlığa gidip onu çalıştırırken, "Bir shot Teacher's ile bir Newcastle Brown Birasını iki katına çıkarabilirim" dedi. 'Ve yirmi altı yıllık ayıklığı elimde tutuyorum.'

Kate başını masaya doğru uzattı. Myra yanımıza gelip sırtını sıvazladı.

'Skoru biliyorsun. Aşağı çekilin. Dişlerini gıcırdat. Gerçekten harika seks yaptığınızı hayal edin' dedi.

'Nefret ettim.'

'Gerçekten harika seks mi?'

'Hayır, bu bir süredir olan bir şey değil. Özlem.'

Kate'in sırtını sıvazlayarak, "Güven, cesaret, dişlerini gıcırdat, sev, ve biraz daha gıcırdat," dedi. 'Bize bir fincan kahve yapacağım ve hadi çikolatalı Hobnob'larla kafayı bulalım. Benimle konuş. Buna ne sebep oldu?' diye sordu Myra, çaydanlığı doldurup ardından çaydanlığı dolaptan indirerek.

'Ölen o çocuktaki Simon... Polis artık onu en yakın arkadaşının öldürdüğünü düşünüyor.'

'Ne düşünüyorsun?'

'Bunun mümkün olduğunu düşünüyorum ama biraz fazla uygun.'

'Kim için uygun?'

'En büyük soru bu.'

BÖLÜM 12

Tristan daireye geri döndüğünde, kız kardeşi Sarah'nın ön odada nişanlısı Gary ile konuştuğunu duydu. Geraint'le yaptığı toplantının ardından daireyi kendisine ayırmayı ve biraz huzur ve sessizlik içinde düşünmeyi umuyordu.

Salon küçük bir oturma odasına açılıyordu. Mobilyalar dahil her yer gümrüksüz alkolle dolu kutularla tika basa doluydu. Sarah ve Gary köşedeki yemek masasında oturup düğünlerinin oturma planı üzerinde çalışıyorlardı. Arka planda televizyon açıktı. 'Merhaba Tris. İşten arkadaşım Georgina'nın üst masada yanınızda oturmasının bir sakıncası var mı?' diye sordu Sarah, başını plandan kaldırıp. "Bu harika" dedi Tristan. Cebinden telefonunu ve cüzdanını çıkarıp şömüne rafının üzerindeki kaseye koydu.

"Merhaba, nasıl gidiyor?" dedi Gary'ye.

'Homurdanamıyorum. Hayatımın geri kalanını bununla geçireceğim' dedi Gary, Sarah'yla öpüşmek için içeri daldı. Oturma planının üzerine kalemle karalayarak onu uzaklaştırdı.

'Sağ. Georgina'yı kalemle yazacağım. Her ihtimale karşı," dedi. Tristan küçük mutfığa daldı ve buzdolabından bir kutu kola aldı. "Ne olur ne olmaz?" dedi ve oturma odasına geri döndü. Sarah arkasına yaslanıp at kuyruğunu toplayıp Gary'nin yanağına bir öpücük kondurmasına izin vererek, "Belki - bilmiyorum - birini davet etmeye karar verirsen," dedi.

'Peki ya Kate?'

Sarah, "O kadının yüceltilmiş bir koltuk doldurucusu olarak gelmesine izin vermiyorum" diye çıkıştı.

'Kate yüceltilmiş bir koltuk doldurucusu olmayacak. O benim patronum ve arkadaşım.' "Tristan, bu düğün tabak başına yirmi yedi elli artı KDV'ye mal oluyor" dedi Sarah, kalemını oturma planına vurarak. 'Biz çok

cömert ve bedava bir bara sahip,' diye ekledi, odanın etrafına yığılmış kutuları işaret ederek.

Tristan, "Kate içki içmez" dedi.

'Hayır, ama dikkatini çekecek... İşten Darren'ın gerçek polisiye kitaplarına takıntısı var. Ve insanlar senin onun oyuncak çocuğu olduğunu düşünebilir.'

'Ben onun oyuncak çocuğu değilim.'

Bütün resepsiyonu insanlara bunu anlatarak geçirmek istemiyorum. Elbisemle bana hayran kalmalarını istiyorum; bu da ucuz değil ve iki kez giyebileceğim türden bir şey değil.'

Gary Tristan'a baktı ve saçlarını beceriksizce kaldırdı. Sara'dan kırk, on beş yaş büyüktü. Sarah, Gary ile ilk tanıştığında saçları griye

dönmüştü ama şimdi koyu renk saçları vardı ve biraz daha kalın topuklu bir ayakkabı giymeye başlamıştı. Gary, Sarah'dan bir baş daha kısaydı.

"Ben duş alacağım" dedi Tristan.

Yukarıya çıkarken Sarah, "Isıtıcıyı açmanız gerekecek" diye bağırdı. Tristan, Gary'nin sakinleşmesi için mırıldandığını duydu. 'Hayır, Gary. Bu benim düğünüm ve taviz vermeyeceğim!' Tristan yirmi dakika sonra aşağı indiğinde, Sarah ve Gary düğün planını aklından çıkarmış ve kanepede oturup televizyon izliyorlardı. Ona beklentiyle baktılar. Sarah sıırıyordu. "Ne?" dedi Tristan, kendine yiyecek bir şeyler almak için kutuların arasından geçerek mutfığa doğru ilerledi.

Sarah, "Sen duştayken telefonun çaldı" dedi. Daha fazla haber almasını umarak, "Kate miydi?" diye sordu. Sarah'nın yüzü bir anlığına düştü.

'HAYIR. Kate değildi. Numarayı tanıımıyordum, o yüzden açtım. Önemli bir şey olabileceğini düşündüm... Öyleydi *Magdalena*.' 'Ah. Doğru," dedi Tristan, arayacağını söylediğini hatırlayarak. 'Kulağa çok İtalyan geliyor.'

'O öyle İtalyan.'

"Kahve içmek için onu geri arayıp arayamayacağınızı bilmek istiyor" dedi Sarah artık neşeden neredeyse mest olmuştu.

'Tamam, teşekkürler.'

'O kim? Peki nerede tanıştınız? Ciddi mi? Çekici mi? Kulağa çekici geliyordu, değil mi Gary?'

Gary, "Gerçekten duyamadım çünkü telefonda benimle değil sen onunla konuşuyordun" dedi.

Sarah ona bir bakış attı.

'Bana güven Gary. O *ses çıkardı* çekici ve Tristan da çekici. Kardeşi olarak bunu söyleyebilirim, bu yüzden ondan eşit derecede çekici birini çekmesini beklerdim.'

Gary sıırttı.

Teşekkür ederim dedi.

'Ne?'

'Eh, yani sen çekicisin, bu yüzden *Ben* çekici...' Sarah onu görmezden geldi ve Tristan'a döndü.

'Bize Magdalena'dan bahset.'

Tristan, "Numaramı isteyen işyerinden bir profesör" dedi. 'Bir profesör! Onu geri ara, dedi Sarah, Tristan'ın telefonunu uzatarak. "Çayımı bitirebilir miyim?" dedi, Sarah'nın burnunu sokmasına kızarak.

Magdalena'yla sakin bir kahve içmek ve nasıl hissettiğine karar vermek istiyordu.

'Bir kadın olarak konuşmak gerekirse erkeklerin oyun oynamasından hoşlanmıyorum. Gary benimle hiç oyun oynamadı, değil mi Gary?' Gary bir şey söylemek için ağzını açtı ama Tristan'ın telefonunu karıştırıyordu. Ona geri arayacağını söyledim. Burada. Zaten çalışıyor."

Tristan telefonunu aldı ve aramayı sonlandırdı.

'İsa! Geri çekil Sarah."

Odadan çıktı, ayakkabılarını giydi, koridordan ceketini aldı ve ön kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıktı. Verandanın altına saklandı. Artık deniz kıyısında hava soğuk ve karanlıktı ve rüzgar denizden esiyordu. Numarasını tuşladı ve elini telefonun üzerine götürdü. Magdalena birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açtı.

'Merhaba, geri aradığınız için teşekkür ederim' dedi. 'Kız kardeşin her zaman telefonuna mı cevap veriyor? iyice?'

'Bunun için üzgünüm. Duştaydım" dedi.

Bir duraklama oldu. Ona Gölge Kumlar rezervuarını sormak üzereydi ki o, 'Starbucks'ı önerdiğimi biliyorum ama sinemaya gitmek ister misin?' dedi. Ben gerçek bir David Lynch hayranıyım. Gösteriyorlar *Silgi başlığı* Pazar akşamı Commodore'da."

"Evet, bu harika olurdu" dedi Tristan.

Magdalena, "Bana adresini mesajla gönder, seni yedi buçukta alırım" dedi ve telefonu kapattı. Bir süre emin olamayarak telefonuna baktı. Artık resmi bir tarihi.

Yolun karşısına geçti ve sahile doğru merdivenlerden indi. Duygularını saklamak zorunda olmayan insanların yanında olmanın çok yalnız bir yanı vardı. Sarah ve Gary onu çıldırtıyordu ama kendilerini sansürlememelerine imreniyordu. Karanlık sahil boyunca yürüdü, dalgaların çakıllara vuruşunu duydu, gezinti yolu boyunca sokak ışıklarının ulaşamayacağı karanlıkta kaybolmanın tadını çıkardı.

Tam kumsalın diğer ucuna vardığında telefonu çaldı ve yerinden fırladı. Kate'di.

"Tris, evde misin?" dedi.

'HAYIR. Neden?'

'Yerel ITV Haberleri yeni başladı. Geraint'in Simon Kendal'ı öldürmekten tutuklandığına dair bir manşet peşindeler."

Tristan telefonda kaldı ve sahilin ucundaki, televizyonun her zaman açık olduğu yağlı kaşık kafeye doğru koştu. Kafe neredeyse boştu. Bir fincan çay ve pastırmalı sandviç sipariş etti ve garsondan kanalı ITV News olarak değiştirmesini istedi.

Geraint'in kelepçeli bir şekilde polis arabasından Exeter karakoluna götürülüşünün görüntülerinin oynatılmasını izledi. Simon Kendal'ın yüzme yarışmalarından birinde çekilmiş bir fotoğrafını

gösterdiler.

'Polis, Simon Kendal cinayetiyle bağlantılı olarak yirmi yaşındaki Geraint Jones'u tutukladı ve cinayetle bağlantılı olduğuna inandığı mülke el koydu. Bu noktada memurlar, kamp yapılan bir apartman bloğunun ön kapısından çıkarken görüldü.' ve şeffaf plastik bir delil torbasına sarılı çadır kazıklarının yakın çekimi vardı. 'Ve kurbanın kanının izini taşıdığına inandıkları bir ceket buldular. Simon Kendal ve Geraint Jones, yirmi yedi Ağustos gecesi Simon Kendal'ın kaybolduğu Gölge Kumları kamp alanında kamp yapıyorlardı. Cesedi daha sonra Gölge Kumları rezervuarında bulundu.'

Raporda, boş kamp alanının ve rezervuarın elektrik santrali açısından bazı stok görüntüleri gösterildi. Haber, Exeter karakolunun önünde bir muhabirin halkın bilgi vermek için arayabileceği bir numarayı okumasıyla sona erdi.

Tristan, 'Bunu hızla bir araya getirdiler' dedi.

"Evet, yaptılar" dedi telefonun diğer ucundaki Kate. 'Onu tutuklayan her kimse, pek çok bilgiyi kamuya duyurmak istemiş.' 'Oldukça berbat görünüyor,' dedi Tristan. Pastırmalı sandviçi geldi ama birdenbire acıkmadığını hissetti. 'Plastiğe sarılı çadır kazıkları TV kamerasının önünden geçiyordu. Kolunda Simon'ın kanı olan ceketinin olduğunu mu düşünüyorsun?'

Kate, "Polis medyaya Geraint'in giysisindeki kan örneği hakkında bilgi verdiyse öyle varsaymalıyız" dedi.

'Polisle işler nasıl yürüyor? Bir vakanın ayrıntılarını gizli tutmaları gerektiğini düşündüm.'

'Bu yönetilen bir sızıntı. Polis anlatıyı oluşturmak için basını kullanıyor.'

'Cinayet vakalarının bir anlatıya ihtiyacı var mı? Bunun gerçeklerle ilgili olduğunu sanıyordum' dedi Tristan.

"Öyle olması gerekiyor ama tuhaf bir şeyler oluyor." Hemen Simon'ın ölümünün bir kaza olduğuna karar verdiler ve Alan Hexham'a otopsi raporuna baktırdığımda ve şüpheli bir şey gördüğünde işler değişti ve bu bir cinayet soruşturması olarak basına yansıdı... Haber kamerasının fotoğraflarının çekilmesini sağladılar. çadır kazıkları, potansiyel cinayet silahı. Eminim Geraint kadar fakir birinin düzgün bir hukuki temsile gücü yetmeyeceğini umuyorlar...'

'Eğer çadır kazıkları Geraint'in dairesinde plastiğe sarılmış halde duruyorsa...'

Kate, "O halde temizlenmedikçe herhangi bir adli malzeme korunmuş olurdu" dedi.

Lyn'in mutlu olacağından eminim. Sanırım ölüm nedenini kazadan cinayete çevirdiler. İstedığı buydu," dedi Tristan. 'Biliyorum. Ama onun parasını almamızı istemiyorum. Hiçbir şeyin çözüldüğünü

düşünmüyorum. Bu sadece daha fazla soruyu gündeme getirdi,' dedi Kate. Tristan aramayı bitirdikten sonra kafenin penceresinden yansıyan yüzüne baktı. Geraint'e kıyasla ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Sorunlarını perspektife koydu. Cinayetten şüphelenilmek nasıl olurdu?

Bu onu ürpertti.

BÖLÜM 13

Pazar sabahı Kate erken kalktı, mayosunu giydi ve sabahın erken saatlerinde yüzmek için uçurumdan aşağıya doğru çalışarak mutfak kapısından evden çıktı. Berrak bir sabahtı ve güneş, alçak bulutlardan oluşan bir setin üzerinde altın rengine parlıyor, suya elmaslar saçıyordu.

Depresyonla mücadele edebileceğini okuduktan sonra denizde yüzmeye başlamıştı. Tüm yıl boyunca yüzmeye devam etmek cesaret gerektirmişti ama soğuk su bağımlılık yapıyordu. Yüzdükten sonra ortaya çıktığında hissettiği olumlu duygu, günün büyük bölümünde onunla kaldı.

Dalgalanan dalgaya doğru yürüdü ve kafa üstü kırılan bir dalgaya daldı. Soğuk su onu uyandırdı ve birkaç dakika yüzdü, sonra durup yüzeyde süzüldü, dalgaların yuvarlanma hareketinin tadını çıkardı ve saçlarının suda hareket edip yayılırken köklerinin titrediğini hissetti. Kulakları suya batmış halde, suyun altındaki tuhaf tıklamaları ve sesleri, dalgaların kayalara yaptığı çekimin yumuşak yankısını dinledi.

Kate denizde büyük bir özgürlük hissetti ve bu ona Simon Kendal'ı hatırlattı. Yüzmeye ilk ne zaman başlamıştı? Kendisi de aynı özgürlüğü hissetmiş miydi? Kendi şartlarıyla suda olmanın, yüzmenin, durup süzülmenin neşesi mi? Geraint onlara Simon'un sabahın erken saatlerinde yaptığı antrenmanlardan ve havuzda mahsur kalma hissinden nefret etmeye başladığını söylemişti; buna ne diyordu? – *klorla dolu beton bir delik*.

Kate, bir sporcunun bu şekilde çerçevelediği bir yüzme havuzunu hiç duymamıştı. Davadan rahatsız olmuştu; yalnızca Simon'un ölümü değil, baş şüphelinin Geraint olması da onu rahatsız etmişti. Simon'a büyük bir sevgi ve kardeş sevgisi göstermişti. Geraint onu öldürmekle ne kazanacaktı? Şiddet birçok şekilde kendini gösterdi. Şiddet kontrolsüz bir öfke patlamasıyla geldiğinde dağınık ve plansızdı. Geraint'in barlarda ve barlarda kendini savunurken yaptığı kavgalar gibi. Simon'ın cesedi kamp alanında defalarca bıçaklanmış halde bulunsaydı ya da ormana atılmış olsaydı, Kate bunu yapacaktı. Failin Geraint olduğuna inanmaya daha yatkınlar. Peki Simon kendini

nasıl kamp alanından bu kadar uzakta suyun ortasında bulmuştu? Eğer Geraint onu çadır kazığıyla bıçakladıysa suya giden kan izi neredeydi? Kamp alanından suya giden net bir yol yoktu; üzeri dikenli tellerle kaplı yüksek bir çitle kapatılmıştı. Simon nasıl bıçak yarasıyla çite tırmanmıştı ve neden dikenli telden kaynaklanan kesik ve sıyrıklar onda yoktu?

Kate eve geri döndüğünde telefonu çalıyordu ve hala havlusu üzerindeyken telefonu almak için acele etti. Lyn Kendal'dı bu. "Kate, teşekkür ederim" dedi heyecanla. 'Bu kadar çabuk bir sonuç beklemiyordum. Gerçekten etkilendim.'

Geraint'i tutukladılar. Onu resmi olarak suçlamak için doksan altı saatleri var,' dedi Kate.

'Onu suçladılar. Az önce duydum.'

'Polis seni aradı mı?'

'Evet. Henry Ko adında bir polis beni aradı... Piç Geraint'in kulüpte bir adama saldırmaktan şartlı tahliye edildiğini biliyor muydun?' Kate kanepenin kenarına tünemişti, hâlâ havlusuna sarılıydı. Kalbinin göğsünde attığını hissetti. Lyn devam etti. 'Bu, sebepsiz bir saldırıydı. Bu adam Geraint'in eski kız arkadaşıyla görüşmeye başlamıştı. Biliyor musun?'

'HAYIR.'

Ben de... Simon hiçbir şey söylemedi. Geraint'in neler yapabileceğini kim bilebilir? Simon'ın yanlış türden bir işe bulaşması beni her zaman endişelendirmişti.' Lyn ağlamaya başladı. Kate düşüncelerini toparlamaya çalıştı. 'Lyn, bu davada akla uymayan o kadar çok şey var ki.'

"Henry Ko, Simon'ın otopsiyle ilgili bir tür sorunu gündeme getirdiğinizi söyledi ve bu da onları yeni kanıtlara yönlendiren şeyin bu olduğunu, yani - şey - çadır kazığının bir cinayet silahı olduğunu..." Yeniden ağlamaya başladı.

'Evet. Henry'ye benden davaya bakmamı istediğini söyledin mi?' 'Hayır. Ben yapmadım.'

"Henry Ko sana başka bilgi verdi mi?" Cinayet silahının çadır kazığı olduğunu kanıtlayabildiler mi?'

"Ele geçirdikleri tüm kamp malzemelerine DNA testi yaptıklarını söyledi... Polisin şu anda kahrolası işini yapması beni rahatlattı. Telefon edip teşekkür etmek istedim," dedi hıçkırıklarının arasında. 'Birkaç gün sonra tekrar konuşabilir miyiz? Bunların hepsi dikkate alınması gereken çok şey. Biraz zamana ihtiyacım var.'

'Evet. Elbette, dedi Kate. Lyn aramayı bitirdikten sonra birkaç dakika oturdu.

Alan Hexham, Henry'yle Kate'in Simon'ın ölümüyle ilgilenmesi konusunda konuşmuş olmalı. Alan dürüst bir adamdı. Geçmişte

Kate'e yardım teklif etmişti ama en büyük bağılılığı işine ve yetkililereydi. Kate yakında Henry Ko'dan bir telefon alacağından şüpheleniyordu. Polis, özel dedektiflerin etrafı koklamasından hoşlanmadı.

Pencereden dışarı baktı. Alçak bir bulut kümesi artık güneşi kapatıyordu ve denizin üzerinde bir sis tabakası oluşuyordu.

Kate ürperdi. Soğuk kemiklerine kadar işlemişti. Yukarı çıkıp uzun, sıcak bir duş aldı.

BÖLÜM 14

Magdalena Rossi, sarı Vespa motorlu scooterını iki yüksek lisans öğrencisiyle paylaştığı dairenin dar fayanslı koridorunda ön kapıdan dışarı sürdü ve yola çıktı.

Dairesi deniz kıyısının yukarısındaki sakin bir sokaktaydı. Parlak kırmızı paltosu, mavi kot pantolonu ve yeşil rugan yürüyüş botları, gri çakıl taşlı evlerin önünde bir renk cümbüşü oluşturuyordu. Magdalena aynalı vizörlü kaskını taktı ve bacağını koltuğun üzerinden sarkıtıp ayağıyla itti. Hız hissinin tadını çıkararak Vespa'nın dik yokuştan sahile doğru serbestçe dönmesine izin verdi.

Altta, yol keskin bir şekilde sağa dönerek gezinti yoluna doğru kıvrılırken viraja doğru eğildi. Sahilin yarısında, tahtalarla kapatılmış dondurma kulübesinin yanında motoru çalıştırmak için durdu. Dairesinin önünden hızla geçerken Tristan'dan hiçbir iz görmedi. Yaklaşan randevularıyla ilgili midesinde küçük bir heyecan vardı. Çok lezzetliydi. Çok seksi. Ev arkadaşları Liam ve Alissa'ya onun bir resmini göstermişti ve ikisi de aynı fikirdeydi.

Magdalena, okul gezisine konsantre olabilmek için Tristan düşüncesini aklının bir köşesine itti. Önceki gecenin tahmini kıyı sisi yönündeydi ve doğruydu; hava nemliydi ve denizde oluşan sis, uzaklardan gelen sis düdüğü sesiyle noktalanıyordu.

Projesi, devasa ayak izini bulan çiftçiyle başlamıştı. Fotoğraf çekmek için onu ziyaret ettikten sonra, daha fazla konuşmak için yerel barda öğle yemeğine gitmişlerdi. Çiftçi aracılığıyla yerel halkla Bodmin Moor Canavarı hakkında konuşmaya başladı ve ardından konuşma diğer yerel efsanelere geçti. Barmenlerden ikisinin, Ashdean'dan çıkan aynı yol üzerinde sisin içinde kaybolan, yerel çocuk evi sakinleri olan genç bir adam ve genç bir kadın hakkında hikayeleri vardı. Barmenlerden biri ona üçüncü bir kadının telefon numarasını vermişti.

Ona siste kaçırılma olaylarıyla ilgili bir hikaye anlatmıştı ama Magdalena birkaç mesaj bıraktıktan sonra bile herhangi bir yanıt gelmemişti.

Barmen de sisle ilgili kendi hikayesini anlatmıştı.

Aniden ortaya çıkıyor ve sizi yakalıyor, kör bir paniğe sürükleyecek şekilde yönünüzü değiştiriyor, demişti. Barmen, soğuk bir haziran günü, birdenbire sisin çöktüğü kayalıkların yanında nasıl yürüdüğünü anlattı. Bir saat boyunca tökezleyerek kör olmuş ve kaybolmuştu ve neredeyse uçurumdan aşağıya kayalara ve aşağıdaki dalgalara çarpıyordu.

Magdalena bunun araştırma projesinin başlangıç noktası olmasını istedi. Bu, bu insanların ortadan kaybolmasına neden olan şeyin bir sis hayaleti olmadığına yeterli kanıtıydı. Kaybolmuş olabilirler, denize veya çalılıklara düşmüş olabilirler. Sahil boyunca patikalar ve tarlalar vardı. Düşecek ve kırılacak çok yer var. Bugün karaya vuran deniz sisinin güzel fotoğraflarını çekmeyi planlıyordu. Magdalena ayrıca bu kurbanlardan birinin kalıntılarını - uçurumdaki bir hendeğe veya yarığa sıkışmış bir kemik yığınınına rastlarken - hâlâ kısmen kayboldukları gün giydikleri kıyafetlerin içinde bulacağına dair bir fantezi de besliyordu.

Magdalena, A1328'i kasabanın dışına çıkardı ve çok geçmeden evler ve dükkanlar seyrekleşerek tarlalara ve ağaçlara dönüştü. Bu Ashdean'ı Exeter'e bağlayan sahil yoluydu.

Kayalıklar solundaydı, tarlaların üzerinde kış için yeni sürülmüş kalın bir ağaç dizisinin arkasında gizliydi. İki tarlanın arasındaki toprak yolda ilerlerken yavaşladı. Sis uçurumlardan yukarıya doğru çıkıyor ve yolun aşağısına doğru ona doğru ilerliyordu.

U dönüşü yaptı ve toprak yola saptı. Bir traktörün bıraktığı devasa lastik izleri vardı ve sıkıştırılmış, pürüzsüz, ipeksi ve mükemmel sırtlara bastırılmış çamurda ilerlemenin daha kolay olduğunu fark etti.

Magdalena İngilizce 'yuvarlanan sis' ifadesini duymuş ve bunun aptalca olduğunu düşünmüştü. Bir top yuvarlanıyor, sis değil, ama bugün sis tam da bu şekilde ona doğru geliyordu, sanki büyük bir kütle halinde dökülüyormuş gibi yuvarlanıyor, pist boyunca ileri doğru itiliyor, dönüyor, incecik parmakları dışarı doğru kıvrılıyordu. Sanki canlıydı ve yaşayan kütle ona doğru yolu hissediyordu.

Magdalena motoru kapattı ve Vespa'nın standını tekmeledi. Sis duvarı sanki fotoğraf makinesini bulmak için çantasını karıştırıyordu. Hızlandı ve beyaz soğukla sarmalandı. Dilindeki ıslak sisin soğuk, hafif tuzlu tadını içine çekti ve nemin saçlarında ve kirpiklerinde yoğunlaştığını hissetti.

Magdalena pratik bir kadındı. Şehir efsanelerine inanmıyordu ve öğrenimi sırasında mantıklı kalmayı başarmıştı. Hayaletler, goblinler ve efsanevi yaratıklar yoktu. Ama o kadar yoğun ki birkaç metre önünü göremediği bu sis kütlesiyle çevrelendiğinde paniğe kapıldı. Vespa çalışmak istemedi, motor öksürüyor ve titriyordu. *Rih, Rih, Rih*

ses. Sis hızla geçip gitmeye devam ederek onu daha da derinlere gömdü.

Bu sadece yoğunlaşmış su, dedi kendi kendine.

Sonunda Vespa bir kükremeye canlandı ve yolda kalabilmek için lastik izlerini kullanmak zorunda kalarak otuz saniye kadar sürdü. Aniden, beyazlığın içinden tekrar tarlalara doğru çıktı, sisin incecik parmakları arkasında uzanıyordu.

Yavaşlayıp durmadan önce tam hızda otuz saniye daha devam etti. Kalbi göğsünü dövüyordu ve nefesi hızlıydı. Vespa'yı park etti, çim banketin üzerine çıktı ve kendisine doğru ilerleyen sisin birkaç fotoğrafını çekti.

Çimenlerin yanında ölü kamışlar ve karaçalılarla büyümüş bir hendek vardı. Çalılıkları aralayıp hendeğe baktı. Derindi ve gölgelerde yalnızca yağlı siyah bir su parçasını görebiliyordu.

Hendeğe düşüp boğulsa ya da düşüp bir kemiğini kırsa bile onun çağrısını duyan olur mu? Burası hiçliğin ortasıydı. Çalılıklar tarafından yutulacaktı... Aşağıda ölü bir kız ya da erkek olabilir mi? Sisin içinde yanlılıkla tökezleyen zavallı bir ruh mu? Ceset çamurda yavaş yavaş mı çürüyor?

Objektifi odaklayarak hendeğin birkaç fotoğrafını çekti ve ardından suda bir şeyin hareket ettiğini gördü. Yaklaştı. Ani bir hareket oldu - yüzüne kanat çırpma sesi - ve bir ördek sazlıkların arasından gökyüzüne doğru uçarken çığlık attı.

Magdalena arkasına yaslandı, kuru kamışlar kot pantolonunun içine batıyordu. Paltosu sıcaktı ama sis saçında kalın bir nem tabakası bırakmış ve kafa derisine kadar ıslanmıştı. Acıkmıştı, üşümüştü ve biraz korkmuştu, bu yüzden Ashdean'a geri dönmeye karar verdi.

Yolun sonunda yola döndü. Sis denizden dağılmaya başlamıştı ve hava pusluydu. Yolun ilerisinde krem rengi bir Volvo park edilmişti. Toprakla kaplanmıştı ve arka tekerlekleri üzerine kaldırılmıştı.

Yaşlı bir adam bagajdan yedek lastiği çıkarıyordu. Scooterının yanından geçerken adamın bol, mavi fitilli kadife bir pantolon, botlar ve dirsekleri yıpranmış bir tüvit ceket giydiğini gördü. Düz bir şapkanın altından bir yığın gri saç çıkıyordu; gür gri bir sakalı ve kalın çerçeveli gözlükleri vardı.

Dikiz aynasından yaşlı adamın lastiği hareket ettirmeye çalıştığını görebiliyordu. Onu düşürmeye devam etti. Durdu ve sırtını tuttu. Kendisinin akıllı ve anlayışlı olduğunu düşünüyordu ama İtalya'nın kuzeyinde, yaşlılara büyük saygı gösterilen küçük bir kasabadan geliyordu. Annesi bu yaşlı adamı yol kenarında mücadeleye terk etse ne derdi? Aynasını tekrar kontrol etti.

"Hayır, hayır, hayır" dedi Magdalena alçak sesle. Yavaşladı, U

dönüşü yaptı ve geri dönmeye başladı.

Arabaya yaklaşırken yaşlı adama, "Size yardım edebilir miyim?" dedi. Kaskının vizörünü kaldırdı. Yaşlı adam nefes nefeseydi ve lastiği yola bakan arka tekerleğe dayamıştı.

"Ah, bu çok nazik bir davranış," dedi kalın bir Cornish aksanıyla. "Ben sadece..." Sesi düzensiz çıkan nefesini toplamak için durdu. "Lastiği diğer tarafa geçirmem gerekiyor. Sanırım bir camın ya da çivinin üzerinden geçtim."

Yaşlı adam lastiği düşürdü ve tam bir kamyon gelirken lastik yolun karşısına geçti. Kamyon şoförü, kornaya yüksek sesle basarak yolda duran lastiğin etrafından yavaşlayıp yoldan çıkmak zorunda kaldı. Kamyon toz uğultusuyla yanlarından hızla geçti.

Magdalena scooterını Volvo'nun arkasına park etti, kaskını çıkardı ve gidonun üzerine astı. Arabanın arka tekerleğinin altında küçük bir kriko vardı. Yedek lastiği alıp adamın yanına döndü. Ağırdı ama idare edebilirdi. "Lütfen. Şurayı yuvarla," dedi, omuzun yanındaki arka tekerlek aksını işaret ederek.

"Teşekkür ederim" dedi onu takip ederek. "Anahtar bende." Arabanın açık bagajından bir tork anahtarı ve bir bez aldı. Volvo, hendekle çevrili yüksek çimlerin tam üstüne park edilmişti. Sürücü tarafındaki ön ayna çimlerin üzerinde çıkıntı yapıyor yol ile hendek arasına girip ön tarafa giden yolu kapattı. Yaşlı adam şimdi Magdalena ile Vespa'sının arasında duruyordu. Kirli pencerelerden arka koltuğun eski battaniyelerle kaplı olduğunu gördü.

"İzin ver hareket edeyim ki sen lastiğe ulaşabilesin," dedi, onun yanından geçerek. Yaşlı adam onun yolunu kesti. Birdenbire daha uzun boylu gibi görünüyordu ve ne kadar geniş olduğunu fark etti. Büyük bir cüce burnu vardı ve kalın gözlüklerin ardındaki gözleri tuhaf bir renkteydi.

"Parti yapmayı sever misin?" dedi. Sesi artık farklıydı, pürüzsüz ve yağlıydı, aksanı yoktu.

'Ne?' diye yanıtladı.

Yüzüne sert bir yumruk attı ve kamerasını askısından yakalarken kafası geriye doğru gitti. Yıldızları gördü ve şaşkına döndü. Kamera askısını Volvo'nun tavan bagajına doladığını fark etmesi bir saniyesini aldı. Boynuna daha da sıkılaştı.

"Hayır!" diye bağırdı ama ağzı kalın, uyuşuk ve kanla kaplıydı.

Küçük kahverengi bir şişeyi burnunun altına iterek, "Parti yapmayı sever misin?" diye tekrarladı. Kimyasal bir koku onu etkisi altına aldı ve sanki kafasının arkasında patladı. Kan vücuduna hücum etti ve bacakları büküldü. Kamera kayışı çenesinin altından yakalanarak onu boğarak düşüşünü engelledi.

Yaşlı adamın sakın bir şekilde scooterını alıp hendeğe atmasını izlerken Magdalena sanki vücudunun dışındaymış gibiydi. Çalılıklar onu tamamen yutmuş gibiydi. Boynundan asılıydı. Kamera askısı boğazını sıkıyordu ve yere tutunup ayağa kalkmaya çalışırken ayakları altından tırmalıyordu.

Geri gelip yüzünü onunkine yaklaştırdı.

“Yıldızlara dokunmak ister misin?” diye mırıldandı, sesi yumuşaktı. Gözleri tuhaf bir mor maviydi. Küçük şişeyi tekrar burnunun altına bastırdı. Kafasında bir patlama daha hissetti, bir düşme hissi ve ardından karanlık çöktü.

BÖLÜM 15

Kate Pazartesi günü umutsuz bir halde işe döndü. Son iki sabah haberleri kontrol etmişti ama Geraint'in cinayetle suçlanması ya da polisin davada kaydettiği ilerleme hakkında başka hiçbir şey yoktu.

Dersler ve toplantılarla dolu bir gündü, bu yüzden Salı öğleden sonrasına kadar Tristan'la konuşma şansı bulamadı. Merdivenlerden yukarı, kampüs binasının kulelerinden birinin tepesindeki ofisine dönüyorlardı ki, merdivenlerden aşağı doğru alçak bir mırıltı halinde konuşan iki erkek sesinin yankılandığını duydular.

"Ofisinizde kim var?" dedi Tristan.

Kate başını salladı ve onun yanından geçerek sarmal merdivenin son dönemecine çıktı. Ofisinin kapısı aralıktı ve DCI Henry Ko'yu masasında oturmuş bazı evraklara bakarken buldu. İri yapılı, çeneli suratlı, yaşlı bir adam elinde raftan bir kitap tutuyordu. Kırıksık ve üzerinize tam oturmayan bir takım elbise giymişti.

"Size yardım edebilir miyim?" dedi, iki adamın arasına bakarak. Bir süre sonra Tristan arkasında belirdi.

'Sen? Hayır, dedi Henry. 'Tristan aradığımız adam.' Kate'in masasından kalktı. Diğer memur kitabı tekrar rafa koydu. 'Ben DCI Henry Ko. Ben Dedektif Merton...' İkisi de polis kimlik kartlarını çıkardılar. Kate, Tristan'a döndü ve onun yüzündeki alarm ve kafa karışıklığını gördü. "Magdalena Rossi nerede, Tristan?"

"Kim?" diye sordu Kate.

'Profesör Magdalena Rossi; burada çalışıyor. Bunu bildiğini sanıyordum *Profesör* Marshall," dedi Henry.

'O bir misafir profesör. Tristan, Kate'e, Felsefe ve Din dersleri veriyor, dedi.

"Onu en son ne zaman gördün?" diye sordu Henry.

'Geçen hafta. Cuma. Ofisine bazı ekipmanlar teslim ettim' dedi Tristan.

İlk kez konuşan Dedektif Merton, "Ve Cumartesi günü onunla telefonda konuştunuz ve Pazar gecesi onunla buluşacaktınız" dedi. "Gelmedi" dedi Tristan. Kate, polisin neden bir anda misafir profesörle ilgilenmeye başladığını ve Tristan'ın neden onunla buluşacağını anlayamayarak izliyordu.

Kate, "Bunun senin ofisimde arama izni olmadan dolaşmanla ne alakası var?" diye sordu. Henry itiraz etmek için ağzını açtı. 'Eşyalarımı karıştıracaksan arama iznin olmalı.'

Henry, "Aşağıdaki yöneticilerden biri bizi buraya getirdi," dedi. Magdalena Rossi'nin dün öğleden sonra kaybolduğu bildirildi. Pazar günü dışarı çıktı ve bir daha eve dönmedi. Asistanınız Profesör Rossi'nin buluşacağı tek kişiydi.'

'Pazar gecesi saat yedide daireme gelmesi gerekiyordu. Sinemaya gitmeyi ayarlamıştık ama o hiç gelmedi' dedi Tristan. Kate onun titremeye başladığını görebiliyordu.

'13:00 arasında neredeydiniz? Pazar günü ve Pazartesi günü sabah 9'da mı?" diye sordu.

'Pazar sabahı kız kardeşim ve nişanlısıyla birlikte evdeydim. Öğle yemeğinden sonra spor salonuna gittim, öğleden sonra ise yemek görevlileri dairemize geldi.'

'Yemek servisi yapanlar mı?'

'Kız kardeşim birkaç hafta içinde evleniyor. Bize tadım menüsü vermeye geldiler. Daha sonra Magdalena ile buluşmaya hazırlandım ama o hiç gelmedi.'

'Onu aradın mı? Yoksa evine gidip sizi neden ektiğini görmek ister misiniz?' diye sordu Dedektif Merton.

"Onu birkaç kez aradım ama sesli mesaja gitti. Sonunda kız kardeşim ve nişanlısıyla pizza yemek için dışarı çıktım.'

Merton, "Hangi pizzacıya gittin?" diye sordu.

'Doğru kelime *pizzacı* dedi Kate. Onu görmezden geldi.

'Nereye gittin?'

"Frankie & Benny's ana caddede" dedi Tristan.

Henry, "Ne zaman gittin?" diye sordu.

'Sekiz, belki hemen sonra.'

"Ne yedin?" diye sordu Dedektif Merton, Tristan'a yaklaştı ve boy farkını fark ederek ona baktı.

'Ben... sıcak bir İtalyan pizzası yedim.'

"Peki ya lokantadaki diğer iki müşteri?" diye karşılık verdi Dedektif Merton.

'Hatırlayamıyorum; dört peynir sanırım. Makbuz Sarah'da olacak..." "Bu kadar yeter" dedi Kate. 'Stratejiniz bu mu? Eğer Tristan herkesin hangi yemeği sipariş ettiğini hatırlamıyorsa, bu ne için gerekçedir? Tutuklanmak mı?' "Tutuklanmak mı?" dedi Tristan.

Henry geri çekildi ve kollarını kavuşturdu. Onunla Dedektif Merton

arasında bir bakışma geçti.

'Bütün bunları doğrulamamız gerekecek' dedi.

Kate, "Zor olmasa gerek" dedi. 'Tristan, o zamanlar yemek servisi yapan kız kardeşiyle birlikteydi, spor salonuna gitti, geri geldi ve bir restorana gitti. Arayabileceğiniz çok sayıda tanık ve güvenlik kamerası var. Profesör Rossi nerede kayboldu?'

Dedektif Merton, "Bunu bilseydik kayıp olmazdı" dedi. Kate onun huysuzluğu karşısında gözlerini devirdi.

'Nereye gittiğini kimseye söyledi mi?'

Merton, "Ev arkadaşlarından birine A1328'de fotoğraf çekmek için geziye gideceğini söyledi" dedi.

"A1328'in bir kısmı uçurumlarla Gölge Kumlar rezervuarı arasından geçmiyor mu?" dedi Kate, o yolu zihninde görerek ve Simon Kendal'ı düşünerek. 'Memurlarınız arama yaptı mı?'

Henry, "Sahilde arama yapıyoruz ve bakım tekneleri rezervuardaki suda düzenli olarak devriye geziyor" dedi.

'Bir bakım botu ancak yüzdüğünde bir ceset bulur. Hatırlayacağınız gibi Simon Kendal'ın cesedini suyun derinliklerinde buldum' dedi Kate. 'Magdalena kaybolduğunda eşyaları yanında mıydı?'

'Kamerasını, çantasını ve cep telefonunu alarak evinden çıktı ve motosikletini kullanıyordu. Magdalena'nın senin evine uğramadığından emin misin Tristan?" diye sordu Henry. Kate onun suçlayıcı ses tonundan hoşlanmadı.

Tristan sana pazar gününün çoğunda meşgul olduğunu söylemişti. Onun mazeretini doğrulamak için zamanınızı daha iyi kullanmak olmaz mıydı?' dedi Kate, Henry'ye. Simon Kendal'ın ölümünün bir kaza olduğuna karar vermek için acele ettiniz, sonra geri adım atmak zorunda kaldınız. Profesör Rossi bozkırda bir kaza geçirmiş olabilir. Rezervuara düşmüş olabilir. Ondan ayrılmaya karar verebilirdi kendi isteğiyle. Tristan kaybolduğu dönemde nerede olduğunu kanıtlayabildi. Kendisiyle tekrar konuşmak isterseniz telefon edip randevu almanız gerekmektedir. Eminim avukatının sunumuyla size yardımcı olmaktan mutluluk duyacaktır.'

Açık ofis kapısına gitti ve gitmeleri gerektiğini işaret etti. Henry'nin yanından geçerken, "Sırf merak ediyorum, Geraint Jones'u Simon Kendal'ı öldürmekle mi suçladınız?" diye sordu.

"Evet" dedi.

'Simon ve Geraint'in kamp alanından dikenli tellerle kaplı çitin üzerinden nasıl havaya uçtuklarını kanıtlamak için iyi şanslar.'

Henry ona sert bir bakış attı.

"Muhtemelen seninle tekrar konuşmak isteyeceğiz" diye ekledi, not defteriyle Tristan'ı işaret ederek. Dedektif Merton onlara başıyla

selam verdi ve Henry'nin peşinden gitti. Kate kapıyı kapattı. Tristan pencerenin altındaki küçük kanepeye çöktü.

'Ne demek istiyorsun *bir avukat* dedi.

'Onlara gelip seni taciz etmek için önseziden daha fazlasına ihtiyaçları olduğunu hatırlatıyorum.'

'Polis şüpheli olduğumu mu düşünüyor?'

"Neden şüpheleniyorsun?" dedi Kate. 'Kayıp olup olmadığını ya da kaçıp kaçmadığını bile bilmiyorlar. Ceset yok!'

Tristan, "Benim sabıka kaydım var, bunu biliyorsun" dedi.

'Sarhoş bir genç olarak terk edilmiş bir arabanın camını kırdığın için ihtar aldın. Eğer düşündüğün buysa, kulüpte birine saldırmaktan dolayı şartlı tahliyeye tabi olmak gibi bir şey değil, dedi Kate. "Söyleyin bana, Magdalena'yla aranızda neler oluyor, Profesör Rossi?"

Tristan onunla nasıl tanıştığını, üzerinde çalıştığı efsaneler ve efsaneler projesini ve ardından yaptıkları telefon görüşmesini anlattı. Kate, Tristan için endişeleniyordu ama kafasının arkasında bir merak karıncalanıyordu. Gölge Kumları rezervuarı tekrar yüzeye çıkmıştı.

"Neden bunların hiçbirinden bahsetmedin?" dedi. "Yani rezervuarla ilgili bir proje üzerinde mi çalışıyordu?"

'Projesinin doğrudan rezervuarla bağlantılı olduğunu bilmiyordum. Ofisindeki duvarda rezervuarın bir haritası vardı ama mitler ve efsanelerle ilgili daha birçok şey vardı. Sinemaya gittiğimizde ona bu konu hakkında daha fazla soru soracaktım.'

Kate, "Ofisi nerede?" diye sordu.

Tristan, "Binanın diğer tarafında, en üst katta" dedi.

'Bana haritayı gösterebilir misin?'

Tristan Kate'e baktı. 'Polis şu anda orada değilse ofisi kilitlenecek.'

'Anahtarın var değil mi? Ekipman teslimatlarını ve alımlarını yaptığınız zamanlar için' dedi Kate.

Magdalena'nın ofisinin dışındaki koridor sessizdi. Tristan büyük bir destenin anahtarını ararken Kate 'nöbet tutuyormuş' gibi görünmemeye çalışıyordu. Kapıda ince, dikdörtgen bir cam pencere vardı ve Kate ofisin içinin karanlık olduğunu görebiliyordu.

"İşte bu, başlıyoruz" dedi Tristan, kilidi çevirip kapı açılırken. Önce o girdi ve ışıkları yaktı. Kate onları takip etti ve kapıyı arkalarından kapattı.

Dışarıdaki ışık çoktan solmaya başlamıştı ve floresan şerit ışıklar cilalı ahşap mobilyalara göz kamaştırıyor ve deniz ve gökyüzü manzarasını koyu maviye dönüştürüyordu. Kate kitap ve klasörlerle dolu masaya baktı. Köşedeki küçük kahve makinesi dışında çoğu meslektaşının ofisine benziyordu. Çoğu profesör kahve molalarını ofisten çıkmak için bir bahane olarak kullanmayı severdi.

Magdalena'nın utangaç olup olmadığını ya da meslektaşlarından herhangi birini henüz tanımadığını merak etti.

Tristan mantar panoyu işaret ederek "İşte proje" dedi. Kate fotoğraflara, gazete kupürlerine ve Gölge Kumları rezervuarının haritasına baktı. Kate, "Yani rezervuardan bahsetmediğini mi söylüyorsun?" diye sordu. 'HAYIR. Ona sordum ama çevreye odaklandığını söyledi. Arazisindeki çamurda o ayak izini bulan Chagford yakınlarındaki bir çiftçiyle buluşmaya gitti' dedi fotoğrafı göstererek. "Sonra bara gittiler ve o da A1328'in etrafındaki siste kaybolan insanların hikayelerini duyduklarını söyleyen birkaç yerel kızla konuştu..." "Bu rezervuarın yanından geçiyor," dedi Kate ona bakarak. yine haritada. Uzanıp onu mantar panodan çıkardı ve arkasını kontrol etti. Boştu. 'Sana herhangi bir isim verdi mi? Çiftçi mi? Bardaki kızlar mı?'

'HAYIR.'

Kate ofisin geri kalanına bir göz attı, sonra evrakları araştırdı ve masanın üzerindeki büyük kağıt kurutma kağıdını kontrol etti. Tristan katıldı o.

'Herhangi bir şey?'

'Klasörlerin hepsi öğrenci ödevlerinden oluşuyor' dedi. Masanın üç çekmecesini açtı ama içleri ofis malzemeleri ve birkaç İtalyanca aşk romanıyla doluydu. Kate masaüstü bilgisayara baktı. Şifre korumalıydı ve çoğu profesör dizüstü bilgisayarlarını evden getiriyordu. 'Post-it veya not gibi herhangi bir şey görebiliyor musun?'

'HAYIR.'

"Size nerede yaşadığını söyledi mi?"

'Hayır ama bunu personel rehberinden öğrenebiliriz.'

Kate saatine baktı.

'Evet. Hadi gidip kapıyı çalalım.'

Ofisten çıkarken Kate mantar panonun birkaç fotoğrafını çekti ve Tristan slayt projektörünün bulunduğu arabayı aldı.

'Soran olursa kapıyı açtım ve bunu topladım' dedi. Kate tahtadan okuyarak "Genç kadınları kaçıran Sis Hayaleti" dedi.

Tristan, "Pazar günü de yoğun bir sis vardı" dedi.

Kate ürpererek, "Bu rahatsız edici bir tesadüf," dedi.

BÖLÜM 16

Magdalena'nın evine vardıklarında hava karanlıktı ve çok soğuktu. Uzun boylu Avustralyalı bir adam ön kapıyı açtı. Omuzlarına kadar uzanan sarı saçlı tipik bir sörfçüydü. Soğuk havaya rağmen şort ve

tişört giymişti. Sanki yeni uyanmış gibi gözleri biraz uykulu görünüyordu.

'MERHABA. Biz Magdalena'nın meslektaşlarıyız' dedi Kate. İkisi de ona üniversite kimlik kartlarını gösterdiler. 'Yaşananlardan dolayı üzgünüz. Onun araştırma makaleleri ve kitaplarıyla kimin ilgilendiğini öğrenmek için buradayız.'

Kate onların kaçtığını ve çizgiyi aştıklarını biliyordu ama onlar sadece Magdalena'nın Sis Hayaleti hakkında konuştuğu kişilerin ayrıntılarını arıyorlardı.

'Evet. Çok yoğun. Magdalena gerçekten hoş bir kız. Polis az önce buradaydı, dedi adam. 'Polis misiniz?'

'HAYIR. Üniversitede Magdalena ile çalışıyoruz' dedi Kate. 'Sağ. Üzgünüm. Bağlantılarım elimde değil. Polis geldi ve onun bir sürü eşyasını aldı.'

"İsimlerini aldın mı?" diye sordu Tristan.

'İsimlerini söylediler ama hatırlamıyorum. Karışık ırlardan Asyalı bir adam vardı. Oldukça tatlıydı.'

'Adınız ne?'

'Ben Liam'im.'

Kate, "Tam olarak ne aldılar?" diye sordu.

'Dizüstü bilgisayar, okul kitapları, araştırma kağıtları. Hatta bazı kıyafetlerini bile aldılar; Gardırobunun yarısı boş ve zaten pek fazla eşyası da yoktu.'

'İmzalaman için sana bir kağıt verdiler mi?'

Başını salladı.

'Hepsi kimlik kartlarını gösterdiler ve yarım saat içinde gittiler... Gerçekten onun kaçırıldığını mı düşünüyorsunuz?' dedi.

'Kimse bilmiyor. Ayrılmadan önce tuhaf davranıyormuş gibi mi görünüyordu?' diye sordu Kate.

'Onu görmedim. Pazar akşama kadar bütün gün yataktaydım. Bir ara scooterını koridorda sürdüğünü duydum; erken de olabilirdi. Diğer ev arkadaşım Alissa birkaç gündür uzakta. Magdalena'yı o kadar iyi tanımıyorum - kendi hayatlarımızı yaşıyoruz - ama iyi anlaşıyoruz. Umarım gerçekten yaralanmamıştır. Bunun bir çeşit psikopat olduğunu mu düşünüyorsun?'

Yalan söylediği için kendini kötü hisseden Kate, "İçeri gelip öğrencilerinin ders kağıtlarının alınıp alınmadığını kontrol edebilir miyiz?" diye sordu.

'Elbette. Kendinizi dışarı vurun,' dedi, onları içeri almak için yana doğru adım atarak. "Ben bir duş alacağım; çıkarken kapıyı kapat yeter." Magdalena'nın odası büyüktü ve sahile ve Thurlow Körfezi'ne bakıyordu. Çift kişilik bir yatak, gardırop ve raflı bir çalışma masası ünitesi vardı. Dizüstü bilgisayarının şarj cihazı hâlâ masanın üzerinde

duruyordu ve kitap rafları boştu. Kate kitapların olduğu yerde bir toz çizgisi fark etti.

Tristan, "Polis kayıp bir kişi olduğunda eşyalarını alabilir mi?" diye sordu. 'Evet. Kanıt olarak gerekirse bir şeyleri kaldırabilirler, ancak aldıklarını kaydetmeleri gerekir' dedi Kate. "Görünüşe göre Henry Ko az önce içeri girmiş, polis kimliğini göstermiş ve bir sürü eşya almış." "Kitaplarını neden alsınlar ki?" dedi Tristan.

'Bu raflarda tam olarak ne olduğunu bilmiyoruz. Kişisel evrakları, günlükleri almış olabilirler. Dizüstü bilgisayar," dedi Kate, kişisel hiçbir şeyin kalmadığını düşünerek kalbinin burkulduğunu hissetti.

Aşağıya indiklerinde Kate oturma odasına baktı. Büyük bir televizyon ve etrafa dağılmış altı armut koltuk dışında hiçbir mobilya yoktu. Mutfığa gidip baktılar.

'O kadar temiz ki. Ocak bile," dedi Tristan. Kate ona bir bakış attı. 'Bu soruşturmayla ilgili bir gözlem değil. Sadece bir gözlem." Kate buzdolabını fark etti. Mıknatıslarla ve paket menülerle kaplıydı. Bunların arasında, yanında iki isim ve telefon numarası yazan bir Post-it vardı. İlk isim şuydu: BARRY LEWIS; ikincisi ise KIRSTIE NEWETT. Kate telefonu Post-it'in fotoğrafını çekti. Sonra Barry Lewis'i Google'da arattı.

'Tamam aşkım. Sanırım o bizim yerel çiftçimiz," dedi Kate, arama sonuçlarını göstererek. Dört başvuru vardı ve üçüncüsü Fairview'in sahibiydi.

Dartmoor'un kenarında çiftlik.

'Kirstie Newett oldukça yaygın bir isim. On yedi Facebook profili var ve çok sayıda Google arama sonucu çıkıyor" dedi Tristan, telefonunda çalışırken.

Banyo kapısının açıldığını duydular ve Kate merdivenlerin sonuna doğru ilerledi.

'Merhaba? Liam mı?'

Korkuluğun üzerinden baktı. Uzun saçları ıslaktı ve belinde sadece bir havlu vardı.

'Evet?'

'Üzgünüm. Magdalena, Kirstie Newett adında bir kadından bahsetti mi?' 'Hayır.'

Tristan merdivenlerde Kate'e katıldı ve yukarı baktı.

Kate, "Yerel mitler ve efsaneler üzerine bir projeye ne dersiniz?" diye sordu. 'Evet. Tuhaf bir ayak izi bulan bir çiftçi olan bu yerel adamla tanışacağı için gergindi.'

"Barry Lewis mi?" diye sordu Tristan.

'Evet. Gündüz onu görmeye gitti, ama sonra bara gittiler ve oraya vardığında beni kontrol etmek için aradı; barın tuhaf insanlarla dolu olduğunu söyledi."

'Bu ne zamandı?'

'Ekim ayının ilk haftası. Onunla buluşmayı teklif ettim ama daha sonra bardan beni aradı ve her şeyin yolunda olduğunu söyledi ve o da eve geldi... O zaman." Bunu fark ettiğinde yüzü düştü.

Kate, "Liam, barın adını hatırlıyor musun?" diye sordu. Uzanıp parmaklarını ıslak saçlarının arasından geçirdi.

'Eski İngilizce bir şeydi. Eski... Hayır... Chagford yakınındaki Wild Oak.'

'Teşekkürler. Başka bir şey hatırlıyorsan diye bu benim telefon numaram,' dedi Kate, bir kağıt parçasına yazıp birkaç merdiven çıkarken. Liam uzanıp onu aldı.

Liam, "Magdalena'nın kaybolduğuna dair bir şey hatırlarsam polisi aramam gerekmez mi?" dedi.

'Biz sadece Magdalena için endişeleniyoruz.'

Tristan, "Endişeli meslektaşlarım," diye ekledi.

Kate, "Polis senden bir mazeret mi istedi?" diye sordu.

'Evet. Pazar ve pazartesi kalan bir adamım vardı. Bana kefil oldu, dedi utangaç bir gülümsemeyle.

Tekrar sokağa çıktıklarında rüzgar aşağıdaki denizden esiyordu.

Kate saatine baktı.

'Bok. On dakika sonra bir AA toplantım var ve sonra Jake benimle Skype görüşmesi yapıyor... Seni sonra arayabilir miyim?'

"Elbette," dedi Tristan.

'İyi misin? Polis için endişelenmeyin.'

Tristan başını salladı ama Kate onun hala endişeli görüldüğünü düşünüyordu.

'Henry Ko gibi polislerle pek çok kez karşılaştım. İşlerinde pek iyi olmadıkları gerçeğini telafi etmek için maço saçmalıklarına başvuruyorlar. Magdalena'nın kaybolmasıyla senin bir ilgin yok... Seni eve bırakmamı ister misin?'

'HAYIR. Teşekkürler. Eve yürüyerek gideceğim. Uzak değil. Biraz havaya ihtiyacım var' dedi.

'Tamam aşkım. Bu isimlerle ilgili olarak sizi daha sonra arayacağım.'

Kate arabasına bindi ve Tristan'ın yolun sonuna doğru yürüyüp sahile doğru dönmesini izledi. İyi görünmüyordu. Eğildi ve geri çekildi. Ona göz kulak olması gerekecekti. Arabayı çalıştırdı ve AA toplantısına doğru yola çıktı.

BÖLÜM 17

Tristan eve geldiğinde Gary ve Sarah'nın oturma odasındaki küçük kanepede birlikte oturduğunu görünce kalbi sıkıştı. Ses çok yüksekti

ve yarışma programını izliyorlardı *Yumurta kafalı*lar.

Sarah gözlerini televizyondan ayırmadan, "Hey Tris, mutfakta birkaç dilim pizza var" dedi.

Gümrüksüz düğün içkisi kutularının arasından geçerek mutfığa gitti. Tezgahın üzerinde süpermarketin kendi markasına ait bir pizza kutusu vardı ve ızgara tavasında birkaç anemik görünümlü dilim kalmıştı. Dondurulmuş süpermarket pizzasından daha iç karartıcı bir şey yoktu. Peki neden koydular?*İtalyan Tarzı*Kutunun üzerinde mi? Pizza başka nereden geldi? Mikrodalga fırına birkaç dilim koydu. Gary ve Sarah'nın alçak sesle bir şeyler mırıldandığını duyabiliyordu. Tristan, düşünebilmek için eve huzur ve sessizlik içinde gelmeyi diledi. Altı hafta içinde Sarah ve Gary evlenecek ve kendi evlerinde yaşayacaklardı ve Gary sürekli ortalıkta olmayacaktı.

Mikrodalga fırın bittiğinde pizzayı bir tabağa koydu, buzdolabından bir kutu kola aldı ve oturma odasına geçti. Köşedeki küçük yemek masası düğün evraklarıyla doluydu. *Yumurta kafalı*lar TV'de bitirmek üzereydi.

Sarah, "Düğün planıma pizza sosu ekleme" dedi. Tristan tabağını sandalyenin üzerine koydu ve kağıtları bir yığın halinde topladı. Oturdu ve yemeye başladı.

'Bugün polis bizi ziyaret etti; bankaya geldiler" dedi Sarah. Artık kanepedeki yerlerinden ona dikkatle bakıyorlardı. Ah kahretsin, diye düşündü Tristan. Polisin onunla iletişime geçebileceğini düşünmeliydi. 'Pazar gecesi hepimizin yemeğe çıktığını doğrulamak istediler.'

Gary, "Biz öyle yaptık, sorun olmadı" dedi.

Sarah, "Magdalena adlı kızın kaybolduğunun bildirildiğini neden bize söylemedin?" diye sordu.

Tristan, 'Polis benimle konuşmak için işyerine geldiğinde ancak birkaç saat önce öğrendim' dedi. Gary TV kanalını akşamın erken saatlerinde ITV haberlerine geçirdi.

'Pazar günü scooterıyla gezmek için dışarı çıkmayı planladığını ve eve hiç dönmediğini söylediler...'

Gary, "İşte, haberlerde var" dedi. Sesi açtı ve haberleri izlediler.

"Bakın, annesiyle babası İtalya'dan uçakla geldiler" dedi Sarah. 'İtalyanlar iyi giyimli değil mi? Altmışlı yaşlarında olmalı ve çok güzel bir görünüme sahipler.'

Her ikisi de siyah saçlı, küçük bir kadın ve bir adam, Devon ve Cornwall polisi tarafından düzenlenen bir basın toplantısında, üniformalı iki polis memuruyla birlikte uzun bir masanın arkasında otururken fotoğraflandı. Yoksul görünüyorlardı. Magdalena'nın bir üzüm bağında çekilmiş bir fotoğrafı belirdi. Gülümsüyordu ve uzun, kırmızı bir elbise giyiyordu. Uzun siyah saçları bronz omuzlarına

dökölüyordu.

'Güzel görünüşlü bir kuştı. Kaybolmadan önce onunla çıkamadığın için çok yazık, dedi Gary.

"Bu çok duyarsızca" dedi Sarah.

'Sadece bir gözlem.'

'İhtiyacımız olmayan biri.'

Tristan karton pizzayı çiğnedi. İştahı kaybolmuştu ve titriyordu. Bunların hepsi rahatlık ve gerçek olamayacak kadar yakındı. Polis, Magdalena'nın kaybolmasından önceki gece ve gündüzün zaman çizelgesini hazırlarken basın toplantısını izlediler. Ardından Pazartesi sabahı erken saatlerde Magdalena'nın yolunun sonunda uzanan Jenner Caddesi'nde çekilmiş grenli bir CCTV görüntüsü gösterdiler. Gece saat 1 ile 4.30 arasında midesini bulandıran bir dizi hızlandırılmış görüntü vardı. Uzun boylu bir gencin boş sokakta bir aşağı bir yukarı yürüdüğünü, sabah saat 1 ile 1.15 arasında iki kez yürüdüğünü ve sabah 4.30'da geri döndüğünü gösteriyorlardı.

Gary, "Bu sana benziyor, Tris," diye şaka yaptı. Tristan kuru pizzadan bir parça yuttu. Yüzünün renginin çekildiğini hissedebiliyordu.

Tris mi? Jenner Caddesindeki sen misin?' diye sordu Sarah.

"Ee, hayır" dedi öksürerek.

“Kumanda nerede?” Sarah onu Gary'den aldı ve canlı TV'yi duraklatma işlevini kullandı. Haberi CCTV görüntülerinin gösterildiği kısma kadar götürdü.

“Sarah,” dedi Tristan paniğe kapılarak. Pizzanın midesinde gezindiğini hissetti. Şimdi odanın ortasında ayakta durmuş televizyona bakıyordu.

'Tristan! Bu senin eşofmanın. Kırmızı, yeşil ve mavi çizgili siyah olanı... ve Amerika'dan aldığın beyaz, kırmızı ve mavi Adidas vintage şapkan. Pazar gecesi pizza yemeye çıktığımızda bunu giyyordun.” Sarah tekrar çalıştırdı. 'Yürüyüşünü bile almış.'

“Ne demek istiyorsun, yürüyüş?” diye sordu Gary, ayağa kalkıp onun yanında durarak.

Tristan'ın yürüme şekli. Beden dili.' Ekranda herhangi bir bilgi isteyen bir itiraz numarası belirlediğinde TV haberini oynatırken bıraktı. “Ne oluyor, Tris?” dedi ona dönerek. Tristan bacaklarının titrediğini hissedebiliyordu. Onları kontrol edemiyordu. Jenner Caddesi'nde bir CCTV kamerası olduğunu bile bilmiyordu. Sarah ve Gary ona bakıyorlardı ama ne diyeceğini bilemiyordu. 'Bir şey söylemek! Polis güvenlik kameralarında ne halt ediyorsun?'

Sesinin titrediğini duyan Tristan, "Bu polis kameraları değil" dedi. 'Burası Jenner Caddesi.'

'Kahrolası haberlerde var! Eğer seni tanıdıysam, eminim başkası da tanıyacaktır!'

'Sadece yürüyüşe çıktım' dedi. 'Uyuyamadım.'

'Tristan, polis bankaya geldi! Onlara pazar akşamı yemeğe gittiğimizi, sonra da senin pazartesi sabahına kadar bütün gece evde olduğunu söyledim. Onlara imzalı bir ifade verdim!'

'Ben senden bunu istemedim' dedi. Tristan, polisin Geraint'e nasıl davrandığını ve onu zayıf delillerle tutukladığını düşündü. Çok korkmuştu. 'İş yerinde yalan yere yemin edebilirdim!'

Gary uzanıp elini tutmaya çalışarak, "Sarah, aşkım, yemin etmedin" dedi. 'Ben müdür yardımcısıyım; Koruyabilirim...' 'Ekim ayında hangi normal insan gece yarısı kalkıp yürüyüşe çıkar?'

Sarah ve Gary artık onun karşısındaydı ve dar ve küçük oturma odasının duvarları ona yaklaşıyormuş gibi görünüyordu.

'Biliyor musun Sarah? Sen teksin *normal* Dünyadaki tek kişi, herkesi yargılıyorsun.'

"Hadi ama dostum, bu kadar yeter" dedi Gary.

"Ya da ne?" dedi Tristan ayakta. Bir kafadan daha uzundu ve Gary'ye, parlak kel bölgesinin üzerinden yansıyan tepedeki ışığa bakabiliyordu.

'Bu kadar yeter! İkiniz de oturacaksınız. Otur," dedi Sarah. Gary itaatkar bir şekilde kanepeye oturdu. 'Tristan'

Gözlerini devirdi.

'Tristan, bu numarayı araman ya da polise gidip ne yaptığını açıklaman gerekiyor. Bir an bile bu işle bir ilgin olduğunu düşünmüyorum ama neden bize yalan söyledin?'

Gary, "Ve Tris, Jenner Sokağı yakınlarında üç buçuk saat boyunca ne yaptığını bilmek isteyecekler" dedi. Tristan'ın Jenner Sokağı'nda yürümediğini anlamış gibi görünen Sarah'nın ağzı açıldı; ortalıkta dolaşıyordu.

'Gece yarısı Jenner Caddesi'nde üç buçuk saat boyunca ne yapıyordun?' dedi Sarah. 'Neden Magdalena'nın yolundan üç kez geçtin?'

Artık ikisi de ona sanki adam kaçıрма ya da cinayet gibi korkunç bir şey yapabilecekmiş gibi bakıyorlardı. Tristan pizzanın midesinde sallandığını hissedebiliyordu. Oturma odasından fırlayıp merdivenlerden yukarı çıktı ve kusmadan önce ancak banyoya yetişebildi. Klozete tutunup yıldızları görerek inip öksürdü. Kapı çalındı.

'Ee, dostum, ben Gary... Dostum. İyi misin?'

'HAYIR.'

Bir duraklama oldu ve Gary'nin ince kapıdan nefes alıp verişini duyabiliyordu.

Sarah benden salona geri gelmeni istememi istedi. Ona neler olduğunu anlatmanı istiyor. Yanında olacağız dostum." Tristan tuvaletin sifonu çekti, ayağa kalktı, kapıyı hızla açtı, Gary'yi iterek geçti ve tekrar alt kata, oturma odasına indi.

'Sarah...' diye söze başladı. Ellerini silerek mutfaktan çıktı. Korkmuş görünüyordu.

'Ne?'

Daha fazlasını söylemek için ağzını açtı ama Gary oturma odasının kapısında belirdi.

'Dinle, Tris... Dostum. Umarım benim zevkime göre biraz kaçık gibi davrandığını söylememin bir sakıncası yoktur, dedi Gary ellerini kaldırarak. 'Belki de Sarah, Tristan sakinleşene kadar bu gece gelip bende kalmalısın.'

'Kız kardeşimle bir dakika konuşabilir miyim?'

Gary, "Bundan rahatsız değilim" dedi. Tristan için bunların hepsi çok fazlaydı. Her zaman orada olan ve sinir bozucu bir aptal gibi ortaya çıkan kahrolası Gary olmadan önce bunu kız kardeşine açıklamak istiyordu. Konuşmak için ağzını açtı ama elinde hiçbir şey yoktu. Ceketini alıp kapıyı çarparak evden çıktı. Uğuldayan rüzgara karşı, gözlerinde yaşlarla deniz kıyısına doğru yola çıktı.

18. BÖLÜM

Kate, bir saat sonra AA toplantısından çıktığında Jake'ten sinemaya davet edildiğini ve başka bir gün daha katılabileceklerini söyleyen bir mesaj buldu. Bu onunla konuşmayı ikinci kez iptal ediydi.

Deniz kıyısında geri dönerken hava çok kötüydü ve kendisini bekleyen soğuk, boş evi sabırsızlıkla bekliyordu. Kate, üniversite binasının yanındaki deniz kenarında oturan genç bir adam gördü. O geçerken, bir dalga duvara çarptı ve genç adamın altı metre yanına bir su fışkırdı ve onun Tristan olduğunu gördü.

"Ne yapıyorsun?" dedi kaldırımın kenarına park ederken. Arabasından indi ve başka bir dalga kırılıp onu ıslatan bir su jeti fırlatırken aceleyle oraya doğru ilerledi. Aşağıdaki kayalık sahile doğru büyük bir düşüş vardı.

'Tristan! Ne yapıyorsun sen!' diye bağırdı. Başını çevirdi ve onun o olduğunu anlaması biraz zaman aldı. "Sarhoş musun?" Aşağıda başka bir siyah, mürekkep rengi dalganın deniz duvarına doğru yuvarlandığını gördü ve dalga betona çarpınca ikisi de sıırılsıklam oldu. Kate, Tristan'ı duvarın üzerinden geriye doğru çekti ve onu kaldırmayı başardı. Akli başına gelmiş gibiydi. Elleri buz gibiydi. İkisi

de sırlıslıkla bir şekilde orada duruyordu. 'Tristan! Neler oluyor?' Yüzü buruştu ve ağlamaya başladı. Büyük, şiddetli hıçkırıklar. Onu bu halde görünce hem şaşırdı hem de üzüldü. "Sorun değil" dedi ve ona sarılmak için eğildi. Başka bir dalga duvara çarptı ve üzerlerine su serpildi. 'Hadi. Arabam burada.'

Arabasına doğru yürüdüklerinde ağlamayı kesmedi. İçeri girmesine yardım etti ve arkadan birkaç eski battaniye buldu. Hıçkırıkları yavaş yavaş azalırken birkaç dakika oturdular.

"Magdalena ile ilgili haberler çıktı" dedi. Ona CCTV görüntülerini anlatmaya devam etti ve ardından birini ziyarete gittiğini anlatmaya başladı. Tekrar bozuldu.

'Neden bu kadar zor olmak zorunda? Neden normal olamıyorum?' diye ağladı. 'Kimseye söylemedim... ve artık dayanamıyorum.' Başını eğdi, ona bakmadı, alt dudağı titriyordu. Kate onun elini tuttu.

Kate, Tristan, sanırım biliyorum ve sorun değil, önemli değil dedi. Elini sıktı. Her tarafı titriyordu. 'Bunu yüksek sesle söylemek işleri daha da kötüleştirecek mi?'

Uzun bir sessizlik oldu.

"Ben eşcinselim" diye gırtladı. Tekrar boğazını temizledi. 'Ben eşcinselim.' Daha sert ağlamaya başladı.

'Sorun değil. Önemli değil. Beni duyuyor musun?' dedi Kate, ona sarılmak için eğildi, göğsünün ve omuzlarının hıçkırıqlarla inip kalktığını hissetti. "Önemli değil" dedi, Tristan'ın kendisi hakkında böyle hissetmek zorunda kalmasından nefret ederek.

Sanki aylardır ilk kez nefes veriyormuş gibi uzun bir nefes verdi. Kate ona bir mendil buldu ve o da burnunu sildi.

"Şaşırmış görünmüyorsun" dedi. Gözleri hâlâ parlak kırmızıydı ama daha sakindi.

'Merak ettim. Seni hiç kızlarla bu kadar ilgilendirdiğini görmemiştim ve istediğini seçebilirsin. Fakültede seninle çıkmak için sol gözünü verecek o kadar çok kız var ki.'

'Kız kardeşim evleniyor ve eğer düğününe bir kız getirmezsem büyük bir kriz yaşanacakmış gibi davranıyor.'

'Bir erkek getiremez misin?'

Tristan ona baktı.

'Beni asla affetmez.'

Tristan, Sarah'ya kötü davranmak istemem ama bu senin hayatın. Sen busun."

'Kate, o kötü değil, sadece farklı. O farklı düşünüyor." "Sen de öyle, ben de. Hepimiz farklıyız. Dünya bu... Erkeklerden hoşlandığını ne zaman anladın?'

'On üç yaşımıdayken o filmi izlemiştim *Hayalet* ve başlangıçta Patrick Swayze ve arkadaşının gömleklerini çıkardıkları ve Demi Moore'la birlikte o duvarı yıktıkları bir sahne var... Hayatımda eşcinsel insanları tanımıyordum, büyürken ve eşcinsel olmak böyle bir şey değil. Aileme ve eski dostlarıma göre pek iyi değil.'

'Tristan. Dünyada milyonlarca eşcinsel var. Ve bu tamamen normaldir. Erkekleri tercih ettiğini bana duyurmak zorundaymış gibi hissetmen bile beni deli ediyor. Bu çok saçmalık... Yani bir adamla buluşacaktın ve güvenlik kameralarına mı yakalandın?'

Başını salladı.

'Bir gün önce kumsalda köpeğini gezdiren bir adamla tanıştım ve konuşmaya başladık. Numaralarımızı değiştirdik ve beni evine davet etti, biliyorsun.'

Kate başını salladı.

"Sabah saat bir sularında daireden çıktım, kapısına doğru yürüdüm. Şişeledi, bloğun etrafından dolaştı, sonra geri geldi. İkincisinde kapıyı çaldım, sabah 4.30'a kadar orada kaldım. Sonra eve geldim." "Tamam. Yakışıklı mı?'

'Çok.'

'Onun adı ne?'

'Alex. O bir sanat öğrencisi. Uzun siyah saçlar, güzel kahverengi gözler... Kate o kadar memnundu ki Tristan onunla konuşabileceğini hissetti.

"Onu tekrar göreceğini düşünüyor musun?"

'Bilmiyorum.'

"Dışarıda mı?"

'Evet. Ev arkadaşı da oradaydı... Öyle bir şey yok," diye ekledi hemen. 'Geceleri çalışıyor. O bir ressam. Ben ayrılmadan önce hepimiz bir fincan çay içtik.'

'Polise bu yüzden orada olduğunuzu söylemeleri gerekiyor.'
Neden bunu yapmadıklarını anlamıyorum... Aman Tanrım. Sarah ve Gary'ye söylemeliyim.'

'Sanırım onlara söylediğinde rahat bir nefes alacaksın.' 'Ya Sarah benden nefret ederse ya da bundan hoşlanmazsa?'

'Senden nefret ediyorsa bu onun sorunu, senin değil. Eğer bir erkek kardeşini kendi düşünce tarzına uymadığı için dışlamayı göze alıyorsa bu onun kaybı olur.' Tristan pencereden dışarı baktı ve yorgun bir şekilde başını salladı. 'O duvardan atlamayacaktın, değil mi?'

Omuz silkti. 'O anda denize sürüklenme fikri oldukça hoşuma gitti. Boğulmanın oldukça huzurlu olabileceğini duydum.'

'Polisliğe başladığımda, o zamanlar kadın polis memurları çağrıldığı için WPC'ydim. Güney Londra'daki West Norwood'a çağırıldım.

Bu çocuk mezarlığın yakınındaki bir dereye dolaşırken büyük bir yağmur fırtınası olmuştu. Ani bir sel suyu dalgası oluştu ve o, kanalizasyona götürüldü ve burada kolu ızgaraya sıkıştı. Kolu şişerek onu sıkıştırdı. Sular yükselince oraya vardım. Ambulans çağırdık ama yeterince çabuk ulaşmadı. Onu kurtarmaya çalıştım ama suyun başının üzerine yükselmesini çaresizce izlemek zorunda kaldım. Ona hava vermeye çalıştım ama su o kadar hızlı akıyordu ki... Boğulurken yüzünü gördüm, Tris. Huzurlu değildi. Kadınları değil erkekleri seviyorsun diye kendini öldürmene gerek yok. Beni duyuyor musun?'

Tristan sessizdi. Başını salladı. 'Ben ne yaparım?'

'Kardeşine söylemelisin. Yarın da polisle konuşmalı ve CCTV'yi temize çıkararak her şeyi halledmeliyiz. Magdalena'nın neden kaybolduğunu öğrenmenin dikkatlerini dağıtmasını istemiyoruz.'

19. BÖLÜM

Magdalena karanlıkta yatıyordu. Ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikri yoktu. İlk uyandığında hastanede olduğunu sanmıştı. Uzandığı yatak rahat, sağlam ve sırtının altında kuruydu ve bilincine girip çıktıkça uykusuna bir huzursuzluk yayıldı, bir şeylerin yanlış

olduğuna dair uzak bir anı.

Zifiri karanlık kafa karıştırıcıydı; gerçek olduğunu bilmiyordu ve bilincinin tamamen yerine gelmesi daha uzun sürmüştü. Bunu yaptığında panik onu ele geçirdi. Gözlerini açtığında ve kapattığında hiçbir fark yoktu ve hiçbir koku alamıyordu. Burnu tıkanmıştı; kanla kaplanmıştı. Ona yumruk atmıştı. Ve boynu kamera askısı yüzünden ağrıyordu.

“Hayır!” diye yüksek sesle bağırdı. Sesini duymak ona bir boşluk hissi verdi. 'HAYIR! HAYIR! Yardım edin!' dedi. Boğazı o kadar kuru ve kuruydu ki ama bir şeyler söylemeye devam ediyordu. *Yardım. Bana yardım et. Yardım!* Ses etrafa sıçradı.

Kollarını karanlığa doğru uzattı ve onların boş havada hareket ettiğini hissetti. Bir tarafta pürüzsüz fayanslarla kaplı bir duvar vardı. Dinledi. Sessizlik. Vücudunu hissederek, kalın dudakları ve kanlı burnu dışında herhangi bir yara almamıştı. zerinde hâlâ bütün kıyafetleri vardı ama ayakkabısı yoktu. Telefonu cebinden çıkmıştı. Kolyesi, küpeleri ve saati de kayıptı.

Magdalena bir elini sağındaki pürüzsüz, soğuk döşemenin üzerinde tutarak yavaşça doğruldu; Yukarıdaki herhangi bir şeyi hissetmek için kolunu uzatmış halde tutmak. Etrafında soğuk, boş bir hava vardı. Ayaklarını yatağın kenarına koyduğunda panikledi ve ardından ayakları serin zemine dokundu. Bir an için yatağın yüksek bir yerde olduğunu ve karanlık bir uçuruma düşmek üzere olduğunu düşünmüştü.

Magdalena sessizliği duymaya çalışarak uzun süre dinledi. Nerede olduğuna dair herhangi bir ipucu ya da ipucu arıyordum. Kalbi göğsünde kt küt atmayı bırakmıyordu. Ağzından nefes almak gürültülüydü.

Güçlü ve pratik bir kadın olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu ama kendini sınırdaki hissediyordu. Birkaç kez göğsünden çıkmak isteyen yüce bir çığlığı yutmak zorunda kaldı. Avucunu gğs kemiğinin üzerine koydu ve kalp atış sesiyle birlikte ritmik bir şekilde vurmaya başladı. Bu onu sakinleştirmede ama çığlığın kaçmasını engelledi.

Ayağa kalkmak başını döndürüyordu ve ayakları üzerinde güvende

hissetmeden önce bunu iki kez denemek zorunda kaldı. Yavaş yavaş çevresini hissetmeye başladı. Birkaç adım duvara çıktı.

Sağında daha fazla fayans vardı. Bazı yerlerin pürüzsüz ve soğuk olduğunu hissedebiliyordu ama diğer yerlerin kirli ve yapışkan olduğunu hissedebiliyordu. Koku almak için yüzünü biraz daha yaklaştırdı ama burnu hâlâ tıkalıydı. Ellerini duvarların üzerinde gezdirdi ve karşı köşede bir lavabo ve musluk buldu. Musluğu çevirdiğinde suyun akması onu çok sevindirdi. Sesinin tadını çıkararak ve soğuk suyu ellerinde hissederek akışına bıraktı. Burnunu yıkarken tıkanıklığı açmaya çalışırken irkildi. Koku alamadığından kendini iki kat kör hissediyordu. Burnundan biraz nefes almayı başardı ve içine hafif bir nem kokusu geldi.

Suyun tadı saftı ve o içti, içti; Susuzluğu o kadar şiddetliydi ki, güvenli olduğundan tam olarak emin olmasa da onu içmek zorundaydı. Güçlü bir baskı vardı, bu yüzden şebekeden çıkması gerekiyor. Yüzünü kuruladı ve dikkatle odanın diğer tarafına, yatağa doğru yolunu buldu. Nem kokusu yoğunlaşmıştı ve artık çürüyen bitki örtüsüne benziyordu ama dokunduğu her şey pürüzsüz ve kuruydu. Yatak, altında boşluk olmayan bir çerçeve ve malzemedan yapılmış bir baza yatağıydı. Yatağın diğer tarafını yoklamaya başladığında kapı aralığından düştü.

Magdalena kalça kemiğinin üzerine soğuk, sert zemine düşerek kendini yaraladı. Dışarısı nemliydi ve otururken aramaya devam edip etmeme konusunda kararsızdı. Boğazını temizledi. Çevresini belirlemek için sesi kullanmaya ne kadar çabuk alıştığına şaşırdı.

Dikkatlice yolunu yokladı. Her iki tarafta sadece birkaç adım genişliğinde bir duvar vardı. Bir koridordaydı. Duvarlar pürüzsüzdü, fayans değil alçıydı ve yer yer yapışkandı. Koridoru geçti, duvar boyunca el yordamıyla ilerleyerek bir kapı buldu. Bir gıcırtı ile dışarıya doğru açıldı. Bu oda küçüktü ve küf kokuyordu. Dizleri sert ve soğuk bir şeye çarptı ve aşağı uzandığında elleri kavisli bir kaseyi ve ardından suyu hissetti. Elini geri çekti. Bir tuvaletti. Magdalena bir şey hissetti

sevinç anı. Bir tuvalet. Koltuk yoktu ve sadece soğuk porselen vardı ama oturup rahatlardı, kendini daha insani ve daha az hayvan gibi

hissediordu. Bir tuvalet kağıdı ya da tutacak bulmak umuduyla çevresini yokladı ama yoktu.

Neredeydi? Peki bu neydi? Sifonu bulmak için çevresini yokladı ve klozetin arkasındaki uzun bir boru, duvardaki eski tarz bir kutu sarnıca çıkıyordu. Zincir çıkarılmıştı ama kasenin kenarında durursa ulaşabileceği plastik bir kaldıraç vardı.

Durduğunda onu çekmek üzereydi. Bir gürültü çıkarırdı. Elini çekti, kaseden indi ve odadan çıktı. Kapıyı kapatmalı mı yoksa açık mı bırakmalı? Kapı dışarı doğru açıldı ve onu tekrar bulabilmek için açık bırakmaya karar verdi. Biraz daha ilerledi ve koridorun farklı bir duvarla bittiğini gördü. Dokunulduğunda soğuktu ve metal olduğunu anlayana kadar elleriyle etrafı yoklaması biraz zaman aldı.

Ortasında bir çatlak bulunan soğuk çelik kapıların silüetiydi bu. Açıldılar. Magdalena tırnağını iki metal kapının arasına soktu ve onları kaldırmaya çalıştı ama kapılar kalın ve sağlamdı.

Bir vınlama sesi duyuldu ve metalin içinden bir gümbürtü hissetti. Geri adım attı.

Bu bir asansördü.

Ses giderek yükseliyordu; gürültü ayaklarının altındaki beton zeminden geliyordu. Ona doğru geliyordu.

Duvara el yordamıyla bakarken, asansörün yaklaştığını duyunca aceleyle koridordan aşağı doğru ilerledi. Doğruca tuvaletin açık kapısına koştu. Vurduğunda içeri doğru sallandı ve çarparak kapandı. Kırılğan burnunun çatladığını ve acının yoğun olduğunu hissetti. Sıcak bir tadı ve kan hissi vardı.

Magdalena asansörün hafif bir çınlamayla geldiğini duydu. Koridordan yatağın ve lavabonun bulunduğu odaya doğru ilerlemeye başladı. Kapılar bir gıcırtı ile açıldı. Egzersizden dolayı nefesi kesiliyordu ve ardından öksürerek kan tükürdü. Koridorda yankılandı. Açık asansör kapılarından bir hava akımı geliyordu ama ortam hâlâ zifiri karanlıktı. Sonra bir tıklama ve garip bir ses duyuldu. Bunu daha önce bir filmde ya da bir televizyon programında duymuştu. Bir çeşit mekanik düdük.

Gece görüş gözlüğü.

Magdalena panik içinde nefes alarak duvarların arasında yolunu

bulmaya çalıştı. Kafası karışmıştı ve sakın kalmaya çalıştı ama içinden küçük sızlanmalar çıktı. ağzı.

Kapı aralığını bulduğunda, içeriği el yordamıyla araştırdı ve kapı çerçevesinin kenarını yokladı. Eğer bir kapı olsaydı, asansörle aşağıya inen kişiye ya da herneyse ona karşı bir şekilde içeride barikat kurabilirdi.

Kapı yoktu. Soğuk duvarı ve iki boş menteşeyi hissedebiliyordu. Magdalena odaya çekildi ve kendisine doğru gelen yumuşak ayak seslerini duyunca yatağa düştü.

BÖLÜM 20

Tristan, Kate'in ısrarı üzerine daireye geri dönmüş ve Sarah ile Gary'ye, CCTV kamerasındaki resimlerin onun bir adamla buluşmak için Jenner Caddesi'ne yürüdüğünü gösterdiğini söylemişti.

'Bir erkekle ne için buluşmak için? Uyuşturucu mu?' diye sordu Sarah. Kollarını kavuşturmuş halde kanepede oturuyordu, şaşkın görünüyordu. Gary, ellerini çıkıntılı karnının üzerinde çaprazlayarak onun yanına oturdu.

'HAYIR. Uyuşturucu değil. Bir randevuya gidiyordum, pek de randevu sayılmaz. Adı Alex. O bir sanat öğrencisi. Onunla seks yapmak için dairesine gittim. Eşcinselim. Uzun zamandır eşcinselim, yani uzun zamandır değil. Her zaman.'

Tristan titreyen ellerini ceplerine koydu. Televizyonun karşısında ayaktaydı. Sanki onlar için bir resital yapıyormuş gibiydi. Sarah ona baktı. Gary'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Nasıl tepki vereceğini görmek için ona bakmaya devam etti. Bir süre sonra sakince ayağa kalktı, mutfığa gitti ve kapıyı kapattı.

"Emin misin dostum?" dedi Gary. 'Yapmıyorsun *gözükmek* Tristan, Gary'nin kafasında çarkların döndüğünü, etkileşimlerine dair anıların üzerinden geçtiğini, eşcinsel davranışa dair herhangi bir ipucu aradığını görebiliyordu. Kaybolan kızla randevun olduğunu sanıyordum. Seni aradı.'

'Evet. Bana çıkma teklif etti. Evet dememeliydim.'

"Ama onun kaybolmasıyla senin hiçbir ilgin yok?"

'HAYIR. Hiç bir şey.'

"Eh, bu da önemli bir şey" dedi Gary, endişeyle mutfağın kapalı kapısına bakarken, Sarah'nın oradan oraya koşuşturup bulaşıkları topladığını duyabiliyorlardı. 'Onunla konuşmalısın.'

Tristan başını salladı. Derin bir nefes alıp kapıyı açtı ve mutfığa girdi. Arkasından kapattı. Sarah lavabonun başındaydı ve kirli bir tencereyi Brillo pediyle öfkeyle ovuyordu.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu Tristan.

Tavayı durulayıp tahliye tahtasına çarparak, "Neden hayatını çöpe atmak istediğini bilmiyorum" dedi. 'Ne demek istiyorsun?'

'Son maaş emeklilik planıyla çok iyi bir işiniz var. Bu dairenin ipoteğini devralmak üzeresin ve polis seni kaybolan bir kadınla ilgili sorguluyor, dedi Sarah. 'Bunun konusu bu değil.'

'Senin zaten sabıka kaydın var. Ve sen beni düşünmeyi bırakmadın. Aslında senin için polise yalan söyledim. Bundan sonra ne olacağını Allah bilir. Kendimi geliştirmek için kışımı çalıştırdım.'

Tristan öfkeyle bulaşıkları fırçalayan kız kardeşinin sırtına baktı. 'Üzgünüm. Düzeltilebilir. Polise evden çıktığımı bilmediğini söyleyeceğim.'

'Bunu sık sık yapar mısın? Geceleri gizlice dışarı çıkıp onu ziyarete git...' dedi, ona dönüp bakışlarını ona dikerek.

"Birkaç kez yaptım" dedi Tristan, yerde bir delik açılıp onu yutmasını dileyerek.

'Bu seni mutlu ediyor mu? Böyle mi davranıyorsun?'

'Mutlu olmayı ne olarak tanımlarsınız?'

'Bir aileye sahip olmak! Yerleşiyorum!'

'Çocuk istemiyorum.'

'Aile ismini kim devam ettirecek?'

Biz Harpçılar pek parlak bir hanedan değiliz. Babam biz küçükken kaçtı, Tanrı bilir nerededir. Annem iki çocuğundan daha çok ateş etmekten hoşlanıyordu.'

"Annem hakkında böyle konuşmaya cesaret etme!" diye bağırdı Sarah, süngeri hâlâ elinde tutuyordu. Çok öfkeliydi. Gözlerinde yaşlar vardı. 'Akıl hastasıydı ve bunu uyuşturucuyla karıştırdığınızda...'

'Sarah, annem hakkında konuşmuyoruz. Sana kendim hakkında bir şey söylüyorum... Ben eşcinselim. Sadece beni sevmeni ve olduğum gibi kabul etmeni istiyorum.' "Seni her zaman seveceğim Tristan ama bunu kabul etmemi bekleme. benim bir şeyim var Sağ kabul etmemek...'

Tristan gözlerinde yaşlar hissetti ve onları sildi. Sarah ona baktı, sonra bakışlarını başka tarafa çevirdi. "Zamanlamanız klasik," diye ekledi kasvetli bir kahkahayla. 'Düğünümde tamamen eşcinsel olduğunu ortaya çıkardığında insanlar ne diyecek?'

'Düğününüz sen ve Gary ile ilgili.'

'HAYIR. Her şey seninle ilgili olacak. Bütün gün açıklama yapmakla geçecek *Sen* insanlara."

'Beni insanlara açıklayabilir misin? Ben hala aynı kişiyim. Ve tepkin benden çok senin hakkında daha fazla şey söylüyor.'

"Ah, şimdi de homofobik miyim?" diye bağırdı Sarah.

'Bilmiyorum. Öyle görünüyor."

'Seni asla mutlu etmeyecek bir hayat seçiyorsun.'

"Seninkini yaşamaktansa kendi hayatımı yaşamayı tercih ederim," diye karşılık verdi ve bunu söylediğine anında pişman oldu.

Sarah birkaç tabağı lavaboya öyle bir kuvvetle fırlattı ki, tabaklar kırıldı. Porselen parçalarını çıkarmanın arasında sağlam tabakları yıkamaya başladı.

'O zavallı kız, bir yerlerde bir hendekte yatıyor olabilir ya da bir tecavüzcüye tecavüz etmiş olabilir...' dedi Sarah neredeyse kendi kendine mırıldanarak. Acaba Magdalena senin başka bir adamla Tanrı bilir ne yapmaya gittiğini bilseydi nasıl hissederdi acaba? Yarın ilk iş polise gidip ne yaptığını ve bana yalan söylediğini açıklayacaksın.'

'Sana yalan söylemedim.'

'Beni buna inandırdın...'

'Hayır, yapmadım. Gece dışarı çıktım. Sadece sana söylemedim. Sen varsaymıştın.' "Görünüşe göre senin hakkında pek çok iyi şey varsaymışım."

Tristan içini çekti. Bu hiçbir yere gitmiyordu. Durumu Sarah'ya açıklayabileceğini ve onun anlayabileceğini umuyordu. Artık

birbirlerinden bu kadar uzakta olmaları kalbini kırıyordu.

"Birkaç gün Kate'in evinde kalacağım" dedi.

'Ah, elbette. düşündüm o dahil olacak,' dedi Sarah. "Seni seviyorum Sarah, beni duyuyor musun?" dedi. Sırtını ona dönük tuttu ve bulaşıkları karıştırmaya devam etti.

Tristan mutfaktan çıkıp kapıyı kapattı. Gary kanepede yatıyordu ve bir gözü televizyona bakıyordu.

'Dinle, Tris. Sarah homofobik değil. Costa Coffee'de Pride için yaptıkları renkli bardaklara bayılıyor. Birini yıkadı ve çay içmek için işyerinde sakladı. O kadar çok yıkadı ki sonunda paramparça oldu." Gary'ye baktı ve buna nasıl tepki vereceğini bilmiyordu.

"Sanırım Sarah'nın sana ihtiyacı var" dedi. 'İfadesiyle ilgili konuyu polisle halledeceğim.'

Gary başını salladı. Sonra Tristan gidip bir çanta hazırladı. Evden çıkarken ikisini de göremedi. Kate dışarıda arabasında onu bekliyordu. Adam içeri girdiğinde, "İyi misin?" diye sordu.

Göğsünden büyük bir yük kalkmış gibi hissederek başını salladı. Daha rahat nefes alabiliyordu.

'Peki ya Sarah?'

'Bilmiyorum. Ona biraz yer vermem gerekiyor' dedi.

BÖLÜM 21

Adam gece görüş gözlüğü takarak asansörden indi. Koridor ve iki kapı, merceklerin arasından yeşil renkte parlıyordu. Koridorda Magdalena'yı görünce şaşırdı. Kurbanlarının çoğundan daha hızlı dışarı çıkma cesaretini göstermişti. Bu sadece ikinci tam gündü.

Ona doğru koşarken, açık kapıya çarparken ve sonra sersemlemiş halde tekrar ayağa kalkarken onu izledi. Karanlıktan kör olmuş gözlerindeki o boş bakışa hayrandı. Gece görüş gözlüğünden gözleri siyahtı ve gözbebekleri parlak beyaz noktalar halinde görünüyordu.

Göremiyordu ama tuvalet kapısının köşesinde bir kan lekesi bırakmıştı. Bu da başka bir eklemeydi. Diğer kurbanlarının kan lekeleri duvarları ve kapıları süsledi. Kan grafiti gibi sıçradı.

Gözlüklerden yeşil görünmesini seviyordu.

Kendini geri çekti ve onun savruluşunu ve koridordan aşağı doğru yolunu yoklamasını izledi. Neden yakaladığı adamlar hep onun yanından geçip asansöre binmeye çalışıyorlardı ama kızların hemen hemen hepsi, çığlık atan ve açık ön kapının önünden koşarak geçen o aptal korku filmi kahramanları gibi, çıkmaz odaya doğru koşuyorlardı. Canavar onları kovalarken üst katta mı?

Magdalena'yı koridorun sonundaki odaya kadar takip etti ve onun odanın köşesine geri çekilip, avlanmış bir hayvan gibi karanlığa bakarken orada kalmasını izledi.

Her zaman gözlerindeki korkuya bağımlıydı. Pek çok kadın duygularını maskeleydi. Ne düşündüklerini asla bilemedi. Bu durumlarından nefret ediyordu. Orospular her zaman onu alt etmeye çalışıyorlardı. Ama burada, zindanında canavar oydu ve onların dehşete düştüklerini görebiliyordu.

Elinde bir süpürge taşıyordu. Sıradan bir süpürgeydi ama kafasını oyuncak bir süpürge'nin kafasıyla değiştirmişti. Oyuncak süpürge daha yumuşaktı ve kılları daha uzundu. Bu kadar aptalca bir şeyin karanlıkta duyularını alt üst edebilmesi onu heyecanlandırırdı. Magdalena'ya yaklaştı.

"Sen kimsin?" dedi karanlığa doğru. Yüzü güzeldi ama güçlü bir burnu vardı; artık şekli bozulmuştu ve dişleri ile çenesinden kan akıyordu. Kanı yere tükürdü. 'Lütfen? Bunu neden yapıyorsun?"

Tanrım, ne kadar aptalca sorular sordular. Sanki planlarını listeleyip onlara adını söyleyecekmiş gibi. Gülmesini bastırdı ve süpürge'nin sapını uzatarak kılların hafifçe yüzüne değmesine izin verdi.

Çığlık attı ve onu savurdu, bu sırada da kendi yüzüne tokat attı. Elleriyle büyük yaylar çizerek kaydırıp pençelerken, adam onu hızla geri çekip ulaşamayacağı bir yere çekti.

"Beni rahat bırak!" diye bağırdı. 'Lütfen!"

Hareketsiz ve sessiz duruyordu. Bekledi ve onun gözlerini açıp görmeye çalışırken başını eğmesini izledi. Kollarını uzatıp önündeki havaya el salladı. Kurbanlarını gözlemleyen bir yaban hayatı gösterisini izlemek gibiydi. Her şey ellerinden alındı. Hepsi

yapmacıklık ve yapmacıklık. Nasıl görüldükleri, hıçkırarak ağladıkları, ağladıkları ve sık sık kendilerine sıçtıkları konusunda endişelenmiyorlardı. Hayatta kalmak istiyorlardı.

Bir dakika daha kaldıktan sonra süpürgeyi kaldırdı ve kılların tekrar onun yüzüne geçmesine izin verdi.

Magdalena aniden çığlık attı ve ona doğru koştu. Bu onu şaşırttı ama hazırlıklıydı. Süpürgeyi yukarı kaldırdı ve sağa dönerek ayağını dışarı çıkardı. Ona doğru koşmanın hızı ve gücüyle ayağı takıldı ve sertçe yere düştü, korkunç bir gümürtüyle beton zemine çarptı ve beton yatağın tabanına kayarak başının üstünü kırdı. Hareketsizdi.

Hayır lütfen bu kadar çabuk ölmededi alçak sesle. Yaklaştı ve onun yerdeki hareketsiz formunun etrafından dolaştı. Süpürge sapıyla ihtiyatlı bir şekilde uzanıp onu kalçasından dürttü. Hareket etmedi. Süpürgeyi kalçalarının arasındaki yumuşak ete itti ve sertçe sapladı. İnledi ama hareket etmedi.

Saçları yüzüne gelecek şekilde düşmüştü. Süpürge sapıyla saç perdesini yüzünden uzaklaştırıp omzunun üzerinden attı. Gözleri kapalıydı. Alnında yatağın kenarını yakaladığı yerde bir kesik vardı ve alnından aşağı akan kan koyu yeşildi; nefes alırken burun deliklerinde pıhtılaşan ve köpüren kanla uyumluydu.

İyi. Nefes alıyordu.

Çok dikkatli bir şekilde diz çöktü ve iki parmağını onun boynuna koydu. Cildi yumuşaktı ve gece görüş gözlüğüne rağmen çok saf ve beyazdı. Fildişi gibi. Nabzını hissedebiliyordu, iyi ve güçlü. Bir an onun uzun boynunu okşadı, sonra parmaklarını geri çekti, hâlâ hayatta olduğu için rahatladı.

Bu onu yanında tuttuğu ikinci gündü. Daha yaşanacak çok eğlence vardı.

BÖLÜM 22

Ertesi sabah Kate, Tristan'ı Exeter karakoluna götürdü ve onu otoparkta bekledi. Sabah trafiği nedeniyle dışarıdaki yol yoğunluğundaydı. Tristan'ın ana girişten çıktığını gördüğünde sadece yarım saattir bekliyordu. Yolun karşısına geçerken yüzünü okumak zordu.

Kapıyı açtığında, "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

'Evet. Sivil kıyafetli bir polis memuru olan DC Finch ile konuştum. Anlamış görünüyordu ve kısa bir ifade aldı. Daha sonra Alex ve Steve'i aradı, onlar da Pazartesi sabahı erken saatlerde evlerinde olduğumu doğruladılar, ben de onlara Sarah'nın düğün yemeği şirketinin numarasını ve Sarah ve Gary ile pizza yemeye gittiğimiz saatleri verdim. Ayrıca, eğer evden çıktığımı bilmiyorsa, Sarah'nın ben evde olmadığımı halde evde olduğumu söylemesinin sorun olmadığını da söyledi. Çok hoş biriydi."

"Henry Ko'yu gördün mü?"

'HAYIR. Ve üniformalı memurların onun biraz aptal olduğunu düşündükleri izlenimini edindim.'

'Neden?'

'Henry'nin ofisinize geldiğini ve biraz saldırgan olduğunu söyledim. DC Finch, Henry'nin çok fazla bölüm izlemesiyle ilgili bir şaka yaptı. *A Takımı* ... ' Kate gülümsedi. Tristan devam etti. Ayrıca polisin Magdalena'nın ev arkadaşı Liam'la konuştuğunu ve Magdalena'nın Pazar günü sabahın ortasında scooterını koridorda sürerken duyduğunu ve onun geri gelmediğini söyledi. Bu da artık onun pazar sabahı kaybolduğuna inandıkları anlamına geliyor.'

"Bu iyi" dedi Kate.

'Evet. Öyle. Bu Sarah'yla yaşadığım kavgayı daha da gülünç hale getiriyor.' Ashdean'a doğru yola çıktılar. Kate, Tristan'a önceki gece hakkında konuşması için baskı yapmak istemiyordu. Boş odasında uyumuştı ve o da gidecekti.

bakalım bundan sonra ne yapmak istiyor? Havadan sudan konuşmaya gerek kalmadan rahat bir sessizliği paylaşabildikleri için kendini şanslı hissediyordu.

Ashdean'ın birkaç kilometre dışındaki sakin köy yolunda, bir grup araba ilerideki çim banketin üzerine park edilmişti. Yaklaştıkça Kate arabayı yavaşlattı.

Hurda toplama kamyonunun yanına iki polis arabası park edilmişti. Henry Ko, diğer iki üniformalı memurla birlikte omuzda duruyordu ve çamura bulanmış sarı Vespa scooter'ın bir vinçle hendekten çıkarılmasını izliyordu. Yolun ilerisinde hendek başka bir polis

memuru tarafından kordon altına alınıyordu.

Tristan, "Bu Magdalena'nın scooter'ı" dedi. Kate, Henry'yle aynı hizaya geldi ve pencereyi kapatarak durdu. Onlara ilerlemeye devam etmeleri için el salladı, sonra kim olduklarını fark etti ve pencereye geldi.

"Masa çavuşum sizin istasyonda olduğunuzu söyledi" dedi. Uyumamış gibi görünüyordu. Bütün kibirliliği uçup gitmişti.

'Evet. Bu da Magdalena Rossi'nin scooter'ı,' dedi Tristan. Şimdi kamyonun arkasına vinçle kaldırılıyordu.

'Evet. Vinç vızıldayıp scooter kamyonun üzerine geldiğinde ve iki polis memuru onu plastik örtüyle örtmeye başladığında Henry, "Sadece plakayı inceledik" dedi. Çamurla kaplı, gidona çim takılmış bu durum Kate'e acınası görünüyordu.

'Peki ya Magdalena? Cesedini buldunuz mu?' diye sordu Kate, polis memurlarının hendeğe bakmasını ve polis kordonunun çekilmesini izleyerek.

"Hayır" dedi Henry. 'Bir çiftçi hendeği tarıyordu. Scooter'ı buldu... Şimdi lütfen, ilerlemene ihtiyacım var. Adli tıp için yolu kapatmamız gerekiyor.'

Kate ve Tristan geri çekilip Ashdean'a doğru yola çıktılar. Bisikletli kamyonu ve polis grubunun arka camdan uzaklaşmasını izledi.

'Bok. Bu onun gerçekten kaybolduğu anlamına geliyor" dedi Tristan. Kate başını salladı. Bir parçası Magdalena'nın bir gün hiçbir uyarıda bulunmadan kalkıp gitmeye karar veren insanlardan biri olmasını umuyordu.

Bir dakika sonra bir tepenin zirvesine ulaştılar ve aşağıdaki Gölge Kum rezervuarını ve elektrik santralini görebildiler. Yolun sağ tarafında kemerli pencereleri olan uzun, alçak, kırmızı tuğlalı bir binanın yanından geçtiler.

ve sütunlu bir giriş. Bir zamanlar görkemli bir binaya benziyordu. Çatının bir ucunda kiremitler eksikti, sıra sıra kemerli pencereler tahtalarla kapatılmıştı ve ön taraftaki otopark kahverengi yabani otlarla kaplanmıştı. "Bu bir gece kulübü değil miydi?" diye sordu Kate.

'Evet. Hedley Evi. Fena haldeydi ve kavgalarla ilgilenmesi için sık

sık polise çağrıldı.'

'Hiç oraya gittin mi?'

"Birkaç kez" dedi Tristan. 'Yaklaşık on sekiz ay önce kapandı.'

Dikiz aynasından onu izleyen Kate, "Eski bir eve benziyor" dedi. Çatıdaki büyük bir delikten bir kuş sürüsü uçarak gökyüzüne uçtu.

Tristan, "Evet, sanırım bir zamanlar malikaneydi" dedi. Yol rezervuarın hemen yanından geçiyordu. Güneş bulutların arasından çıktı ve bir ışık huzmesi suyun merkezine çarptı ve çevredeki bozkırı çelik grisi bir ışıkla aydınlattı. yazan bir yol tabelasının yanından geçtiler ASHDAN 2½ MİL. Yol uzun ve düzdü. Kate dikiz aynasından hâlâ tahtalarla kapatılmış gece kulübünü görebiliyordu. Terk edilmiş binalar onu her zaman ürpertirdi, özellikle de bu kadar ıssız bir yolda olanlar.

'Gençler Hedley House'a nasıl geldi? Otobüs var mı?'

'Oraya otobüs vardı ama otobüsler akşam 22.00'den sonra çalışmıyor. İnsanları evlerine taşıyanlar ebeveynleri ve arkadaşlarıydı. Hafta sonları taksiler bir servet kazandırıyor... Bazı insanlar evlerine yürüyerek giderdi.'

"Muhtemelen kulüpten Ashdean'a üç mil kadar var" dedi Kate, aklı dönmeye başladı. 'Ve hiç gençlerin kulüpten eve yürüdükten sonra kaybolduğuna dair hikayeler duymadın mı?'

'HAYIR. Tecavüze uğrayan bir kız vardı. Yerel gazetede çıkan olayı hatırlıyorum ama onu yakaladılar. Ve hapse girdi.'

'Bu ne zamandı?'

'Bilmiyorum. Beş, altı yıl önce.'

"Adını hatırlayabiliyor musun?"

'HAYIR. On yıl hapis cezasına çarptırıldığını hatırlıyorum. Oldukça vahşi bir saldırıydı. Bundan sonra dışarıda geçirilen bir gecenin ardından Ashdean'a yürüyerek dönmeye istekli kızların sayısı azaldı.'

Fowey Nehri'nin birkaç başka dereyle beslendiği rezervuarın sonuna ulaştılar. Ve Ashdean'ın kenar mahalleleri ortaya çıktı tepe.

Kate aklını rezervuara çok yakın olan Hedley House gece kulübüne çevirdi. Pek çok açıdan cesurdu ama gecenin geç saatlerinde bu ıssız yolda yürümek istemezdi.

Kate, "Dersten sonra yapacak çok işin var mı?" diye sordu. 'HAYIR. Dürüst olmak gerekirse dikkatimi dağıtabilirim, dedi Tristan.

'O barı, Wild Oak'ı ziyaret etmek istiyorum. Barmenlerin çalışıp çalışmadığını görmek istiyorum. Magdalena'nın konuştuğu kişiler. Ona ne söylediklerini ve Post-it'te Magdalena'nın numarası bulunan kadın hakkında ne bildiklerini duymak istiyorum.'

BÖLÜM 23

Wild Oak Pub'ın barmeni Rachel, "Evet, Magdalena buraya Fairview Farm'dan Barry Lewis'le bir şeyler içmek için geldi" dedi. Soğuk havaya rağmen Rachel kirli beyaz bir tişört, kısa bir etek ve parmak arası terlik giymişti. Kısa, arkaya doğru taranmış saçları kırmızıya boyanmıştı. 'Projesi hakkında konuşmaya başladı ve ben de ona sisin içinde kaybolan tanıdığım iki kişiden bahsettim.'

Rachel, Kate ile Tristan'ın önündeki bara küçük bir kola ve bir fincan kahve koydu. Wild Oak Pub, Ashdean'ın altı mil dışında, Pasterton adlı küçük bir köyün sınırındaydı. Bar açık bozkıra bakıyordu ve pencerelerden kilometrelerce mesafe görülebiliyordu ama içerisi kasvetli ve köhneydi. Öğleden sonra ortalığı sessizdi. Birkaç yaşlı adam barı desteklemişti ve köşedeki televizyonda at yarışları gösteriliyordu.

Kate, "Magdalena'yla nasıl konuştun?" diye sordu.

'Barry bir sabah arazisinde bu büyük pençe izini buldu ve bunun bir fotoğrafını Facebook'a koydu. Çok sayıda beğeni aldı; gazete bunu yeniden bastı. Magdalena onunla temasa geçti çünkü Devon ve Cornwall efsaneleriyle ilgili projesini yapıyordu,' dedi Rachel.

"Barry buralı mı?" diye sordu Tristan.

'Evet. İyi adam. Bir müdavim. Şey. Bu dört yirmi, dedi bardaki içkileri işaret ederek. Kate, cebinden cüzdanını çıkarırken Tristan'ın ona baktığını görebiliyordu.

Tristan, "Kendine bir tane demek istemişim" diye ekledi.

'Teşekkürler. Bu altı yirmi.'

Rachel parayı aldı, Tristan'a paranın üstünü verdi ve sonra bir viski bardağını, soyulan yapışkan bantla el yazısıyla yazılmış bir tabelanın yapıştırıldığı Bacardi optiğinin altına itti:

1 £ BİR ATIŞ VEYA ÇİFT KABARCIK

Kate, "Magdalena'ya ne olduğunu çözmeye çalışıyoruz" dedi. 'Oturup konuşabilir miyiz?'

Rachel bir an onlara baktı ve başını salladı. Barın arkasındaki kapıya gitti.

'Doris! Mola veriyorum!' diye bağırdı. Kate ve Tristan onu barın televizyonun diğer ucundaki fûme camlı alçak bir masaya kadar takip ettiler. Ortada, camın altında eski, titrek bir PAC-MAN oyununun oynandığı bir ekran vardı. Rachel fişe uzandı, çıkardı ve oturdular.

Kate, "Barry sana neden yerel kayıp kişiler hakkında sorular sordu?" diye sordu. 'Yapmadı. Magdalena bara geldiğinde bana büyük canavarlar ya da hayaletler gibi tuhaf bir şey görüp görmediğimi sordu. Ona sisli bir havada kaybolan tanıdığım iki kişiden bahsettim,' dedi Rachel. 'Bize söyleyebilir misiniz?'

Rachel başını salladı. "Ana yoldaki eski kulüp olan Hedley House'u biliyor musun?"

"Evet" dedi Kate.

Tristan, 'Gençken oraya birkaç kez gittim' dedi. "Birkaç yıl önce, küçük kızım doğmadan önce oraya giderdim... Cuma günleri hep orada olan, tuhaf bir ismi olan bir adam vardı: Ulrich. O zamanlar benden daha yaşlıydı, sanırım on dokuz ya da yirmi. Almandı, ressamdı ve tuhaf işlerle uğraşan bir adamdı. Birkaç yıldır buradaydı ve biraz tuhaf biriydi ama Hedley'e gelip birkaç içki içerdi. Her zaman yalnızdı, sohbeti severdi. Ne kadar içtiğine bakılmaksızın asla kalitesiz değildi. Ve sonra bir hafta orada değildi. Bunu sorgulamamın tek nedeni eşim Darren'dı. Ulrich, Darren'ın dairesine yeni bir tuvalet yaptırıyordu. Cuma günü çıkarmıştı ve cumartesi günü yenisini takması gerekiyordu ama gelmedi. Darren, tıpkı sizin gibi - tuvalet yok - çok sinirlendi ve Ulrich'e beş yüz sterlin peşin ödedi. Ulrich'in evine gitti ama orada değildi... Darren biraz çatışmacıydı ve Ulrich'in hızlı bir hamle yaptığını kafasına koymuştu, bu yüzden o ve birkaç

arkadaşı Ulrich'in yatak odasına geri döndüler ve kapıyı tekmelediler. Bütün eşyaları orada: elbiseler, ayakkabılar, buzdolabındaki yiyecekler. Televizyon açıktı ama Ulrich yoktu. Hatta yatağın yanında bir bardak su ve birkaç ağır kesici bile vardı. Eğer bir gün kırbaçtan dışarı çıkarsam, geri döndüğümde kullanmak üzere su ve ağır kesicilerim hazır.'

Tristan başını salladı.

'Bunu daha önce de yapmıştım' dedi.

Kate, "Ulrich'in kaybolduğunu bildirdiniz mi?" diye sordu.

Darren yaptı. Polisi aradım, ifade alıp yazdılar ama pek ilgilenmediler.'

'Bu ne zamandı?'

Rachel'ın düşünmesi gerekiyordu.

'2008 – Ekim 2008 arasıydı, Cadılar Bayramına yakındı.'

Tristan, "Soyadını hatırlayabiliyor musun?" diye sordu.

"Evet, Ulrich Mazur..." Soyadlarını heceledi. Kate,

"Polisi aradıktan sonra ne oldu?" diye sordu.

'Bundan sonra onun hakkında hiçbir şey duymadık ve hala onun bir koşucu olabileceğini düşünüyorduk. Tesisatçılık nakit parayla yapılan bir iştir ve daha sonra onun adına iş yaptığı ve ona para kazandıran birkaç kişi olduğunu duyduk.'

Kate barın arka tarafındaki kapı aralığından yaşlı bir kadının çıktığını gördü. Üzerinde kot pantolon ve şık bir kazak vardı ve sanki yeni uyanmış gibi görünüyordu; kısa, kıvrıkcık saçları darmadağınikti ve küçük bir aynada onları düzeltiyordu. Yaşlı adamları selamladı ve bir bardak bitter daha sipariş etti.

Kate, dikkatini tekrar Rachel'a çevirerek, "Ulrich'i sisin içinde kaybolan bu olaylarla ilişkilendirmenize ne sebep oldu?" diye sordu.

'O anda hiçbir şey yok. Bir yıl sonra Sally-Ann Cobbs adında bir kızla tanıştım. Çok genç. Yerel çocuk evinden yeni atılmıştı.'

Tristan, "Neden kovuldu?" diye sordu.

Rachel, "On altı yaşına girdi" dedi. 'Onları neredeyse çimden çıkarıyorlar. Harlequins'te bir temizlik işi buldu ve bir yerlerde yatak odası vardı. Nerede olduğunu unuttum.'

Kate, "Harlequins Exeter'deki alışveriş merkezi mi?"

diye sordu. 'Evet. En berbatı,' dedi Rachel.

Tristan, "Bu biraz bok çukuru" diye onayladı.

Kate kahvesinin son yudumunu içerken, "Sally-Ann'e ne oldu?" diye sordu.

'Sally-Ann, Hedley House'ta gördüğüm bir diğer kişiydi. Bir cuma günü sarhoştı ve bu adamla birlikte olmak istiyordu. onun evi. Gecenin sonunda yüzü kapalıydı ve kulübün dışında, tüm taksi hattının önünde tartıştıklarını hatırlıyorum." "Şiddet mi kullanıyordu?"

'HAYIR. Sally-Ann öyleydi. Yüzüne bir tokat attı ve gecenin karanlığına doğru hızla uzaklaştı. Bunu kulüpte gördünüz. O ıssız yolun etrafındaki tüm alanlar ve bozkırlar. Bu, birinin onu son görüşüydü."

Kate'in ensesindeki tüyler diken diken olmaya başladı.

"Kimse onun kaybolduğunu bildirdi mi?" diye sordu.

'Yaptım. Yine bir süre onun gittiğini düşünmedim. Sally-Ann'in Harlequin'de birlikte çalıştığı kızlardan birini tanıyordum. Sally-Ann'in beş gündür işe gelmediğini söyledi. Sally-Ann'in kirasının vadesinin geldiğini biliyordum çünkü bana para konusunda endişelendiğini söylemişti. Yatak odasına gittim ve ev sahibi oradaydı ve tüm eşyalarını atmak üzereydi.'

"Ne kadar zaman sonra?" diye sordu Kate.

'Bir hafta'

'Bu yasal değil.'

'Tehlikeli bir yatak odasıydı. Bu ev sahipleri istediklerini yapabilirler. Bütün eşyaları hâlâ oradaydı. Fotoğraflar, kıyafetler, yiyecekler patlıyor. Leccy ve benzin için sayacını yeni doldurmuştu. Gümüş St Christopher kolyesi yatağının yanındaydı. Annesi bunu ona küçükken, ölmeden önce vermişti... Rachel boynunu yokladı ve üzerinde Aziz Christopher yazan gümüş bir kolye çıkardı. 'İşte bu. O piç ev sahibi, siyah çuvallarıyla oradaydı, tüm eşyalarını bahşiş vermeye hazırdı. Hiç şüphe yok ki elinde kalan azıcık değeri alıp satacaktı. Geldiğinde ona geri verebileceğimi düşünerek alabildiğimi aldım ama o yapmadı...'

"Polisle konuştun mu?" diye sordu Tristan.

'Evet. Gelip benimle konuştular, Sally-Ann'i kayıp kişiler listesine koyacaklarını söylediler... ama seni özleyecek kimsen olmadığında bunun ne yararı var ki?'

'Sally-Ann'in kaybolduğu tarihi hatırlıyor musun?' 'Evet, 2009 yılının Kasım ayıydı.'

Rachel durdu ve cebinden kirli bir mendil çıkarıp gözlerini ovaladı.

"Özür dilerim" dedi Kate. 'Bunun sisle bağlantılı olduğunu düşündüren ne?' 'O gece Sally-Ann kulübün dışına fırladı, yoğun bir sis vardı. Sonra Ulrich'i en son gördüğüm zamanı hatırlıyorum, ben ve arkadaşlarım hep birlikteydik.

Kulüpten Ashdean'a dönen bir takside ezildi. Yoğun bir sis vardı ve yürüyerek Ulrich'in yanından geçtik. Hatta durduk ama taksi şoförü dolduğunu söyledi ve biz de onu yürüyerek bırakıp uzaklaştık. İyi bir adamdı."

Bacardi'sinden bir yudum daha aldı. Kate, Rachel'ın yüzündeki suçluluğu görebiliyordu.

'Geçen yıl Kirstie Newett adında bir kız burada çalışmaya başladı. O biraz... Rachel omuz silkti.

"Biraz ne?" diye sordu Kate; Magdalena'nın buzdolabında buldukları Post-it'i hatırladı ama bundan bahsetmedi ve Rachel'ın devam etmesine izin verdi. Biraz yalancıydı. Aptalca, anlamsız yalanlar. Birine bir şey söylerken, başka birine karşı çıkmak için başka bir şey söylemek. Bize yeni bir arabası olduğunu söyledi ama yoktu. Bize yatak odasında yaşarken bir ev satın aldığını söyledi. Ona aldırış etmedim. Sonra birlikte çalıştığımız bir vardiyada kasadan otuz sterlin kayboluyor. Doris kasanın üstüne bir güvenlik kamerası yerleştirmişti ve o da Kirstie'ydi. Doris onu kovdu... Öğle vaktiydi. O akşam arabamla eve doğru yola çıktım ve Kirstie'yi otobüs durağında elinde bir şişe elma şarabıyla gördüm. Ona acıdım, onu bırakmayı teklif ettim ve bunu neden yaptığını doğrudan sordum. Meteliksiz olduğunu ve bunun aptalca bir hata olduğunu söyledi. Onu eve bıraktığımda beni bir içki içmeye davet etti. Konuştuk ve onun Hedley House'ta gece kulüplerine gittiği ortaya çıktı. Sonra bana bir gece bütün parasını harcadığını ve eve taksiyle gidecek parasının olmadığını, bu yüzden yürümeye başladığını anlatmaya başladı.

Sisin içinde. Ashdean'a dönüş yolunda bir arabanın yolda durduğunu ve bu yaşlı adamın pencereyi indirip asansör isteyip istemediğini sorduğunu söyledi. Üç çarşafı açıkta, küçük bir numara giymiş ve hava dondurucu soğuk, bu yüzden kabul ediyor. Arabaya biner binmez koklaması için ona bir tür ilaç teklif ediyor ve onu yumrukluyor. Bir ara uyanıyor ve karanlıkta yapayalnız kalıyor. Onu günlerce bodrumda tutsak tutuyor, sonra ona saldırıyor, boğuyor ve kadın bayılıyor. Daha sonra, Gölge Kumları rezervuarının yanında bir arabanın arkasında uyandığını, bu adamın onu suya atmak üzere olduğunu söylüyor! Onunla savaştığını ve yüzerek uzaklaşmayı başardığını söyledi.”

“Ona inandın mı?” diye sordu Kate.

'HAYIR.'

Kate, “Kirstie polise söyledi mi?” diye sordu.

“Evet, bana rezervuarın diğer tarafında bir arabayı durdurduğunu ve duran adamın bir polis memuru olduğunu söyledi. Onu hastaneye götürdü ve sonra o da akıl hastanesine kaldırıldığını söyledi.”

Adamın onu rezervuarın hangi kısmına götürdüğünü söyledi mi? Büyük,' diye sordu Tristan.

Rachel bir an düşündü.

“Evet, kamp alanı olduğunu söyledi çünkü park ettiği ve uyandığı yerin yakınında büyük bir tabela vardı. Öyle biliyordu... Yine yalan söylemesiyle tanınıyordu, ben de onunla bir içki içtim, sonra oradan ayrıldım, hepsi bu. Onu birkaç kez merhaba demek için etrafta gördüm ama onu bir daha sosyal olarak hiç görmedim.”

Kate, “Daha sonra onun doğruyu söylediğini sana düşündüren neydi?” diye sordu.

“Eh, birkaç hafta öncesine kadar Magdalena burada Barry ile birlikte değildi. Çok hoş bir kadındı. Eğitimli. Şehir efsaneleri - yerel tuhaf şeyler - üzerine bir çalışma yaptığını söyledi, ben de Ulrich, Sally Ann, Kirstie ve sisten bahsettim ve hepsi aklımda birbirine uymaya başladı. Kirstie'nin Ulrich ve Sally-Ann'in kaybolduğunu duymuş olabileceğini biliyorum ama onu o sıralarda Hedley'de gördüğümü hatırlamıyorum. Magdalena benden Kirstie'nin telefon numarasını istedi. Telefonumda hâlâ ona verdiğim bir numara vardı.

Magdalena, çevredeki Hedley House yakınındaki yol hakkında her şeyi sordu. Sonra haberlerde, tam da yoğun sisin olduğu günde kaybolduğu haberi çıktı," dedi Rachel. 'Bunların bir tesadüften daha fazlası olduğunu düşünmüyor musun?'

BÖLÜM 24

Bardan çıktıklarında Kate ve Tristan arabasında birkaç dakika sessizce oturdular ve camlara vuran yağmurun sesini dinlediler. "Tanrım," dedi Tristan.

'Bu kamp alanı bağlantısı. Kirstie kamp alanında uyandı,' dedi Kate. 'Simon Kendal kamp alanında saldırıya uğradı ve kendini suya attı. Bunu yapan kişi insanları kaçırıp cesetlerini rezervuara atıyor olabilir mi? Ulrich ve Sally-Ann.'

'O halde Simon Kendal'ın suda olması mantıklı olur. Gece yürüyüşe çıksaydı, kendini rezervuarın diğer tarafında bulabilir ve saldırıya uğrayabilirdi; belki karşılık verdi ya da suya atıldı. Onun çitin diğer tarafına geçmesi benim için büyük bir sorun oldu.'

'Ya Magdalena rezervuara düşerse?'

'Eğer cesetleri atacaksanız, özellikle de rezervuarın derinliği göz önüne alındığında, onları ağırlıklandırmak mantıklı olacaktır. Eğer ağırlığı olmasaydı vücudu bir noktada havada asılı kalacaktı" dedi Kate. 'Bir de Hedley House adında bir kulüp var.'

Hepsini bir araya getirmeye çalışıyordu ama bu başını ağrıtıyordu. Saat öğleden sonra üçe geliyordu ve ışık çoktan solmaya başlamıştı. "Rezervuara ve kamp alanına bir bakmak istiyorum." Shadow Sands rezervuarına geri döndüklerinde, yol onları büyük bir döngüye soktu; Fowey Nehri'nin rezervuarı beslediği noktayı ve Kate ile Kate'in bulunduğu alanı geçti. Jake dalışa gitmişti. Kate, elektrik santralinin yanındaki ziyaretçi merkezinin yanından geçerken yavaşladı. Büyüktü, gemi şeklinde inşa edilmişti ve etrafı suya bakan düzenli peyzajlı araziyle çevriliydi.

Tristan, "Burası Simon'un kaybolduğu gün Geraint'in kahve içmek ve telefonunu şarj etmek için gittiği yer" dedi. Kocaman salonda ışıklar açıldı

Binanın iki yanında uzanan lomber pencereleri vardı ama bu gri günde onlar geçerken otopark boştu.

Elektrik santrali ziyaretçi merkezinin yanındaydı ve her iki yanında devasa kubbeler bulunan kutu şeklindeydi. Suyun türbinlerden aktığı noktadan bir yol köprüsü geçti ve yolun kenarındaki küçük bir durakta durdu. Türbinlerin uğultusu çok yüksekti ve arabadan indiklerinde sağır edici bir hal aldı.

Köprünün beton barajın üzerinden geçen ucuna doğru yürüdüler.

Barajın diğer tarafındaki devasa uçuruma bakarken Tristan, "Buradan düştüğünüzü hayal edin!" diye bağırdı. Barajın duvarı keskin bir eğime sahipti ve çok aşağıda, iki devasa savak kapısından geniş bir beton kanala doğru bulanık bir su akıntısı fışkırıyordu. Kanal, suyu birkaç yüz metre boyunca taşıdı ve ardından hızla akan bir nehir haline gelerek çevredeki ormanlık alana doğru aktı.

Arabaya geri döndüler ve çeyrek mil boyunca barajın dev duvarı boyunca uzanan köprünün geri kalanını geçtiler. Kamp alanı, ağaçlar arasındaki boşluğu gösteren sadece küçük bir tabelanın bulunduğu, sakin bir köy yolunun daha ilerisindeydi. Ağaçlarla kaplı toprak bir yol, rezervuara doğru geri dönüyor.

Kamp alanı yaklaşık yüz metre karelik sert çimen ve çalılıklardan oluşuyordu ve rezervuara doğru uzanıyordu. Tepede yarısı tahtalarla kapatılmış küçük bir tuvalet bloğu vardı ve ağaçlarla ve bozkırlarla buluşuyordu.

"Geraint ateş yakıp yakmadıklarını söyledi mi?" diye sordu Tristan, çimlerdeki birkaç yanık izine bakarak.

'Öyle düşünmüyorum. Küçük bir gaz sobası olduğunu ama yakmadıklarını çünkü yiyecek soğuk fasulye ve çikolata olduğunu söyledi' dedi Kate. 'Simon'un gece uyanmasına ne sebep olur?'

'Tuvalete ihtiyacı vardı. Birine telefon etmek istedi.'

Tristan, "Polisin telefonunun nerede olduğunu bilip bilmediğini merak ediyorum" dedi. Suyun kenarını kaplayan üç metre yüksekliğindeki metal çite doğru yürüdüler. Kalın ve sağlamdı, üstünde bir rulo dikenli tel vardı. Yanlarından elektrik santraline doğru akan suya uzanan yaklaşık on metre genişliğinde bir çamur ve çöp yığını vardı. Gri ve soğuktu. Işık çoktan solmaya başlamıştı ve

havada çiseleyen yağmur vardı.

Kate onu kavrayarak, "Çit kaya gibi sağlam" dedi.

Saatini kontrol etti. Artık gün batımıydı. Titredi.

'Burası çok ürkütücü. Tuvalete ihtiyacınız olduğunu ve gece uyanıp o tuvalet bloğuna gitmek zorunda kaldığınızı hayal edin.'

İkisi de toprak yolun ve bir sıra çam ağacının yanındaki tuvalet bloğuna baktılar.

Oraya kadar yürüdüler. Tristan telefonunu çıkardı ve ışığı açtı. Kate kapıyı itti ve itildikten sonra kapı gıcırdayarak açıldı. Biri kapısı eksik olan üç odacık ve kirle kaplanmış ve yapraklarla dolu bir sıra lavabo vardı. Arka duvarın yükseklerinde küçük bir emniyet camı tahtayla kapatılmıştı ve rüzgar tahtadaki bir boşluktan ısıklık çalarak esiyor ve yapraklar fayans zeminde uçuşuyordu.

Tristan, kazağının yakasını yukarı çekip ağzını ve burnunu kapatacak şekilde, "Tam da beklediğim gibi kokuyor" dedi. Kate de aynısını yaptı. İlk iki kabinin yanından geçtiler. Tristan ışığını içeriye tuttu. İlk klozet parçalanmıştı ve içinde ateş yakılmış gibi görünüyordu. İkinci bölmenin kapıları menteşelerden yarıya kadar sarkıyordu ve yere ve sarnıcın üzerine kuş dışkısı sıçramıştı. Son kapı kapalıydı.

Bir ses ikisinin de donmasına neden oldu. Bir homurtuya benziyordu. Altında hiçbir boşluk kalmayacak şekilde tamamen kapalı olan kapıdan bir adım geri çekildiler. Kate elini uzatıp kapı koluna koydu ve çevirdi ama kapı açılmadı. Onu salladı.

"Uzaklaş" dedi uykudan kalınlaşmış bir erkek sesi. Bu ikisinin de zıplamasına neden oldu. *Bokdiye* konuştu Tristan, kapıdan uzaklaşarak. Kate, karanlık bir ekim akşamında ıssız bir yerde bu tuvaleti kimin kullanacağını merak etti.

'SAHİP ÇIKIN BUndan!' diye bağırdı ses ve kapı sanki tekmelenmiş gibi sarsıldı.

Tristan çoktan çıkışın yanındaydı.

'Kate! Hadi!' dedi.

'Geri dön ve meşaleni getir...'

"Ne?" diye tısladı Tristan. Kate temkinliydi ama mantıksal olarak onun uyuyan biri olabileceğini ve bir şey görmüş olabileceğini

düşündü. Cebinden küçük bir şişe Mace çıkardı ve Tristan'a gösterdi; kesinlikle yasal değildi ama onu her zaman yanında taşıyordu. Bunu görünce biraz rahatladı. Onu önünde tuttu.

'Merhaba. Ben Kate ve burada Tristan'la birlikteyim. Yerel evsizler barınağından buradayız' dedi. Uzun bir duraklama oldu.

'Burada olmaya hakkım var. Uyumaya çalışıyorum,' dedi ses. Kate biraz rahatladı. İğrenç bir tuvalet bloğuna sığınmak zorunda kalan bu adama çok acıyordu.

'Tamam aşkım. Bu sorun değil. Sadece seni kontrol etmek için buradayız' dedi. Küçük Mace şişesiyle hokkabazlık yapan Kate çantasını karıştırdı ve yolda arabayı doldurmak için durduklarında benzin istasyonundan satın aldığı bir şişe su ve çikolata buldu. Ayrıca yirmi sterlinlik bir banknot da çıkardı. Tristan artık onun yanındaydı.

"Adın ne?" diye sordu.

'Sizi ilgilendirmez!'

'Burada biraz yiyecek ve yirmi poundum var... Kapıyı açar mısın, böylece sana verebilirim?'

"Dışarıda bırak!" dedi ses. Adamın aksanında Cornish pürüzleri vardı.

Kate, "Başkası alır diye yirmi sterlinlik banknotu dışarıda bırakmak istemiyorum" dedi. Uzun bir sessizlik oldu, ardından bir hışırtı sesi, bir sopanın beton zemine çarpma sesi. Kapı sarsıldı, sonra bir patlama sesi duyuldu ve savrularak açıldı. Kate hızla Mace'i avucunun içine koydu. Yaşı belirsiz bir adam, klozet ile duvar arasında yerde yatıyordu. Kirliydi, yüzü kirden turuncuya çalıyordu. Uzun, keçeleşmiş bir sakalı ve omuz hizasında saçları vardı; bunlar ya arkaya bağlanmış ya da düğümlenmişti; Kate bunu anlayamıyordu. Üstü kirli ve lekeli birçok katman ve yırtık bir palto giymişti. Dirseğinin üzerinde doğruldu ve gözlerini kırıştırarak onlara baktı. Elinde kırık bir şişe vardı ve gönülsüz bir savunmayla onu onlara doğru tutuyordu.

Kate, "Sana zarar vermek için burada değiliz" dedi.

Uzun, kirli ayak tırnaklarının deriye battığı kahverengi, aşınmış ayakkabılı ayaklarından yalnızca birini görebiliyordu. Sonra pantolonun diğer paçasının dizden bağlandığını ve iple

düğümlendiğini gördü. Bacağının geri kalanı kayıptı. Tuvalet kapağı kapatıldı ve küçük kare bir bezle örtüldü. Üzerinde buruşuk bir paket sigara, bir kutu kibrit, üç soğan ve üzeri kurumuş çamurla kaplı küçük bir kırmızı çakı vardı.

Kate, "Rahatsız ettiğim için özür dilerim" dedi. Ağzından çıkar çıkmaz kulağa aptalca geliyordu. 'Ben Kate ve bu da Tristan.'

Yaşlı adam, "Bunu bana zaten söylemiştin!" diye bağırdı ve yüzündeki meşale karşısında irkildi. Tristan onu indirdi.

"Üzgünüm dostum, seni kör etmek istememiştim" dedi Tristan.

"İşte," dedi Kate, şişe su ve çikolatayı uzatarak. Onları kaptı ve tuvalet kapağının üzerine düzgün bir şekilde yerleştirmeden önce her birini elinde çevirdi.

Haklıyım, diye düşündü. O bir serseriydi ve burası onun için sıradan bir yer olabilirdi. Simon ve Geraint kamp yaparken bir şeyler görmüş olabilir.

Çömeldi ve yirmi sterlinlik banknotu havaya kaldırdı. Onu almaya gitti ama o ulaşamayacağı bir yerde sakladı.

"Burada çok mu uyuyorsun?"

'Bazen.'

'Kamp alanı meşgul mü?'

'Asla. Gerçi geceleri sık sık gelip gidiyor...' 'Ne demek istiyorsun?'

'Her zaman içki içen çocuklar, tilkiler ve bir minibüs vardır. Suya iniyor' dedi.

'Ne tür bir minibüs? Ne zaman? Bunu tarif edebilir misin?'

"Beyaz bir minibüs... Bilmiyorum." Sadece uyumaya çalışıyorum" dedi yaşlı adam. Kate yirmi poundluk banknotu daha yakına tutarak, "Minibüs gündüz mü yoksa gece mi geliyor?" diye sordu.

'Sadece geceleri buradayım. Ben kendi işime bakarım.'

"Bu güzel bir çakı" dedi Tristan. Meşalenin ışığında parlıyordu ve Kate üzerinde bir yazı olduğunu gördü. Almak için uzandı. 'Benim. Onu buldum,' dedi yaşlı adam, onu klozetten almak üzereyken.

Kate, "Görmeme izin verersen sana bu yirmi sterlinlik banknotu veririm" dedi. Serseri paraya baktı ve Kate'in çakıyı almasına izin verdi. Tristan ona bakmak için yaklaştı.

Kate onu elinde çevirirken, kardeşinin de buna benzer bir bıçağı olduğunu hatırladı; bunu yavru izci toplantılarına götürürken, yalnızca bir parça sicimi kesmek veya bir elmayı soymak için kullanılan küçük bir bıçak vardı. Kate çakıyı denedi ve açmayı başardı. Kardeşinin çakısı gibi, bıçağı da küçüktü ve keskin, kör bir kenarı vardı. Saptaki küçük harflerle yazılmış bir gravürü ortaya çıkarmak için saptaki topaklanmış çamuru ovuşturdu.

SIMON İÇİN, SİZİN İÇİN ONİKİNCİ DOĞUM GÜNÜ

Tristan ve Kate birbirlerine baktılar. Telefonunu kaldırıp fotoğrafını çekti. "Bunu nerede buldun?" diye sordu Kate serseriye.

'Suyun kenarındaki çamurda. Sudaki çoğu şey kaybolmuştur ya da atılmıştır, dolayısıyla bu hırsızlık değildir! O benim. Bana ait!'

'Yalan söylüyorsun. Suyu kapatan devasa bir çit var' dedi Kate. Serserinin gözleri hâlâ parmaklarının arasındaki yirmi sterlinlik banknottaydı. 'Çiti aşabilirsin! Rayın yanında!'

'Nerede?'

'Elektrik santraline doğru. Onu orada, çamurun içinde buldum. Üzerindeki kahrolası çamuru görmüyor musun?' diye bağırdı serseri.

Kate, "Bunu bulduğunda suyun kenarında kimseyi gördün mü?" diye sordu. 'İnsanları görürsem oraya inmem. Suda teknelerle devriye geziyorlar. İnsanları sevmiyorum. İnsanlar zalimdir.' Serseri hızla hareket etti, uzanıp Kate'in elinden bıçağı ve yirmi poundluk banknotu aldı. Bunları ceketinin kıvrımlarının arasına sıkıştırdı ve içinden cam çıkıntılı kırık bir şişe çıkardı. 'Şimdi dışarı çık, beni duyuyor musun? Dışarı!' diye bağırdı, kolu kırık camdan savruluyordu. Kate ve Tristan tuvalet kabininden dışarı çıktılar ve yaşlı adam tahtayı tekmeleyerek kapıyı çarparak kapattı. Kilit çevrilirken bir tık sesi duyuldu. Kate kapıyı çaldı ama cevap gelmedi. Tekrar çaldı ve kapıyı açması için ona yalvardı ama başarılı olamadı.

Kate ve Tristan tuvalet bloğundan çıkıp dışarı çıktılar, temiz havanın tadıyla rahatladılar. Artık hava karanlıktı ve yağmur daha çok yağıyordu.

Kate, "Simon'un çakısı olduğunu doğrulamamız gerekiyor" dedi.

Tristan, “Çitleri kontrol etmeliyiz” dedi.

Başlıklarını taktılar ve çimlerin üzerinden çite doğru yürüdüler. Santralin türbinleri daha yüksek bir sesle mırıldanıyor gibiydi ve diğer taraftan su hızla akıyordu.

Sağa, elektrik santraline doğru giden ağaçların arasında bir açıklık buldular; telefon ışıklarını tekrar açmak zorunda kaldılar ve bu da ince bir patikaya yol açtı. Türbinlerin uğultusu daha da arttı ve Kate yumuşak çimlerin üzerinde lastik izleri olduğunu gördü. Yolun her iki tarafı ağaçlarla kaplıydı. Yüksek çit sol tarafta devam ediyordu.

Birkaç yüz metre sonra yol genişleyerek engebeli bir araziye dönüştü ve birkaç metre boyunca hiç ağaç yoktu, yalnızca çıplak metal çit vardı.

Yaklaşıp telefonlarından el fenerleriyle çiti incelemeye başladılar. Parmaklarını çit panelinin zeminle buluştuğu yosunlu toprakta iten Kate, çit paneline iliştilmiş ve yüksek çit direğindeki küçük bir deliğe takılan küçük bir metal parçası buldu.

'Durun, burada bir şey var' dedi. Tristan geldi ve bir süre onunla oynayıp çektiler. Kanca aniden dışarı fırladı ve çitin tüm alt paneli gevşedi. Yarım metre boşluk bırakarak kaldırabilirlerdi. Çömeldiler ve sürünerek geçtiler.

Diğer tarafta yosun kaplı bir kıyı ve aralarından suya inen açık bir yol olan birkaç ağaç vardı.

Değişen su seviyesi nedeniyle birkaç sıra halinde yükselen çok sayıda çöpün bulunduğu rezervuarın çamurlu kenarına çıktılar. "Serseri çakıyı suyun yanındaki çamurun içinde bulunduğunu söyledi" dedi Tristan.

Kate, “Eğer öyleyse çitleri nereden biliyordu?” dedi.

'Simon mu yoksa serseri mi?'

“İkisi de...” Kate'in sesi karıştı, kafası karışmıştı.

Hidroelektrik türbinlerin bulunduğu iki devasa kubbeli binaya baktılar. Uçakları uyarmak için kırmızı ışıklar uyum içinde yanıp sönüyordu.

‘Biraz geriye gidelim. Simon gece kalkıyor; çadırdan çıkıp yürüyüşe çıkıyor...’ diye başladı Tristan.

'Karanlık. Cehennem kadar ürkütücü. O tek başına. Kafası

karışmış. Çakısı var ama bu aptalca küçük bir şey, neredeyse bir oyuncak. Belki kendini korumak, kendini güvende hissetmek için keskin metal çadır kazıklarından birini de kapar, dedi Kate.

'Buraya doğru yürüyor ve bir şekilde çitte suyun kenarına inmek için bir boşluk olduğunu buluyor.'

'Ya biri buradaysa, çitin orada bir şeyler yapıyorsa? Peki Simon onları mı gördü?' dedi Kate.

'Birisini korkuttu ve onlar da ona mı saldırdı? Ve Simon çadır kazığıyla bıçaklanıyor.'

'Evet.'

"Peki Simon birini korkuttu ama ne yapıyor?" diye sordu Tristan. Bir duraklama oldu. Kate suyun kenarına doğru ilerledi. Artık hava karanlıktı ve türbinlere doğru hızla geçerken elektrik santralının ışıkları mürekkep karası su üzerinde parlıyordu. Kate bir an bu konuyu zihninde evirip çevirdi ama sürekli aynı düşünceye geri döndü.

'Şu anda en mantıklı sonuç Geraint'in işin içinde olduğudur. Geraint ve Simon kavga etti, kendilerini suya attılar ve Simon kaçmaya çalışıyordu. Eğer burada suya girerse gerçekten akıntıya karşı mücadele etmek zorunda kalacak" dedi kafası karışmış bir halde. 'Eğer Simon ağır yaralanmış olsaydı türbinlere doğru çekilirdi. Burada suyun savak kapaklarına nasıl çekildiğini görüyorsunuz.'

Tristan başını salladı.

"Muhtemelen Simon rezervuarın diğer tarafına yüzerek geçerdi; İlk başta yönünü kaybetse bile en yakın kara noktasına kadar yüzersiniz, dedi Tristan, rezervuarın karşı kıyısında, tam önlerinde bulunan ağaçları işaret ederek.

"Fakat diğer yöne, elektrik santralinden uzağa doğru bir mil kadar yüzdü. Adrenalin onu bir süre daha ayakta tutabilirdi. Bir şeyden yüzerek uzaklaşıyor. Mantıksal olarak bir tekne. Üzerinden bir tekne geçti... Geraint'in ona saldıracağını hayal etmekte hâlâ zorlanıyorum. O serseri ile tekrar konuşmamız lazım. Bir minibüs gördüğünü ama olaya bir teknenin de karışmış olabileceğini söyledi. Simon'un öldüğü gece Simon ve Geraint'i görmüş olabilir' dedi Kate.

BÖLÜM 25

Kate ve Tristan kamp alanına doğru yürürken yağmur durdu. Tuvalet bloğuna geri döndüler ve içeri girdiler ama son kabin boştu. Serseri gitmişti.

“Orada ne kadar kaldık?” dedi Kate. 'Geceyi yatakta geçirmiş gibi göründüğünü sanıyordum.'

Tristan bölmedeki meşaleyi parlatarak, "Çikolata paketini bıraktı ama bütün eşyaları gitmiş" dedi.

'Nereye gidecek? Her şeyden kilometrelerce uzaktayız. Onu bulmamız lazım, dedi Kate.

Dışarıdan bir araba motorunun takırtı sesi geliyordu ve tahtalarla kapatılmış penceredeki aralıktan araba farları küçük tuvaletin içini aydınlatıyordu. Dışarıda bir araç durdu ama motor çalışmaya devam etti.

Kate Tristan'a baktı. Sağır edici bir silah sesi küçük alanda yankılandı ve Tristan'ın kolunu yakaladı.

“Ne oluyor!” dedi. Kulakları çınılıyordu. Başka bir el ateş edildiğinde atladılar.

'Elbette! Hemen oradan çıkın!' diye bağırdı kalın bir Cornish aksanıyla bir adam sesi.

“Kimsin sen?” diye bağırdı Kate.

'Çıkmak! Özel mülke izinsiz giriyorsun, dedi ses. Polis olduğunu düşündüren bir otorite ve kesinlik vardı. 'Dışarı! Beni oraya sokma!'

Kate kapıya doğru ilerledi ve kim olduklarını açıkladı.

'Biz üniversitenin hocalarıyız. Biz uyuşturucu bağımlısı ya da evsiz değiliz! Ateşli silahlarla ilgili haklarımızı biliyoruz...' Korkusu, kazara vurulmalarıydı.

Sessizlik oldu ve ardından açılan silah şarjörünün klik sesini ve dışarı fırlayan boş mermilerin çitirtisini duydular.

Kate, Tristan'a başıyla selam verdi ve ihtiyatla tuvaletten çıkıp araba farlarının parıltısına girdiler.

Kate elini ışığa doğru kaldırdı. Yaşlı görünümlü, oldukça kısa boylu, atış teçhizatı giymiş, uzun balmumu ceketli bir adamdı. Yüzü çenesi

altmışlı yaşlarında olduğunu gösteriyordu ama saçları simsiyaha boyanmıştı ve yandan ayrılmıştı. Her iki ayağı üzerinde duruyordu ve silah kolunun kıvrımında açık duruyordu. Arkasında büyük, eski bir Land Rover vardı; çamura bulanmış, motoru hâlâ çalışır durumdaydı.

"Ne yapıyorsun izinsiz giriyorsun?" dedi, onları baştan aşağı süzerek. Kate, "Burası kamu arazisi" dedi. Tristan'ın elleri havadaydı. Ona bir bakış attı ve o da onları yanına düşürdü.

"Kamp alanı öyle ama fabrikadan, bent kapağının yanındaki kıyıda iki kişinin bulunduğunu söyleyen bir telefon aldık. Bu özel mülkiyettir ve çok tehlikelidir. Düşebilirdin."

Kate bir şey söyleyecekti ama devam etti.

'Güvenliğiniz umurumda değil, ama eğer düşüp türbinlerin arasında kalırsanız, işimiz iyice kötüleşir ve kapanmak zorunda kalırız.' 'Enerji santralinde mi çalışıyorsunuz?' diye sordu Kate. 'Kimlik görebilir miyim?' Land Rover'ın arka kapısı açıldı ve yaşlı bir kadın dışarı çıktı. Şaşırtıcı derecede uzundu, Tristan'la aynı boydaydı. Pileli bir ekose etek, Barbour botları ve balmumu bir ceket giyyordu. Başında bir başörtüsü vardı ama keskin hatlı yüzü ağır makyajlıydı. 'Sen kimsin? İzinsiz giriyordun. İzinsiz girmenin iki bin poundluk cezası var. Fazladan ayıracak iki bin poundun var mı?' dedi, kırmızı manikürlü parmağını rezervuara, sonra da Kate ile Tristan'a dokundurarak. Kate, "Burada perişan halde uyuyan yaşlı bir adam var" dedi.

"Ne?" dedi kadın, gözleri kısılarak.

Tristan, "Aç olduğunu ve uyumak istediğini söyledi" dedi. 'Ona biraz çikolata verdik.'

'İsimleriniz neler?'

'Burası kamu arazisi. Sana isimlerimizi söylememize gerek yok,' dedi Kate. Bazı varlıklı ve ayrıcalıklı kişilerin kibri onu her zaman şaşırtmıştı.

'Benim topraklarıma ve devlet arazime izinsiz giriyordun. Elektrik santrali bir kamu hizmeti olarak hayati bir işlev görüyor. Şimdi seni vurmadan ve sonra da akrabalarına para cezasını kesmeden defol git.'

'Ben özel dedektifim. Adım Kate Marshall ve bu da ortağım Tristan

Harper. Simon Kendal'ın ölümünü araştırıyoruz. Cesedi ağustos ayında rezervuarda bulundu.'

Bu kadının üzerinde etkili olmuş gibi görünüyordu.

'Evet. Çok üzücü bir iş ama polis bununla ilgileniyor.' 'Ayrıca başka bir kadının, bir profesörün ortadan kaybolmasını da araştırıyoruz. Rezervuarın yakınında kayboldu. Size sorabilir miyim, polis rezervuarda arama yaptı mı?'

Kadın ona doğru yaklaşarak, "Yine kimsin sen?" dedi.

'Kate Marshall'.

Kadın silahı adamın elinden aldı.

"Beni dinle" dedi dikkatle. Adam cebini karıştırdı ve kadına bir av tüfeği fişeği uzattı, o da onu namluya attı. 'Bu sana son uyarım. Bir daha izinsiz girersen polisi ararız ve hakkında dava açılır.' Ona ikinci bir fişek uzattı, o da bunu silaha doldurup namluyu kapattı. "Kendimi açıkça ifade ettim mi?" Silahı adama geri verdi. Arabanın kapısına gidip yolcu koltuğuna oturdu ve kapıyı kapattı.

Adam başını Kate'in Ford'una doğru eğerek, "Bu senin araban mı?" dedi. 'Evet.'

'İçeri gir. Gidin." Silahı onlara doğrulttu.

Kate, "Bize ateşli silah doğrultmak teknik olarak bir saldırıdır" dedi. "O halde ben teknik olarak tetiği çekmeden önce atlasan iyi olur" dedi. Tristan korkmuş görünmemeye çalışarak Kate'e baktı. Arabasına doğru yürüdüler ve bindiler. Adamın silahın namlusunu düşürdüğünü gördü ama adam, motoru çalıştırıp uzaklaşırken onu izlemeye devam etti.

Tristan titreyen ellerini uzatarak, "Tanrım," dedi. 'Bunu yapabilirler mi?'

'Hayır, ama bizim sözümüz onlarınkine karşı.' Land Rover ağaçlar tarafından gizlenmişken dikiz aynasına baktı. 'Neden ortaya çıktıklarını bilmek isterim. Gelip kontrol edecek düzgün bir güvenlik firması yok mu? İyi misin?'

'Evet. Daha önce gerçek bir silahın ateşlendiğini hiç duymamıştım" dedi. Bir kükreme oldu ve aniden Land Rover arkalarındaki pistte belirdi - ancak son dakikada yavaşladı - kaputu onlara dayanmıştı. tampon. Yolcu koltuğunun gölgesinde sürücünün asık suratlı, çeneli

yüzünü ve yaşlı kadının hatlarını görebiliyordu.

Tristan endişeyle arkasına baktı.

'Bırak onlar geçsin Kate.'

Ana yola çıktılar ve Kate sakinliğini koruyarak kavşaktan çıktı. Land Rover'ın geçmesini bekliyordu ama çok yakındaydı, neredeyse tamponlarına değiyordu.

Kate yavaşlayıp onların hızına ayak uydururken Tristan, "Ne yapıyor?" dedi. Land Rover'ın farları tam açıktı ve Kate bu parıltı karşısında irkildi.

'Bizi korkutuyor' dedi. Birkaç dakika boyunca dolambaçlı yollarda sürünerek ilerlediler. Kate'in kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Sonra - tam sağ taraftaki geniş bir kapı dizisinden geçerlerken - Land Rover aniden garaj yoluna döndü ve karanlığa gömüldüler.

"Nereye gittiler?" diye sordu Tristan. Kate yavaşladı, U dönüşü yaptı, tekrar kapıya doğru ilerledi ve dışarıda durdu. 'Dikkatli ol' dedi.

Çok ileride, dik bir tepenin zirvesine çıkan Land Rover'ın arka ışıklarını görebiliyordu. Tepeye tünediklerinde büyük bir evin ana hatlarını zar zor seçebiliyorlardı.

Kate, "Kapıda ne yazdığını görebiliyor musun?" diye sordu.

'*Allways Malikanesi* dedi Tristan tabelaya bakarak.

BÖLÜM 26

Kate, Tristan'ın iPhone'unu tutarak, "Fotoğraflı geliştirebileceğimizi düşünüyor musun?" diye sordu. Bu, kamp tuvaletindeki çakıyı gösteren fotoğraftı. Tristan, ışığın metalin üzerinde parıldayarak kazınmış yazının bulanıklaşmasına neden olmasından utandı ve sinirlendi.

Tristan, tavada kızartmak için sebzeleri doğrarken, "Zaten zenginleştirdim" dedi. Kate'in evine dönmüşlerdi ve Kate kalmasına izin verdiği için teşekkür etmek amacıyla akşam yemeği hazırlamayı teklif etmişti. 'Berbat ettiğim için özür dilerim.'

Kate, iPhone'unu bırakıp kendisinininkini kaparken, "Bu senin hatan değil" dedi. "Bunu Lyn Kendal ile kontrol edeceğim." Numarayı

çevirdi ve telefonu çenesinin altına koydu. Buzdolabını açtı ve Tristan içinin oldukça boş olduğunu gördü. Üst rafta kocaman bir sürahi buzlu çay, içinde limon dilimleri olan bir tabak ve birkaç parça peynir vardı. "Bu onun sesli mesajı."

Kate telefonu kapattı ve dondurucudaki poşetten bir bardağı buzla doldurdu. Tristan kırmızı biberi doğramaya başladı ve bardağı bir dilim limonla süslemeden önce bardağı doldurmaya odaklanmasını izledi. Derin bir yudum aldı, gözlerini kapattı ve içini çekti. Gözlerini açtı, o da uzaklara baktı.

'Özür dilerim, görgü kurallarım. Bir içki ister misin? Hiç biram yok. Myra'yı arayabilirim.'

Dilimlenmiş kırmızı biberleri ve mantarları kesme tahtasından tavaya kaydırırken, "Kola var mı?" diye sordu. Hoş bir tıslama ve ardından nefis bir koku duyuldu ve o da ortamı karıştırdı. Midesi guruldadı.

'Evet ediyorum. Jake bu eşyanın içinde yıkanıyor gibi görünüyor, o yüzden burada hâlâ bir sürü şey var' dedi, buzdolabını tekrar açıp çekmecenin dibinde bir tane buldu.

Kutuyu açarak, "Nasıl oldu da Lyn'e mesaj bırakmadın?" diye sordu.

'Mesajlar göz ardı edilebilir veya tahmin edilebilir. Ona sorup ne dediğini duymak istiyorum. Bu bir alışkanlık. Poliste öğrendim ki, insanlarla konuşmak en iyisi...' Kate'in telefonu tekrar çaldı.

"Ah, bu Jake, kusura bakmayın" dedi. İçkisini oturma odasına götürdü ve pencerenin yanındaki sandalyelerden birine oturdu. Tuhaf, uzun bir günün ardından aynı eve dönmek tuhaftı. Tristan eve gidip Sarah'yla yüzleşmesi gerektiğini biliyordu. Kate harikaydı ama zaten birlikte çok zaman geçiriyorlardı ve Kate onun yoluna çıkmak istemiyordu. Yemek pişirmeye devam etti ve Jake'le yaptığı konuşmanın bazı bölümlerini dinledi.

'Yarı dönem için geleceğinizin kesin olduğunu sanıyordum. Gelecek hafta aşkım. Hazırlanıp alışverişe çıkabilmek için bunu bilmek istiyorum' dedi Kate. Tristan hızla birkaç mantarı dilimledi ve yemeğin güzelce piştiği tavaya kaydırıldı. Kate hâlâ telefondaydı ve eriştesi olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Dolaplarını karıştırmaya

isteksizdi.

Tencerenin altındaki gazı kısıp kapağını kapattı. Daha sonra dizüstü bilgisayarını açtı ve Birleşik Krallık Kayıp Kişiler Birimi'nde oturum açtı. Not defterini açtı, not ettiği şeyi kontrol etti ve arama kutusuna 'Ulrich Mazur' yazdı. Sonuç hemen bir fotoğrafla geldi. Ulrich yakışıklıydı. Kısa çilek sarısı saçları, mavi-gri gözleri ve çıkık Slav elmacık kemikleriyle geniş, yuvarlak bir yüzü vardı. Bu bir kimlik fotoğrafıydı ama gülümsüyordu; mükemmel beyaz dişleri olan geniş, sıcak bir gülümseme. Koyu renkli bir tişört giyiyordu ve çok zayıftı. Kayıp kişi raporunun altında onun istatistikleri yazıyordu. Bir buçuk metre boyundaydı ve yetmiş kilo ağırlığındaydı.

Tristan, Kate'in telefonda başka biriyle konuştuğunu duyabiliyordu. Konuşma biraz hararetli bir hal alıyordu ve o şunu söylemeye devam etti: *Biliyorum anne. Benim hatam değildi, duydun mu?*

Kate'in mutfacı doğrudan oturma odasına açılıyordu. Bilgisayarı alıp yukarı çıkmayı tartıştı ama yiyecek vardı. Dikkatini tekrar Wild Oak'ta Rachel'in onlara verdiği ikinci isme çevirdi. 'Sally-Ann Cobbs' yazdı. Ekranda neredeyse baskı altında çekilmiş gibi görünen bir kimlik fotoğrafı belirdi. Sally-Ann fotoğrafta çok küçük görünüyordu ve yüzünü buruşturuyordu. Farenin saçları, çirkin bir yüzü ve yanaklarında sivilceleri vardı. Kaybolduğunda on yedi yaşındaydı. Rachel'in, Sally-Ann'in on altı yaşına gelmesi ve yetimhaneden ayrılıp okula gitmek zorunda kalmasıyla ilgili söylediklerini düşündü. dünya. Bu ona kendisini ve Sarah'ı hatırlattı. Anneleri öldüğünde kendisi on beş, Sarah ise on sekiz yaşındaydı. Eğer bu birkaç yıl önce olsaydı ikisi de bir eve götürülürdü. Ocakta tıslayan yemek onu düşüncelerinden kurtardı, ayağa kalkıp tavayı karıştırdı.

Kate görüşmesini bitirmişti ve mutfaka geri döndü. İçini çekti, buzdolabına gitti ve bardağını doldurdu. Tristan onun yoluna çıkıp çıkmadığını merak etti.

'Dinle, yarın saçından kurtulabilirim. Eve gitmem gerekiyor; Temiz kıyafetlerim azalıyor' dedi.

'Hayır kalabilirsin. İki boş odam var ama Jake'in yarıyıl tatilinde gelip gelmeyeceğinden emin değilim... Bir danışmanla görüşmeye başladı. Okuldaki öğretmenlerden biri Simon Kendal'ın cesedini

rezervuarda bulduğumuzu duymuş. Ve artık okul onun birisiyle konuşması gerektiğini düşünüyor' dedi Kate.

'Bu iyi, değil mi?'

'Güzel, evet. Ancak görünüşe göre bu danışman Jake'in çarşamba günleri olan seanslara düzenli olarak gitmesi konusunda ısrar ediyor. Bu onun bir haftalığına buraya gelmesine engel oluyor. Jake de plan yaptığı arkadaşlar edindi.' Kate içkisini bıraktı ve gözlerini ovuşturdu. 'Kim bilir? Gelmemesi için danışmanı bahane olarak kullanıyor olabilirler...'

Tristan, Kate'le ve onun Jake'le olan ilişkisiyle ilgili yüzeyin altında büyük bir duygunun yaşandığını gördü. Kendi annesi de içki ve uyuşturucu yüzünden çocukluğunun büyük bölümünde ortalıkta yoktu. Duyduğuna göre Kate, Jake çok küçükken temize çıkmıştı ama annesi onun velayetini ona geri vermeyi reddetmişti. Karmaşık bir durumdu ve kendisi her şeyi bilmiyordu ama Kate kendini toparlamış iyi bir kadındı. Oğlunu görmeyi hak etti.

"Yemek hazır" dedi Tristan.

"Harika kokuyor" dedi Kate, konuyu değiştirdiği için minnettar görünüyordu.

"Ulrich ve Sally-Ann'i buldum" dedi Tristan, kızartmayı kaselere boşaltırken dizüstü bilgisayarını göstererek. Kate fotoğrafları inceledi. Kate, "Kayıp insanlar için kullandıkları fotoğraflar beni gerçekten etkiliyor" dedi. 'Polisin bunu itiraz veya anma amaçlı kullanacağını asla düşünmüyorlar...'

Bir süre ekrandaki fotoğraflara baktı. "Rachel'ın doğruyu söylediğinden emindim ama resmi olarak buradalar."

Yemek yemek için masaya oturdular.

Tristan, "Hala o kadınla konuşmak istiyor musun Kirstie?" diye sordu. 'Evet. Akşam yemeğinden sonra onu tekrar aramayı deneyeceğim. Yalan söylemediğini varsayarak, açılıp başka hangi ayrıntıları ortaya çıkardığını görmesini sağlamak ilginç olurdu... Yarının yarım gün olduğunu biliyorum ve sonra okuma haftasındayız. Shadow Sands rezervuarı ve Hedley House gece kulübü hakkında çevrimiçi araştırma yapmak ister misiniz? Ayrıca kayıp insanlarla ilgili daha fazla hikaye olup olmadığını görmek istiyorum. Ben de pompalı

tüfek taşıyan sürücünün yanındaki kadının kim olduğunu öğrenmek istiyorum.'

BÖLÜM 27

Magdalena beton döşemeli odanın zemininde bilincine girip çıkıyordu. Burnu ve başı aralıklı olarak ağrıdan zonkluyordu ama bir süre uyuyabildi.

Zaman kalp atışlarına kadar kısalmıştı. Yirmi yaşına geldiğinde açlık ve bitkinlik sayımını kaybetmesine neden olacaktı. Bir süre sonra başındaki ağrı daha da şiddetlendi ve burnundan nefes alamıyordu. Beton yatağın kenarına yaslanarak doğruldu. Ayakları ve bacakları uyuşmuştu ve bu his bacaklarına geri dönene kadar, felç olduğu paniğine kapılarak birkaç acı dolu dakika boyunca hareket etmesi ve hareket etmesi gerekti.

Ölü bir uzvun hayata geri dönmesiyle oluşan iğnelenme hissi her zaman midesini bulandırıyordu ama bir kez olsun bundan memnundu. Ayağa kalktı ve lavaboda yıkandı, yüzüne hafifçe su sıçrattı ve burun deliklerinden birinin tıkanıklığını açtı. O da içti ve içti, lezzetli soğuk su zihnini keskinleştirdi. Musluğu kapattığında oda yeniden sessizliğe büründü. Yukarıdan gelen herhangi bir sesi duymaya çalıştı, kalp atışının sesini ve ağzından aldığı nefesin sesini duymaya çalıştı.

Birkaç kez ıslak yüzünden bir esinti esmiş gibi oldu, ürküp uzandı, adamın hâlâ odada onunla birlikte olduğunu hayal etti.

Magdalena odanın içinde el yordamıyla dolaştı, önündeki ve yanındaki havayı tırmaladı ama hiçbir şey hissetmedi. Koridora geri döndü, duvarları ve etrafındaki boşluğu yokladı, küçük tuvaleti kontrol etti ve sonra tekrar asansör kapısına geldi. Dokunulduğunda soğuktular ve kulağını onlara dayayıp dinledi.

Hiç bir şey.

Tırnaklarını kapıların arasındaki boşluğa soktu ve o kadar sert çekip çıkardı ki, tırnaklarından biri derinlere doğru koptu.

Acıyla inledi ve parmağını ağzına götürdü. Çivi yarıya kadar sarkıyordu; keskin kenar tırnak yatağından kıvrılmış ve kanamaya

başlamıştı.

Magdalena ağlamaya başladı. Bir tırnak törpüsü için neler vermezdi. Tırnağı çiğnedi ve yarısını ısırmayı başardı ama elinde hâlâ şeytan tırnağı kalmıştı. Çelik kapılardan aşağı kayarak beton zemine oturdu.

Üniversiteden arkadaşı Gabriela'nın anlattığı korkunç bir hikaye aklına geldi. Gabriela bir gece kütüphaneden eve dönerken saldırıya uğramıştı. Hoş, yemyeşil bir mahallede yürürken, koşu kıyafetleri giymiş yaşlı bir adam yol sormak için durmuştu. Kibar ve sıradan biriydi -oldukça yakışıklıydı- ama onun dikkatini çekince üzerine atlamış ve onu evlerin arasındaki ince bir ara sokağa tıkmıştı.

Magdalena, Gabriela'nın neden karşılık vermediğini hiçbir zaman anlamamıştı ve eğer dürüst olmak gerekirse, topalladığını ve adamın kendisine tecavüz etmesine izin verdiğini söylediği için arkadaşını yargılamıştı.

Bırak ona. İzin vermek. O. Bu iki kelime Magdalena'yı çok ürpertmişti. Artık hayatta kalamayacağını bildiği korkunç bir durumdaydı. Eğer bu adam onun canını alacak olsaydı, onu öldürmeden önce her istediğini yapmasına izin verir miydi? Onu daha mı az incitirdi?

Magdalena ve kız kardeşine babaları her zaman, eğer kavga ederlerse kendilerini savunmaları gerektiğini söylemişti. Ama babası kardeşlerin yanında büyümüşü. Adam gibi düşünüyordu. Babası her zaman aileyi tamamlayacak bir oğlunun olmasını istemişti. Erkeklerle dövüşmeyi öğretiyorlar ama kızlara ölü taklidi yapmayı mı öğretmeliyiz? Magdalena her zaman bir savaşçı olmuştu ama kendini içinde bulunduğu bu korkunç durum onun farklı düşünmesine neden oluyordu. Tek yaptığı hayatta kalmaya çalışırken Gabriela'yı nasıl yargılayabilirdi?

Adrenalin damarlarında dolaşıyordu ve birdenbire azalmış gibi oldu, bitkin düşmüştü. Kendini hiç bu kadar yorgun hissetmemişti. Sırtını duvara yasladı ve duvarın zeminle buluştuğu kısma kendini soktu.

Uyuma! Uyumamalısın! diye bağırdı kafasının içinde telaşlı bir ses ama nefes alıp verdi ve içini sıcak bir duygu kapladı.

Üşüyerek ve uyanık bir şekilde uyandı, yutkunuyordu ve ağzının kenarında salyanın aktığını hissediyordu. Hafif bir ses nefes almasının durmasına neden oldu. İçeriden geliyordu oda. Ellerini çıkardı. Yatakta yatıyordu... Yatağa nasıl ulaşmıştı?

Yerde bir ayakkabının sürtünme sesi duyuldu. Küçük bir nefes alımı. Birinin yutkunma sesi. Az önce yutkundu mu? Hayır. Birisiydi. Onun yanında mı duruyordu? Yoksa daha uzakta mıydı, odanın köşesinden onu mu izliyordu?

Aklında babasının yüzünü gördü. Karanlık o kadar mutlak ki gözleri açıkken zihnindeki şeyleri görebiliyordu. Karanlıkta göz kapakları anlamsızca çırpı.

Birine yumruk atarken asla başparmağınızı yumruğunuzun içine sokmayın! dedi. Sonra Gabriela'yı sık sık hayal ettiği gibi ara sokakta hareketsiz yatarken gördü. Onun üstündeki adam. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve iterken altına bir kan gölü yayıldı.

Magdalena işe yaramaz gözlerini kapattı ve savaştırmak için kendini yatağa hazırladı. Onun kendisine yaklaştığını hissetmedi ve o hafif kimyasal kokuyu yeniden duydu.

Kulağının hemen yanından bir ses, "Yıldızlara dokunmak ister misin?" dedi. Şok içinde nefesi kesilirken kimyasalı içine çekti ve şişeyi burnunun altında hissetti. Yatak onu bütünüyle yutmuş gibiydi ve o gitmişti.

BÖLÜM 28

Sabahki derslerden sonra Kate ve Tristan ofisine öğle yemeği yediler ve Gölge Kumları rezervuarını internette araştırmaya başladılar. Buranın, aristokrat Baker ailesine ait daha büyük bir arazi ve binaların parçası olduğunu keşfettiler. Aile 1940'larda borca girdiğinde, çözüm arazinin içinden geçen Fowey Nehri'ne baraj yapmak ve bir hidroelektrik baraj inşa etmektir. 1953 yılında baraj ve elektrik santralinin inşası için altı köy ve çevredeki tarım arazileri sular altında kaldı.

Ayrıca önceki gün kamp alanına gelen kadının da Silvia Baker

olduğunu ve seksen iki yaşında Baker ailesinin yaşayan en yaşlı torunu olduğunu keşfettiler. Yeğenleri elli bir yaşındaki Thomas, kırk iki yaşındaki Stephen ve kırk yaşındaki yeğeni Dana ile birlikte Shadow Sands şirketinin sahibiydi. Av tüfeğini elinde bulunduran adamın adını bulamamışlardı.

Google'da "Ulrich Mazur" ve "Sally-Ann Cobbs" kelimelerini "Gölge Kumlar rezervuarı" ile aratmışlardı, ancak onları rezervuarla ilişkilendirecek hiçbir şey bulamadılar. Ancak Kate internette Dolaşma Hakkı İttifakı adlı yerel bir protesto grubu hakkında pek çok şey bulmuştu ve son bir saattir arama sonuçlarını inceliyorlardı.

Kate, 'Bu ittifak Baker ailesinin işine yarayacak gibi görünüyor' dedi. 'Hidroelektrik santralinin çevreye nasıl zarar verdiğine dair protestolar ve dilekçeler gibi pek çok şey var ve arazi boyunca ve rezervuarın yanından geçen birkaç kamuya açık patika hakkında uzun süredir devam eden bir anlaşmazlık var gibi görünüyor. Görünüşe göre Silvia Baker, iki yıl önce Rottweiler'larının Always Malikanesi'ndeki evinin önünden geçen patika üzerinde başıboş birkaç serseriye vahşice saldırmasına izin vermişti. Mahkemede para cezası aldı ve köpeklerin öldürülmesi gerekti.'

"Zavallı köpekler" dedi Tristan. 'Dolaşım Hakkı İttifakı'nın bir YouTube hesabı var. 1991 yılında cesetlerin bulunduğu dair bir haber var. su.'

Kate kanepede onunla birlikte oturmak için yanına geldi. Tristan şu başlıklı videoya tıkladı: SHADOW SANDS REZERVUAR'DA ÜÇÜNCÜ CESET BULUNDU 3/3/1991. Yerel bir haberdir bu. PENNY LAYTON, RAPORLAMA Ekranın üst kısmında yazıyordu ve su geçirmez mavi bir ceket giyen genç bir gazeteci, rezervuarın yanındaki kamp alanının çimlerinde duruyordu. Solunda, 1991'den çok daha yeni ve daha temiz görünen tuvalet bloğu vardı. Bulutlar alçaktaydı ve suyun biraz dışında, bir teknedeki adli tıp kurtarma ekibi bir ceset torbasını sudan çekiyordu.

Penny, 'Genç bir kadının cesedi, rezervuarı düzenli olarak kontrol eden bakım görevlilerinden biri tarafından rutin bir devriye sırasında bulundu' dedi. 'Shadow Sands Corporation, rezervuarın kuzey tarafını çitle çevirmek için birkaç aydır baskı altında. Bu, uzun yıllar

içinde bulunan üçüncü ceset; iki yıl önce genç bir kadın bulunmuştu ve geçen yaz Peter Fishwick adında dokuz yaşındaki bir erkek çocuk burada ailesiyle birlikte kamp yaparken boğulmuştu.'

'Bakmak. Bu, suyun kenarına çit çekmeden önceydi,' dedi Kate. Daha sonra kamera, daha genç görünen Silvia Baker'ın Land Rover'a binmesine doğru aceleyle ilerleyen bir kır barının dışındaki Penny Layton'a geçti. Silvia, uyumlu kürk şeritli bordo bir palto giyyordu. Kestane rengi saçları şık bir topuz şeklinde toplanmıştı. Kapı, Kate ve Tristan'ı pompalı tüfekte tehdit eden aynı etli görünüşlü adam tarafından ona açık tutuluyordu.

Penny mikrofonu burnunun altına iterken Silvia rahatsız görünüyordu.

'Silvia Baker, rezervuarda bulunan ceset hakkında yorum yapabilir misiniz?' 'Bu genç kadının boğulmasından derin üzüntü duyduğumu belirtmek isterim' dedi. Penny, "Polis henüz ölüm nedenini doğrulamadı" dedi. 'Evet. Elbette ama sadece hayal edebiliyorum...'

'Bu, üç yıl içinde rezervuarda bulunan üçüncü ceset...'
'Gerektiğinde yetkililerle her düzeyde işbirliği yapıyoruz. Daha fazlasını söyleme özgürlüğüne sahip değilim.'

'Dolaşma Hakkı İttifakı, rezervuarın kuzey tarafının çitle çevrilmesi için defalarca lobi faaliyeti yürüttü. Boğulma olarak değerlendirilirse şirket bu kızın ölümünün sorumluluğunu üstlenecek mi?'

Silvia'nın burun delikleri genişledi.

'Kamp alanının daha güvenli bir yere taşınması için uzun yıllar boyunca mücadele verdik, ancak bu, halkın kullanmakta ısrar ettiği bir kamu geçiş hakkıdır. Eğer kullanmakta ısrar ederlerse, kendi güvenliklerinin sorumluluğunu almak zorunda kalacaklar. Suya girilmemesi gerektiğini belirten çok net tabelalar var—'

Tristan, "Orada öfkesini kaybediyor" dedi.

Silvia videoda "İnsanlar kendi güvenliklerinin sorumluluğunu üstlenmeli!" diye bağırdı.

"Yani bunun onların suçu olduğunu mu söylüyorsun?" Boğulması Peter Fishwick'in suçu mu? Dokuz yaşındaydı."

Siyah boyalı saçlı sürücü, Silvia'yı arabanın arkasına yönlendirdi

ve ardından elini kamera merceğinin üzerine koydu.

Video aniden sona erdi.

“Bekle,” dedi Kate, bilgisayarını alıp Google'da arama yaparken. 'İşte başlıyoruz, Peter Fishwick... Daha sonra ölümü kazara boğulma olarak değerlendirildi. Zavallı küçük şey.”

Tristan, YouTube arama sonuçlarında bunu göstererek, "Burada iki yıl sonrasına ait başka bir video daha var" dedi. çağrıldı SHADOW SANDS REZERVUAR MAHKEME DAVASI – 6/7/1993. Kate bağlantıya tıkladı.

Video Exeter Sulh Ceza Mahkemesi'nin önünden başladı. Silvia Baker sahadan çıkıyor ve arabasına doğru merdivenlerden iniyordu. Siyah boyalı saçlı aynı adam ona kapıyı açtı. Arabanın arkasında otururken kamera onu yakaladı. Uzandı, merceği itti ve kapıyı çarptı.

Sürücü daha sonra aceleyle içeri girdi ve araba, lastik sesiyle, ellerinde ev yapımı pankartlar tutan bir grup protestocunun yanından geçip gitti: SHADOW SANDS'I GÜVENLİ HALE GETİRİN! GEÇİŞ HAKKIMIZI KORUYUN! DOLAŞMA HAKKI!

Penny Layton, adliye binasının dışında protestocuların önünde fotoğraflandı.

'Uzun bir davanın ardından Shadow Sands Corporation nihai itirazını kaybetti ve rezervuarın kuzey tarafının etrafına iki mil uzunluğunda bir çit dikmesi emredildi' dedi. 'Yasal ve inşaat maliyetlerinin üç milyon pound civarında olması bekleniyor. BBC *Gündem* Bugün, ağır hizmet tipi çitlerin döşenmesini görmek için projeye erişim izni verildi. Baker kardeşler bugün çit inşaatına bile yardım ediyorlardı!'

Kamera, iki erkek ve bir kadınla birlikte duran Penny Layton'ı gösteriyor. Yirmili yaşlarında görünüyordardı ve hepsi kot pantolon, ağır botlar ve şüphe uyandıracak kadar temiz görünen, yüksek görünürlüklü ceketler giyyordu.

Penny Layton ilk genç adama, "Lord Baker, sizinle başlayabilir miyim?" dedi. Uzun boylu ve zayıftı, koyu renk saçları yandan ayrılmıştı. Lütfen bana Thomas deyin, dedi beceriksizce. Çok iyi konuşuyordu. 'Thomas, son üç yılda rezervuarda üç kişi boğuldu. Bu çitin kaldırılması neden bu kadar uzun sürdü?'

Thomas, "Rezervuarın bu tarafının halka kapatılması için uzun

süredir kampanya yürütüyorduk" dedi. "Nadiren kullanılıyor ama geçiş hakkı olarak açık kalması konusunda ısrar eden az sayıda insan var" dedi. Yere bakan, kameranın bakışlarında tuhaf görünen ciddi bir genç adamdı.

"Penny, eğer araya girebilirim..." dedi yanında duran genç adam. Penny mikrofonu ona doğru uzattı. Sarı, züppe saçlarıyla çok yakışıklıydı. "Ben genç Fırıncıyım, Stephen." Tabiri caizse mirasçıya bağışlanmış... Bu alanı halkın güvenliği için en güçlü çitlerle çeviriyoruz. Dolaşım Hakkı İttifakı gerçekten çok kötü davrandı. Ailemiz nefret dolu tehditlerin ve her türlü kötü şeyin hedefi oldu. Aylakların ve başıboş dolaşanların iyi insanlar olduğunu sanıyordum ama teröristler kadar kötüler!"

Kardeşinin daha fazlasını söylemesini engellemek için mikrofona doğru eğilen Dana Baker, "Olumluya odaklanmalıyız" dedi. Ufak tefek ve sarışındı, peri saç kesimi vardı. 'Dolaşım Hakkı İttifakı'nın bu davayı bu kadar uzun süre mahkemeye bağlamasından derin bir rahatsızlık duyuyoruz. Bu kazalar önlenebilirdi ancak bugün, halkın keyif alabileceği daha güvenli bir yere doğru atılmış olumlu bir adımdır.'

Haberde, çeşitli protestocuların Dolaşım Hakkı İttifakı pankartları ve tişörtleri taşıdığı bir dizi klip yer alıyor. İlkinde protestocular yerel avdaki atlara bağırıp bağırıyorlardı. İkincisi, Exeter Crown Court'un önünde protesto yaptıklarını gösteriyordu ve son klipte bir grup protestocu kamp alanında, üzeri bir tür malzemeye dolu devasa bir ahşap salı suya fırlatıyordu. Malzemeyi yakarken bağırıp tezahürat yaptılar ve yanan sal, akıntı tarafından hidroelektrik türbine doğru çekildi ve bent kapağının içinde gözden kayboldu.

Penny Layton, "Dolaşım Hakkı İttifakıyla temasa geçtik ancak yorum yapamadık" dedi.

Kate ve Tristan bir an sessiz kaldılar.

Kate, "Rezervuarda cesetleri bulunan iki kadının isimlerini bulmamız gerekiyor" dedi. 'İlk kadın 1989'da bulunmuş olmalı, oğlan 1990 yazında boğulmuş ve videoya göre kadının cesedi 1991 yılının 3 Mart'ında rezervuardan çıkarılmış gibi görünüyor.'

Tristan, "Demek rezervuarın yakınında kaybolan Magdalena var"

dedi. "Burası sudan çeyrek mil uzaktaydı, dolayısıyla doğrudan rezervuara bağlı değildi. Sonra Simon Kendal geçen ağustos ayında sizin tarafınızdan bulundu, Ulrich Mazur Ekim 2008'de Hedley House gece kulübünden eve dönerken kayboldu, Sally-Ann Cobbs ise Kasım 2009'da.'

'Dört cesetli yedi kişi - ya da üç. Dokuz yaşındaki çocuğun ölümünün farklı bir şey olduğunu hissediyorum. Kazara boğulma. Bunu öğrenmemiz lazım, dedi Kate.

'Bağlantılı mı bunlar? Yoksa bir bağlantı olmasını mı istiyoruz?' diye sordu Tristan. Kate, "İstatistiksel olarak, özellikle sis varsa, rezervuarın çevresinde kazalar olabilir" diye onayladı. 'Yol boyunca yürüyen insanlar yoldan çıkıp suya düşebilir ve boğulabilir, ancak rezervuarda düzenli olarak bakım tekneleri çalışıyorsa neden cesetleri bulmasınlar? Ağırlık olmadığı sürece bir vücut yüzer.' Masanın üzerinde telefonu çalmaya başladı ve uzanıp ekranı gördü. Tristan'a baktı. 'Kirstie, kaçırıldığını söyleyen bardaki kız.'

BÖLÜM 29

Kate, Cuma akşamı Exeter'in eteklerinde bir kasaba olan Frome Crawford'daki bir Starbucks'ta Kirstie Newett ile buluşmayı ayarlamıştı. Kate geldiğinde Kirstie çoktan oradaydı, köşedeki sessiz bir masadaydı. Dizüstü bilgisayarlarında çalışan öğrenciler arasında göze çarpıyordu. Kate, Wild Oak'ta Rachel'la konuştuğunda Kirstie'nin yirmili yaşlarının ortasında olduğunu biliyordu ama daha yaşlı görünüyordu. Siyah tayt, kirli beyaz spor ayakkabılar ve kürk astarlı kapüşonu olan soluk mavi bir polar giyiyordu. Sarı saçları geniş, yüksek, parlak alnından geriye doğru toplanmıştı ve birkaç santimlik siyah kökleri vardı.

İçeceklerini bitirdiklerinde Kate, "Benimle buluştuğun için teşekkür ederim" dedi. 'Benimle konuşmaya karar vermenize ne sebep oldu?'

'Wild Oak'tan Rachel beni aradı. Bana neler olduğunu anlattı...' dedi Kirstie. 'Ben de sana baktım. Seninle ilgili şeyleri internette gördüm. Polisteki patronunun o seri katil olduğunu öğrendiğinde herkesin sana karşı çıkması. Zor zamanlar geçirdin.'

Kate, "Hala çoğu insandan daha iyi durumdayım" dedi.

'Başıma gelenlere kimse inanmadı. Seninle konuşursam deli olmadığımı hissedebileceğimi düşündüm.'

Kate başını salladı.

'Gerçek bir özel dedektif gibi misin?'

'Bunu yandan yapıyorum. Not almamın bir sakıncası var mı?'

'HAYIR; Yani hayır, umurumda değil... dedi Kirstie. Göz teması kurmaya devam etti ve sonra başka tarafa baktı. O da sinirden bacağını sallıyordu. Kate herhangi bir uyuşturucu kullanıp kullanmadığını merak etti ama Kirstie'nin gözbebekleri büyümüştü ve alkol kokusunu alamıyordu. Bayat vücut kokusu ve sigaranın küflü kokusunu yayıyordu.

"Hatırlayabiliyorsan, olayın gerçekleştiği tarihle başlayabilir miyiz?" diye sordu Kate.

Bir geceliğine Hedley House'taydım. Kirstie, 2009'un Eylül ayının sonlarıydı' dedi. 'Wild Oak'ta çalışıyordum ve bir yandan da evden çivi yapıyordum. Birkaç yıldır boktan işler yapmıştım ve tırnak setimi almaya yetecek kadar para biriktirmiştim. Bir UV lambasına, tüm oje masraflarına ve aksesuarlara ihtiyacınız var. Çok fazlaydı. Aynı zamanda işsizdim, ek iş yapıp müşteri kazanabileceğimi düşünüyordum ama orospunun teki beni İş Arayanlara götürdü. Avantajlarımı kestiler. Tam da bu olduğunda Hedley'e gittim. Gecenin sonuydu ve sarhoştum."

'Orada biriyle birlikte miydiniz?'

Kirstie başını salladı.

"İşteki kızlar gideceklerini söylediler, ben de onları orada göreceğimi düşündüm, öyle de yaptım... Ama gecenin sonunda herkes adamlarla çıkıyordu ya da çoktan eve gitmişti. Cebimde bir beşlik vardı ve sigaraya ihtiyacım vardı. O zamanlar Ashdean'da yaşıyordum ve eve yürüyerek gitmeye karar verdim.'

'Bunu daha önce yapmış mıydın?'

'Bir veya iki kez; Yazın sıcak olduğunda pek çok insan bunu yapardı. Oldukça eğlenceliydi çünkü Ashdean'a her zaman bir kalabalık dönüyordu ama hava Eylül ayına göre gerçekten soğuktu. Yolda geri yürüyordum; Bir sürü araba geçti ama kimse durmadı.

Sonra bu sis çöktü. Gelen trafik beni görebilsin diye yolda yürüyordum -tıpkı olması gerektiği gibi- ama sis çok yoğunlaştığından ve arabalar yanımdan geçip gittiğinden banket üzerinde kalkmak zorunda kaldım. Sonra arabalardan biri durdu."

'Nerede?'

'Bilmiyorum. Biraz beklemedeyiz.'

"Gölge Kumları rezervuarını geçtin mi?"

'Bence de. Katledildim ve hava artık çok sisliydi. Birkaç kez düştüm, neredeyse bir hendeğe düşüyordum. Ve sonra yol kenarına park edilmiş bir araba vardı.'

'Ne tür bir arabaydı bu?'

Soluk renkli bir hatchbackti. İçeride ışıklar açıktı ve sürücü koltuğunda yaşlı bir adam oturuyordu. Pencereyi indirdi ve çok hoş görünüyordu. Yereldi, yerel aksanı vardı ve bana yürüyen deli olup olmadığını sordu! Donmuştum; üzerimde olan tek şey dar bir etek ve üsttü.

Ceket yok. Camı indirdiğinde arabasının ne kadar sıcak olduğunu hatırlıyorum; sıcak hava üzerime aktı.'

'Tam olarak neye benziyordu?'

'Düz bir şapka takıyordu ve altından bir sürü gri saç çıkıyordu, sanki saçları uzuyormuş ve kesilmesi gerekiyormuş gibi. Ayrıca cüce gibi büyük bir burnu vardı. Gür bir sakal ve bıyık. Kalın gözlükler gözlerini büyük gösteriyordu. Gözleri tuhaf bir renkti, mavi mor...'

Sandalyesini kaydırды ve kağıt kahve fincanıyla oynayarak masaya baktı.

'İyi misin? Durman mı gerekiyor?' diye sordu Kate. Kirstie Starbucks'a baktı. İnsanlar azalıyordu; çok sayıda öğrenci kulaklıklarını takarak dizüstü bilgisayarlarında çalışıyordu. 'HAYIR. Ben iyiyim.'

'Sonra ne oldu?'

'Nereye gittiğimi ve bir asansör isteyip istemediğimi sordu. Titrek, yaşlı ve hoş görünüyordu. Çok akıllı olduğumu ve beni dairemin birkaç sokak uzağında bırakmasını sağlayacağımı düşünerek ona sahte bir adres verdim ve yanına binip kapıyı kapattım. Kapıları kilitledi. Yarım dakika kadar sessiz kaldı. Bana döndüğünü, sesinin

değiştğini ve şöyle dediğini her zaman hatırlayacağım: *Yıldızlara dokunmak ister misin?*

'Birden bana doğru eğilip yanıma geldi ve bu şişeyi burnumun altına itti. Başımın arkasını tuttu, koklamamı sağladı." "Ne olduğunu sanıyorsun? Poppers mı?'

'HAYIR. Daha güçlü bir şey. PCP, melek tozu. Zaten sarhoştum ve bu bana uçuşuyordum gibi hissettirdi. Her şey yolunda gitti ve ben bayılmış olmalıyım. Daha sonra bir odada uyandım."

'Nerede?'

'Bilmiyorum... Zifiri karanlıktı...' dedi, şimdi bacakları hızla koşuyor ve elleri titriyordu.

"Sorun değil" dedi Kate ellerini ellerinin arasına alarak. Kirstie onları uzaklaştırdı. Kollarından biri yukarı kalktı ve Kate bileklerinde çaprazlama uzanan yara izlerini gördü. Kirstie kolunu tekrar indirdi.

'Hiç gözlerinizi açıp kapattığınızda aynı olan karanlık bir yerde bulundunuz mu? Sadece zifiri karanlık. Hiç bir şey.'

Kate, Fransa'ya yaptıkları okul gezisinde bir mağarayı ziyaret ettiklerini ve tur rehberinin ışıkları birkaç saniyeliğine kapattığını düşündü. O hatırladı zifiri karanlıkta o kısa zamanın korkusu.

'Evet.'

'Yataklı bir oda vardı, köşede bir lavabo vardı ve içinde su olduğunu buldum. Musluktan içtim. Sanırım bir koridor ve birkaç oda daha vardı. Hiç görmedim. Sadece el yordamıyla dolaşım.' 'Ne kadar zamandır oradaydın?'

'Bilmiyorum. Günler. Koridorun sonunda bir asansör vardı.' 'Asansör olduğunu nasıl anladın?'

'Asansörün çıkardığı sesi duyabiliyordum ve sonra bir gün yolumu yoklarken asansör aşağı inmeye başladı ve sonra kapılar açıldı...'

Kirstie'nin bir an durup nefes alması gerekti.

'Karanlıkta asansörden bir adam çıktı' dedi.

"Bir erkek olduğundan emin misin?"

'Erkek gibi kokuyordu.'

"Kötü bir koku mu?" diye sordu Kate.

Kirstie başını salladı.

'Terli, bayat ter.'

'Sana zarar verdi mi?'

'İlk başta değil. Koştum. Düştüm ve kendimi yaraladım ve sonra... o beni avladı.' 'Seni avladı mı?'

'Beni izledi, takip etti. Birkaç kez bana dokunduğunu hissettim... Bana dokunmasına izin verdim... Bunun bana zarar vermesini engelleyeceğini düşündüm.' 'Ne kadar sürdü?'

'Saatler gibi geldi. Sonra bana tekrar uyuşturucunun, kimyasalın kokusunu aldırıldı ve uyandığımda gitmişti.'

'Bunu kaç kez yaptı?'

'Bilmiyorum, üç, dört.'

Bu adamın kurbanlarını birkaç gün sakladığını düşünen Kate, "Bu birkaç gün mü, yoksa birkaç saat mi sürdü?" diye sordu.

'Bilmiyorum, günler geçmiş gibi geldi.'

'Nasıl kaçtın?'

'Yapmadım. Ateşim ve halüsinasyonlarım yüzünden gerçekten hastalandım ve işte o zaman beni boğdu. Hepsini hatırlamıyorum ama beni bir köşeye sıkıştırdı, boğazımdan tutup sıktı ve ben de bayıldım. Öldüğümü mü düşündü bilmiyorum ama daha sonra bir arabanın içinde uyandım. Gece vaktiydi, Arabanın içi buharla kaplanmıştı ve ben bir çarşafa sarılmıştım. Arabadan çıkmayı başardım. Gölge Kumları kamp alanının bir tabelasının olduğunu hatırlıyorum. Elektrik santralinden kükreyen bir ses geldi. Dışarıdaydı ve beni suya kadar kovaladı...'

'Adam neye benziyordu?'

'Bilmiyorum. Boğazım o kadar şişmişti ki. Gözlerimdeki kan damarlarını patlatmıştım. Bir bulanıklıktı. Ne uzun ne de kısa bir yapıya sahipti. Hemen suya koştum ve sonra yüzmeye başladım.'

'Arabadan suya mı gittin? Suyla aranızda ağaç var mıydı?'

'Bir çit vardı ve içinde bir delik vardı.'

'Seni suya kadar takip etti mi?'

'Evet ama açıkta yüzmeye devam ettim ve sonra bir tekne motorunun sesini duydum. Su gerçekten soğuktu ama hava sıcaktı ve bu buharın veya sisin suyun yüzeyinden çıkmasına neden oluyordu. Gerçekten çok güzeldi... Aptalca gelebilir ama bende

yaşama isteği uyandırdı. Güneşin doğuşunu görmek ve yüzümdeki sıcaklığı yeniden hissetmek istedim, bu yüzden diğer tarafa doğru yüzmeye devam ettim. Teknenin yaklaştığını duymaya devam ediyordum ama sis yoğunlaştı ve beni sakladı.

'Rezervuarın diğer tarafındaki kıyıya ulaştığımda şaşırdım. Ağaç dallarının alçaktan sarktığı ve suya değdiği bir yer vardı. Bir tanesini tuttum ve orada kaldım. Orada ne kadar yattığımı bilmiyorum. Motorlu teknenin ileri geri döndüğünü duymaya devam ediyordum, sonra ortalık sessizleşti. Sudan çıkıp ormanın içinden yürüdüm ve yola ulaştığımda bir arabayı durdurdum... Bu bir hataydı. Neredeyse siste arabaya binmek kadar kötü."

'Neden?'

'Sürücü bir polisti. Görev dışındaydı.'

Kate, "Adını hatırlayabiliyor musun?" diye sordu.

'Evet. Arron Ko.'

Kate elinde kahve fincanıyla donup kaldı.

"Adının bu olduğundan emin misin?"

'Evet. Asyalıydı. Garip ismi hatırlıyorum. Hastaneye vardığımızda kimlik kartını gösterdi ve doktorlar onun kim olduğunu biliyor gibiydi. Hemen benimle ilgilenecek bir doktor buldu. Aynada kendimi gördüğümde şok oldum. Boynumda korkunç morluklar vardı. Gözlerim

Patlayan kan damarları nedeniyle neredeyse kırmızıydı. Böbrek enfeksiyonu geçirdim. Doktor beni dinledi, nazik davrandı ve bazı testler yaptı. Daha sonra beni bir koğuşa götürdüler ve bir yatak verdiler ve ben de uykuya daldım.'

Bu noktada Kirstie ağlamaya başladı ve birkaç peçeteyle gözlerini sildi.

'Ne kadar uyuduğumu bilmiyorum ama ertesi gün uyandığımda bu hemşire tarafından yıkanmaya götürüldüm ve bana temiz kıyafetler verildi, sonra beni ambulansa bindirdiler ve kesitlere ayrıldığımı söylediler. Doktor bana kuruntulu teşhisi konmuştu... Kaçmaya çalıştım ve elimden geldiğince bağırdım. Boğazım tamamen mahvolmuştu. Daha sonra beni bağladılar ve iğne yaptılar.'

'Polisi tekrar gördün mü?'

'HAYIR. Bir akıl hastanesinde uyandım. Birmingham yakınlarında güvenli bir birim. Bana uyuşturucu pompaladılar ve komployu kaybettim.'

'Güvenli birimde ne kadar kaldınız?'

'Neredeyse dört ay. Geri döndüğümde dairemi kaybetmişim ve bana belediyede kalacak yer buluncaya kadar bir pansiyonda kalıyordum.' Kate bir an ne diyeceğini bilemedi. Kirstie'nin Arron Ko adını vermesi onu şok etmişti.

'İddialarınızla ilgili resmi bir polis raporu sunuldu mu?'

'Bilmiyorum.'

'Polise geri dönüp şikayette bulundunuz mu?'

Kirstie arkasına yaslandı.

'Sana az önce söylediklerimi dinledin mi? Bir adam beni kilitledi, bana ilaç verdi ve sonra kimse bana inanmadı. Her şeyimi kaybettim. Bunu bana bükülmüş bir bakır yaptı. Polis karakoluna geri dönüp şikayette bulunacağımı mı sanıyorsun?'

Kate, "Özür dilerim, bu aptalca bir soruydu" dedi.

Kirstie başını salladı ve masaya baktı.

"Bana inanıyor musun?" dedi ve Kate'e bakıp ona meydan okudu. 'Evet ediyorum.'

Kirstie başını salladı.

'İyi. Çünkü bunların hepsi doğru... O kız, Magdalena. Beş gün önce kayboldu, değil mi?'

'Evet.'

'Polis beni hastaneye götürdüğünde, adamın sisin içinde bana ilaç vermesinden bu yana on gün geçtiğini öğrendim. Beni on gün alıkoydu. Onu mu arıyorsunuz?'

Kate konuşmanın bu kadar çabuk kendisine kaymasına hazırlıksızdı. "Bu kadar uzun süre tutuklu kaldığını bilmiyordum."

Kirstie uzanıp Kate'in elini tuttu.

'Bu Magdalena'yı bulacağına söz ver bana. Pek çok erkek, polis, sosyal hizmetler, doktorlar beni hayal kırıklığına uğrattı... Her şeye bir son vermeyi o kadar çok düşündüm ki. Belki de henüz yapmadım çünkü seninle konuşup hikayemi anlatacaktım.'

Kate başını salladı.

“Peki, söz veriyor musun?” diye sordu Kirstie.

"Söz veriyorum" dedi Kate. Bu sözünü tutabileceğini umuyordum.

BÖLÜM 30

Kate, Kirstie ile buluşmak için ofisten ayrıldıktan sonra Tristan, Sarah'dan bir kısa mesaj aldı:

Düşüne kadar Gary'nin evinde kalacağım.

Merhaba ya da güle güle ya da gülen yüz emoji'si yoktu. Bir şeyleri uydurmamış olmaları onu endişelendiriyordu ama biraz boşluk olsa her ikisi de bunu yapabiliirdi. Ofisten çıkıp daireye geri döndü, koşu kıyafetlerini giydi ve sahil boyunca koşuya çıktı, eğlence salonunu geçip Ashdean'ın diğer tarafını geçti.

Koşu kafasını temizledi ve eve gelip duş aldı. Giyindi, kızarmış ekmek üzerine spagetti yaptı, sonra oturma odasına geldi ve yemeğini yerken sessizliğin tadını çıkardı. Daha sonra dizüstü bilgisayarını çıkardı ve 1989 ve 1991 yıllarında rezervuarda yüzerken bulunan iki genç kadının isimlerini bulmaya başladı. Etrafı araştırdı ve ikisini de buldu: Fiona Harvey ve Becky Chard. Her iki kız da fakir kökenden geliyordu; Gazetede Fiona'nın işsiz olduğu ve bir çocuk yuvasında büyüdüğü belirtildi. Becky de ortadan kaybolduğu sırada işsizdi ve tek ebeveynli bir evde yaşıyordu.

Daha sonra Magdalena'dan başlayarak geriye doğru giderek kayıp ve bulunan tüm kurbanların bir listesini yaptı.

Kate, Kirstie ile görüşmesinin bittiğini ve arabayla Ashdean'a geri dönmek üzere olduğunu söylemek için aradığında hâlâ liste üzerinde çalışıyordu. Bir şeyler yemek için buraya gelmek isteyip istemediğini sordu ve Sarah'nın orada olmayacağını ekledi.

Kate, Tristan'ın dairesine vardığında ona biraz çay ve kızarmış ekmek yaptı. Tabağıyla kanepeye oturduğunda, “Kutularda ne var?” diye sordu.

'Sarah'nın düğünü için gümrüksüz içki... Ah. Bok. Bu seni rahatsız ediyor mu?'

Tristan, Kate'in Smirnoff votkası ve Öğretmen'in viski kutularına nasıl özlemle baktığını gördü.

"Buzlu çayın var mı?" diye sordu.

"Sanırım bir şişe Lipton buzlu çayım var" dedi. Aceleyle mutfığa gitti, bir meyve suyu bardağı ve biraz buz buldu ve bardağı doldurdu. Üstüne, tıpkı evde yaptığını gördüğü gibi, bir dilim limon ekledi. Adam ona bardağı sunduğunda rahatlamış ve minnettar görünüyordu.

Büyük bir yudum alarak, "Sen bir cankurtaransın," dedi. Kate tostunun bir kısmını yedi ve lokmaların arasında Kirstie'nin hikayesini anlattı. 'Arron Ko mu? Tanrım, dedi Tristan. 'Sizce bir hata mı yaptım?' 'Devon ve Cornwall'da kaç tane kıdemli Asyalı polis memuru var?' Şimdi daha fazlası olabilir ama bu birkaç yıl önceydi' dedi Kate.

"Bu, Henry Ko'ya güvenemeyeceğimiz anlamına mı geliyor?"

'HAYIR.'

"Peki bu adam Kirstie'yi on gün boyunca karanlıkta mı tuttu?" dedi Tristan. Kate başını salladı ve bir buzlu çay daha içti.

"Magdalena kaybolalı beş gün oldu" dedi.

"Doğruyu söylediğini mi düşünüyorsun?"

'Birçok suçluyla ve birçok suç mağduruyla görüştüm. Eğer yalan söylüyorsa iyi bir yalancıdır.'

'Ama bardan Rachel'ın ne dediğini hatırla: O biraz yalancıdır.' 'Ama bu, yeni bir araba alma konusunda yalan söylemekten farklı... Başka buzlu çay var mı?' diye sordu Kate. Tristan bardağını alıp doldurdu.

Oturma odasına geri döndüğünde yaptığı listeye bakıyordu.

Magdalena Rossi – (profesör) kayboldu 14/10/2012

Simon Kendal – (öğrenci) cesedi rezervuarda bulundu

30/08/2012 Sally-Ann Cobbs – (temizlikçi) Kasım 2009

sonlarında kayboldu

Ulrich Mazur – (tuhaf bir iş adamı) 20–31 Ekim 2008 tarihleri arasında kayboldu

Fiona Harvey – (işsiz) ceset rezervuarda bulundu 3/3/1991

Peter Fishwick – (9 yaşında) gündüzleri rezervuarda boğuldu, babası Ağustos 1990'ı canlandırmaya çalıştı

Becky Chard – (işsiz) cesedi rezervuarda bulundu 11/11/1989

Buzlu çay bardağını ondan alıp yarısını yuttu ve bir an gözlerini kapattı, sonra derin bir nefes aldı. Elleri titriyordu.

“Her şey yolunda mı?” diye sordu. Kate gözlerini açtı.

'Evet. Sanırım sadece yorgunum ve bitkin durumdayım...' Listeye tekrar baktı. 'Peter Fishwick'e itibar edilmemeli. Ölümü korkunç bir kazaydı. Anne ve babasının gözleri önünde boğuldu... Tristan, Peter Fishwick'i listeden çıkardı. 'Simon'un ölümü bunu yapan kişi için çok hızlı oldu; eğer olay buysa, adam kaçırmak. Kaybolduktan iki gün sonra cesedini buldum. Öleli yalnızca bir gün ya da daha uzun bir süre olmuştu, bu yüzden aynı modeli izlemiyor.'

'Desen nedir?'

Kate bardağını iki eliyle tuttu ve derin bir nefes aldı. 'Ailesi az olan veya hiç olmayan, düşük gelirli, işsiz insanlar. Onları özleyecek kimse yok...'

'Fakat bu model Magdalena için işe yaramıyor. O bir öğretim görevlisi ve durumu iyi. Ve eğer bunu yapan kişi belli bir insan tipine yöneliyorsa, o zaman önce onları tanıması gerekir. Magdalena, Ashdean ve Birleşik Krallık'ta yeni... Pençe izini Facebook'ta yayınlayan çiftçi Barry Lewis'i düşündüm. Onu araştırdım ve yalnızca on sekiz aydır Birleşik Krallık'ta olduğunu gördüm. Auckland'da bir çiftliği vardı.'

Kate başını salladı. İçkisinden bir yudum daha almaya gitti ama bardak boştu.

“Oturun” dedi Tristan, “sana para takviyesi yapacağım.”

Bardağını alıp mutfağa gitti. Kate'in sarsılmasını yaygara çıkarmak istemiyordu ama bu onu endişelendiriyordu. Bir çeşit geri çekilme mi

yaşıyordu? Vagondan mı düşmüştü? Ona bir içki daha hazırladı ve geri aldı.

"Korkarım buzum bitti" dedi. Kate kanepede başını geriye atmış, gözlerini ovuşturuyordu.

'Sanırım sadece yorgunum; kan şekerim düşük' dedi. 'Çiftçi olsaydı şans eseri olurdu. Davayı çözebilirdik, Magdalena'yı bulabilirdik ve... bilmiyorum... yolumuza devam edebilirdik.'

Nereye taşındı? diye düşündü Tristan. Kate, Kirstie ile konuştuğunda bu onlara bir ilerleme sağlamıştı. Arron Ko'nun adını vermiş ve bu işe karışan kıdemli bir polis memurunu suçlamıştı.

"Sen Kirstie'yle birlikteyken biraz daha araştırma yaptım" dedi. "Güzel, ne buldun?" diye sordu Kate, buzlu çayından büyük bir yudum daha alırken.

'Dolaşım Hakkı İttifakına baktım ve görebildiğim kadarıyla dağılmışlar. Ancak bunu yöneten adam Ted Clough. Ayrıca Shadow Sands rezervuarında bakım teknelerini çalıştırarak çalıştı. Birkaç yıl önce kovuldu. Yanlış fesih nedeniyle şirkete dava açmaya çalıştı ve davayı kaybetti. Bence onunla konuşmaya çalışmalıyız. Rezervuarda çalıştığı süre boyunca bir şeyler görmüş olabilir.'

Kate başını salladı ve gözlerini ovuşturdu. Tristan onun çok solgun görüldüğünü düşündü. 'Ona mesaj gönderebilirim. Facebook'ta var" dedi.

'Evet. Denemeye değer" dedi. Bardağını bırakıp eşyalarını topladı.

'Kate, iyi misin?'

'Evet. Sanırım biraz uykuya ihtiyacım var, dedi. 'Devam et ve bu adama mesaj at, ben de seni yarın erkenden arayacağım. Bir kip'ten sonra formuma geri döneceğim. İyi iş," dedi ve gitti.

Kate, Tristan'ın evinden ayrıldı ve sahil boyunca ilerledi. Rüzgâr denizden sert bir şekilde esiyordu ve su serpintisiyle mücadele etmek için ön cam sileceklerini takmak zorunda kaldı.

Eve gitmek için normalde sahildeki yürüyüş yolunu takip ederdi, bu yol daha sonra şehrin dışındaki ana yola dönerdi. Gezinti yerinin sonuna ulaştığında kendini sağa sinyal verirken buldu. Yol ana caddeye döndü ve öğrenci barlarının ve kulüplerinin yanından

geçerken yavaşladı. Cuma gecesi idi, kulüpler ve barlar aydınlatılmıştı, renkli ışıklar ön camının kenarlarındaki deniz serpintisine yansiyordu. Müziğin gümbürtüsü arabanın içine yayıldı ve o, grupları gördü.

Dışarıda eğlenceli bir gece geçirmek için giyinmiş, caddede bir aşağı bir yukarı hareket eden gülen öğrenciler.

İsim listesi onu harekete geçirmişti ya da bir şeyleri tetiklemişti. Bu onun ne yaptığını merak etmesine neden oldu. Kate, Magdalena'yı bulacağına dair Kirstie'ye verdiği sözü düşündü. Neden bu sözü vermişti? Kafası yumuşamış mıydı? Bir polis memuru olarak asla böyle bir söz vermezdi.

Kate bir dizi trafik ışığına ulaştı ve ışıklar yeşildi ama bir grup genç kız karşıya geçmek için bekliyordu. Durdu ve arabanın önündeki geçitten atlayıp yüksek topuklar üzerinde yalpalamalarını izledi. Kızlardan birinin ortadan ayrılmış uzun siyah saçları vardı. Birinin kısa sarı saçları, diğerinin ise kızıl saçları vardı. Kate onların ne kadar kaygısız olduklarını kıskandı.

Koyu saçlı kız karşıya geçerken Kate'e dönüp baktı ve teşekkür etti. Kate başını salladı ve gülümsedi.

Arkasındaki bir araba korna çaldı ve tekrar yola koyuldu. Tristan'ın evinde durmamalıydı. Kirstie ile konuştuktan sonra bitkin düşmüştü. Liste ve tüm o alkol kasaları onu tetiklemişti.

Kim olduğunu sanıyorsun? dedi kafasında bir ses. Artık geçmişsin. Sen bir polis memuru değilsin. İki yıl önce, zamanı geldiğinde özel dedektif olarak bunu yapmaya cesaretin yoktu... Jake büyüdü. O tekneyi kaçırdın. Bir kurban, kıdemli bir polis memurunun adını verdi. En son bükülmüş bir bakır getirmeye çalıştığınızda bunun nasıl sonuçlandığını hatırlıyorsunuz. ...

Yarı dönemdir.

Sabah kalkmana gerek yok Kate. Veya ertesi sabah veya ertesi sabah.

Haydi, gerçek bir içki iç. Hayatında biraz zevk almayı hak ediyorsun. İyi bir anne olmayı denedin. Çok çalışıp başarılı olmaya çalıştınız ama olmadı.

En azından denedin.

Haydi, kahrolası bir içki iç.

Ve ne olduğunu anlamadan Kate, ana caddenin tepesindeki eski barlardan biri olan Oak Cask'in yanındaki küçük otoparka dönüyordu. Ana girişte kırık güvenlik camından bir iç kapı vardı. İçerideki bar, yapışkan bir halı ve solmuş ahşap masalarla oldukça berbattı. Çoğunlukla yerel halk ve ciddi içki içenlerden oluşan yarısı doluydu ve Kate

bara gitti. Sanki vücudu otomatik pilottaydı. Meşe Fıçısı öğrenciler arasında pek popüler olmadığından barda yer vardı. Oturdu. Burnu delik ve kısa yeşil saçlı genç bir kadın olan barmen, "Sana ne alabilirim?" diye sordu. Kate ağzını açtı ve derin bir nefes aldı. "Sana ne getireyim dedim?" diye tekrarladı, artık sabırsızdı. Barın diğer ucundaki yaşlı bir adam ıslık çalıyor ve on sterlinlik bir banknotu havaya kaldırıyordu.

'Jack Daniel temizdir. Bir double lütfen, bol buzlu ve bir dilim limonlu,' dediğini duydu Kate kendi kendine.

Karamelli sıvıyla dolu küçük bardak, o daha düşünmeden barın üzerinde önünde duruyordu. Buz tıngırdadı. Yaşlı adam yeniden ıslık çaldı. "Hadi canım, göğüslerini hazırla," dedi barmene. Kate uzun bir nefes verdi, ellerini viski dolu bardağın etrafına koydu ve onu aldı.

BÖLÜM 31

Magdalena uyudu. Sanki su altındaymış gibi, hava sıcaktı ve kendisi gizlenmişken, yüzeyde fırtına -esaretinin gerçekliği- üzerinde şiddetle esiyordu.

İtalya'da, birbirine sıkı sıkıya bağlı ailesinin yaşadığı Como Gölü yakınındaki küçük kasabada bir ev hayal ediyordu. Annesi ve babası ne yapıyordu? Küçük kız kardeşi.

İngiltere'ye gelmeden önceki son geceyi, annesiyle büyükannesi arasında açık bavul yüzünden yaşanan tartışmayı yeniden yaşadı. Nonna'sı, bavuluna ağır bir tahta oklava ve makarna kurutmak için bir tahta çerçeve koyması konusunda ısrar ediyordu. En iyi İtalyan aşçılar makarna makinesi kullanmazlardı; oklava kullandılar.

Magdalena sanki önündeki bir ekrandaymış gibi anıların yeniden

canlanmasını izledi.

Annesi, Magdalena'nın bavulunda yalnızca belirli bir yer ve ağırlık sınırı olduğunu söyleyerek oklavayı çıkarmaya devam etti. Nonna onu tekrar yerine koymaya devam etti. Magdalena, İngiltere'deyken kurutulmuş makarna aldığını söylemek istemedi.

Eşyaları peygamber çiçeği desenli yatak örtüsünün üzerine, bavulun yanına serilmişti ve toplanmaya hazırdı: kıyafetleri, kumsalda yürümek için botları, kitapları, bilgisayarı, en sevdiği Baci çikolatalarından oluşan paketler. Şekil olarak Hershey'nin Öpücüklerine benziyorlardı. *sen öpersin* anlamına gelen *öpücükler* İtalyancaydı ama çikolata daha iyiydi, ortası fındıklıydı ve mavi-gümüş folyoya sarılı çikolataların her birinde çikolata şirketinin bastığı 'aşk notu' olan küçük bir kağıt parçası bulunurdu.

Magdalena, ekrandaki anıları zihninde izlerken, yatağın kenarına çarptığı yerden başının zonklayan acısını hissetti. Alnını saç çizgisinden keserek açmıştı. Ayrıca nefes alma sesini de duydu. Zonklayan ağrı ve nefes alma, rüyasında anılar canlanıyor. Çarpma, bir çiviye çakmak için kullanılan çekiç gibiydi ama o yüzeyin derinliklerinde kaldı, annesiyle Nonna'nın bavul üzerinde çekişmelerini, el kol hareketleri yapmalarını ve el sallamalarını izledi. Oklava çantaya girip tekrar çıkıyordu. Magdalena'nın küçük kız kardeşi Chiara yatağın ucunda onun yanında oturuyordu; küçük bacakları ve ayaklarındaki beyaz sandaletler sallanıyordu. Chiara altı yaşındaydı ve parlak sarı elbisesi, zeytin teninin üzerinde çok güzeldi. Oklava savaşı devam ederken Chiara gülümsedi ve küçük parmaklarını yatak örtüsünün üzerinden Baci çikolata paketine doğru yürüttü ve paketi kendisine doğru çekti. Yatağın ucundan halıya doğru kayarak gözden kayboldu. Magdalena yatağın ucuna doğru ilerledi ve halının üzerinde oturan, ambalajı çekiştiren Chiara'ya baktı. Çanta aniden ikiye bölündü ve çikolatalar yere saçıldı.

Anneleri ve Nonna karışıklığı gördüler ve çikolataları toplamaya başladılar. Hiç ses yoktu; Magdalena onların seslerini duyamıyordu, yalnızca ağır nefes alış seslerini duyabiliyordu.

Chiara halının üzerinde oturuyordu. Baci çikolatalarından birinin

foliyosunu çıkardı ve onu Magdalena'ya uzattı. Çikolatanın altındaki folyonun içinde yer alan küçük kağıt şeridini görebiliyordu. Onu çıkardı. Küçük siyah harflerle şunlar yazıyordu:

YILDIZLARA DOKUNMAK İSTER MİSİNİZ?

Magdalena rüyadan çıkarıldı ve bilincine geri döndü. Sanki nefes almak için çıkıyormuş gibi derin bir nefes aldığını duydu. Tekrar soğuk karanlığa gömülmüş, yatakta yatıyordu. Baş ağrıyordu. Bir ayağın sürtünmesi nefes almasının durmasına neden oldu. Karanlıkta bir varlığı hissedebiliyordu.

Üzerinde düzensiz bir nefes vardı. Odadaydı ve onun başında duruyordu.

Gözlerini sımsıkı kapattı. Bacaklarını birbirine bastırıp omuzlarını kamburlaştırdı. Kendini kapatmaya çalışıyor.

Nefes almaya devam etti.

'Lütfen bana zarar vermeyin' dedi. Sesi o kadar zayıf ve güçsüz geliyordu ki. Nefes alış yatakta onun seviyesine yaklaştı.

'Yıldızlara dokunmak ister misin?' sesi geldi. Eğitilmiş ve pürüzsüzdü. Yağlı. Kafası arkadan tutulmuştu.

"Hayır, hayır" dedi ve kendini top gibi yuvarlamaya çalıştı ama burnunun altında güçlü bir kimyasal koku ve küçük bir şişenin bardağı vardı. Sadece bir küçük bir nefes aldı ve ilacın kendisine çarptığını hissetti. Karanlıkta, adamın arabasının yanında şişeyi burnunun altına koyduğu zamankinden daha korkunçtu.

Sanki bedeni büyük bir hızla hareket etmeye başlamış, hareket edemiyordu. Onun üstüne tırmandığını hissetti ve başı dönerek kan kulaklarında uğuldamaya başlarken, bir çift soğuk, nemli el kot pantolonunun düğmelerini çözmeye başladı.

BÖLÜM 32

Tam viski bardağı dudaklarına değecekken Kate'in çantasındaki telefonu çaldı. Sesi onu transtan çıkardı. Bardağı bıraktı ve çantasından telefonunu çıkardı.

Tristan'dı bu.

"Konuşabilir misin?" diye sordu.

"Evet" dedi hâlâ viski bardağına bakarken.

'O yaşlı adam Ted Clough bana Facebook'tan mesaj attı. Bizimle konuşabileceğini söylüyor.'

'Evet?'

'Şimdi buluşmak istiyor. Hasta olduğunu ve gece kuşu olduğunu söyledi. Geç olduğunu biliyorum ama Baker ailesi hakkında oldukça kahredici bilgileri olduğunu söylüyor.'

Kate derin bir nefes aldı ve viski bardağını itti. "Onunla şimdi tanışmak ister misin?" dedi.

'Boş bir dairede mahsur kaldım ve aklım benimle birlikte kaçıyor, yani evet, ama yorgun olduğunu biliyorum.'

'HAYIR. Dikkatimi dağıtacak bir şey de yapabilirim, dedi Kate. 'Gelip seni alacağım.'

Arabadan düşmeye bu kadar yaklaşmış olmanın korkusuyla bardan ayrıldı.

Ted Clough, Ashdean'dan kısa bir mesafede, batıdaki sahil yolu üzerinde, kırsalda küçük bir çiftlikte yaşıyordu. Kate ve Tristan yaklaştıkça yoğun sis inmeye başladı ve taşra yolu geçilmez ormanlarla kaplıydı.

Keskin bir virajı döndüklerinde, dönen sis dağıldığında ve dağınık saçlı yaşlı bir adam çimenlerin üzerinde durduğunda Kate frene basmak zorunda kaldı. Uzun bir ceket ve düz bir şapka giyyordu ve elinde bir

oksijen kabı. Yüzüne ve burnunun altına oksijen borusu sarıldı. Kate penceresini indirdi.

'Merhaba? Siz Bay Clough musunuz?'

'Evet; lütfen bana Ted deyin,' dedi sığ nefeslerle.

'MERHABA. Facebook'ta mesaj atan bendim, dedi Tristan eğilerek. Ted dilini sararmış dişlerinin üzerinde gezdirdi ve nefes nefese hırıldadı. Kate onun kaç yaşında olduğunu çıkaramadı, muhtemelen altmışlı yaşlarındaydı.

"Kapıdan geçin" dedi işaret ederek. 'Arabam var. Beni takip et.'

"Teşekkürler," dedi Kate. Araba yoldan çıkıp kapıdan geçip etrafı sisin biriktiği yoğun ormanlık bir patikaya girerken yalpaladı ve sarsıldı. Kapı arkalarından kapanırken uğursuz bir keskin ses çıkardı.

Ted teneke kutuyla yavaşça küçük, kırmızı, çamurlu bir arabaya doğru yürüyüp binerken pencereden dışarı bakan Tristan, "Son bacaklarına bakıyor" dedi.

Yola çıktı ve alt kat penceresinde ışığı yanan küçük bir ev görününceye kadar uzun, dolambaçlı yolda onu takip ettiler. Bagaj odasına ve tavandan loş bir ışıkla aydınlatılan küçük, darmadağın bir mutfığa açılan arka kapının yanına park ettiler. Her yüzeyde -buzdolabında, mutfak masasında, sandalyelerde- kediler vardı ve zeminde de yarı bitmiş birkaç kase grileşmeye başlayan kedi maması vardı.

"Bir fincan kahve ister misin?" diye sordu Ted.

Lütfen, dedi Kate. Hala düzgün bir içki içmeye can atıyordu ama özlem azalıyordu.

Ted oksijen kutusunu yere koydu. Boru, buzdolabıyla çaydanlık arasında hareket etmesine izin verecek kadar uzundu. Tristan buzdolabını açtığı anda Kate'e baktı ve içinde süt ve kedi mamasından başka bir şey olmadığını gördü.

Kate, "Böyle tuhaf bir zamanda bizimle buluştuğunuz için teşekkür ederiz" dedi. 'Geceleri uyuyamıyorum. Zaman benim için her şey ve hiçbir şey değil' dedi ve buzdolabından bir şişe süt alırken nefes almak için durdu. "Yardım edemeyeceğimize emin misin?" diye sordu Kate.

'Çayım konusunda çok titizim ve eğer çok az zamanım kaldıysa, her bardağın tam olarak doğru olmasını istiyorum' dedi. Kendisine baktıklarını gördü. 'Akciğer kanseri. Bana bir ay süre tanındı, belki daha az.'

"Özür dilerim" dedi Kate.

Tristan başını salladı. 'Üzgünüm.'

'Senin acımanı istemiyorum. Sana bazı şeyleri anlatmam gerekiyor' dedi. Kate onu daha da zorlamak istedi ama çayı yapmasına izin verdiler.

İş bittiğinde, Ted'i sıkışık, kitaplarla dolu bir koridorda takip ettiler.

Sessizliğin içinde saatler tik tak ediyordu. Nemliydi ve her şey bir toz tabakasıyla kaplanmış gibiydi. Çalışma odasında daha çok kitap rafı ve dosya dolabı vardı. Ted masanın yanındaki koltuktan bir kediye kaldırdı. Parmaklarını, diğer iki uyuz kedinin arkalarında bol miktarda tüy bırakarak aşağı atladığı kanepeye şıklattı. Kate ve Tristan oturdular.

Nefesini toparladığında, “Nereden başlamamı istersin?” dedi. Kate, “Sizi internette Dolaşma Hakkı İttifakı'nın bir parçası olduğunuz için mi bulduk?” diye sordu.

‘Evet. Ben yerel bir delikanlıyım. 1950’li yıllardaki rezervuar projesi tartışmalıydı. Yüzlerce yıldır orada olan altı köy sular altında kaldı. Baker ailesi insanları zorla evlerinden uzaklaştırdı. Kamu geçiş hakları bir gecede ortadan kalktı ve rezervuarın etrafındaki geçiş haklarının yeniden çizilmesi gerekti. Yıllar sonra, Fırıncılar rezervuarın yarım mil yakınında yürümeyi yasaklamaya çalıştığında ben de bu duruma dahil oldum. Bu, insanların yüzyıllardır keyif aldığı antik bozkırdır. Bu, saf ve basit bir toprak gaspıydı. Rezervuarda zaten çok şey kaybetmiştik, bu yüzden onunla savaşmak zorundaydık.’

“Ama aynı zamanda elektrik santralindeki Fırıncılar için de çalışıyordunuz?” Bu bir çıkar çatışması değil miydi?’ diye sordu Kate.

‘Dolaşma Hakkı İttifakı barışçıl bir kampanyayken değil. Ancak son birkaç yılda durum kötüleşti ve o zaman istifa ettim.” “Rezervuardaki işinden mi kovuldun?”

Ted arkasına yaslandı, çayından bir yudum aldı ve nefesini tuttu. “Evet.” Kate ve Tristan’a baktı ve ilk kez tedirgin görünüyordu.

‘İşiniz neydi?’

‘Su yolu bakımı. Bir tekneyle yola çıkıp suyun engellerden arınmış olduğundan emin olurduk. Büyük ağaçlar, ölü koyunlar ve inekler.”

‘Cesetler mi?’

Sığ bir nefes aldı ve öksürdü.

‘Suda bulduğumuz bir ceset hakkında yalan söylemeyi reddettiğim için kovuldum.’

‘Senden yalan söylemeni kim istedi?’

‘Müdür Bob Huber. O artık öldü...’

'Yaşlılık mı?'

'HAYIR. Araba kazası. Ama buna birazdan geri döneceğim. Mart ayı başlarında bir sabah teknedeyken genç bir kadının cesedini bulduk. Güzel bir gündü. Her şeyin sakın olduğu, göletin kenarındaki nergislerin suda yansımalarını görebileceğiniz sabahlardan biri. Onu ezmeyi kıl payı kaçırdık. Gazlarla kocaman bir şekilde havaya uçtu. Hiç bu kadar şok edici bir şey görmemiştim. Bir insan bedeninin çürümeyle ne kadar büyüyebileceğini gördünüz mü? Onun bir hayvan olduğunu sanıyordum. Ceset çıplaktı. Bacaklar kısmen bir kumaş parçasıyla sarılmıştı. Kollar iple bağlanmıştı ve bacaklar da öyle. Kesintileri hemen hemen yapabiliyorduk. Yüzünde, karnında ve göğüslerinde kesikler ve kesikler vardı.'

Kate ve Tristan birbirlerine baktılar.

'Teknede cesedin üzerinden mi geçtiniz?'

'HAYIR. Oradaydı, sudan çıkan bir balon gibi önümüzde yüzüyordu.'

Tristan, "Mart 1991 başı mı dedin?" diye sordu.

'Evet. Bakım ekibinde, o zamandan beri ölen Ivan Coomes adında başka bir adamla birlikte çalışıyordum.'

'Ölü?'

'Yaşlılık. Kalp krizi. Ivan benden sorumluydu. İkimiz de bu cesedi iki mil yukarıdaki rezervuarın ağzında bulduğumuzu bildirmek için eğildik. Fowey Nehri'nin rezervuara aktığı yer. Açılıp kapanabilen bir savak kapısı vardır. Bize cesedi orada bulduğumuzu söylememiz söylendi.'

Kate, "Sana bunu söylemeni kim söyledi?" diye sordu.

"Adında... Dylan Robertson olan bir adam," dedi Ted, isim anıldığında koltuğunda rahatsızca kıpırdanarak.

Tristan, "Rezervuardaki işi neydi?" diye sordu.

'O her yerde ve Silvia Baker'ın istediği her şeyi yapıyor. Aynı zamanda onun şoförü olarak da çalışıyor.'

Kate, "Onunla zaten karşılaştık" dedi. Onları pompalı tüfekte nasıl tehdit ettiğini hemen anlattı.

Ted, "O tüfeği sana karşı kullanabileceğinden hiç şüphem yok" dedi.

Dylan senden bu cesedin savak kapısının yanında bulunduğunu söylemeni istedi. Onu nerede buldun?'

'Savak kapılarından birkaç yüz metre uzakta. Silvia Baker ailenin reisidir. İpleri o çekiyor. Dylan her yerde onun gözü. Rezervuarda sorun olduğu için yalan söylemek zorunda kaldık dedi. Fırıncılar yabancı bir yatırımcıyla satın alma konusunda görüşmelerde bulunuyordu. Türbinlerin bu kadar yakınında, sudaki şüpheli bir ceset her şeyi kapatabilir ve anlaşılmayı mahvedebilirdi. Eğer savak kapılarının yanında olduğunu söylersek, bu onu Fowey Nehri'ne koyar ve bu da cesedin nehrin aşağısına taşınmış olabileceği anlamına gelir. Fowey Nehri Cotswolds'a kadar uzanıyor. Cesedi rezervuardan yukarı çektik ve savak kapağının diğer tarafına ittik. İğrençti. Ceset o kadar çürümüştü ki ve bağlanma şekli... Ölümün tesadüfi... bir talihsizlik olduğu düşünülüyordu. Boğuluyor."

'Cesedin kimliğini tespit ettiler mi?'

'Evet. Dış kayıtlarından onu teşhis etmeleri birkaç hafta sürdü. Bunu sadece şans eseri gördüm, yerel gazetede onun adını verdikleri küçük bir parça... Burada buldum.'

Bir çekmeceye gitti ve eski bir not defteri çıkardı, nefes almak için durmak zorunda kaldı. İçini araştırdı ve 16 Mayıs 1991 tarihli kesilmiş küçük bir gazete parçası buldu. Bunu Kate'e uzattı.

Ashdean yakınlarındaki Shadow Sands rezervuarında iki ay önce bulunan cesedin yerel bölgeden genç bir kadın olan Fiona Harvey olduğu belirlendi.

Polis, onun ölümünün açıklanamayan bir durum olarak değerlendirildiğini ancak herhangi bir şüpheli durum olduğuna inanılmadığını söyledi.

Tristan, "Araştırmamı yaparken o gazete kupürünü gördüm ama bununla bağlantılı olduğunu düşünmedim" dedi.

'Evet yalandı. Yalanı basılı olarak görmek beni sarstı' dedi Ted. 'Bu bana dünyayı sorgulamamı sağladı. İş yerinde kimse bu konu hakkında konuşmak istemedi. Dylan'a bu konuyu açmaya çalıştım ama bana sessiz kalmamı yoksa işimi kaybedeceğimi ve beni

öldüreceğini söyledi... Suçluluk duygusuyla sessiz kaldım.'

Kate, "Olay üzerinde çalışan polis memurunu hatırlıyor musun?" diye sordu.

'Benim Arron'ım.'

Tristan ve Kate birbirlerine baktılar.

'Arron Ko. Emniyet müdürü gibi mi?' dedi Kate. Çantasını karıştırdı, telefonunu buldu ve Arron Ko'nun emekli olmasıyla ilgili makaleyi açtı. Fotoğrafı havaya kaldırdı.

'Evet. Bu o.'

'Oğlu Henry artık bir DCI. Simon Kendal'ın ölümünü araştırıyor. Ağustos ayında bulduğum ceset.'

Ted gülmeye başladı ve bu öksürüğe dönüştü.

'Siz ikiniz dikkatli olun. Yıllar boyunca bunun nasıl çalıştığını görebilirsiniz. Fırıncılar bunu ailede tutuyor,' dedi Ted.

"Arron Ko'nun aile tarafından yoldan çıkarıldığını mı düşünüyorsun?"

"Kurs! Silvia Baker'la iyi arkadaşır. Yıllardır birbirimizi tanıyoruz.'

"Aman Tanrım," dedi Kate. 'Peki ya ikincisi *resmi olmayan* Bulunan ceset mi?'

"Bunu ancak 1991 yılında genç kızı bulduğumuzda duydum. 1989 yılında tekne rezervuarı kontrol ediyordu ve eski bir oltaya takılıp kaldığını düşündüler. Sanki çok büyük bir yükü taşıyorlardı. Bu başka bir genç kadının cesediydi. Bir kefen sarılmış gibi görünüyordu."

"Nereye takıldı?" diye sordu Tristan.

'Robbie - teknede bulunan çocuk - rezervuarın ortasına takıldığını söyledi, ancak bent kapaklarına takıldığını söylemesi konusunda ısrar ettiler. Cesedi birkaç ay sonra diş kayıtlarından teşhis ettiler.'

Tristan listesinin olduğu kağıt parçasını çıkardı.

'Becky Chard, 11 Kasım 1989'da mı bulundu?'

Ted başını salladı.

'Cesetler bulunduğunda polis rezervuarı aradı mı? Aşağıya dalgıçlar mı gönderdiler yoksa tarama teknolojisi mi kullandılar?' diye sordu Kate. 'HAYIR. Bilirdim... Bize söylenenlerin aynısı Robbie'ye de söylendi. Sessiz olun ve polise cesedin savak kapılarının yanında bulunduğunu söyleyin. Kefen içinde olduğunu söylemeyin. Robbie ilk

seferinde buna razı oldu ama bulduğumuz ikinci cesedin de bağlı olduğu haberi duyulunca çıldırdı. Yalan söylemekle suçlanmak istemediğini söyledi. Polise gitti. Onlara her şeyi anlattı. Dinlediklerini ve birkaç gün sonra tekrar gelerek resmi bir açıklama yapmasını istediklerini söyledi.

Hepimiz kartların Dylan'a düşeceğini düşünüyorduk. Ben de polisle konuşmaya hazırdım...' Öne eğilip oksijen tüpünü ayarladı. Derin bir nefes aldı. 'İki gün sonra Robbie arabasında bir kazaya karıştı. Kontrolü kaybedip bir ağaca çarptı. Anında öldürüldü.'

"Tanrım," dedi Kate.

'Frenleri arızalandı... İşyerinde hepimizi çok korkuttu. Ve hepimiz geçimimiz konusunda endişeliydik. Çocuklarımız ve ödememiz gereken faturalar vardı. Her şey gömüldü.'

'Neden kovuldun?'

'Doğruyu söylemek gibi asil bir şey değildi bu. İki bakım botunun arasında dizim ezildi. Bir doktor tarafından tazminat almam konusunda teşvik edildim. Çok fazla bir şey istemiyordum ama Fırıncılar bundan hoşlanmadı ve beni kovdular.'

'Bu ne zamandı?'

'On iki yıl önce, milenyumdan hemen önce.'

'Neden şimdi bizimle konuşuyorsun?'

'Ciğerlerim bok gibi patladı. Fazla zamanım kalmadı. Karım öldü. İki oğlum Avustralya'da yaşıyor ve belki de bu suçluluk duygusundan kurtulmam gerekiyor. Size anlattıklarımın, kendi gözlerimle gördüklerimin ötesinde hiçbir kanıtım yok.'

Kate, "Enerji santralini bütün aile mi işletiyor?" diye sordu. 'Onlar homurdanan işi yapmıyorlar ama hepsi sorumlu. Silvia'nın yeğeni Dana, ziyaretçi merkezindeki sanat galerisini işletiyor. En normal ve sevimli görünüyor. Thomas şu anki Lord Baker'dır, ancak iş hayatında bu unvanı kullanmamaktadır. Carlton Malikanesi'ndeki Silvia yakınındaki arazide yaşıyor. Orijinal Shadow Sands malikanesi, veraset vergisinden kaçınmak için 1950'lerde yıkıldı. Karısı var, çocuğu yok. Stephen Baker kara koyundur. Aileden kopmuştur. Birkaç yıl önce Amerika'ya yaşamaya gitti ve Silvia'nın onaylamadığı Amerikalı bir kızla tanışıp evlendi. Bir sürü çocukları

var. Şu anda Frome Crawford'da lüks bir tencere dükkanı işletiyor. Ailesiyle arası bozulmadan önce Hedley House'u yönetiyordu.'

"Hedley Evi mi?" dedi Kate.

'Evet. Gölge Kumları malikanesindeki eski bir malikane. Birkaç yıl gece kulübüne dönüştürüldü, sonra işletilemeyecek kadar pahalı hale geldi. Aile birkaç yıl önce orayı apartman dairesine dönüştürmek istediklerini söyledi.'

Kate ve Tristan daha sonra hikayenin kendi açılarından ve ölümler ve kaybolmalar, Kirstie'nin hikayesi ve Magdalena'nın birbirine nasıl uyduğuna dair teorilerini özetlediler.

Olası kurbanların listesini tutan Ted, "Bu dünyaya uzun süre gitmeyeceğime sevindim" dedi. Yorgun ve çok korkmuş görünüyordu. Neredeyse hiç durmadan öksürüyordu. Kate saatine baktı ve saat gecenin 1'ine geliyordu.

"Baker ailesi yakınlarda mı yaşıyor?" diye sordu.

'Evet. Hepsinin büyük evleri var. Dana Exeter'de yaşıyor. Silvia ve Dylan, Always Malikanesi'nde yaşıyor; kendi odaları var... Thomas ve karısı aynı mülkte yaşıyor. Stephen ve ailesi Frome Crawford'daki dükkanlarının üst katında yaşıyor.'

Elleri titreyerek uzun bir süre listeyi inceledi. Geldiklerinde solgundu ama şimdi yüzü tebeşir gibiydi. Başını salladı. "Bunu... etrafta... birçok kişiye gösterdin mi?" diye sordu, öksürmeye başladı.

"Hayır" dedi Kate. 'Sen teksin.'

Ted acı verici bir öksürük krizine girdi ve işi bitene kadar beceriksizce beklediler. Lütfen... Bu kadar yeter. Biraz dinlenmeye ihtiyacım var" dedi.

Kate ve Tristan, Ted'in yolundan ayrılıp sahil yoluna gittiklerinde dolunay vardı ve onlara denizin karşı tarafında güzel bir manzara sunuyordu. Sakin suyun üzerinde parıldayan ay ışığını görmek için bir an durdular.

"Bunu yapanın Baker ailesinden biri olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Tristan.

"Hedley Evi bağlantısının beni gerçekten alarma geçirdiğini biliyorum. Ve Arron Ko'nun bu işin içinde olabileceği gerçeği, bu da

Henry Ko'nun da bu işin içinde olabileceği anlamına geliyor,' dedi Kate.

Tristan, "Kim olursa olsun bir bodruma ya da kilere ihtiyacı vardır ve o büyük eski evlerde buna sahip olabilir" dedi.

'Sizce ona listeyi gösterdiğimizde Ted değişti mi?' 'Korkmuş görünüyordu ama sırları olan ölmekte olan bir adam. Ben de korkardım.'" "Neyden korktum?" diye sordu Kate.

'Yıllardır olası tepkilerden korkuyordu; şu ana kadar konuşmadığını söylemesinin nedeni budur. Baker ailesi güçlüdür. Polis şefi

onun içine karıştı. Polisin yolsuzluk yapması ve size karşı çalışması kadar korkunç bir şey olamaz.'

Kate, "Onunla tekrar konuşmak istiyorum" dedi. "Ona yarın telefon edelim." Tristan başını salladı ve dışarı çıkıp Ashdean'a doğru yola koyuldular.

Kate ve Tristan, Ted'in evinden ayrıldıktan sonra, Ted aceleyle üst kattaki banyoya gitmek zorunda kaldı ve uzun, acı veren bir öksürük nöbeti geçirdi, bu da onun tuvalette asılı kalmasına ve kan getirmesine neden oldu.

Hava sakinleştiğinde tekrar banyo zeminine oturdu. En sevdiği kedisi, Özgürlük adı verilen gri bir Siyam haçı kapı eşiğinde belirdi ve bacaklarının arasından kıvrılarak mırladı. Ted, Liberty'nin parlak yeşil gözlerine baktı. Sanki onun ruhunun içine bakıp onu teselli edebiliyormuş gibiydi. Dört kedisi daha merdivenleri tırmanıp banyoya geldiğinde, bacaklarının etrafında dolanıp, onu rahatlatmak için burunlarını avucunun içine sokup sıcak, tüylü yanlarını ona bastırırken sıcak bir mırıltı sesi duyuldu. Ted yalnız başına öleceğini biliyordu ama aniden kedileri için korkuya kapıldı. Baker ailesinin ne kadar acımasız olabileceğini biliyordu ve vasiyetinde kedilerine yeniden sahip çıkılması yönünde talimatlar bırakmıştı ama ya o piçler kedilerinden intikamlarını alırlarsa? Onlar dünyada bıraktığı tek yoldaşlardı.

'Neden onlarla konuştum? Bunu neden yaptım? Özür dilerim, çok üzgünüm. Sana zarar vermeyecekler. Kimsenin seni incitmesine izin

vermeyeceğim,' diye sızlandı Ted, yüzünü kedinin pürüzsüz boynuna gömerek. Kendini banyonun zemininden kaldırdı ve koridordaki telefona gitti.

Kurşun gibi el sıkışarak telefonu aldı ve bir numarayı çevirdi. Cevap veren ses onu korkudan soğutma yeteneğini kaybetmemişti. "Sadece sana söylüyorum, söylemek istiyorum..." dedi Ted. "Bu gece birkaç özel dedektif beni ziyaret etti." Öksürdü ve hırıldadı. 'Bana rezervuardaki boğulma olaylarını soruyorlardı. Onları gözden kaçırmaya çalıştım ama sanırım kim olduğunu bulmaya yaklaştılar...'

BÖLÜM 33

Kate birkaç saat uyumayı başardı ve sekizden hemen sonra uyandı. Sahile indi ve uzun bir süre yüzdü. Mutfığa geri döndüğünde ön kapı çaldı. Bu, evinin yakınındaki yağlı kaşıktan kızarmış yumurtalı çörek alan Tristan'dı.

"Kusura bakmayın, çok mu erken geldim?" dedi.

"Hayır, içeri gelin" dedi. Mutfığa geldi.

"İyi misin?" dedi onun endişeli yüzünü görünce. Mutfak masasına oturdu ve kadın ona tabakları uzattı.

Gazlı ocağı açıp çaydanlığı doldururken, "Eğer Ted Clough ve Kirstie Newett'e inanılacaksa -ki ben de onlara inanıyorum- o zaman bu soruşturma tehlikeli bir hal alıyor" dedi.

"Bu aynı zamanda yaklaştığımız anlamına da geliyor" dedi Tristan, unlu beyaz kızarmış yumurta hamurunun yağlı kağıdını çıkarıp ısıtırken.

Tris, beni ateşe doğru takip etmeni beklemiyorum. Gençsin, önünde koca bir hayat var ve ben ne yaptığımızı bilmiyorum. Artık kadın polis değilim. Biz dedektif değiliz, kimseyle çalışmıyoruz...'

'Üniversitemizden birinin kayıp olduğunu unutuyorsunuz. Ve onu bulabiliriz.'

'Evet, ama eğer Arron Ko ve diğer polis memurları bu işe bulaştıysa - yolsuzluğa bulaşmış polis - eh, bir polis memurunun da suçlu olduğunu en son keşfettiğimde bana ne olduğunu biliyorsun...'

Kate uzun yüzünü göstermek için kazağını kaldırdı. , karnında çirkin mor bir yara izi var. 'Bunu Peter Conway yaptı. Sırrını saklamakta çaresiz kalan bir polis...'

Tristan çiğnemeyi bırakmıştı. Zorlukla yutkundu. Kate kazağını geri indirdi.

'Bu kadar açıklayıcı olduğum için üzgünüm ama konuyla alakalı. Arron Ko, yüksek rütbeli bir emekli subay... Onun bu işe bulaşmış olması beni çok korkutuyor.

Bu.'

'Kate, buraya kadar geldim. Ben pes etmeyeceğim. Özellikle de bunu araştıran polis olayların çözülmesini gerçekten istemiyorsa, yapılacak doğru şey bu değil mi? Ya Magdalena'ya ne olduğunu öğrenebilirsek? Ve yas tutacak ya da onları arayacak aileleri olmayan tüm o gençleri düşünün.'

'Baker ailesinin kapısını çalamayız. Ve polis karakoluna dalıp Henry Ko'nun bilgisayar dosyalarını görmeyi talep edemeyiz. Bilmiyorum ... '

"Peki Varia Campbell ne olacak?" dedi Tristan. 'On beş yıl boyunca bu ilçede DCI olarak çalıştı. Şimdi Londra'ya taşındı. Bizimle konuşmak isteyebilir."

Kate eli çaydanlığın üzerindeyken durakladı.

Dedektif Başmüfettiş Varia Campbell, Nine Elms taklit vakasında soruşturma memuruydu ve davayı çözdüklerinde Kate ile Tristan'a minnettar olmuştu. O sırada Varia onlara borçlu olduğunu ve yardıma ihtiyaçları olursa onu arayacaklarını söylemişti.

Kate, "Varia yardıma ihtiyacımız olursa onu aramamızı söylediğinde muhtemelen park cezası ya da buna benzer bir şey alıp almadığımızı düşünüyordu" dedi. 'Met'e taşındığında müfettişliğe terfi etti. Elbette bu onun bazı şeylere erişimini sağlıyor, dedi Tristan.

"Bize Arron Ko hakkında bir şeyler anlatabilir." Yüksek profilli bir vakayı çözme fırsatını beğenebilir.'

Kate onun coşkusunu beğendi. Bulaşıcıydı.

"Telefonuma cevap bile vermeyebilir" dedi.

'Eğer gelmezse ona telefon edeceğim. Ve günün sonunda bu sadece bir çağrıdır. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok' dedi Tristan. 'Ve

biz çatlak değiliz; o çözemediğinde bu vakayı çözdük. Bunun bir anlamı olmalı.'

Kahvaltılarını bitirdiler ve Kate hızlı bir duş aldı. Aşağıya indiğinde telefonu hoparlöre alıp aramayı yaptılar. Varia cevap verdiğinde ofisindeydi.

"Bu zevki neye borçluyum?" dedi.

'Birkaç dakikan var mı? Anlatacak bir hikayemiz var, dedi Kate, Varia'nın zamanının sınırlı olduğunu bilerek lafı kesti.

Tüm hikayeyi olabildiğince kısa ve hızlı anlattılar. Bitirdiklerinde uzun bir sessizlik oldu.

'Bütün bunlar çok rahatsız edici ama bildiğiniz gibi ben artık bir Met polis memuruyum. Varia, Devon ve Cornwall artık benim ilçem değil' dedi. Kate, "Devon ve Cornwall'dan neden ayrıldığınızı sormamızın bir sakıncası var mı?" dedi. 'Emniyet Müdürü Arron Ko emekli oldu. Direndi ama bir subay için maksimum yaşa ulaşmıştı. Aynı zamanda bana cömert bir yer değiştirme paketi ve müfettişliğe terfi teklif edildi. Arron'ın bazı ipleri elinde tutmasının nedeni ne olursa olsun, bunu hak ettiğimi biliyordum... " "Oğlu Henry, DCI olarak sizin rolünüzü mü üstlendi?"

'Evet. Ama tekrar söylüyorum, bir terfiyi hak etmiştim ve siyahi bir kadın için bu fırsatlar nadirdir.'

"Arron Ko'yu ne kadar iyi tanıyordun?"

'O bizim büyük patronumuzdu. Onunla birkaç kez konuşmuştum. Onunla hiçbir zaman doğrudan bir ilişkim olmadı ama bir emniyet amirinin yaptığı gibi onun çok fazla nüfuzu vardı.'

Kate, "Neden seni seçtiğini düşünüyorsun?" diye sordu.

'Bilmiyorum. Exeter'de çalışan tek DCI ben değildim ama en iyisiydim.'

'Oğlunu göstermeni istemedi.'

Varia, "Hı-hı, ve eğer alaycı davranıyorsam, siyahi bir kadını terfi ettirmesi gerekiyor ki bu üst düzey yöneticilerin gözünde ona zarar veremez" dedi. "Peki, Gölge Kumları rezervuarı hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Kate.

'Projenin büyük hissedarları olan Baker ailesinin bölücü olduğunun farkındaydım. Ama Devon ve Cornwall'da çok para var. Bir sürü

bölücü zengin insan. Bildiğiniz gibi ilçe çok geniş bir alanı kapsıyor. Kendi sorunlarını da beraberinde getiren geniş bir kıyı şeridi var. Uyuşturucu kaçakçılığı zamanımın çoğunu aldı.”

"Gölge Kumları'ndaki rezervuarı aramamanız konusunda hiç uyarıldınız mı?" diye sordu Tristan.

'HAYIR. Ve bunu yapmak için hiçbir nedenim yoktu. 1998'den 2012'ye kadar orada çalıştım. Rezervuarda herhangi bir cinayet kurbanının bulunduğu dair bir rapor yoktu." 1989 ve 1991 yıllarında rezervuarda bulunan cesetlerin ayrıntıları elimizde, her ikisi de tanıgımız Ted Clough tarafından doğrulandı. Ölümünün kaza olduğunu söyleyen resmi raporlarla çelişiyor. Peki ya onu kayıt altına alırsak?' diye sordu Kate.

“O zaman polisin harekete geçmesi gerekecek Kate. Eski bir polis memuru olarak bunu biliyorsun. Ted Clough'u kayıtlara geçirebilerseniz tek yapması gereken, bölgenizdeki bir polis memuruna imzalı bir ifade vermek olacaktır. Varia, polisin ölümleri araştırması için yeterli olacağını söyledi.

Tristan, “Polisin rezervuarı araması yeterli olur mu?” diye sordu. “Bölgedeki kayıp kişilerle ilgili tutarsızlıkları sıraladınız. Ancak rezervuar bir hükümet projesi, bir enerji santrali. Bir davayı yeniden açmak için ikna edici kanıtlara ihtiyacınız olacak.’

"Sizce Henry Ko, Arron Ko'nun kirli işlerini yapmak için paraşütle atlandı mı?" diye sordu Tristan.

“Bunu kanıtlayamam Tristan. Nepotizm hayatın her alanında var. Henry Ko, Hendon'dan hemen dedektif rütbesine terfi etti. Kuzey Londra'ya gönderildi ama DCI ile çatıştı. Daha sonra buraya, West End Central'a geldi ve birkaç yıllığına DI rütbesine terfi etti.’

Kate, “Kayıtlarında bir şey var mı?” diye sordu.

"Bakmam gerekirdi ama konuştuğum memurlar onun oldukça sönük bir memur olduğunu düşünüyorlardı." Biraz *hayır*, ifadesini kullanmak için. Daha sonra Devon ve Cornwall'a gelip eski işime geldi. Nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorsun, Kate. Yolsuzluğa direnmek zorundasınız ama çarkları yağlamanın yolları var. Kendinden ödün vermeden zengin ve güçlülerle çalışmalısın. Belki de Gölge Kumları rezervuarında olan da budur. Proje hem aile hem de büyük hisseye sahip olan hükümet açısından büyük değer taşıyor.’

'Eğer Ted Clough'a bu iki genç kadının ölüm nedeninin hatalı olduğunu kayıt altına alırsak, bu durum soruşturmamızın diğer yönlerinin de araştırılmasına yol açabilir. Eğer bunu yaparsak yardım edebilir misin?' diye sordu Kate. 'Ben sizin ilçenizde memur değilim.'

'Yine de bir söz söyleyebilirsin. Eğer Ted Clough'un açıklamasıyla üniformaya gidersek ve bunu örtbas etmeye çalışan bir polis varsa bu hiçbir yere varmaz.'

Telefonun diğer ucunda bir duraklama oldu.

"Tamam, ifadeni alınca bana gel. Daha yükseğe çıkması için bazı şeyleri dürteceğim ama sadece dürteceğime söz veriyorum Kate.

Hepsi bu.”

BÖLÜM 34

Kate, Varia ile görüşmeden hemen sonra Ted Clough'u aradı ve hikayesini kayıtlara geçirmek isteyip istemediğini sordu. Uzun, hırıltılı bir sessizlik oldu ve Kate bir an için telefonu kapattığını sandı.

"Bugün oldukça meşgul" dedi.

Kate, "Ted, bunu sormanın büyük bir şey olduğunu biliyorum" dedi. "Fakat kayıtlara geçip Fiona Harvey ve Becky Chard'ın cesetlerinin suyun ortasında bulunduğunu ve bağlandığını söylerseniz polis davayı yeniden açmak zorunda kalacak." Silvia Baker'ın şoförü Dylan'ı sorgulamak ve rezervuarı aramak için gerekçeleri olacaktı.'

Bir duraklama daha oldu, Ted hırıldadı ve arka planda havlayan bir köpeğin sesi duyuldu.

'Bugün hastane randevularım var' dedi. 'Onları özleyemem.'

'Tamam. Peki ya sonrasında?' dedi Kate. "Ted, sanırım Magdalena Rossi bir yerlerde esir tutuluyor. Kaybolmasının üzerinden altı gün geçti. Kirstie Newett ile konuştuğumda bana, kendisini öldürmeye çalışmadan önce on gün boyunca esir tutulduğunu söyledi... Ted, lütfen. Doğru olanı yap..." Hırıltılı bir sessizlik daha oldu. Kate kanepede yanında oturan Tristan'a baktı. Sakin kalmaya çalışıyordu ama onun tereddütü onu çıldırtıyordu. Bir ay sonra öleceğini söylememiş miydi? Hayatının son kısmını gerçeği söylemek için kullansaydı çok şey başarabilirdi. Ted sonunda "Polis bu olayı örtbas etmeye çalışıyor" dedi. 'Onlarla konuşmanın ne yararı var?'

'Londra'daki Met Polisi'nde Devon ve Cornwall polisinde dedektif başmüfettişi olan bir bağlantım var. Kendisi temiz ve yozlaşmamış ve ifadenizin en üstte yer almasını sağlayacak, bu yüzden de araştırılması gerekiyor,' dedi Kate. Tristan yüzünde endişeli bir ifadeyle ona baktı. Bu kesinlikle doğru değildi ama zaman akıyordu. "Ted lütfen." Dört genç kadın ve iki genç erkek ya gitti kayıp ya da acımasız bir şekilde öldü ve Kirstie Newett yaşadığı çetin sınav yüzünden travma geçirdi. Bu kişiyi durdurmazsak bu böyle devam edecek. Daha fazla ölüm, daha fazla kurban.'

'Evet! Evet, tamam...' dedi ve o kadar gürültülü bir öksürük krizine girdi ki Kate telefonu başından uzak tutmak zorunda kaldı. "Bu akşam..." dedi kendine geldiğinde. 'Altı. Bu akşam saat altıda yapacağım.' Telefonu kapattı.

Kate, "Çok korkmuş gibi görünüyor ama bunu yapacak" dedi. Tristan, "Bu ifadeyi alan memurun Henry ve Arron Ko'nun kalabalığından olmadığından emin olmalıyız" dedi.

Kate, Varia'yı tekrar aradı ve Ted'in kayda geçmeye istekli olduğunu açıkladı.

"Bu gece Ted'in evine gelmesi için DCI Della Street adında bir meslektaşını ayarlayacak." Esas olarak deniz polisi birimiyle çalışıyor' dedi Kate telefonu tekrar kapattığında. 'Bizim de orada olabileceğimizi söylüyor.' 'Bizi orada isteyeceğini mi sanıyorsun?'

'Yapıp yapmaması umurumda değil. Ben onun yanında durmak zorunda kalsam bile o kahrolası açıklamayı yapıyor.'

"Ölüyor" dedi Tristan.

"Bunu yapmak için daha fazla neden var" dedi. Kate ayağa kalktı ve saatine baktı. Saat daha sabah 10'du. 'Sekiz saatimiz var. Onları boşa harcayamayız, dedi Magdalena'yı düşünerek. "Bir daha deneyeceğim ve Alan Hexham'ı arayacağım. Fiona Harvey ve Becky Chard'ın otopsi dosyalarını almak faydalı olacaktır. Her ikisi de Kirstie gibi esir alınıp rezervuara atılsaydı, vücutlarında yetersiz beslenme belirtileri ortaya çıkacaktı.'

Tristan, "Exeter morguna gidip onunla konuşup konuşamayacağınızı görmek ister misiniz?" diye sordu.

'HAYIR. Ona telefon edersem zamanı daha iyi kullanırım. Ayrıca Dana Baker ve Stephen Baker'a da göz atmak istiyorum. Dana, rezervuardaki ziyaretçi merkezini işletiyor ve Stephen'in de bir tencere seti dükkanı var, bu da onlara oldukça kolay ulaşabileceğimiz anlamına geliyor,' dedi Kate. 'Dana çalışma gününü kahrolası rezervuara bakarak geçiriyor ve bir hissedar olarak başka ne işlere bulaştığını Tanrı bilir.'

"Peki ya Stephen?"

'Eğer o ailenin yüz karasıysa, birkaç fasulye dökmeye razı olabilir. Ayrıca Silvia Baker'ın şoförü hakkında daha fazla bilgi edinmek

istiyorum, eğer öyleyse. Ted'e göre o daha fazlasıydı... Ama bir tüfeği var ve onu kullanmaktan korkmuyor, bu yüzden biraz daha dikkatli davranmamız gerektiğini düşünüyorum.'

"Peki ya Thomas Baker?"

'Henüz bilmiyorum. Hareketleri hakkında daha fazla şey öğrenmemiz gerekiyor.' 'Sapıklar gibi olmayacak mıyız?'

'Dana ve Stephen kamusal alanlarda çalışırken hayır. Polis memuruyken sürpriz unsurunu kullanmayı severdim. Bizimle konuşmalarını ya da sorularımıza cevap vermelerini sağlayacak bir gücümüz yok, ancak oraya gidip onları rahatsız edersek nasıl tepki vereceklerini görmek ilginç olabilir' dedi Kate.

BÖLÜM 35

Gölge Kumları ziyaretçi merkezinin otoparkına yanaştıklarında Tristan, "Suyun kenarına demirlemiş dev bir gemiye benziyor" dedi. Devasa cam ve çelik bina, kavisli yaylarla dört kat yüksekliğinde, tekne şeklinde inşa edilmişti. Bakımlı çimlerle çevriliydi ve etrafta bazıları gösterişli bir şekilde modern, diğerleri bronzdan yapılmış birkaç heykel vardı. Rezervuarın etrafındaki arazinin geri kalanı ıssız ve bakımsız, neredeyse tekinsiz görünüyordu ama burası meşgul ve misafirperver bir his veriyordu.

Otoparkın yarısı doluydu. Arka tarafta altı vagon park edilmişti ve bir grup Japon turist ana girişin yanında vagondan iniyordu. Kate ve Tristan arabadan indiklerinde türbinlerden hafif bir uğultu duyuldu. Otoparkın karşı duvarına gittiler ve köprüyü ve baraj duvarının altından hızla aşağıya doğru akan suyu görebiliyorlardı.

Çalkalanan sulardan hafif bir sprey yükseldi ve havada bir gökkuşağı oluştu. Nehrin bir torun yanında kaybolmadan önce tepelere doğru nereye doğru ilerlediğini görebiliyorlardı.

Kate ve Tristan, giriş ücretini ödeyen ve turnikeden geçen, hepsi hasır krupiye şapkası takan, şaşkın görünümlü Japon hanımlarından oluşan sıraya katıldılar. Galeri, heykeller, baskılar ve cam ve kristal sergileriyle dolu geniş, havadar bir alana açılıyordu. Duvar boyunca aralıklarla rezervuara bakan büyük, yuvarlak pencereler vardı, bu da

onlara daha çok bir teknede oldukları hissini veriyordu. Su tamamen farklı ve huzurlu görünüyordu.

Kate, bir görevliye Dana Baker'ı nerede bulabileceklerini sordu ve onlara galeri ve kafeteryadan geçerek arkadaki ofisine gitmeleri talimatı verildi. Kahvehanenin suya bakan uzun bir penceresi ve karşısında da bir teknenin yeni hareket ettiği büyük beyaz bir kayıkthane vardı.

Ofise ulaşılar ve Kate kapıyı çalmak üzereyken içeriden bağırışlar geldiğini duydular. Tristan kaşını kaldırdı ve yaklaştılar.

Aşırı vurgulu Cockney aksanıyla bir erkek sesi, "O senin kardeşin diye öylece bedava şeyler yapmaya devam edemezsin" dedi. 'O darp edildi. Bir etkinliğe ev sahipliği yapmamızı isterse parasını ödeyebilir. Biz kahrolası bir hayır kurumu değiliz!'

Bir kadın daha incelikli bir sesle, "Teknik olarak biz bir hayır kurumuyuz" dedi. 'Akıllı olma, Dana.'

'Birimizin öyle olması gerekiyor. Bu bir aile yükümlülüğüdür. Bunu her yıl yapıyorum ve onlar çok bağış yapan misafirlere. Beğenseniz de beğenmeseniz de bu oluyor!'

'Aile. Hepiniz mafya gibisiniz. Siz her zaman safları yakın tutarsınız.'" Kapı aniden açıldı ve Kate ile Tristan geri çekildiler. Ellili yaşlarında, kısa kesilmiş gri saçlı, gözlüklü ve şık bir takım elbiseli yakışıklı bir adam yanlarından geçip kafeye doğru ilerledi. İçerideki ofis küçüktü ve bir ucu gemi şeklindeki binanın pruvasına kadar daralmıştı. Her iki taraftaki pencerelerden ışık içeri giriyordu. Bir kadın, Kate'in yüksek moda olarak gördüğü bir kıyafetle masasında gergin bir şekilde oynuyordu: Kalın tabanlı takunyalarla birlikte bol siyah önlük tarzı bir elbise. Erik rengi saçları kusursuz, parlak bir bob şeklinde şekillendirilmişti. Kalın beyaz çerçeveli gözlükler ve bir sürü kalın mücevher takıyordu. Bu, YouTube'daki videodaki dağınık, sarışın, çilli yüzlü genç kadından tamamen farklı olan Dana Baker'dı.

"Merhaba, lütfen içeri girin," dedi, soğukkanlılığını yeniden kazanarak. Kate, Simon Kendal'ın ölümünün araştırılmasıyla ilgili hazırlanmış bir konuşmaya başlamak üzereyken Dana ekledi: "Uzun yolculuğunuzdan sonra ikinize de bir kahve getirebilir miyim?"

Kate, Dana'nın onların başka biri, beklediği biri olduğunu

düşündüğünü fark etti. Birlikte oynaması için Tristan'a zarif bir bakış attı.

Kate, "Kahve çok güzel olurdu" dedi.

'Evet. Süt ve şeker lütfen," dedi Tristan, kapıyı arkalarından kapatarak.

'Lütfen. Oturun," dedi Dana, yola bakan pencerenin altındaki büyük, sıcak pembe renkli kanepeyi işaret ederek. Tristan sanki şunu söylemek ister gibi Kate'e baktı: *Ona kim olduğumuzu söyleyecek miyiz?* Kate Tristan'a başını salladı. Dana kahve isteyen bir telefon etti.

Kulak misafiri olmaktan kendimizi alamadık. Dana telefonda çıktığında Kate, "Çok kulak kabarttın" dedi.

'Evet. İş ile eğlenceyi karıştırmanın tehlikeleri. Erkek arkadaşınla birlikte çalışıyorsun. Harrison'la konuştuğunu sanıyordum... Finansman paketi hakkında mı?' Gözlerini kıstı. Günlüğüne bakarak, "Sen Callie Prince misin?" dedi. "Sanat Konseyi'nden mi?"

Uzun bir duraklama oldu. Kate itiraf etmeleri gerektiğini biliyordu. 'HAYIR. Ben özel dedektif Kate Marshall'ım. Bu ortağım Tristan Harper. Simon Kendal'ın ölümünü araştırıyoruz.' Dana'nın kasıldığını gördü.

Polisin geleceği bana söylenmedi. Genellikle önceden ararsınız." "Özel dedektif olarak çalışıyoruz... Polis sizi neden önceden arasın ki?"

Dana artık taşlaşmış bir yüz ifadesiyle masasına oturdu.

"Sanat Konseyi'ndenmişsin gibi davranman büyük bir sahtekarlık" dedi, soruyu görmezden gelerek.

Kate, "Sen öyle sanmıştın ama ben seni düzeltmedim" dedi.

'Söyleyecek hiçbir şeyim yok.'

'Sana hiçbir şey sormadım; Peki, sana polisin onlar gelmeden önce seni neden aradığını sormuştum değil mi?' Kate kaşını kaldırdı. 'Birkaç üst düzey polis memurunu sosyal olarak tanıyoruz, ailem de tanıyor' dedi. 'Şimdi senden gitmeni istemek zorundayım, bekliyorum...'

Kate, suya bakan devasa pencereyi işaret ederek, "Rezervuarın muhteşem manzarasını görüyorsunuz" dedi. 'Çok şey görmüş

olmalısın.'

"Ne kadar çok?"

'Simon Kendal'ın boğulduktan sonra cesedinin bulunması mı? Sonrasında polis mi?'

'Genç çocuk kamp yapıyordu, değil mi?'

'Evet.'

'Peki polis arkadaşından mı şüpheleniyor?'

"Evet" dedi Kate.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Dana. Sorusu samimi görünüyordu. 'Endişelerimiz var. Simon'un bu kadar güçlü bir yüzücü olmasına rağmen nasıl suya düştüğünü sorguluyoruz.'

'Aman Tanrım, sen o korkunç hemen geçiş grubundan değilsin değil mi?' 'Hayır. Dylan, teyzenin ortağı. Şirketteki rolü nedir?'

Dana konuşmadaki değişime şaşırılmış görünüyordu.

Dylan uzun yıllardır Silvia teyzemle birlikte. O onun şoförü. Onu koruyor; Yıllar boyunca İttifak'taki o kaçıklar yüzünden bunu yapmak zorunda kaldı. Tartışmalı geçiş haklarından biri evinin yanından geçiyor. İçlerinden birinin içeri girip onu bıçakla tehdit ettiğini biliyor muydunuz?'

'Yaralandı mı?'

'HAYIR. Dylan onu vurdu.'

"Davetsiz misafiri mi öldürdü?" diye sordu Tristan.

'Evet, meşru müdafaa olarak, ki bu yasaldır. Eğer Dylan onu savunmasaydı bu adam teyzemi öldürecekti.'

Kate, "Dylan üç gün önce kamp alanındayken bizi pompalı tüfekte tehdit etti" dedi.

"Dediğim gibi Silvia Teyzeye karşı çok korumacı. Ve av tüfeği yasal olarak kayıtlı."

Kate, "Kamu arazisinde kendi işine bakan birini tehdit etmek yasa dışıdır" dedi.

'Bakmak. Eğer buradaysan...'

Kate ona sorular yönelterek, "Peki ya Hedley Evi?" dedi. "Dylan orada mı çalışıyordu?"

'Gece kulübünde mi? Evet, kapı görevlisiydi.' 'Gece kulübünde koruma mıydı?'

'Sanırım öyle, evet. Yerel halkla sık sık sorunlar yaşıyordu.' 'Arron Ko bir aile dostu mu?'

'Evet, o ve teyzem küçüklüğünden beri arkadaşlar. Bu soruların nasıl olduğunu anlamıyorum...'

'Henry Ko. O da bir aile dostu mu?'

"Elbette Arron'un oğlu." Bu sorulara cevap vermek zorunda değilim ve Simon Kendal boğulduğunda biz de oradaydık.'

'Biz?'

Dana, "Ben ve Harrison benim villamdaydık" dedi.

Kapı çalındı ve Harrison kapıyı açtı. Kalın kazayağı desenli bir palto giyen koyu renk saçlı bir kadınla birlikte duruyordu. "Dana, ben Callie Prince... Bir toplantı ayarladık." "Vaktim çok kısıtlı" dedi Callie.

Dana, "Bu ikisi şimdi gidiyorlar" dedi. Sorular karşısında sarsılmış görünüyordu.

Kate ve Tristan otoparka geri döndüler.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Kate.

"Bilmiyorum" dedi Tristan. 'Gösterişli insanları okumayı zor buluyorum. Biraz sönük görünüyor.'

"Bunun hiçbir anlamı yok" dedi Kate. "Kaybolan diğer insanlar hakkında ona meydan okumak istedim ama Ted'in ifadesini tehlikeye atmak istemiyorum." Dylan yine de çok ilginç hale geldi. Baker ailesini korumakla ilgili her şeye o karışmış gibi görünüyor.'

BÖLÜM 36

Kate ve Tristan, Ashdean'ın birkaç mil dışında, Frome Crawford adlı küçük bir köyde bulunan, Stephen Baker'a ait olan Hubble Cook Shop'a gittiler. Eski tarz bir kasap, bir zanaatkâr fırıncı ve köhne bir Boots eczanesinin de aralarında bulunduğu varlıklı mağazaların bulunduğu ana caddede idi.

Karşıdaki küçük, ödemeli ekranlı otoparka park ettiler ve sonra yolun karşısına geçtiler. Çiseleyen yağmura ve uzayan gölgelere rağmen, tencere dükkanının dışında caddede şık gümüş tencere ve tavalar sergileniyordu.

Pencerede, bir ahır ve mısır silosuyla tamamlanmış, orta batıdaki bir çayır çiftliğinin ikna edici görünen arka planına sahip, Cadılar Bayramı temalı bir vitrin vardı. Arka planda ince bir ahşap yel değirmeni yavaşça dönüyordu ve sıra sıra gerçek mısırlar vardı. Bunların arasında balkabağına benzeyecek şekilde tasarlanmış turuncu Le Creuset tabakları ve kızartma tavası tekerlekleri ve ekmek yapma motoru olan mutfak ekipmanlarından yapılmış bir traktör yer alıyordu. Pencerede beyaz-sarı kase kesimli, kırmızı bir kazak ve kot pantolon giyen ve elinde bir oyuncak ayı tutan küçük bir çocuk belirdi.

'Tanrım. Bir sahneye benziyor *Mısırın Çocukları* dedi Tristan. Ön kapıdan uzun sarı saçlı bir kadın koşarak çıktı. "Percy mi?" Percy!' diye bağırdı yolun aşağısına ve yukarısına bakarak. Amerikan aksanı vardı ve sıkı yoga antrenman kıyafetleri ve spor ayakkabıları giyiyordu. Onun figürü kıskanılacaktı.

"Aradığın kişi bu mu?" diye sordu Kate, vitrinden kendilerine bakan suratsız küçük çocuğu işaret ederek.

'Evet. Tanrıya şükür!' diye bağırdı ve aceleyle içeri girdi. Kate ve Tristan onu sıkışık ve rahat dükkana kadar takip ettiler. Bakır tencere ve tavalar, porselenler ve pahalı görünümlü tencere takımları parlak renkli vitrinlerle üst üste yığılmıştı. Küçük çocuk mısır sergisindeki mısır koçanı üzerine bir mısır çekmiş ve onu yemeye çalışıyordu. Kadın pencereye adım attı.

"Percy tatlım, yapma bunu." Gelin ve erkek ve kız kardeşinizle oynayın' dedi ve onu kollarına aldı. Percy dönüp Kate ve Tristan'a döndü ve kadın onu dükkanın önüne taşırken onları ciddiyetle izledi.

Kate ve Tristan darmadağın koridorlarda ilerlediler. Kasa arka tarafta, üst üste yığılmış kutularla çevrili geniş bir ahşap masanın üzerindeydi. Kırklı yaşlarının başında görünen bir adam masanın arkasında oturmuş gazetenin bir nüshasını okuyordu. *Gardiyan* çıplak ayakları kenarda duruyor. Yanaklarında çilek sarısı sakalı ve omuz hizasında sarı saçları vardı, kot pantolon ve siyah Metallica tişörtü giyiyordu.

Onlara gülümseyerek, "Size yardım edebilir miyim?" diye sordu. Kate ailenin Dana'ya benzerliğini görebiliyordu.

'MERHABA. Sen Stephen Baker mısın?" diye sordu Kate.

'Evet. Bu benim, dedi aralarına bakarak. Kadın küçük çocuğu kasanın arkasındaki kapıdan geçirdi. Sesini yükselttiğini duydular. 'Şu karışıklığa bakın! Seninle konuşuyorum Banksy!' dedi. Bir çarpışma ve bir çığlık duyuldu.

"Özel bir şey mi arıyorsunuz?" diye sordu Stephen, arkasındaki kargaşadan hiç etkilenmemiş gibi görünüyordu. Kate konuşmaya gitti ama her ikisi de ilk çocuktan daha yaşlı görünen başka bir sarışın erkek ve kız çığlık atarak kapıdan koşarak çıktı. Kadın onları dükkanın önüne kadar takip etti.

'Banksy! Tallulah! Annem çok kızgın!'

"Kaçmayın!" dedi Stephen gönülsüzce ve gülümseyerek. "Kusura bakmayın, ne istiyorsunuz?" diye sordu ve dikkatini yeniden onlara çevirdi.

"Bizler Simon Kendal'ın Gölge Kumları rezervuarındaki ölümünü araştıran özel dedektifleriz."

Yüzü düştü.

'Evet. Evet. Bunu duymuştum,' dedi Stephen, saçını at kuyruğu yapıp elastik bir bantla sabitleyerek. 'Zavallı delikanlı.' 'Ben Kate Marshall ve bu da ortağım Tristan Harper. Seninle konuşabilir miyiz?'

'Neden?'

'Şirkette hisselerinizin olduğunu biliyoruz ve size rezervuar hakkında soru sormak istedik.'

'Büyük ve ıslak, tek bildiğim bu. Birkaç yıl önce aile şirketini bıraktım' dedi.

Kate, "Aynı zamanda Hedley House gece kulübünü de işletiyordunuz ve kulübe giden birkaç gencin artık kayıp kişiler veri tabanında yer aldığını düşünüyoruz" dedi.

Stephen bu ikinci bilgiyle gerçekten ilgileniyormuş gibi görünüyordu. 'Kayıp kişiler mi?'

'Evet. Hedley House'da geçirdikleri bir gecenin ardından kaybolan genç bir kadın ve adam.'

'Bakmak. Bir fincan kahve ister misin? Ofisim arka tarafta.'

Teşekkür ederim dedi Kate. Dükkanın önünden büyük bir gürültü koptu ve kadın yine çocukları azarladı.

'Jassy. Ben sadece ofise gidiyorum,' dedi Stephen. "Bu taraftan gelin," diye ekledi, onları arkadaki kapıdan geçirirken.

Stephen'ın küçük ofisi eski ahşap mobilyalarla ve zeminin ortasında bir yığın LEGO ile doluydu. Sarkan kanepenin üzerindeki oyuncakların bazılarını temizledi ve oturmaları gerektiğini işaret etti.

"Çay mı kahve mi?" diye sordu. Masanın köşesindeki kapsüllü kahve makinesini göstererek, "Bu makine bende var" diye ekledi.

"Kahve" dedi Kate.

"Ben de teşekkür ederim" dedi Tristan.

Kanepeye oturdular.

"Az önce ziyaretçi merkezinde kız kardeşin Dana ile konuştuk." "Yakışıklı Harrison'la tanıştın mı?" diye sordu Stephen, makineye yeni kapsüller doldururken.

'Evet.'

'Dana biraz sert olmayı seviyor. Cockney'i çok seviyor. Ray Winstone galeriyi bir kez ziyaret etti ve *düzgün bir şekilde* çekmecelerini kremaladı."

Bir duraklama oldu. Kate buna ne diyeceğini bilmiyordu. Kahve yapmayı bitirdi ve her birine küçük bir fincan verdi.

Kate, "Simon Kendal'ın cesedini buldum" dedi.

"Kahretsin," dedi Stephen, aşırı abartılı bir pişmanlıkla elini göğsüne bastırarak. "Bu senin için çok kötü olmuş olmalı." Masanın kenarına tünedi.

'Oğlumla birlikte dalıyordum.'

'İnsanların neden rezervuara dalmayı sevdiklerini bilmiyorum. Bu sadece çamur ve kasvet."

'Deniz o gün dalgalıydı. Ve batık binaları görmek istedi.'" "Gördün mü?"

Kate başını salladı ve kahvesinden bir yudum aldı. 'Kilise. Su çok azdı."

'Evet. Kurak bir yazdı... Doğru. Lanet olsun. Ne konuda yardımcı olabilirim?" Dylan. Teyzenin ortağı. Bakım tekneleriyle ilgileniyor.'

"Öyle mi?" diye sordu Stephen, ciddi anlamda kafası karışmış görünüyordu.

'Evet. Aynı zamanda Hedley House'da fedai olarak çalışıyordu.'

'Kahretsin. Rezervuardaki tekneleri kastediyorsun... Ben teknelerin bakımını kastettiğini sanıyordum. Ailemizin bir yatı ve Norfolk Broads'ta kullandığımız birkaç yelkenli teknesi daha var.'

'Dylan şiddete eğilimli mi? Bir fedai olarak bir avuç kadar mıydı?' diye sordu Kate. Stephen'ın bilgisiz mi yoksa kaypak mı davrandığını anlayamıyordu. 'HAYIR. Gösterişli, şehirli gece kulüplerinin nasıl olduğunu bilirsin. Dürüst olacağım. Hedley Evi bir *altın madeni*ama çalışmak için harika bir yer değildi. Her zaman sorun vardı. Düzeni sağlamak için Dylan gibi sert, yaşlı bir piçe ihtiyacımız vardı.'

'Kulüpte bir gece geçirdikten sonra kaybolan iki kişi vardı. 2008'de Ulrich Mazur adında bir adam ve 2009'da Sally-Ann Cobbs adında genç bir kadın. Her ikisi de polise ihbar edildi. Polis kulübe geldi mi?'

'Vay be, hayır. Bunu hatırlamıyorum. Eksik? Vay.'

'Evet, gecenin sonunda eve yürümek için kulüpten yürüyerek ayrıldılar ve ortadan kayboldular.'

"Bu çok korkunç" dedi, başını sallayıp kirli çenesini ovalayarak. 'CCTV talebinde bulunmuş olabiliriz ama içeride sadece kameralarımız vardı.' Saatine baktı. 'Bak, sohbet etmekten mutluyum ama tüm bunların benimle ne ilgisi var? Zavallı Jassy'yi üç çocuğuyla ve dükkânın bakımıyla baş başa bırakamam,' dedi gergin bir kahkahayla.

Kate doğaçlama yaparak, "Bir teori, kulüpten sarhoş ve yaya olarak ayrıldıkları ve sonunda rezervuara düşebilecekleri yönünde" dedi. 'Polis rezervuarı aramak için resmi bir talepte bulundu mu?'

'Benim bundan haberim yok. Dediğim gibi polisin bu kayıp kişiler hakkında bizimle Hedley House'a konuşmaya geldiğini hatırlamıyorum. Benim santral ya da rezervuarla hiçbir ilgim yok. Ailem Jassy ile evlenmemi onaylamadı. Bu konuda konuşulması gereken kişi, malikanenin lordu olan kardeşim Thomas'tır,' dedi Stephen. Dışarıdan bir çarpma daha duyuldu ve çocuklardan birinden çığlık geldi. Kapının dışında bir telefon çalmaya başladı.

Kate, "Thomas'ın numarası var mı?" diye sordu.

'HAYIR. Numarasını yabancılara vermiyorum. Onun isteği üzerine." Jassy ofisin kapısında belirdi ve Kate ile Tristan'a gülümsedi. 'Böldüğüm için özür dilerim. Stevie, gidip çocuklara

bakabilir misin? Bu kutularla ilgili DHL ile görüşmem var' dedi.

“Evet, eğer hepsi buysa?” dedi Stephen. Kate ya da Tristan'ın cevap vermesini beklemedi ve gitmeleri gerektiğini işaret etti. Ofisten çıktılar ve Stephen aceleyle çocukların hâlâ gürültü yaptığı dükkanın önüne doğru ilerledi. Jassy kasada telefondaydı ve kutu teslimatının yanlış adrese gönderildiğini savunuyordu.

'Hayır, telefon santralı değil; Frome Crawford ana caddesindeki Hubble.'

Onlar geçerken başını salladı ve gülümsedi. Kate ve Tristan, dükkandan çıkarken Stephen'ı görmediler. Başka bir koridorda çocuklarla birlikteydi. Ana caddeye çıktıklarında gökyüzü kara bulutlarla doluydu.

Tristan, “Bütün bunlar hakkında ne düşünüyorsun?” diye sordu.

'Bilmiyorum. Bazen gergin görünüyordu ama biz sokakta soru soran iki kişiyiz.'

'Bize günün saatini vermesi tuhaf mı? Pahalı bir tencere alacakmışız gibi davranmıyoruz.” Kate gülümsedi.

'Bilmiyorum.'

Saatini kontrol etti. Saat öğleden sonra 2'ydi.

'Hadi yiyecek bir şeyler alalım ve sonra Ted Clough'un evine gidelim.'

BÖLÜM 37

Ted Clough, ilaçların dağıtıldığı hastane randevularıyla geçen uzun bir sabahın ardından eve geldi ve kendisine durumunun kötüleştiği söylendi. İki hafta. Yaşamak için iki haftası kalmıştı. Bu pek sürpriz olmadı.

Hastanenin bekleme odasında polisle konuşmak aklıdaydı. Baker ailesi ve yaptıkları hakkında düşündükçe daha da sinirleniyordu. Polisle konuşması ve bunu kayda geçirmesi gerekiyordu. Onlara her şeyi anlat. Polis soruşturması sırasında isminin bu olayların dışında tutulmasını isteyecekti. Umarım, o pislik vantilatöre çarptığında ölmüş ve gitmiş olur. Avukatıyla konuşmuş ve ona bunun çok uzun

sürmeyeceğini bildirmiş ve vasiyeti gereği kedilerinin ilk öncelik olması konusunda ısrar etmişti. Onlara dikkat edilmesi gerekiyordu.

Ted yıkanmak ve şık görünmek için yukarı çıktı. Banyo yapmayı bırakmıştı. Dizleri artık onu banyoya girip çıkaramıyordu ve sıkışık kalmak istemiyordu. Hiç duş almamışlardı, bu yüzden çok zayıf bir duş sağlayan bir duş hortumu kullanıyordu.

Bu onun oksijenini bıraktığı tek zamandı ve banyoda büyük bir plastik ambalaj sandığının üzerinde otururken sürekli mola vermek zorunda kalıyordu. Kollarını hareket ettirmek bile nefes darlığına ve başka bir acı verici öksürük krizine neden oldu. Dışarıda ışık azalıyordu. Banyodaki kutunun üzerindeki görüş noktasından banyo penceresinden dışarıyı ve arka bahçenin karşısındaki ormanı görebiliyordu. O kadar uzak bir noktaydı ki buzlu cam koyma zahmetine bile girmemişlerdi. Kedilerinden ikisi pencere pervazına tünemişti; küçük beyaz bir kedi rahat bir şekilde yatıyordu ve büyük kızıl kedi, kaygan fayansın üzerinde kalmak için sürekli yer değiştirip ayak sürüyordu.

Evin arkasından geçen elektrik hattı boyunca bir kara karga sürüsü oturuyordu. Ted, banyoda kullandığı küçük plastik sürahinin ılık suyla dolmasını beklerken ürperdi ve titreyen elleriyle sürahiyi kaldırıp başının üzerine döktü ve tüm şampuanı boşaltmak için boşta kalan eliyle fırçaladı. Bir arabanın kapısının kapanma sesi duyuldu ve karga sürüsü galkayarak elektrik hattından uçtu. Bir süre sonra aşağıdan bir ses duydu.

"Merhaba?" diye seslendi. Bir sessizlik oldu ve sonra birisi merdivenlerin sonuna geldiğinde döşeme tahtalarının gıcırdadığını duydu. "Sen misin, Arthur?"

Postacı bazen Ted'i kontrol etmek için içeri giriyordu ama önce kapıyı çalıyor, sonra içeri girmenin sorun olup olmadığını görmek için bağıırıyordu.

Aceleyle saçlarını kuruttu ve banyodan çıkıp yıpranmış halının üzerine çıktı. Birisi yavaşça tırmanırken merdivenlerin gıcırdadığını duydu. Ted, oksijen borusunu başının üzerinden geçirmeye çalışırken, "Kim o?" diye bağırdı. Banyo kapısı açıldığında burun deliklerinin altındaki küçük hava deliklerini sığdırmaya çalışıyordu.

"Merhaba Ted" dedi ses. Adama baktı ve onun - kışlık paltosu ve botlarının yanı sıra - kalın siyah eldivenler giydiğini gördü. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Ted. Adam hızla hareket etti ve oksijen borusunu çekti. 'Ne? Hayır!' Ted öne doğru düştü, ayakları takıldı ve yüzüstü düşerek kendini sarmaladı.

Adam, Ted'i saçından yakalayarak, "Hadi, kalk" dedi. Adam onu çıplak bir şekilde banyodan saçından tutup sahanlığa sürüklerken acı içinde çığlık attı.

Ted tekrar bağırmaya çalıştı ama ciğerlerinde hava yoktu. Bacağının çıplak derisinde deri bir eldiven hissetti ve havaya kalktı.

Adam, "Küçük bir yolculuğa çıkacağız" dedi.

DCI Della Caddesi saat dört buçukta Kate'i aramış ve altıdan hemen önce Ted Clough'un evinde buluşmayı kabul etmişti.

Kate ve Tristan, Kate'in arabasına vardıklarında arka kapının yanında iki polis arabası park edilmişti. Hava karanlıktı ve mutfağın kapısı ardına kadar açıktı. Ted'in bir grup kedisi mutfaktan gelen ışıktaki daireler çizerek hareket ediyor ve heyecanla miyavlıyorlardı.

Mutfak eskisi gibi görünüyordu ama koridora geldiklerinde Della Street'in merdivenlerin dibinde Ted Clough'un cesedinin yanına çömeldiğini gördüler. Çıplaktı, duvara karşı yüz üstü yatıyordu. Kate boynunun kırıldığını ve dolayısıyla kafasının yanlış yöne baktığını görebiliyordu. Oksijen borusu hâlâ boynundaki bükülmüş deriye bağlıydı.

"Aman Tanrım," dedi Tristan. Kate onu koklamaya başlayınca büyük zencefil tomunu Ted'in vücudundan uzaklaştırdı.

"Ne oldu?" diye sordu Kate.

Della, "Buraya beş dakika önce geldik ve onu bulduk" dedi. Genç üniformalı bir polis memuru merdivenlerden indi.

'Burada kimse yok. Zorla girme belirtisi yok' dedi.

'Sağ bacadaki morarmaya bakın. Bu bir el izi ve boynunun arkasındaki gevşek deri yırtılmış gibi görünüyor...' dedi Kate. "Birinin onu yere düşürdüğünü mü düşünüyorsunuz?" Merdivenlerin altındaki sıvadaki kanlı göçüğe baktı. Merdivenlerin yarısında ince, soluk bir banyo havlusu vardı ve birkaç basamak aşağıda Ted'in oksijen tankı

vardı.

Kate, Della'nın telsizinden memurların yolda olduğunu bildiren bir mesaj çaldığında merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı. Banyo darmadağınktı; ecza dolabı duvardan çekilmişti ve içindikiler yere saçılmıştı. Hızla diğer odalara baktı ama boştu.

Kate aşağı indiğinde Henry Ko, buruşuk takım elbisesi ve aynı derecede buruşmuş yüzüyle Dedektif Merton da dahil olmak üzere diğer üç memurla birlikte yeni geliyordu.

Henry, Kate'i görünce, "Onun olay yerinde ne işi var?" diye sordu.

Henry ve Merton'un arasına bakan Kate, "Bunun suç mahalli olduğunu nasıl anladın?" diye sordu. 'Della buraya yalnızca beş dakika önce geldi.'

BÖLÜM 38

Kate ve Tristan küçük bir polis destek minibüsüne götürüldü ve beklemleri söylendi. İçerisi penceresiz ve sıkıştı, içinde küçük bir oturma alanı ve bir masa vardı.

"Burada mı tutuluyoruz?" diye sordu Tristan. Bankta oturuyordu. Kate küçük alanda bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Minibüsün kapısının önünde bir polis memuru görevlendirildi.

"Öyleymiş gibi geliyor" dedi Kate. Kapıyı açtı. Dışarıda duran polis memuruna, "Biraz temiz havaya ihtiyacımız var" dedi. Adli tıp minibüsü gelmişti ve iki polis ekibi arabasıyla birlikte Ted'in evinin önüne park edilmişti.

Genç kadın, "Orada kalmanıza ihtiyacımız var, böylece herhangi bir adli delil bulmak için evin etrafını kontrol edebiliriz" dedi ve ekledi: "Bir fincan kahve ister misiniz?"

"Bir fincan kahve alabilirim" dedi Tristan. Polis memuru merdivenlerden çıkıp kapıyı arkasından kapattı ve köşedeki küçük mutfakta onlara çay yapmaya başladı.

Bir saat sonra Henry Ko onlarla konuşmak için destek minibüsüne bindi. Onlardan oturmalarını istedi ve dar alanda karşılarına oturdu.

'Della az önce bana Met Polisi'ndeki Müfettiş Varia Campbell'ın

kendisiyle temasa geçtiğini söyledi' dedi. '1989 ve 1991 yıllarında Gölge Kumları rezervuarında bulunan iki ceset hakkında Ted Clough'un resmi bir açıklama yapmasını ayarlamıştınız... Benim bundan neden haberim yoktu?'

Kate, Henry'ye karşı açık olmaya ve ona ne keşfettiklerini anlatmaya karar verdi. Bunun doğru olduğunu söyledi. Ted Clough'un rezervuardaki ölümler ve Baker ailesi tarafından yürütülen örtbas etme planı hakkında lanet olası bilgileri vardı. Kayıtlara geçmesi gerekiyordu ama vardıklarında onu ölü buldular.

'O merdivenlerden düşmedi. Bu bir kaza değildi' dedi Kate. 'Kafasının duvara çarpma şekli, merdivenlerden aşağı atılmış gibi görünüyor...' Kate daha sonra şu ana kadar sahip oldukları diğer bilgileri paylaşmaya devam etti: Magdalena'nın ortadan kaybolması, Simon Kendal'ın öldürülmesi ve diğer kayıplar hakkında genç erkekler ve kadınlar. Henry tüm bunları dinledi ve gerçekten sıkıntılı görünüyordu, ancak Kate, Kirstie Newett'in Arron Ko tarafından alınmasıyla ilgili kısma geldiğinde sinirlendi ve tedirgin oldu.

Henry başını ellerinin arasına aldı.

'Ah Tanrım' dedi. 'Kirstie Newett. Sonsuza kadar ailemin peşine düşecek.'

Kate, Henry'nin tepkisine aynı derecede şaşırarak Tristan'a baktı.

"Kirstie Newett'i tanıyor musun?" diye sordu Kate.

'Onu tanımıyorum, onu tanıyorum. Ben ve ailem.'

Henry yüzünü ovuşturdu ve derin bir nefes aldı. Birkaç polis memurunun ve adli tıp ekibinin dışarıda gezindiği destek minibüsünün kapısına gitti ve kapıyı kapattı.

'Sana birkaç şey anlatacağım. Gizli kalmaları gerekiyor. Siz ikinizin ortalığı karıştırıp bu çılgın teorileri yaymasına izin veremem,' dedi. Önlerine oturdu.

"Bunlar çılgın teoriler değil..." diye başladı Kate.

Elini kaldırdı. 'Lütfen, konuşmama izin verin.'

'Tamam, konuş' dedi.

'Öncelikle katılıyorum. Ted Clough'un ölümü oldukça şüpheli görünüyor ve biz de olaya bu şekilde yaklaşıyoruz. Nadir altın paraların koleksiyoncusuydu. Son üç ayda mülke izinsiz girenlerin -

ondan gelen - raporlarından sonra iki kez çağrıldık. Ofisinde çekmecelerde yirmi bine yakın altın para vardı. Kilit yok. Ona yıllardır koleksiyonu bir banka kasasına koymasını söylüyorduk... Olay yerine çok çabuk ulaştık çünkü o bölgedeydik ve Della'yı radyoda duyduk. Siz burada beklediğinizden beri, onun tüm altın paralarının aslında kayıp olduğunu öğrendik. Onu öldüren bir davetsiz misafiri veya davetsiz misafirleri korkuttuğunu düşünüyoruz.'

'Bize vereceği zarar verici bilgiler vardı.'

'Ve bunu kesinlikle araştıracağım Kate' dedi. Çok samimi görünüyordu ama onun saçmalıklarına inanmaya hazır değildi.

"Peki ya Kirstie Newett?" Hiç sormadan bana babanın ismini verdi."

Henry'nin yüzü yine bulutlandı. Ayağa kalkıp bilgisayarlardan birine gitti.

'Bu destek minibüsünde HOLMES'e erişimim var. Bunu sana sadece açıklamak için gösteriyorum' dedi.

Bir polis dosyasını aradı, ardından yazdır tuşuna bastı. Sayfaların yazıcıdan çıkmasını beklerken bir sessizlik oldu. Tristan endişeyle Kate'e baktı. Henry masaya döndü.

"Bunları size büyük bir gizlilik içinde gösteriyorum" dedi ve birkaç sayfa polis raporu verdi. KIRSTIE NEWETT üstte yazıyor. Kate bunları baştan sona okudu, yüreği burkuldu.

"Kirstie, 2010 yılında Birmingham'daki güvenli bir tesisten serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra babamın kendisi hakkında uzaklaştırma emri çıkardığından bahsetmedi mi?" dedi sessizce.

Hayır, dedi Kate, polis raporlarını okuyup Tristan'a ileterek. Kirstie, Exeter'in hemen dışındaki evinin bahçesinde bulunduğunda Arron Ko'nun altı kez polisi aradığını, ardından da iki kez ailenin evine zorla girdiğinde polisi aradığını okudu. En sonuncusu 2011 yılının Noel Günüydü; ailenin banyosunda aynayı kırıp bileklerini kesmişti. Kate, Kirstie'nin bileğinde gördüğü yara izlerini düşündü.

'Birkaç yıldır babamı takip ediyor. O zamandan beri annemi ve erkek kardeşimi tehdit ediyor... Hiç seni takip eden biri oldu mu Kate?' diye sordu Henry.

'Evet.'

O zaman bunun ne kadar korkutucu olabileceğini anlayacaksın. Geçen Noel'de hızlı düşünmemiz ve ilk yardım bilgimiz sayesinde onu banyomuzda kan kaybından ölmekten kurtardık. Onun bizim evimizde ölmesini ve bizim bununla yaşamak zorunda kalmamızı istemedim' dedi Henry.

Tristan, "Bu, Kirstie'nin babana olan aşkının nasıl başladığını açıklamıyor" dedi. Henry başını salladı.

'Babam polisin yüzüydü; sıklıkla haberlerde ve yerel medyada yer alıyordu. *Suç Gözlemi* itirazlar. Ayrıca birkaç yıl boyunca okullara gitti. Kirstie on altı yaşındayken onun okuluna gitti. Onu ilk orada gördüğünü düşünüyoruz.'

"Peki ya Simon Kendal?" dedi Kate. 'Neden onun ölümünün bir kaza olduğunu söylemek için acele ettiniz ve sonra geri adım attınız?'

'Ölümünü kaza olarak ilan etmedim. Ben liderliğimi adli tabipten alıyordum.'

'Neden başka bir adli tabip getirildi? Otopsiyi Alan Hexham yapmalıydı,' diye sordu Kate.

'Bu doğru; Alan Hexham'dan otopsi yapması istenmedi. Hükümet, Shadow Sands rezervuarının ve hidroelektrik barajının yüzde ellisine sahip ve baraj milyonlarca insana elektrik sağlıyor. Hükümetin şüpheli bir ölüme bakması için birini, belki de daha yüksek güvenlik yetkisine sahip birini göndermesi alışılmadık bir durum değil.'

Kate başını salladı.

'Bu güvenilirliği artırıyor' dedi.

'Öyle mi? Ya Simon Kendal enerji santralini sabote etmeyi planlayan bir terörist olsaydı?'

'Yerel bir öğrenciydi.'

"Bunu artık biliyoruz" dedi Henry. 'Polis memuru olmayalı uzun zaman olduğunu biliyorum Kate. Ancak zararsız olduğu ortaya çıkan bir şeye anında tepki vermeyi tercih ederiz.'

'Yani artık Simon Kendal'ın sadece bir öğrenci olduğunu biliyorsunuz, onun ölümünün şüpheli olduğunu düşünmüyor musunuz?'

"Evet" dedi Henry. 'Ve bir cinayet silahımız var. Rezervuarın

kenarında çamurun içinde bir çadır kazığı bulduk. Çadır kazığının üzerinde Geraint Jones'un parmak izleri vardı ve Simon'ı bıçaklamak için kullanılmıştı. Rezervuarın yanındaki çitlerde delikler olduğunu biliyoruz. Bu bilgiyle Geraint Jones'a karşı daha güçlü bir davamız var. Bu hem Simon hem de Geraint'e çitlere tırmanmak zorunda kalmadan suya ulaşabilmeleri için net bir yol sağlıyor.'

Kate minibüsteki küçük, yumrulu koltuğa arkasına yaslandı. Şu ana kadar araştırdığı her şey yok edilmişti. Zamanlarını boşa mı harcıyorlardı? Dedektiflik mi oynuyorsunuz? Henry gibi polis memurları ne zaman HOLMES ağındaki polis dosyaları aracılığıyla tanıkların ayrıntılarını araştırabilirdi? Kate her zaman tüm bilgilere sahip olduğu için kendisiyle gurur duyardı. Artık hiçbir şeylerinin olmadığını görebiliyordu.

"Peki ya Magdalena Rossi?" dedi Kate. 'Motorunu o hendekten kurtardın.'

"Evet, hendek yirmi metre boyunca kanalizasyona doğru uzanıyor, orada küpelerinden birini bulduk" dedi Henry. 'Scooter kullanırken sisin içinde yoldan çıkıp hendeğe düşmüş olması muhtemel. Fırtına kanalı suyu tarlalardan denize taşıyor. Hatırlarsanız o akşam çok büyük bir yağmur fırtınası vardı. Cesedinin sel sularına kapılıp gittiği teorisi üzerinde çalışıyoruz. Cesedinin denize sürüklenebileceği konusunda sahil güvenliği uyardık zaten ama bildiğiniz gibi bu bölgedeki kıyı şeridi güçlü akıntılar ve gelgitlerle değişkendir. Magdalena'nın scooter'ı kanalizasyonun ağzına sıkışmış halde bulundu, bu da bizi onun cesedini asla bulamayacağımıza inandırıyor. Bunu yapacağımızdan umutluyuz... İkiniz de bu bilgiyi sizinle gizlilik içinde, son derece gizli bir şekilde paylaştığımı anlamalısınız.'

Kate'in zihni her şeyi tersine çeviriyor, Henry'nin söylediklerini çürütecek başka bir soru ya da gerçek bulmaya çalışıyordu. Kaybolan genç erkekler ve kadınlarla ilgili hâlâ pek çok soru vardı; Ted'in rezervuarda bulunduğu, bağladığı ve hakkında yalan söylemek zorunda kaldığı cesetler.

"Ben hâlâ Gölge Kumlar rezervuarını araman gerektiğini düşünüyorum." Kate sesindeki titremeyi duyabiliyordu.

“Hangi gerekçeyle?” dedi Henry.

'Cesetlerin oraya atıldığı ve kaza olarak geçtiği gerekçesiyle; altta daha fazla ceset olabilir' dedi Kate. "Büyük bir enerji santralini kapatmayı ve deniz birimimizin kaynaklarının başka yöne yönlendirilmesini bir önseziyle haklı çıkaramam..." Sesi azaldı. 'Kimin önsezisiyle?'

'Dürüst olmam gerekirse geçmişte kendi sorunları olan amatör bir dedektifin önsezisine göre.'

Tristan, “Şimdi kabalık ediyorsun” dedi.

'HAYIR. Sade davranıyorum. Açık konuşuyorum, dedi Henry. 'Ve bence sen kendini aptal gibi bulmadan önce sana karşı doğrudan konuşmama ihtiyacın var.' Polis minibüsünün kapısı çalındı ve Dedektif Merton merdivenlerden yukarı çıktı. 'Üzgünüm şef. Adli tıp neredeyse bitti. Davetsiz misafirin içeri girdiği yer arka pencereymiş gibi görünüyor. Kırık camlar, kısmi başparmak ve ayak izleri var dışarıda... Ayrıca bir - şey - ziyaretçin var.' Kate ve Tristan, Henry'yi minibüsten takip ederek dışarı çıktılar.

Ellili yaşlarının başında görünen uzun boylu, zayıf bir adam, evin arka kapısındaki polis kordonunda üniformalı memurlardan biriyle konuşuyordu. Pahalı görünen ince çizgili bir takım elbise, uzun siyah bir ceket ve cilalı siyah ayakkabılar giymişti. Grileşen saçları ve yüzünde maviye çalan saat beş yönündeki gölgeyle çok solgundu.

Polis memuru, "Evet Lord Baker, ancak adli tıp bitene kadar kimseyi içeri alamam" dedi.

'Elbette gayet anlıyorum' dedi. Onu Kate ve Tristan'la görünce, "Ah, Henry," diye ekledi.

"Thomas" dedi Henry.

Thomas, Kate ve Tristan'a bakarak, "Emlak ofisinden yeni haber aldım" dedi.

'Evet. Hepsini bir araya getirmeye çalışıyoruz. Hırsızlığa benziyor' dedi Henry. Kate'in Thomas Baker'ın neden orada olduğu konusunda kafası karışmıştı; ona dik dik bakıyor olmalıydı çünkü adam ona ve Tristan'a döndü. "Tanıştık mı?" diye sordu. 'Ben Thomas Baker'ım.'

“Neden buradasın?” dedi, onun uzattığı eli görmezden gelerek. Gözleri kısıldı.

“Belki kendinizi tanıtabilirsiniz?” dedi.

'Kate Marshall'. Bu ortağım Tristan Harper.'

"Neyin ortağı?" diye sordu buyurgan bir tavırla.

'Ben özel bir dedektifim ve Simon Kendal'ın rezervuardaki ölümünü araştırıyoruz...'

Henry, "Kate'in benimle veya polisle bağlantısı yok" diye ekledi. Kate diğer üniformalı memurların dikkatini çektiklerini görebiliyordu.

Kate, “Neden bu suç mahallindesin?” diye tekrarladi. Thomas rahatsızca kıkırdandı. Uzun bir süre ona baktı. Cevabını tartıyor gibiydi.

'Ted Clough'un evi Gölge Kumları malikanesinin bir parçası. O benim kiracımdı,' diye buz gibi bir cevap verdi. 'Mülkün sahibi olarak, arazimde işlenen her türlü suçun ve kiracılarımdan refahının tarafıyım. Bu sizin için yeterli bir açıklama mı Bayan Marshall?'

Kate etraftaki herkesin bakışları karşısında yanaklarının kızardığını hissetti. Konuşma tarzında ve diğer herkesin tepki verme şeklinde ona bir öğretmen azarlamasını hatırlatan bir şeyler vardı.

Yerinde durup kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorlayarak, "Sorgulanmaktan hoşlanmıyorsun, değil mi?" dedi. Thomas Henry'ye baktı ve yüzünde orantısız, pis bir gülümseme belirdi.

"Amatör bir dedektif ve onun - neydi o - yan vuruşu tarafından değil mi?" dedi kıkırdamayı bırakarak.

Henry ve çevredeki diğer polis memurları beceriksizce güldüler. 'Ted Clough kayıtlara geçecek ve rezervuarda çalışırken kendisine suda bulunan iki ceset hakkında yalan söylemesi için doğrudan emir verildiğini söyleyecekti...'

Thomas kıkırdamayı bıraktı.

1989 ve 1991 yıllarında kolları ve bacakları bağlı iki kadının cesedi bulundu. Kendisine bu bilgiyi saklaması söylendi ve cesetlerin bulunduğu yer hakkında yalan söylemesi söylendi...'

Thomas elini kaldırdı ve sesini alçaltarak Kate'e yaklaştı. 'Yaşlı kiracılarımdan biri bizden sadece birkaç adım ötemizde vahşice saldırıya uğradı ve sen burada ciddi ve eğer doğruysa son derece hassas konular hakkında yüksek sesle bağıırıyorsun. Konuşma şeklinizi yumuşatmanızı istiyorum. Ve Henry - DCI Ko -'ya buradan

resmi bir açıklama yapmanızı öneririm...'

Henry, "Bana bilgiyi zaten verdi" dedi.

'İyi. O zaman bunu sana bırakabilirim Henry. Bu iddiaları sağlam bir şekilde soruşturacağınıza inanıyorum ve elbette, eğer bir yardımım dokunabilirse, her konuda sizinle işbirliği yapacağım' dedi Thomas. Adli tıp ekibinden bir adam arka kapıda belirdi ve Thomas Baker'a eve girebileceğini söyledi.

"İzin verirsiniz" dedi, polis bandının altına girip evin içinde gözden kaybolarak. Henri takip etti

Dedektif Merton'a, "Onların bina dışına çıkarıldıklarından emin olun" dedi.

Kate ve Tristan ana yola geri döndüler, arabasında Dedektif Merton da onları yakından takip ediyordu. Arkalarında kapıda durdu ve Kate ana yola çıkana kadar izledi.

Arabada korkunç bir sessizlik vardı.

"Bana kızgın mısın?" dedi Kate sonunda.

'HAYIR. Sadece kafam karıştı. Seninle konuşma şekline kızdım... Keşke ağzımı açıp bir şey söyleseydim,' dedi Tristan. 'Sıkışmış salak.'

Teşekkür ederim dedi Kate.

"Henry bana şu ana kadar her şeyi sorgulattı... Kirstie... Geraint... Diğer kurbanlar," dedi Tristan.

'Peki ya Ted? Neden bize evinin kahrolası Shadow Sands arazisinde olduğunu ve Baker ailesinden kiraladığını söylemedi?'

"Asla bilemeyeceğiz. O öldü..." dedi Tristan.

'Hırsızlık mantıklıdır. Aynı zamanda son derece kullanışlı... Ya Magdalena? Gerçekten onun yoldan çıkıp kanalizasyona düştüğünü mü düşünüyorsun?' Tristan gözlerini ovuşturdu.

"Çılgın bir sürücüydü Kate... O scooter ile virajları nasıl aldığını gördüm. Arabaların yoldan çıkıp hendeğe düştüğüne dair hikayeler her zaman vardır...'

"Kahretsin!" dedi Kate, elini direksiyona vurarak. 'Bütün teorimizi Kirstie'nin bana anlattıklarına bağladık.'

Tristan, "Sizce Henry polis raporlarını tahrif etmiş olabilir mi?" diye

sordu.

Kate başını salladı. “Merkezi polis veri tabanı HOLMES'e giriş yaptığını gördüm. O kayıtlar tahrif edilmiş olabilir ama bu çok büyük bir risk... Ve gördüm. Dosyada, çeşitli memurlar tarafından farklı tarihlerde yazılmış çok sayıda rapor girişi vardı ve bunların tümü Kirstie ile ilgili takip olaylarını bildiriyordu. Herhangi bir örtbas etme işlemi, farklı kademelerden ve konumlardan çok sayıda memurun katılımını gerektirecektir.'

Tristan, “Şimdi ne yapacağız?” diye sordu.

"Bilmiyorum" dedi Kate. Artık neye ve kime inanacağını bilmiyordu.

BÖLÜM 39

Magdalena uyuşturulmuş olmanın verdiği acı ve morarma hissiyle uyanmıştı. Bacaklarının arasındaki iğrenç yapışkanlığı hissettiğinde bir şeyler koptu. *Hayır. Bu bir daha başıma gelmeyecekti* dedi kafasındaki bir ses. 'Bunu sana bir daha yapmayacak, duydun mu beni?' dedi. 'Hayatta kalacaksın.'

Magdalena bunu önce İtalyanca, sonra da İngilizce olarak söyledi, emin olmak için. Hayatta kalacaktı. Onu yenmesi ve bu durumdan kurtulması gerekiyordu.

Günlerdir yemek yememişti, elbiseleri bollaşmıştı ve sürekli kot pantolonunu bağlamak zorunda kalıyordu ama temiz suya erişimi vardı. Bu onu hayatta ve akli başında tutacaktı. ABD Donanması SEAL'leri hakkında izlediği bir belgeseli hatırladı. İçlerinden biriyle röportaj yapılmış ve korkunun görev sırasında sürekli yoldaşı olduğunu söylemişti. Korkunun büyük miktarda adrenalin ve enerji yarattığını ve bundan yararlanıp onu tersine çevirerek işinize yarayacağını söyledi. Ayrıca tehlikeli bir ortamda bulunduğunda, ne kadar küçük ve önemsiz olursa olsun sahip olduğu her şeyi kullanmak zorunda kaldığını söyledi.

Magdalena yataktan kalktı ve zindanı keşfetmeye başladı. Artık karanlığa sinme değil, savaşma zamanıydı. Asansör kapısından yatağın ve lavabonun bulunduğu odaya kadar koridor boyunca yolunu yokladı. Yatak tabanı kare betondandı, üzerine şilte

yerleştirildi ve ince köpükten dikilmiş bir çarşafla yapıldı. Lavabo ağır porselendendi ve hem lavabo hem de musluk yerine vidalanmıştı. Ellerini hapishanenin her santiminde gezdirdi, dokunuşuyla duvarların haritasını çıkardı. Gevşek fayans olup olmadığına baktı ve yer yer yapışkan kalıntılar fark etti ama fayansların hepsi sıkı bir şekilde sıvanmıştı. Zemin pürüzsüz ve soğuktu. Beton gibi hissettim.

Koridordaki tuvaletin bulunduğu küçük odaya vardığında sinirlerini kontrol etti ve her yeri yokladı. Klozet ağır malzemeden yapılmıştı porselen ve oturacak yeri yoktu. Duvara sıkıca sıvanmış olan toprak borunun arkasını yokladı. *Çok yapışkan.*

İnce bir boru, klozetten, tuvaletin yukarısındaki eski tarz bir sarnıca çıkıyordu. Yıkama mekanizmasına bağlanacak olan uzun zincir çıkarılmıştı.

Magdalena, ayaklarını her iki tarafta dengeleyerek dikkatlice klozetin üzerine tırmandı ve sarnıcın yanına ulaştı. Kaldırılmayacak kadar ağır olan porselen bir kapağı vardı. Onu bir tarafa kaydırduğunda devrilme noktasını aştı ve kulakları sağır edecek bir gürültüyle beton zemine düştü. Magdalena kaydı ve sol ayağı ve ardından sağ ayağı kaseye daldı.

'Harika. İğrenç,' dedi. Dik durmayı başardı ve duvarlara tutunarak tuvaletin sifonunu çektiğine şükrederek ıslak ayaklarını silkerek tuvaletten dışarı çıktı.

Tekrar klozetin üzerine tırmanıp uzandı ve sarnıcın içini yokladı. Top musluğu sıkı bir şekilde bağlıydı ve başka herhangi bir şeyin veya başka bir mekanizmanın gevşek olup olmadığını hissedemiyordu. Su çok soğuktu ve ellerini hızla uyuşmuş ve işe yaramaz hale getirmişti. Aşağıya indi, klozetin kenarına tünedi ve ellerini kot pantolonuna kurutup onlara biraz sıcaklık verdi. Açlık sancıları geri dönmüştü. Dalgalar halinde geldiler ve bu sefer midesi kasıldı ve acıdan iki büklüm oldu. Dişlerini gıcırdattı ve geçmelerini bekledi ki bunu da birkaç dakika sonra yaptılar.

Çıplak ayağı sarnıç kapağının kenarına dokundu ve kalın porselenin yere çarptığında parçalandığını hissedebiliyordu. Diz çöktü ve kırıkları dikkatle yokladı. Onu heyecanlandıran şey, keskin, sivri uçlu bir köşe parçasının bulunmasıydı. Avucuna tam oturan

pürüzsüz bir kenarı vardı.

Bu bir silahtı.

BÖLÜM 40

Kate onu evine bıraktığında Tristan'a, "Biraz uyumalısın" dedi. Gözlerinin altındaki koyu halkaları görebiliyordu.

'Sen de. Sabah her şey daha iyi görünecek," dedi açık kapıya doğru eğilerek. Pek ikna olmuş gibi görünmüyordu. "Yarın ilk iş kahvaltayı getirmemi ister misin?" diye ekledi. 'Unlu bir çorbada kızarmış yumurta ve domuz pastırması mı?'

Kate, "Evet, yarın sabah kalkmamı sağlayacak bir şey" dedi.

Tristan, "Yemek yemeye gelmek ister misin?" diye sordu.

'İyiyim, teşekkürler.'

Kate onun kendisi için endişelendiğini görebiliyordu ve buna minnettardı ama sadece eve gidip biraz yalnız vakit geçirmek istiyordu. Ön kapıyı açtığında evi dondurucu soğuktu. İçeri girdi ve ocakta büyük bir ateş yaktı, buzlu çay eşliğinde kendine peynirli kızarmış ekmek yaptı ve bunu karanlık oturma odasında alevlere bakarak yedi. Sanki her şey elinden kayıp gidiyordu; bu davanın gerçeklerine tutunması ve kendine olan inancı. Kirstie ile konuşmak istiyordu. Magdalena'nın denize sürüklendiğine inanmak istiyordu. AA toplantısına daha sonra gitmesi gerektiğini de biliyordu ama şöminenin önünde oturdu; bacakları ve yüzü alevlerden dolayı ısınmaya başlamıştı ama içindeki soğukluğu üzerinden atamıyordu.

Telefonu bir kısa mesajla çaldı ve onu kot pantolonunun cebinden çıkardı. Arayan Jake'ti, Skype'ta olup olmadığını soruyordu. On dakika içinde hazır olacağını söyleyen bir mesaj attı. Eski tabakları ve evrakları toplayıp ışıkları açarak oturma odasının etrafında aceleyle dolaştı. Banyoya gitti, saçını fırçaladı ve yüzüne soğuk su çarptı, Jake'in önümüzdeki hafta yarıyıl tatilinde ziyarete geleceğini onaylayacağını umuyordu.

Tam o çaldığında Kate, dizüstü bilgisayarıyla pencerenin yanındaki en sevdiği koltuğa oturdu.

Aramayı cevapladığında video ekranı açıldı ve Jake kanepede

Kate'in annesi Glenda'nın yanında oturuyordu. Akşam yemeğini çoktan yemişlerdi çünkü annesi hâlâ önlüğünü giyiyordu. BEN ♥ YORK KATEDRALI ön tarafta yazılı. Jake'in üzerinde siyah bir tişört vardı ve saçları hala omuz hizasındaydı.

"Merhaba anne," dedi Jake elini kaldırarak.

"Merhaba aşkım" dedi Kate.

'Catherine, babanı bekliyoruz. Gel, Michael. Seni bekliyoruz" dedi kameranın arkasına bakarak. Kate, "Her şey yolunda mı?" diye sordu. Annesi bazen Jake'le Skype sohbetlerine katılıyordu ama o, konuşacak ciddi bir şey olmadığı sürece nadiren çağrıya katılıyordu ve Kate'in babası da yalnızca durum çok ciddiye katılıyordu.

"Orada hava nasıl, Catherine?" diye sordu annesi.

'Soğuk. Tam da beklediğiniz gibi, dedi.

Kate'in babası, dağınık gri saçları ve altın bir zincirle boynuna taktığı gözlükleriyle çerçeveye girdi ve ağır ağır Glenda'nın yanına oturdu. Sarı baklava desenli, parlak kırmızı bir kazak giymişti.

"Merhaba Catherine, aşkım" dedi, zincirindeki gözlüğünü alıp taktı. Ekranı baktı. 'İyi görünüyorsun.' Her zaman bunu söylerdi. Kate yakın mesafeden suratından vurulabileceğini ve babasının yine de onun iyi görüldüğü yorumunu yapacağını düşündü.

'Evet, her gün hâlâ yüzüyorum' dedi.

'Görüyorum ki ateşi yakmışsınız!'

'Evet.'

'Bacayı en son ne zaman süpürttünüz?' diye sordu.

'Hımm, geçen yıl sanırım.'

Tuttu.

"Bunu tekrar gözden geçirmelisin, Catherine. Baca yangını istemezsiniz; bu kötü haber olur."

Glenda, "Michael, buraya Kate'in şöminesi hakkında konuşmaya gelmedik" dedi. Jake Glenda ve Michael'a baktı. Glenda başını salladı. Jake, "Anne, seninle bu hafta yarıyıl tatili hakkında konuşmam gerekiyor" dedi. *İşte başlıyoruz* diye düşündü Kate. *O beni kurtarıyor.* Buzlu çayından bir yudum aldı. 'Eğer çok kısa bir süre değilse yarın size gelmek isterim ve birkaç gün kalmayı çok isterim.'

"Tamam, sorun değil" dedi Kate, durumu yanlış anladığını

düşünerek. Gerçi o hafta burada kalacağını umuyordu. Hele şimdi her şey darmadağındı, biraz normallik ona yakışırdı.

'Anne. Yapmak istediğim bir şey var. Yapmamız gereken...' dedi Jake boğazını temizleyerek. "Yazın olanlardan sonra bir danışmanla görüştüğümü biliyor musun?"

'Evet.'

'Harikaydı ve bana başka konularda da yardımcı oldu.' Kate, amaçladığından biraz daha sert bir tavırla, 'Başka ne işleri var?' diye sordu. 'İlgili şeyler...' Jake çok rahatsız görünüyordu ve yere bakıyor. Uzun saçları yüzüne düşüyordu. Glenda, 'Jake, konuşurken annene bak ve saçının arkasına saklanma' dedi.

'Büyükanne! Konuşmaya çalışıyorum,' dedi saçını kulaklarının arkasına sıkıştırarak. Jake derin bir nefes aldı.

'Roland - bu benim danışmanım - seanslarımda beni babam hakkında konuşturdu... Onun kim olduğunu biliyorum ve ne yaptığını biliyorum ama gidip onu göreceğim.'

"Gidip kimi görelim?" diye sordu Kate bir anlığına kafası karışarak.

'Babam. Peter Conway,' dedi Jake.

Kate nefes almayı unuttu. Aşağıdaki kumsaldaki dalgaların sesi kulaklarında uğulduyordu. Jake ekranda konuşmaya devam etti ama Jake onu duyamıyordu, sadece ağzının hareket ettiğini görebiliyordu.

Kate ani bir nefes aldı ve Jake'in sesi yüksek ve net bir şekilde duyuldu.

'Bunu gerçekten düşündüm ve on altı yaşındayım. Eğer istersem onu yasal olarak görebilirim...'

Kanepedeki üç yüz beklentiyle ona baktı. Sonunda Kate, "Seni görmek istemeyecek" dedi. Sesi kısıktı ve konuşmak zordu. Ağzı kuruydu. Boğazını temizledi. 'Kimseyi görmek istemediği söylendi bana.'

Glenda beceriksizce gülümseyerek, "Peter zaten Jake'i görmeyi kabul etti" dedi. "Onun bulunduğu hastaneyle temasa geçtik, şey... şey..." Kate annesine karşı ani bir öfke dalgası hissetti. Ailelerinin yaşadığı onca şeyden sonra her şeyi şekerle kaplıyordu.

'Kalıyor musun anne? Söyleyeceğin şey bu muydu? Majestelerinin isteği üzerine güvenli bir akıl hastanesinde süresiz olarak tutuluyor. O

bir çoklu katil.'

'Kate, lütfen. Bu konuda ben de senin kadar heyecanlanmıyorum ama Jake'in babasını görmeye hakkı var.'

"Ona "babası" demeyi bırakın!" diye bağırdı Kate ayağa kalkarak. 'O hiçbir şey değil. O bir hiç! O sadece tesadüfi bir parça...' 'Anne. Anne!' dedi Jake. Kate hâlâ öfkeden kuduruyordu, kalbi küt küt atıyordu. 'Anne, kararına saygı duymalısın. Gidip onu görmem lazım. Yapmam gerek. Bunu anlamalısın. Onunla en iyi arkadaş olmak istemiyorum...' 'En iyi arkadaş' derken neyi kastediyorsun? Medeni olduğu için ona zar zor yaklaşabilirsin. Onun umurunda değil," dedi Kate. 'O bir canavar ve bunu insanların reform yapma yeteneğine inanan biri olarak söylüyorum. Beni öldürmeye çalıştı Jake. İki kere. Ve ikinci seferde oradaydın ve o da sana oldukça şiddetli davrandı. İzlemini istedi!'

'Biliyorum anne.'

'Ne demek istiyorsun? Bana hiç sadakatin yok mu?" diye sordu Kate. 'Şimdi Catherine. Nasıl hissetmen gerektiğini anlıyorum, dedi Michael. 'Fakat sadakat konusunda bu kadar yeter. Jake sadece bir yetişkin ve geçmişteki sorunlarına rağmen seni sevmekten başka bir şey yapmadı... ki bunun için seni suçlamıyoruz.'

"Peter Conway bu tartışma sırasında bedava geçiş hakkına sahip, değil mi?" Ama geçmişteki sorunlarım hâlâ bana karşı mı kullanılıyor?"

Michael ellerini kaldırdı. 'Kate, üzgün olduğumu biliyoruz. Nasıl bir ilerleme kaydettiğinizle, hayatınızı nasıl tekrar yoluna soktuğunuzla gurur duyuyoruz. Delikanlı oturup Conway'le konuşmak istiyor. Sadece bir saatliğine. Jake'in biyolojik babasını merak etmeye hakkı var. Jake, Peter'ın kim olduğu ve ne yaptığı konusunda hiçbir yanılsama içinde değil...'

"Hayatımı tekrar yoluna mı sokuyorum?" dedi Kate.

'Benim hatam. Üzgünüm.'

'Baba, on yıldır ayıgım. Saygın bir kariyerim var. Borç yok. Ama her zaman üzgün olmak zorundayım, değil mi? Asla affedilmeyeceğim... Sadece kıyamete kadar boyun eğip özür dilemem gerekiyor. Ve anlatılmamış dehşetler gerçekleştiren o

canavar, Jake'le yapılacak bu toplantının şartlarını dikte edecek. Neden hepiniz onun önünde secde ediyorsunuz? Erkeklerin ayrıcalıklarından bahsedin!'

Kate kendini kaybetmeye başladığını hissedebiliyordu. Bilgisayarını pencereden aşağıdaki sahile atmak istedi. Jake'i seviyordu ama okulun yarıyıl tatilinde birlikte geçirdikleri değerli zamanda neden Peter Conway'i görmek istiyordu? Kendisi küçükken kötü bir anne olmayı telafi etmek için yıllarını harcamıştı ama yine de sefalet ve acıya sebep olmaktan başka hiçbir şey yapmamış olan Peter Conway ziyarete davet ediliyordu.

'Anne! Üzgün olmana gerek yok anne. Asla," dedi Jake, kameraya doğru eğilerek. Kate ağlamaya başladığını hissetti. Bir gözyaşını sildi. 'Sen benim annemsin ve seni seviyorum. Ve beni sevdiğini biliyorum. Peter'ın benim için hiçbir zaman gerçek bir baba olamayacağını biliyorum.'

Kate oturdu.

'Sadece seni özledim Jake. Senin yanında olamadığım için tüm bu suçluluk duygusuna sahibim. Senden çok ayırdım ve şimdi bir yetişkin olmak üzeresin, gidip kendi hayatına sahip olacaksın... Ki öyle yapmalısın, ama sanki annen olma şansım hiç olmadı gibi hissediyorum.'

Tuhaf bir sessizlik vardı. En iyi zamanlarda en gösterişli aile değillerdi.

Jake neredeyse yalvarır gibi, "Anne, onunla buluşup konuşmam lazım," dedi. 'Yıllardır insanların onun hakkında nasıl konuştuğunu ve arkamdan babamın bir seri katil olduğunu fısıldadıklarını duydum... Onu bu efsanevi kötü adama, bu ünlüye dönüştürdüler. Hayatımı bu yükle omuzlarımda geçirmem gerekiyor. Ondan korkmak istemiyorum. Eğer onunla konuşabilir ve onu gerçeğe dönüştürebilirim, o sadece bir insandır.'

Uzun bir sessizlik oldu. Kate hâlâ Jake'in Peter'ı ziyaret etmesi fikrinden nefret ediyordu ama söylediklerinden etkilenmişti. Alt dudağı titremeye başladı. "Ah, Catherine," dedi Glenda. 'Hepimiz seni seviyoruz. Bunu bil yeter.' "Bir mendil almam lazım" dedi Kate, yüzündeki gözyaşlarını ve sümüğünü hissederek. Aceleyle bir tomar

mutfak havlusu kaptı, burnunu sildi ve kendini toparlamaya çalıştı. Birkaç derin nefes aldı ve Jake ile ailesinin bilgisayarda konuştuklarını duydu.

'Tamam aşkım. Geri döndüm, dedi tekrar oturarak. 'Bu yüzden. Peter'ı görme planınız nedir?'

Jake, Glenda ve Michael arasında tuhaf bir bakışma geçti. 'Anne, yarın seninkine gelmek istiyorum, o zaman Peter'la olan ziyareti Pazartesi gününe ayarladım. Tabii ki Great Barwell Hastanesinde.'

Kate, "Tekrar geri dönmek zorunda kalacakken neden bu kadar yolu geliyorsun?" diye sordu.

Başka bir tuhaf duraklama daha oldu.

'Peter Conway benimle görüşmeyi ancak sen de gelersen kabul etti anne.'

41. BÖLÜM

Adam asansöre bindi. Eski bir servis asansörüydü, gri ve işlevsel. Asansörün sol duvarındaki anahtar deliğine sokup sağa çevirdiği bir anahtarla çalıştırılıyordu. Kapılar kapanıp ışığı kapattı ve asansör gürleyerek alçalmaya başladı.

Taktığı gece görüş gözlüğü küçük ve derli topluydu, onları gözlerinin üzerine kaydırды. Mekanik bir vızıltı ile harekete geçtiler ve asansörün içini siyah beyaz ve yeşil renkte gördü.

Elindeki küçük tabancayı açarak fişek yatağına yuva yapan mermileri kontrol etti. Onu kendi etrafında döndürdü ve tekrar yerine oturttu. *Altı atış.* Bunları akıllıca kullanması gerekiyordu ve kontrolden çıkarsa paniğe kapılması kolaydı. Sakin olman gerekiyordu.

Onu bir hafta boyunca yanında tutmuştu ve onunla çok eğlenmişti, çok eğlenmişti ama kız zayıflamaya başlamıştı. Birkaçını daha uzun süre elinde tutmuştu ve onlar da tamamen çıldırıp kendilerine zarar vermişlerdi. Kızlardan biri aniden ölmüş, onu her türlü doruğa götürmüştü. Başka bir kız kirli protestoya çıkmıştı. Bu onu tiksindirmişti. Hala korkacak kadar akli başındayken onların ölümünü seçmesi daha iyiydi.

En sevdiği kısım başlangıçta onları izlediği, karanlıkta takip ettiği, korkularından içtiği kısımdı. Takılıp düşebilecekleri engeller bırakmayı severdi. Düşmelerinden duydukları öfkeyi, kontrolü kaybetmelerini seviyordu. Mental olarak dağılmaya başladıkları ama hala umutları olduğu an. Karanlıkta onları tokatlamayı, dürtmeyi ve dürtmeyi, kafalarını karıştırmayı seviyordu.

Geçmişte birkaç adamı kaçırmıştı ama onlar o kadar eğlenceli değildi. Daha kolay karşılık verdiler. Adamlara karşı bıçak kullanmıştı; Dizlerindeki tendonların kesilmesi ölümcül değildi ama fazla hareket etmelerini engelliyordu.

Seks söz konusu olduğunda bunu kızlarla yapmayı tercih ediyordu ama erkekler de tecavüz etmekten aynı derecede heyecan duyuyordu.

Onları bitirmek için küçük bir tabanca kullanmayı seçti. Bir pompalı tüfek etleri parçaladı ve çok fazla hasara yol açtı. Çocuklardan birini başından vurmuştu ama o kadar büyük bir ortalığı karıştırmışlardı ki, beyinler.

Asansör yavaşça iki kat aşağı, bodrumdaki zindana doğru ilerledi. Teknik olarak sadece bir kat aşağıdaydı ama iki kat derinliğindeydi, toprak katmanlarının altına gömülmüştü ve dış dünyadan gelen seslere tamamen dayanıklıydı. Derinliğe rağmen bodrumda ilk kez silah ateşlediğinde sesi test etmek için ana kata bir kayıt cihazı koymuştu. Gürültü sağır ediciydi ve kapalı alanda yankılanıyordu ama kayıt cihazı tepede hafif bir çatlaktan başka bir şey kaydetmemişti ve bunun binanın dışına çıkmadığından emindi. O kadar iyi yalıtılmıştı ki.

Asansör sarsılarak durdu. Anahtarı ilk konumuna getirdi ve kapılar açıldı.

Onu asansör kapılarının önünde, gece görüş gözlüğünün yakaladığı yeşil ışıktaki dururken görmeye hazır değildi. Yeşil renkli sepyanın içinde artık zayıf ve zayıf görünüyordu. Yanakları çökmüştü ve uzun saçları yağlıydı.

"İşte buradasın..." dedi ona bakarak. Bir an duraksadı, gece görüş gözlüklerini kaldırdı ve bir an için kendisi de onun kadar kör oldu. Bir yerden ışık mı sızıyordu; onu gördü mü? Gözlükleri yukarı

kaldırdığında elektronik bir vızıltı sesi çıkardı. Zifiri karanlıktı.

"Seni kulaklarımla görebiliyorum" diye homurdandı. Karanlıkta onun bağırdığını duydu. Gece görüş gözlüğünü tekrar indirdi ama kadın elinde bir şeyle ona doğru geliyordu. Ona doğru koşup silahı elinden düşürdü ve bir şeyin omzundaki etini kestiğini hissetti.

Silah asansörden uzağa, zemine doğru savruldu. Birlikte asansöre çarpıp yere kaydılar. Çığlık atarak, gömleğini keserek ona bıçakladı; sağ meme ucuna yakın bir yerde keskin bir şeyin tehlikeli bir şekilde kesildiğini hissetti.

Bunu nasıl yaptı? diye düşündü. Tekrar kafasının yan tarafına vurdu.

Adam bağırdı ve adam ona tekme atıp karnına bir darbe indirmeden önce onu tekrar kaburgalarından yakaladı. Gece görüş gözlüğü başının yanına düşmüştü ve onları düzeltti. Adam onu tekrar tekmeledi ve kadın inleyerek asansörün dışına yuvarlandı.

Panikleyerek anahtarı asansöre soktu ve sağa çevirdi. Asansör kapıları kapanırken onu izledi. Canlanıp en üst kata çıkmaya başladığında duvara yaslandı. Titriyordu ve nefes nefeseydi. İsa. Kendini kontrol etti. Gömleği omzundan ve göğsünden iki kez kesilmişti ve kanıyordu. Bu nasıl olmuş olabilir? Yarı aç kalmıştı.

Ağladığını hissedebiliyordu ve bu onu daha da sinirlendiriyordu. Ancak en üst kata ulaştığında ve kapılar açıldığında tekrar normal nefes almaya başladı.

Loş ışığa çıktı ve yaralarına tutunarak yere oturdu. Muhtemelen omzuna dikiş atılması gerekecekti. Bunu nasıl açıklayacaktı?

"Siktir!" diye bağırdı.

Sonra fark etti.

Hayır, hayır, hayır. HAYIR!

Silah. Silahı bırakmıştı.

BÖLÜM 42

Magdalena silahın ellerinin arasında yuvarlandığını hissetti. Gerçekti. Daha önce hiç silah tutmamıştı ve bu silahın sağlam bir ağırlığı vardı.

Plastik değildi. Ona doğru koşarken bir şeyin yere sıçradığını duymuş ve bir bıçağın hayalini kurmuştu. Silahla geleceğini düşünmek onu ürküttü.

Bir dakika beklediye düşündü. Buraya emniyet açıkken mi, kapalıyken mi geldi?

Evdeki polis silah taşıyordu ama daha önce bir polis memurunun silahını çektiğini bile görmemişti. Ne kadar korunaklı bir hayat sürdürdüğünü düşündü; yani şimdiye kadar.

Magdalena parmaklarını silahın yan tarafında gezdirdi ve emniyet mandalı olduğunu düşündüğü şeyi bulup tıklattı.

Silahı kendinden uzağa doğru kaldırdı ve tetiğe biraz bastı. Hareket etmedi ve yerine kilitlenmiş gibi bir direnç hissetti.

Emniyet kapalıyken buraya geldi; beni vuracaktı. Bunu zihninde evirip çevirdi. Neden şok oldu? Ona tecavüz etmişti -bildiği kadarıyla iki kez- ve buraya gelip karanlıkta onu izlemişti. Birkaç kez yaklaştığında onun kendisini soluduğunu duymuştu. Ürperdi. Onunla işi bitmişti ve onu öldürecekti. Bunu çabuk mu yapardı? Bundan şüphe ediyordu ve bu, silaha kaç mermi yüklediğine bağlıydı.

Birkaç deneme gerektirdi ama odayı açtı. Silahı ileri doğru tutarak içini yokladı. Dairesel odanın içine yerleştirilmiş altı mermi vardı.

Zihni hızla dönüyordu. Geri dönecek ve silahı ona doğru kullanmadan önce silahı almaya ya da onu öldürmeye çalışacaktı. Hiçbir şey görememesi onu deli ediyordu.

Birkaç ay önce üniversitede Birinci Dünya Savaşı sırasında siperlerdeki yaşamı konu alan bir oyunu izlemeye gitmişti. Oyuncular kurusıkı olan gerçek bir silah kullanmışlardı ama ateşlendiğinde o kadar gürültülüydü ki Karanlık salondaki silah seslerinin parıltısı seyircilerin korkuyla bağırmasına neden olmuştu.

Eğer silahı burada, karanlıkta ateşleseydi, çevresini gösterecek bir ışık parlayabilirdi.

Kahretsin, işte bu bir fikirdiye düşündü. Bir silah sesiyle göz açıp kapayıncaya kadar çevresini görmek için yeterli zaman var mıydı? *Altı mermim var.* Karanlıkta geçen bitmek bilmeyen saatler ve günler sonrasında kendini güçsüz hissederek biraz güce sahip olmak harika bir duyuydu. Neredeyse o altı kurşundan vazgeçmek istemiyordu.

Onları göremiyordu ama zihninde gümüş rengiydiler. Altı gümüş kurşun. Kendini korumak için altı gümüş şans.

Duvarlar alçıdan, koridorun sonundaki asansör kapısı ise ağır çelikten yapılmıştı. En iyi seçeneği silahı koridorun aşağısındaki sol taraftaki alçı duvara ateşlemektir; kurşun alçıdan ona geri sekmeyecekti.

Titreyen eliyle silahı kaldırdı ve sola doğru nişan aldı. Emniyetten kaydı, gözlerini kocaman açtı ve tetiği çekti. BANG.

Korkunç derecede gürültüydü ve geri tepme güçlüydü ama o gözlerini açık tutmayı başardı. O anlık parlak ışıpta koridorun aydınlandığını gördü. O kadar uzun süre karanlıkta kalmıştı ki, görüntü geçici olarak retinasına kazınmıştı. Gözlerini kırpmaya devam etti, kaybolmadan önce mümkün olduğu kadar çok bilgi yakalamaya çalışıyordu. Boş bir koridordu. Küçük tuvaletin kapısı sağ taraftaydı ve korkunç bir bezelye yeşili rengine boyanmıştı. Sağdaki duvar büyük bir kan lekesine benzeyen bir şeyle sıçramıştı. *Aman Tanrım*. Parmaklarıyla o duvarı bu kadar çok hissettiğini ve kulağını dayadığını düşününce ürperdi. Burada ölen başka kurbanlar da vardı.

Korkmaya zaman yoktu. O saniyelik flaşta, asansör kapılarının üzerindeki tavanda başka bir şey görmüştü. Asansörün üstünde tavanda bir kapak vardı.

Beş mermisi vardı. Magdalena olduğu yerde döndü ve yatağın ve lavabonun bulunduğu odanın arka duvarına bir kurşun sıktı. BANG.

Saldırı anında odanın ana hatlarını gördü ve tiksindiğini hissetti. Fayanslar solgun ve kirliydi, sıçrayan kan nedeniyle şiltede batık desenli büyük kan lekeleri vardı. Oda onun zihninde beyazdı. Ayrıca zihninde yatağın temiz olduğunu da görmüştü. Bu onun iyimser olduğu anlamına mı geliyordu? Kendini her zaman kötümser, bardağın yarısı boş bir kız olarak düşünmüştü. *Belki de çılgın bir tecavüzcü tarafından zindanda mahsur kalmak her şeye olumlu bir açıdan bakmanıza yardımcı olmuştur*. diye düşündü karanlık bir şekilde.

Patlayan fayansların tozunu solurken öksürdü. Silahın emniyetini tekrar taktı, kot pantolonunun beline sıkıştırdı ve koridorda asansör

kapısına doğru ilerledi.

Geri dönecekti; ne zaman olacağını bilmiyordu ama silahın onda olduğunu anlayacaktı. Onu dikiş atılmasını gerektirecek kadar kötü kesmiş olduğunu umuyordu. Bu ona zaman kazandırabilir.

Koridorun sonundaki asansörü buldu ve kollarını kaldırdı. Silahın ateşinden koridordaki tavanın oldukça yüksek olduğunu görmüştü ve gerçekten de oraya ulaşamıyordu.

Ambara nasıl ulaşacaktı?

BÖLÜM 43

Asansör boşluğunda yankılanan ilk silah sesinin yüksek sesini duyduğunda donup kaldı. Aşağı inmek üzereydi, eli anahtarın üzerindeydi ve üzerinde geziniyordu. Silahı çoktan bulmuştu ve ateşlemişti. Ya kendini öldürmüştü olsaydı? Hayır. Kafasını uçuramayacak kadar alıngandı.

Anahtarı çıkardı, asansörden çıktı ve ana kapının yanında sakladığı alet kutusuna gitti. Bir miktar ip, bir şişe melek tozu ve bir levye çıkardı. Levyenin keskin, kavisli ucunu inceledi. Gülümsedi. 'Seni kahrolası kaltak. Bunun hesabını vereceksin' dedi.

Tekrar asansöre binip anahtarı taktı. Hemen oraya geri dönmeli. Hala karanlıktaydı. Eğer hazır olsaydı yine de onu yenebilirdi. Kaltağın kafasına vuracak ve ona ölümcül dozda melek tozu verecekti. Hayır, onu omurgasından bıçaklayacaktı. Onu felç edin ve yavaş ve acılı bir ölümle tedavi edin. Anahtara baktı. Kanla lekelenmişti.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye tısladı. Kolunun altından kan akıyordu. Levveyi kot pantolonunun arkasına sıkıştırdı, çantasına gitti ve mendil bulmak için içini karıştırdı.

Bir paket mendille uğraştı ve yaralarını sildi. Gömleğinin kolunu yırttı, kadının ona vurduğu yerden çıkarmayı başardı ve malzemenin alt yarısını yarayı sarmak için kullandı.

Gömleğinin önü kanla ıslanmıştı ve düğmelerini açtı. Göğsündeki iki kesik daha az derindi ama onları görmesi gerekiyordu.

Titreyen ellerini sildi ve gece görüş gözlüğünü başının üstüne taktı. ÇATIRTI.

Başka bir silah sesi duyunca yeniden sıçradı ve levye büyük bir gürültüyle yere düştü.

İki kurşun. Ne yapıyordu? Asansörü patlatmaya mı çalışıyordu? O filminden bir görüntü kafasında canlandı *Yüzük*Uzun, ıslak, yağlı saçlı, korkunç, sıska kız kuyudan çıktığında dirsekleri ve bacakları bükülmüş ve köşeli görünüyordu. Boş asansör boşluğuna mı tırmanacaktı?

'Lanet olsun, çekil şunu!' diye bağırdı kendi kendine. Levveyi almak için eğildi ve kanının daha fazlası yere damladı. Gömleğinin ön kısmı artık yayılan iki kan lekesiyle doluydu. Baygınlık hissetti.

Tereddüt etti, sonra anahtarı asansör duvarından çıkardı, asansörden dışarı çıktı ve anahtarı dışarıdaki duvardaki anahtar deliğine soktu. Çevirdi ve asansör kapıları kilitlendi.

Artık kuyuya tırmansa bile dışarı çıkamıyordu. Ve eğer asansör boşluğuna girip tırmanmaya başlarsa, adam asansörü tekrar aşağıya indirecek ve onun tuhaf, köşeli vücudunu ezecekti.

Kanlı ellerine baktı. Hala titriyorlardı. 'Durmak! Dur!' dedi ellerine.

Bundan sonra ne yapacağına karar vermesi gerekecekti.

Sakinleşmesi gerekiyordu. Bir doktora görünmesi gerekiyordu. Terlemesine izin verecek, zayıflamasına izin verecek ve bir pompalı tüfekte geri dönecekti. Asansörden çıktığı anda ona saldıracak ve ortalığı berbat edecekti.

Yalnızca onun beyni duvarların arasında olduğunda kendini güvende hissedecekti.

BÖLÜM 44

Kate ve Jake, Pazartesi sabahı sabah 9'da Great Barwell Psikiyatri Hastanesi'ne vardılar ve ön kapıya gittiler. Hastane, Viktorya döneminden kalma kırmızı tuğlalı binalardan oluşan devasa bir yapıydı ve bakımlı geniş alanların yanında cüce kalıyordu. Konutların

bulunduğu bir yolun yanında inşa edilmiştir. Yolun bir tarafı herhangi bir banliyö caddesine benziyordu ama diğer tarafı, kaldırımın etrafı altı metre yüksekliğinde, üzeri dikenli tellerle kaplı bir çitle kaplıydı.

Uzun yıllar boyunca Peter Conway Kate'in hayatını tanımlamıştı. Met Polisi'nde onun patronuydu ve onu kanatları altına almış, terfi ettirmiş ve kariyerini teşvik etmişti. Kısa bir süre sevgili olmuşlardı - o zamanlar onun bir polis memuru olduğunu düşünse bile bunun korkunç bir hata olduğunu biliyordu - ve sonra onun Dokuz Karaağaç Yamyamı olduğuna dair şok edici bir keşifte bulunmuştu.

Kate'in en büyük zaferi - Peter'ı yakalamak - aynı zamanda en büyük başarısızlığıydı. Hikaye magazin gazetelerinde kendini yazdı. Çaylak polis memuru patronla yatar, aynı patronu bir seri katille alt eder ve ardından ilginç bir sonuç olarak çocuğunu doğurur.

Her şey için suçladığı kişi oydu: çöküşü, polis teşkilatındaki kariyerinin sonu, alkolizmi ve oğluyla olan sorunlu ilişkisi. Ona karşı çok fazla öfke, korku ve nefret besliyordu ve bu duygular, Dokuz Karaağaç Yamyamı olarak da bilinen Peter Conway'i neredeyse efsanevi bir yaratığa dönüştürmüştü. Ona sonsuza kadar eziyet etmek için karanlıkta çömelmiş bir canavar.

Kapı kulübesinde, taş yüzlü bir kadın, bir dizi televizyon monitörünün arkasında oturmuş, yolun ve çevredeki çitlerin grenli görüntülerini inceliyordu. Kate ağzını açtığında bir siren çalmaya başladı. Az önce mantıdan büyük bir ısırık almış olan kadın eldivenli parmağını salladı.

'Siren testi!' diye bağırdı, ağzı dolusu mantıyı yutarken. "Kimliğiniz var mı?"

Kate ve Jake pasaportlarını çıkarıp kapıdan içeri ittiler. Kadın, fotoğraf sayfalarını bulana kadar Kate'in oldukça yağlı olduğunu düşündüğü parmaklarıyla başparmaklarını açarak onları açtı. Jake'in pasaportunun geçerlilik süresinin bir ay sonra dolması gerekiyordu ve fotoğrafta on bir yaşında sıska, hantal bir çocuktü ve ön dişleri eksik olarak kameraya sırtıyordu. Kadın gülümsedi. Siren alçak bir feryat seviyesine inip sustu.

'Yakışıklı bir genç adama dönüştün' dedi.

Jake, "Biri kaçtığında siren mi çalıyor?" diye sordu.

Kadın, "Pazartesi sabahları sabah 9'da test ediyoruz" dedi. Kate, "Peter Conway'i görmeye geldik" dedi. Para düştü ve kadının Jake'e karşı tutumu değişti ve ziyaretçi kartlarının çıktısını alırken yine taş gibi bir ifadeye büründü.

'En son babanız kaçtığında patlamıştı. Burada da bir doktoru öldürdü," dedi, kartları tezgâhın üzerinden kaydırarak. 'Orada ana kapıya git, biri seni bekliyor olacak.'

Sessizce ana girişe doğru yürüdüler. Hastane, Birleşik Krallık'taki en tehlikeli suçlulardan bazılarını barındırıyordu, ancak hastanenin bulunduğu yer çok güzel bakımlı, düzenli ve huzurluydu. Tek hediye, yüksek çitler ve aralıklarla noktalı olarak yerleştirilmiş, silahlı muhafızların karga yuvalarında oturup izlediği gözetleme kuleleriydi.

'Öldürdüğü doktor. Ev yapımı bir bıçakla boğazını kesti, değil mi?' dedi Jake, sessizliği bozarak.

'Evet. Adı Meredith'ti. Bir kocası ve küçük bir oğlu vardı' dedi Kate. Gerçeği söylemek her zaman daha iyidir, diye düşündü.

Jake, "Anne, biraz korkuyorum" dedi.

"Biraz mı?" dedi Kate. "Eğer korkmasaydın endişelenirdim... Kalın bir cam parçasının arkasında olacak." O sana dokunamaz.'

Bunların hepsi çılgınca görünüyordu. Bu canavarı görmek Jake'in geçmişini keşfetmesine nasıl yardımcı olabilir? Sessizce yürümeye devam ettiler ve ana girişe ulaştılar.

Peter Conway bir anlaşma yapmıştı: Önce Kate içeri girecek ve onu bir saatliğine ziyaret edecekti. Daha sonra Jake'le tanışacaktı. Kate önceki gün ailesinin Whitstable'daki evine gitmişti ve orada geçmiş hakkında konuşmuşlardı.

ve Jake'in Peter'la tanışmasının sonuçları. Glenda, Kate'in aklına takılan bir şey söylemişti.

Hem kendi akıl sağlığınız hem de Jake'in akıl sağlığı için Peter Conway'in gizemini çözmelisiniz, Catherine. O pek çok şey olabilir; bir canavar, Jake'in babası, ailemizin parçalanmasının nedeni - ama aynı zamanda sadece bir insan. Çok uzun süre hepimizi elinde tuttu."

Kate ve Jake'in geniş, havadar ve beyaza boyalı bir resepsiyon alanına varıncaya kadar güvenlikten geçmeleri uzun bir süreç (iki set X-ışını tarayıcısı, vücut araması ve ardından daha fazla kilitli kapı)

vardı.

Alanın ortasından geçen bir cam bölme, dikey bir cam duvarla buluşuyordu. Cam, bir ziyaretçi odasını işaretleyerek içinden devam ediyordu. Dış bölmenin her iki yanında monitörlü masalarda oturan güvenlik görevlileri vardı. Ekranlarda ziyaretçi odasının ve dışarıdaki koridorların görüntüleri vardı. Kate ve Jake, kendisini Dr Grove olarak tanıtan bir adam tarafından karşılandı. Gayri resmi giyinmişti ve onları rahatlatıyordu.

'Yasa ziyaretlerinizi kaydetmemizi engelliyor. İçeri girmeden önce tüm mobil cihazları, bilgisayarları, tabletleri ve dizüstü bilgisayarları güvenlik görevlilerine bırakmanız gerekecek" dedi.

Kate ve Jake telefonlarını çıkarıp masadaki memura uzattılar.

'Eğer görüşmeyi bitirmek istiyorsanız lütfen işaret verin, buradaki memurlardan biri sizi dışarı çıkaracak. Jake, annen Peter'la buluşurken ben seni kafeteryaya götüreceğim.'

Jake, "İyi şanslar anne," dedi ve doktorla birlikte gitti. Güvenlik görevlilerinden biri cam kapıya gidip not defterine bir numara tuşladı. Kapı tıklatılarak açıldı.

Gülümseyerek, "Bana ihtiyacın olursa işaret vermeyi unutma," dedi.

Kate kapıdan içeri girdi ve kapı bir tık ve vızıltı sesiyle arkasından kapandı. Arka plandaki tüm gürültüler kesildi. Dışarıdaki memur, meslektaşıyla konuşarak masasına döndü. Ağzı hareket ediyordu ama ses çıkmıyordu. Kate dönüp odaya baktı. Oldukça aydınlıktı ve açık yeşile boyanmıştı. Duvarlardan üçü penceresizdi ve dördüncüsü aynı odaya bakan, tabandan tavana kadar kalın bir cam bölmeydi. Kare şeklinde bir plastik masa ve sandalye yere cıvatalanmıştı ve bu, camın diğer tarafına yansıtılmıştı.

Dışarıda bir hareketlenme vardı ve kambur bir yürüyüşe sahip bir adama, elleri arkasında, eşlik ediliyordu. Onun Peter Conway olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Yıllar önce birlikte çalıştıkları sırada atletik bir adamdı, 1.80 boyundaydı ve hatta yakın zamana kadar hücresinde çekilmiş nadir bir fotoğrafında kafese kapatılmış bir hayvan gibi görünüyordu, geniş yapısı kısıtlıydı. küçük alan.

Cam bölmeye yaklaşan adam neredeyse yaşlı görünüyordu. Çok

zayıftı. Omuzları kavisli ve kamburdu. Yüzü ve ağzı buruşmuştu ve yüzünün çevresinde derin çizgiler vardı. Seyrelmeye yüz tutmuş gri saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Kalın okuma gözlükleri, kot pantolon ve soluk yeşil bir kazak giyiyordu. Elleri arkadan kelepçeliydi ve yanındaki iki görevlinin kemerlerinde coplar, Mace ve Taser'lar vardı. Örgülü bir "tükürük başlığı" takmıyordu; Kate, Peter'ın ortak alanlarda her zaman onu takması gerektiğini okumuştı. Yıllar boyunca birçok hastabakıcıyı ve hastayı ısırmıştı.

Kate, ses sistemi kapatıldığı için gardiyanların ne dediğini duyamadı. Onu karşısına oturtular. Peter başını kaldırmadı. Görevlilere bir şey soruyordu. O zaman dişlerinin olmadığını gördü. Sadece diş etleri vardı ve onu bu kadar yaşlı gösteren de buydu.

Aniden ses harekete geçti ve onun sesi bölmenin camına yerleştirilmiş hoparlörden geldi.

'Onları şimdi istiyorum.'

Görevlilerden biri, "Biz ayrılırken onları alacaksınız" dedi. Peter'ın kelepçelerini çıkardı. Diğer görevli elinde şok tabancasıyla hazır bir şekilde kenarda duruyordu.

Hastabakıcı kelepçeleri cebine sokarak, "Biz ayrılana kadar yerinizde kalın, Peter," dedi. Masanın üzerine küçük bir plastik kutu koydu ve ikisi de kapıya doğru geri çekildiler. Vızıldadı ve açıldı ve onlar da kapıyı arkalarından kapatarak gittiler. Kapı çalınıp kilitlendiğinde Peter masanın üzerindeki kutuya uzanıp onu aldı. Arkasını döndü ve geriye baktığında onun hatırladığı adama daha çok benzediğini gördü.

"Merhaba Kate," dedi bir dizi mükemmel, beyaz takma dişle gülümseyerek. 'Kilo almışsın.'

45. BÖLÜM

Kate ve Peter sessizce oturdular ve kalın cam bölmenin her iki yanından birbirlerine baktılar.

Annesi ona ziyarette ne giymeyi planladığını sormuştu. Glenda bu durumda elinden gelenin en iyisini yapması konusunda endişeli görünüyordu ve kendisini öldürmeye çalışan adam için giyinmesi

Kate'e oldukça çarpık geldi. İki kere. Sonunda Kate işte normal bir günde giyeceği şeyi giymeye karar vermişti: şık bir kot pantolon ve yeşil yünlü bir kazak. Bugün o ve Peter'ın benzer kıyafetler giymesi ironikliğini kaybetmemiştir.

Kate, Peter'ı görünce korkacağını düşünmüştü ama şimdi ne hissedeceğini bilmiyordu.

Sessizliği bozarak, "Dişlerine ne oldu?" diye sordu. Gülümsedi. Tüyler ürpertici bir Hollywood gülümsemesiydi.

'Şu cümleyi duydunuz: *Dişlerini boğazına öyle bir tekmeleyeceğim ki, onları temizlemek için kılıcına diş fırçası sokman gerekecek?*'
'Evet.'

'Beni tehdit eden mahkûm sözünü tuttu. Bitirdiğinde, yalnızca arka azı dişlerim sağlam kalmıştı" dedi. 'Ayrıca burnumu ve sol elmacık kemiğimi de kırdı.'

"Onu bana göstermen gerekecek." Elini sıkmak isterim, dedi Kate.

Peter hâlâ gülümseyerek, "Nerede olduğunu öğrendikten sonra onun eline dokunmak istemezsin," dedi. "O iğrenç ve şiddet yanlısı bir pedofil." Kate onun tiksintisini görmesine izin vermedi. Bir dakika kadar sessizce oturdular, göz temasını kesmeyi reddettiler. Aniden içini çekti ve arkasına yaslandı. 'Bu yüzden. Bundan sonra ne konuşacağız...' Saatine baktı. "Elli yedi dakika mı?"

"Tatilde güzel bir yere gittin mi?" diye sordu.

'HAYIR. Öyle mi?"

'Hayır, ama yılın bu zamanlarında hücre hapsinin çok güzel olduğunu duydum.' Bu bir zamanlar tanıdığı adama dair bir başka görüntüydü. Bir an için normal görünüyordu, aptalca bir şaka yapıyordu. Ortak rahatsızlıklarının kabul edilmesi. Gülümsemek istedi ama kendini durdurdu. Bu gerçeküstüydü. Ona yaptıklarından sonra neredeyse onu güldürmüştü. Bu ona ne kadar tehlikeli olduğunu hatırlattı.

Kate, "Jake'i neden görmek istiyorsun?" diye sordu. 'Bir oğlunun olmasından hiç rahatsız olmadın.'

'Jake beni görmek istedi. Bu seni sinirlendiriyor, değil mi?"

"Ona ne söyleyeceksin?" dedi, sesi sertti. Peter elini kaldırıp onu uzaklaştırdı. Parmaklarının artrit nedeniyle nasıl büküldüğünü ve

şeklinin bozulduğunu gördü.

'Ona bakmak ve sesini duymak beni mutlu ediyor.'

Kate istediğinden daha sert bir sesle, "Sana benzemiyor" dedi. 'Bu çok yazık. Yakışıklı bir piçtim. *Değil miydim?* Kate kaşını kaldırdı.

'Evet. Beğensen de beğenmesen de öyleydim. Külotunun içine girdim ve oraya girdiğimde sen ıslanmıştın.'

Kate ayağa kalktı.

'Sen sadece dişlerini yatağının yanındaki bardağa koymak zorunda kalan üzgün, pis, yaşlı bir adamsın. Zamanımı değerlendirecek daha iyi şeylerim var' dedi. Utançtan yüzünün kızardığını hissederek gidip cam kapıyı açtı.

"Kate, Kate..." Ayağa kalktı. 'Özür dilerim... Geri dön. Tekrar başlayalım. Jake için. Anlaşma bu, değil mi? Sen beni görüyorsun, ben de onu görüyorum?' Sesinde çaresizlik vardı ve Kate - her zerresiyle ayrılmak istemesine rağmen - Jake'in babasını görmesi gerektiğini biliyordu. Keşke onun zavallı yaşlı bir adam olduğunu görebilseydik. Derin bir nefes alıp sandalyesine geri döndü. İkisi de oturdu. Uzun bir sessizlik daha oldu. Peter gözlüğünü çıkardı ve kazağının üzerine parlattı.

Gözlüğünü tekrar takarken, "Beni ziyaret etmekten daha önemli işlerin olduğunu söylemiştin" dedi. 'Ne gibi?'

'Benim bir hayatım var Peter. Bu seni ilgilendirmez, dedi ama sesi ikna edici değildi.

Benimle buluşmasını öneren Jake'in danışmanıydı. Seninle birlikte kaldığında bir ceset bulduğun için danışmanlık alıyor.

yaz,' dedi Peter, cama yaklaşıp ve vurguyu işaret ederek *Sen*.

'Jake de cesedi gördü, değil mi?'

'Evet. Bir rezervuara dalıyorduk" dedi.

'Ceset neye benziyordu?'

"Genç bir delikanlıydı, Jake'ten yalnızca birkaç yaş büyüktü" dedi. 'Çok mu dövüldü?'

'Vücudu kesiklerle kaplıydı. Polis ilk başta onun boğulduğunu ve rezervuarda devriye gezen bakım botlarından biri tarafından ezildiğini düşündü.'

'Polis şimdi ne düşünüyor?'

Kate tereddüt etti. 'Arkadaşı olduğunu düşünüyorlar.'

Peter arkasına yaslandı.

'Hmm. Ama sen farklı düşünüyorsun, değil mi?'

'Bu bir tutku suçu sayılmaz.'

'Onlar sevgili miydi?'

'HAYIR. Bir anlık öfke, şiddet gibi “tutku”dan bahsediyorum.'

Kate, Simon'ın ölümünün koşullarını ve Kirstie Newett'in kaçırılma hikayesini anlatmaya devam etti ve sonra kendini ona tüm olayı, diğer kayıp kişileri ve Magdalena'yı anlatırken buldu. Kate davanın yükünü Peter'a yüklediğini hissedebiliyordu ve Peter dikkatle dinledi.

“Sevimli Simon gece yarısı rezervuarın yanında yürürken bir şey gördü.” “Evet” dedi Kate.

Peter gözlerini kapattı ve okudu: *'Sade Simon panayıra giderken bir turtacıyla tanıştı... Basit Simon turtacıya dedi ki, bırak malının tadına bakayım'*Gözlerini açtı ve ona baktı. "Siz Simon'un gizli olduğunu mu düşünüyorsunuz?" Eşcinsel mi?'

'HAYIR.'

'Geceleri bu rezervuarın yanında seks için dolaşmıyor muydu? Mallarını tattığı bir turtacı yoktu ve sonra işler kötüye mi gitti? Kate ona şüpheyle baktı. 'Seninle dalga geçmiyorum. Bir adım geri çekilip bunları düşünmelisiniz.'

'HAYIR. Simon suyun kenarında birini gördü' dedi Kate.

"Neden onun Geraint olduğunu düşünmüyorsun?"

'Geraint'in tekneye erişimi yoktu; Simon'un bıçaklandıktan sonra teknedeki biri tarafından takip edildiğini düşünüyorum.'

'Geraint, Simon'un teknedeki bu kişi tarafından takip edildiğini görmüş olabilir mi?' 'Görebilirdi ama bir şeyler söylerdi. Olay olduğunda denetimli serbestlik dönemindeydi. Başka birini suçlama fırsatını kaçırmaz mıydı?'

'Peki ya yaşlı adam, serseri? Simon'ın bıçağına sahip olan kişi,' diye sordu Peter.

'Bıçağı suyun kenarındaki çamurun içinde buldu. Bir şey gördüğünü sanmıyorum... Bilmiyorum...' Kate, çelişkili bilgilerin yarattığı kafa karışıklığını hissederek gözlerini ovuşturdu.

'Bu serseri şimdi nerede?'

'Bilmiyorum.'

'Simon'un bildiğiniz gibi hiç düşmanı yoktu. Zengin değildi. Arkadaşının onu öldürmek için hiçbir amacı ya da nedeni yoktu. Yani mantıksal olarak Simon bir şey gördüğü için öldürüldü.'

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu Kate.

'Kaybedecek hiçbir şeyim yok. Objektif olarak bakabiliyorum. Karşıma zengin ve etkili bir aileyi de ekleyin, bu oldukça iyi bir durum.'

"Peki ya Magdalena?"

'Muhtemelen çoktan ölmüştür. Nedir? Kaybolmasının üzerinden sekiz gün mü geçti? Onun cesedini bulmaya odaklanmalısın. Ondan kurtulması gerekecek. Davanın iki kolunun çarpışacağı nokta burası.'

Kate kendini kasvetli hissederek ellerine baktı. Kişisel hayatı, önündeki bu canavarla olan bağlantısı açısından kasvetli ve vakayı çözüp Magdalena'yı kurtaracak güce sahip olmadığı için de kasvetli.

"Sen iyi bir polis memuruydun" dedi Peter.

'Bunu söylemen çok tuhaf.'

'Öyleydin.'

"Sen de öyleydi Peter," dedi ona bakarak. 'Yapabileceğin tüm iyilikleri düşün.'

Gözlerini devirdi.

'Sen her zaman idealisttin Kate. Bir polis memuru olarak iyilik yapabileceğini düşündün. Kötülük zaten ortada. Bir polis memuru dış perisinden daha fazla iyilik yayamaz. Yapabilecekleri tek şey, insanların daha fazla "kötü" şeyler yapmasını engellemek...' Kötü sözcüğünü tırnak içine almak için bükülmüş parmaklarını kaldırdı.

"Neden polis memuruydun?" diye sordu. 'Eğer 'iyi' ve 'kötü'den bahsediyorsak bu gerçek bir soru.'

Diliyle takma dişlerine tıkladı.

'Bulmaca çözmeyi severim. Algılanan suçların niteliği umurumda değildi. Kötü adamı yakalayıp tutukladığımda pek acele etmedim. Sadece onları alt etmek istedim. Bulmacayı çözün.'

Kate, "Bir cinayet davası tam bir bilmecedir" dedi.

'Evet. Çalıştığınızda bu çok üstün bir duygu. Ve tabii ki benim için

bunun tersi heyecan vericiydi, bundan paçayı sıyırmak.'

'Benden bu yüzden mi nefret ediyorsun? Seni yakaladım diye mi? Kendimi üstün hissetmem mi gerekiyor?' diye sordu Kate.

'Senden nefret etmiyorum Kate. Bulmacayı çözen tek kişi sendin ve bunun için gitmen gerekiyordu.'

Onun bu kadar gerçekçi konuştuğunu duymak Kate'i ürküttü. Bulmacayı çözdüğü ve onun Dokuz Karaağaç Yamyamı olduğunu anladığı, evindeki yağmurlu geceye bir geri dönüş yaşadı. O biliyordu. Kapısında belirmiş ve zorla içeri girmişti.

Peter onu küçük dairesinin yatak odasında köşeye sıkıştırmıştı ve onun üzerindeydi, karnına bir bıçak sokuyordu... Yüzü çılgına dönmüştü, kafasındaki yarıktan kan akıyordu, dudakları pembe lekeli dişlerinin üzerine kıvrılmıştı.

Kan karnında birikirken dövüşmeye devam etmişti. Onu fırlatıp lav lambasıyla kafasına sert bir şekilde vurmuştu. Polisi aramak için topallayarak telefona gidiyordu ve sürekli karnından çıkan bıçağa bakıyordu. Acı çok kötüydü ama eğer çekerse kan kaybından öleceğini biliyordu.

İçinde büyüyen minik embriyoya ne kadar yakından bıçaklamıştı? Bıçak Jake'i öldürmeye ne kadar yaklaşmıştı?

Bir uğultu sesi duyuldu ve Kate başını kaldırdı. Toplantıları sona ermişti. Karnındaki yara izi karıncalandı.

'Büyüleyici bir vakaya benziyor. Umarım onu yakalarsın derdim ama bir yanım yakalamamanı umuyor. Magdalena'nın cesedini bulduğunda bana haber verecek misin?' dedi Peter. Büyü bozulmuş ve eski Peter -tanıdığı polis memuru- ortadan kaybolmuştu.

Kate cevap vermeye gitti ama ses aralarında kesildi. Ona veda etmek istedi ama onu duyamadı. Kate başını kaldırdı ve Jake'in içeri girip babasını görmek için kapıda beklediğini gördü.

BÖLÜM 46

Great Barwell Hastanesi'nden Ashdean'a dönüş uzun bir yolculuktu ve Jake, yolculuğun ilk bölümünde arabada sessizdi. Otoyol

servisine yanaşınca kadar Kate ona Peter'la ne konuştuğunu sormadı. Kahve sipariş ettiler ve boş koltukların olduğu bir köşe buldular.

Jake, "Gerçekten gergin görünüyordu" dedi. 'İçeriye girdiğimde ağzıyla oynadığını gördün mü?'

Kate, "Takma dişleri var" dedi.

'Tamam aşkım. Gerçekten beyaz göründüklerini düşündüm.'

Kate gülümsedi ve Jake'in elini tuttu. 'Seni korkuttu mu?'

'HAYIR.'

"Korkunç bir şeyden bahsetti mi?"

'Anne, kes şunu' dedi utanarak elini çekerek. Kafenin diğer tarafında bize bakan güzel bir genç kız vardı. Kahvesini karıştırıp masaya baktı.

'Sana ne söyledi?'

'Bilmiyorum. Sadece sohbet ettik. iPhone'um hakkında her şeyi bilmek istiyordu.' 'Sizin iPhone'unuz mu?'

'Evet. Tutuklandığında telefonunun olmadığını söyledi; bir araba telefonu vardı ve cep telefonları hâlâ yeniydi...' Kate, 1995'te sahip olduğu tuğla benzeri antenli ahizeyi hatırladı. 'Ona iPhone'lardan, App Store'dan ve nasıl yaptığımdan bahsettim. şeyler için kullanın. Geri döndüm ve odanın dışındaki resepsiyondaki güvenlik görevlilerine iPhone'umu geri alıp Peter'a fotoğraflarımı falan gösterip gösteremeyeceğimi sordum ama bana izin vermediler.'

'Başka ne?'

'Bana hangi müziği sevdiğimi sordu çünkü iPhone konuşmasının bir parçası olarak ona tüm müziklerimi iTunes'tan aldığımı söyledim. olduğumu söyledi

Şanslıydı ki gidip plak satın almak zorundaydı ve annesi yalnızca sevdiği plakları çalıyordu. Plak satın almak için ondan izin istemek zorunda kaldı. Parası olsa bile. Birkaç kez eve kendisinin duymadığı bir plakla geldiğini, sadece yarım dakika dinlediğini, beğenmezse plağı kapattığını söyledi. yarım.'

"Bu çok sert" dedi Kate.

'Evet. iTunes mağazası fikri çok hoşuna gitti. Noel için bana bir iTunes kuponu göndermek istiyor... Sana ve büyükanneme sorun

olur mu diye soracağımı söyledim.' Kate rahatsızlığını belli etmemeye çalışarak başını salladı. 'David Bowie'yi seviyor.'

"Ne?" dedi Kate.

'Peter. David Bowie'yi seviyor. O filmdeki adam *Labirent* Kalmaya geldiğimizde izlediğimiz film. Benim gibi gözleri iki farklı renk olan."

'Evet, David Bowie'nin kim olduğunu biliyorum. Ve farklı renkte gözleri yok. Gözlerinden birinde gözbebeği kalıcı olarak büyümüş ve bu da onun farklı bir renkteymiş gibi görünmesine neden oluyor.'

"Ah," dedi Jake. Gözlerinin aynı olmaması onu hayal kırıklığına uğratmış görünüyordu. Kate bunca yıldan sonra Peter Conway'ın David Bowie'den hoşlandığını bilmemesini tuhaf buldu. Çocukluğuna ve annesi Enid'le yaşadığı rahatsız edici ilişkiye dair pek çok özel ayrıntıyı biliyordu. En sevdiği müziğin hiçbir zaman listesinin başında olmadığını biliyordu. 'Peter bana bir albüme göz atmamı söyledi. *Ziggy Yıldız Patlamasının Yükselişi* ... Ya da başka bir şey."

'*Ziggy Stardust'ın Yükselişi ve Düşüşü ve Mars'tan Örümcekler* dedi Kate. 'Sanırım evde buldum.'

Jake iPhone'unu çoktan çıkarmıştı ve ekrana dokunuyordu.

'İşte, indiriyorum' dedi.

"Bu çok hızlı" dedi Kate. Ziyaretlerinden ne beklediğini bilmiyordu. Gizlice Jake'in canavar babasından tiksineceğini umuyordu. Peter'ın, Jake'e iTunes'tan satın alması için bir şeyler önermeye başlayacağını hiç beklememişti.

"O ve sen ne hakkında konuştunuz?" diye sordu Jake, kaşığındaki kapuçino köpüğünü emerek ve ona şaşkın gözlerle bakarak.

'Ziyaretimiz daha zorluydu... Müzik hakkında konuşmadık. Ama eski polislik günlerimiz hakkında konuşmaya karar verdik,' dedi Kate, bunun öyle olup olmadığını merak ederek.

Jake hakkında daha fazla konuşmadıkları için mahvolmuşlardı; ama yine de Peter'ın Jake'le bir ilişkisi olmasını istemiyordu.

'Sana ne yaptığını biliyorum anne... İkimize de ne kadar zalimce davrandığını hatırlıyorum.'

'Özür diledi mi? Pişmanlık mı göstereceksin?'

'HAYIR. Bunun hakkında konuşmadık, dedi Jake. 'Ama unutmadım. Sana ve tüm o kadınlara ne yaptığını biliyorum... Ted

Bundy'nin iyi bir baba olduğunu okudum. Kız arkadaşı onunla tamamen farklı bir deneyime sahipti. Kimsenin göremediği bir yanını gördü. Belki bugün şanslıydım ve onun hâlâ iyi olan yanıyla tanışma fırsatım oldu.'

Kate onun olgunluğuna ve içgörüsüne hayran kalmıştı.

'Onu tekrar görmek istiyor musun?'

Jake omuz silkti ve kapuçinosunu karıştırdı.

'Tekrar gelmemi istiyor. Belki önce birbirimize yazmalıyız dedim.'

'Bu sana kalmış Jake. Biliyorsun, sen on altı yaşına gelene kadar seninle iletişime geçmesine izin verilmiyordu ama eğer ona yazmak istersen, ona adresini verebilirler ya da bir posta kutusu kurabilirsin.'

Jake başını salladı. Peki ya annesi Enid? O benim büyükannem, değil mi?'

'Evet. Gelecek yıl hapisten çıkacak' dedi Kate. Böylesine mantıklı bir konuşma yaptıkları için mutluydu ve şunu söyleme dürtüsünü bastırdı: *O hasta orospuya asla büyükannen deme*. Enid Conway'in Peter'la rahatsız edici bir ilişkisi vardı. Aralarında cinsel ilişkiye dair söylentiler vardı. Ayrıca Peter'ın hastaneden kaçmasına yardım etme planına da dahil olmuştu ve bunun için üç yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

"Peter kaçmayı başarsaydı ve yurt dışında yaşamaya gitselerdi, orada bir yerlerde olurdu..." Jake ürperdi. "Sanırım onun kalın camların arkasında, korumalarla çevrili olmasını tercih ediyorum." Kate başını salladı ve gülümsedi.

Kate, "Büyükanneme Skype ile görüşmeli ve ona işlerin nasıl gittiğini anlatmalıyız" dedi. 'İyi misin?'

Jake başını salladı. Tekrar elini sıkmaya gitti ama kafeteryanın karşısındaki çekici sarışın kızı hatırlayarak ona gülümsedi.

Kahvelerini bitirip eve dönüş yolculuğuna devam ettiler. Dinleyerek geri döndüler *Ziggy Yıldız Tozu* Jake yolcu koltuğunda hafif horlayarak uyuyakaldı.

Kate, bir seri katilin zihniyeti hakkında Peter'la yaptığı tartışmayı düşündü ve düşünceleri Magdalena'ya geri döndü.

İçinde o huzursuzluk hissi vardı. Kirstie Newett'la tekrar konuşması gerekiyordu. Arron Ko'ya takıntılı hale gelmiş olsa bile bu,

hikâyesinin doğru olmadığı anlamına gelmiyordu. Kate'in hoşuna gitmeyen pek çok başka şey vardı.

Kadınları kaçıran biri varsa bunu nasıl yaptı? Bugünlerde kadınların anlayışlı olduğunu umuyordu. Magdalena kadar akıllı biri neden durup bir yabancıнын arabasına binsin ki? Eğer yaşlı bir adam gibi giyinmiş biri olsaydı, durmaya daha yatkın olabilirdi.

Kate başını kaldırdı ve birkaç saat içinde evde olacaklarını gördü. Jake'in yerleşmesini sağlayacaktı ve sonra Tristan'la konuşmak istiyordu.

BÖLÜM 47

Tuvaletin kaidesinin etrafındaki beton zemini kazıyan Magdalena'nın kolları ve elleri yorgunluktan neredeyse uyuşmuştu. O kadar pürüzsüz ve sağlam görünüyordu ki kırılması imkânsızdı.

Tuvaleti zemine sabitleyen beton ve sıvayı kazımak için kırık sarnıç kapağının parçalarını kullanıyordu. Eğer klozeti çekip koridora doğru sürükleyebilirse, onu ayakta durup ambar kapısına ulaşmak için kullanabilirdi.

Magdalena adamla savaşıp silahı bulduğundan bu yana ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Kendini tehlikeli derecede zayıf hissediyordu. Suyu vardı ama uzun zamandır yemek yememişti. Mide krampları giderek artan dalgalar halinde geliyor, acıdan iki büklüm olmasına neden oluyordu. Enerji rezervlerini toplamak ve tuvaletin etrafındaki zemini kazımaya devam etmek tüm gücünü alıyordu. Silahı yanında, emniyeti açık, kot pantolonunun beline sıkıştırılmış halde, asansörü dinlemeye devam etti.

Uyumak istiyordu ama karanlıkta geri gelip onu bulması ve silahı alması ihtimaline karşı uykuya dalmaktan korkuyordu. Nonna Maria'nın sesini duymaya başladığında akıl sağlığının sınırına yaklaştığını anladı.

Hadi ama sen güçlü bir kızsın Magdalena. Tanıdığım en güçlü kız. Devam etmelisin. Hepimiz seni dışarıda bekliyoruz, toprağın üstünde... Ve hep birlikte tekrar bir araya geldiğimizde sana bahçeden topladığım mantarlardan en sevdiğin gnocchi'yi

yapacağım. Uyumayacağına, devam edeceğine bana söz ver.

Ses onu sakinleştirdi ve uyuşmuş kollarını ve ellerini unutturdu. Magdalena sürüklenmeye başladığını hissetti ve başını soğuk porselene bastırdı. İğrenç koku onu yeniden uyandırdı. *Devam et, devam et. Çok yakınsın sevgilim, çok yakınsın.*

48. BÖLÜM

Dava üzerinde yoğun bir şekilde çalıştığı birkaç günün ardından Tristan, Pazar günü uyandığında ve Kate'in uzakta olduğu için kendini tuhaf hissetti. Jake'i Peter Conway'le buluşmaya götürmesi gerektiğini söylemek için aramıştı. Kısa bir süre konuşmuşlardı ve anlaşılır bir şekilde dikkati dağılmıştı.

Henry Ko'nun Ted Clough olay yerinde onlara söylediği her şeye rağmen Tristan hâlâ huzursuz hissediyordu. Magdalena'dan vazgeçmek istemiyordu. Pazar ve Pazartesi günlerini internette tapu sicilinin web sitesine bakarak, Shadow Sands arazisindeki binaları araştırarak geçirdi. Birkaç ticari bina (mağazalar ve ofisler) ve Ted gibi arazide mülk kiralayan çok sayıda kiracı vardı. Ayrıca üç büyük malikane vardı; ikisinde Thomas ve Silvia yaşıyordu, üçüncüsü ise sahipsiz Hedley House gece kulübüydü. Tristan gençliğinde birkaç kez Hedley House'a kulüplere gitmişti. İçerisinin devasa bir balo salonuna benzediğini, içinde bar, vestiyer, tuvaletler ve çok az şeyin bulunduğu mağara gibi bir alan olduğunu hatırladı. İnternette plan veya plan bulmaya çalıştı ama hiç şansı olmadı.

Pazartesi öğleden sonra hava kararmaya başlamıştı ve Tristan yatak odasındaki masasında çalışırken alt kattaki döşeme tahtasının gıcırdadığını duydu.

"Merhaba?" dedi. Cevap yoktu. Bir gıcırta daha duyuldu ve ayak sesleri duydu. Ayağa kalktı ve on sekizinci doğum gününe ait, kapı tamponu olarak kullandığı büyük, boş şampanya şişesini aldı. Onu bir beysbol sopası gibi tutarak sahanlığa çıktı. Banyoyu ve Sarah'nın yatak odasını kontrol etti ama boştu.

Aşağıdan bir gıcırta daha ve hışırtı sesi geldi. Ted Clough'un cesedinin görüntüsü aklına geldi. Onu merdivenlerin dibinde çökmüş,

boynu kırılmış halde gördü. O kadar şiddetli bir ölüme benziyordu ki bu onun geceler uykusuz kalmasına sebep olmuştu.

Tristan şampanya şişesini kavradı ve merdivenlerden aşağı indi. Oturma odasının kapısı aralıktı ve içeriden gelen gıcırtı ve hışırtı seslerinin arttığını duyabiliyordu.

Kapıyı tekmeleyerek açtı ve başının üstünde şampanya şişesiyle odaya doğru ilerledi.

'Tanrım! Tristan!' diye bağırdı Sarah, göğsünü tutarak elindeki kalemi ve not defterini düşürdü. Mutfak kapısının yanında açık bir şarap kutusunun yanında çömelmişti.

'İsa! Davetsiz misafir olduğumu sanıyordum, dedi Tristan. Kalbi göğsünde güm güm atarken şişeyi yemek masasının üzerine koydu ve kapıya vurduğu ayak başparmağını ovuşturdu. 'Beni duymadın mı?' 'Hayır.'

'Üst kattaydım ve 'merhaba' diye seslendim ama sen cevap vermedin.' 'Eğer benimle yukarıdan konuşuyor olsaydın seni duyamazdım' dedi.

'Burada ne yapıyorsun Sarah?'

'Ne demek burada ne işim var? Burada yaşıyorum.'

Düğüne kadar Gary'nin yanında kalacağını söylemişti. Bana haber verebilirdin."

"Temiz kıyafetler almak için zaten iki kez geri döndüm. İşte olacağını sanıyordum,' dedi.

'Üniversitede okuma haftası... Yarıyıl sonu.'

'Ah.'

Not defterini aldı. Tristan onun uzun bir rakam listesi yazdığını gördü.

"Bu nedir?" diye sordu.

'Düğün mekanı beni aradı. Bizden tıpa ücreti almaya karar verdiler. *ne* Bütün bunlara eklenecek bir şişe," dedi üst üste yığılmış kutuları işaret ederek.

'Bu iyi değil.'

'Bu kutu yığınının dışarı çıkarmam için bana yardım edebilir misin? Bir kutuda altı mı yoksa sekiz şişe mi olduğunu hatırlamıyorum. Duvara bakan tarafta yazıyor."

Tristan mutfak kapısının yanındaki kutu yığınınına gitti ve onları dikkatlice duvardan uzaklaştırdı.

"Sekiz" dedi Tristan.

'Sekiz çarpı on altı yüz yirmi sekiz eder; Allah kahretsin, bu sadece beyaz için yüz yirmi sekiz sterlinlik bir tıpa fiyatı,' dedi Sarah. 'Bu düğünün maliyeti kontrolden çıkıyor. Donna-Louise, Brewers Fayre'deki et lokantasına koyduklarından beri iki beden büyük elbise giymiş, ben de ekstra provalar almak zorunda kalıyorum. Ah! Lanet düğün hakkında konuşmaktan bıktım!' Not defterini bıraktı ve gözlerini sildi. Her şeye rağmen Tristan onun için üzülüyordu.

"Bira ister misin?" dedi.

'Evet, teşekkür ederim.'

Gidip mutfaktan iki soğuk bira getirdi ve şişelerden birini ona uzattı. Sarah uzun bir yudum aldı.

'Teşekkürler. Bu iyi, dedi elinin tersiyle ağzını silerek.

'Şerefe. Soğuk bira gibisi yoktur" dedi. Şişelere vurup tekrar içtiler.

Tuhaf bir sessizlik vardı. Yağmur yağmaya başlamıştı ve Tristan dışarıdaki oluk borularının tıngırdadığını duyabiliyordu. Sarah birasını masaya koydu.

"Tristan, sanırım odadaki fille ilgilenmeliyiz" dedi. "Donna-Louise ve nedimesinin elbisesi hakkında konuşmak istemediğini sanıyordum?"

Sarah kahkahayı patlattı. Bütün yüzü aydınlandı ve tamamen farklı görünüyordu. Mutlu ve kaygısız. Tristan onun güldüğünü görmekten memnun oldu. Çok nadiren oldu.

"Bu hiç komik değil" dedi, kendine rağmen tekrar gülerek. 'Senden bahsediyorum, bana anlattıklarından. Sen eşcinselsin. Tepkim sert olduysa kusura bakmayın ama bu her iki yönde de geçerli. Bizden normal şekilde devam etmemizi bekleyemezsiniz.'

'Neden?'

'Alılacak çok şey var...'

'Sana sadece beklemediğin bir şey söylendi. Bunu yaşaması gereken kişi benim.'

Sarah içini çekerek birasını yudumladı.

'Polis aradı. Gittin ifade verdin dediler. Onlara benim ve Gary'nin o

gece dışarı çıktığını bilmediğimizi söyledin. Teşekkür ederim.'

'Sorun değil. Gary neden bugün seninle gelmedi? Siz ikiniz genellikle kalçadan birleşirsiniz.'

Tuhaf bir duraklama oldu.

'Gidiyordu ama daha önce hiç eşcinsel biriyle tanışmamıştı. Gergindi.'

'Ne demek hiç eşcinsel biriyle tanışmadı?'

"Yapmadı Tris."

'Ben eşcinsel bir insanım. Gary'yi bir yıldır tanıyorum. Bütün bu düşün içkilerini almak için ikinizle birlikte Fransa'ya gittim - dört kez! Beni tanımadığını mı söylüyor?'

"Elbette seni tanıyor Tris. Sadece senin eşcinsel olduğunu bilmiyor." "Benim, Sarah. Hiçbir şey değişmedi!"

'Biliyorum, biliyorum. Dediğim gibi, bizim için de her şey yeni...' dedi Sarah. Başka bir tuhaf duraklama daha oldu. 'O kız, Magdalena, hâlâ kayıp mı?' 'Polis onun scooter'ıyla yoldan çıktığını, A1328'deki hendeklerden birine düştüğünü ve denize sürüklendiğini düşünüyor ama ben ve Kate farklı düşünüyoruz...' Ted Clough'un cesedini bulduğumdan bahsetmek istemedim. Sarah yalnızca endişelenip bir tanesine yönelirdi. Kate'in sözü üzerine dudaklarını büzdüğünü zaten görebiliyordu. Tristan birasının son yudumunu da içti. Sarah'yla hayatındaki herhangi bir şey hakkında tuhaf olmadan konuşmak imkansız hale geliyordu.

Konuyu değiştirerek, "İçki kutularını taşımak için yardıma ihtiyacın var mı?" dedi.

'HAYIR. Teşekkür ederim. Gary'nin arkadaşı Sammo yardım teklif etti. Kendisi kamyon teslimat firması Harry Stott'un şoförüdür. Bunu bir iyilik olarak yapacak. Pazar günü kamyonlardan birinde yer açın ve o geldiğinde onu alın.'

'Bu biraz yaramaz.'

"Büyük bir minibüs kiralamaya gücüm yetmiyor ve Harry Stott kamyonları sürekli Ashdean'dan Exeter'e gidiyor. Pazar günleri onların en yoğun günleridir" dedi Sarah. Tristan birasını bıraktı, aklı aniden hızlanıyordu.

'Harry Stott kamyonları nereden Exeter'e gidiyorlar?'

'Sanırım Portsmouth ve Bournemouth'tan gelen otoyolu kullanıyorlar. Ashdean'ı geçip Exeter'e gidiyorlar. Sammo'nun başı belaya girmeden buraya uğrayabilmeli. Firmanın kamyonlarında GPS var."

"Yani Exeter'e giden ana rota olarak A1328'i mi kullanıyorlar?" diye sordu Tristan.

'A1328 mi?'

"Ashdean'dan Gölge Kumlar rezervuarını ve Hedley Evi'ni geçerek Exeter'e giden ana yol mu?" dedi Tristan, Sarah'ya karşı sabırsızlanmaya başlayarak. 'Evet. Sammo, Harry Stott'un Pazar günü her saat başı buradan bir dağıtım kamyonu geçirdiğini, bu yüzden kutularımıza yer olması gerektiğini söylüyor.' 'Bana Sammo'nun numarasını verebilir misin?'

'Bir karısı var. O evli."

'Numarasını istemiyorum' O "Tam olarak," diye çıkıştı Tristan, onun aptallığına karşı sabırsızlanarak. "Geçen Pazar Gölge Kumları rezervuarının yanından geçip geçmediğini sormak istiyorum."

BÖLÜM 49

Kate ve Jake kısa bir süre önce evdeyken ön kapı çalındı. Kapıyı açtığı anda Tristan dışarıdaydı. "Kate, içeri daldığım için üzgünüm. Magdalena'yı kaçırmadan önce A1328'de gören birinden ipucu alabilirim," dedi nefes nefese. Koridordan oturma odasına baktı. 'Üzgünüm. Kötü bir zaman mı bu?'

Kate, Tristan'ın çok heyecanlı olduğunu görebiliyordu.

'HAYIR. Jake duşta. Ne? DSÖ? ... Hadi dışarı çıkalım" dedi ve ceketini aldı.

Ön kapıdan çıktılar ve evin etrafından dolaşıp uçurumun tepesindeki kum tepelerine doğru yürüdüler. Rüzgârdan korunan bir kum tepesinin yanına birkaç şezlong kurulmuştu ama ikisi de oturmuyordu.

Tristan hemen Sarah'nın düğün alkolünü ve Gary'nin Harry Stott için çalışan arkadaşını anlattı.

'Sarah bana Sammo'nun numarasını verdi ve ben de onunla konuştum. Geçen Pazar Magdalena kaybolduğunda A1328 güzergahını kullanmıyordu ama diğer sürücülerden herhangi birinin bir şey görüp görmediğini öğrenmek için -umarım şu anda- etrafa soruyor..." Telefonunu çıkardı ve ekranı kontrol etti. 'Barlarım dolu, umarım yakında arar. Ayrıca Shadow Sands arazisindeki tüm mülklere ve binalara da göz attım. Bir liste yaptım.' Cebinden katlanmış bir kağıt parçası çıkardı ve ardından telefonu çaldı.

"Kim o?" diye sordu Kate.

"Bilinmeyen numara" dedi telefon ekranını göstererek. 'Hoparlöre ver. Haydi oturalım, hava o kadar rüzgarlı değil... Şezlonglara oturdular ve Kate kendi sandalyesini Tristan'a yaklaştırdı. 'Ve eğer bir şey biliyorsa, ona yönlendirici sorular sormayın.'

Tristan başını salladı ve telefonu yanıtladı.

'Merhaba, Tristan? Ben Dennis. Sammo benimle konuşmak istediğini mi söyledi?' dedi telefonun diğer ucundaki ses. Biraz Devon aksanıyla daha yaşlı görünüyordu. Tristan ona telefon ettiği için teşekkür etti ve onu hiçbir şekilde yönlendirmemeye dikkat ederek neden onunla konuşmak istediklerini açıkladı. 'Burada Kate'le birlikteyim. O benim patronum,' diye ekledi Tristan.

"Merhaba" dedi Kate.

'Evet, merhaba. Sammo bana kayıp kadından bahsetti. Sarı bir scooter üzerinde uzun siyah saçlı genç bir kadın gördüm. Yol kenarına park etmiş bu yaşlı salağa yardım etmek için durdu' dedi. Tristan, "Bunun ne zaman olduğunu hatırlıyor musun?" diye sordu.

'Bir hafta önce, geçen Pazar. Ayın on dördü Pazar,' dedi. "Bilmiyorum, öğleden sonra ya da öğleden sonra arası."

Kate bir anlığına başını ellerinin arasına aldı ve ardından şaşkınlıkla Tristan'a baktı. Elini yakaladı.

Kate sesini sakın tutmaya çalışarak, "Onu gördüğün yer tam olarak neredeydi?" diye sordu.

Ashdean'ın birkaç mil dışında, rezervuarın hemen önünde... Bunu hatırlıyorum çünkü yaşlı moruk yedek lastiği kamyonumun önüne yuvarlamıştı. Neredeyse onu eziyordum.'

Tristan, Kate'in elini daha sıkı tuttu.

Kate, “Yaşlı adamın neye benzediğini gördün mü?” diye sordu.

'Buradaki pek çok yaşlı aptal gibi giyinmişti. Eski pantolonlar, tüvit ceket. Sanki yıllar önce bir hayır kurumundan takım elbise almış gibi. Düz bir şapka ve gözlük takıyordu. Büyük, gür, gri bir sakalı ve şapkasının altından çıkan saçları vardı...'

Dennis'le telefonda görüştüklerinde Kate kumda bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı.

'Kirstie Newett'in bana söyledikleriyle eşleşiyor' dedi. 'Kirstie, soluk renkli, eski bir arabayla onu kaçıran gri saçlı yaşlı bir adamı anlattı. Gözlerinin tuhaf bir mavi renkte, neredeyse mor renkte olduğunu söyledi; sanki kontakt lens takmış gibi görünüyor.'

"Bu bir kılık değiştirme olabilir" dedi Tristan. 'Sadece gözlerinin rengini değiştirmek pek bir fark yaratmayacak. Peruk takıyor olabilir ya da sakal bırakıp tekrar tıraş ediyor olabilir.'

Kate şimdi şokun yanı sıra heyecandan da titriyordu. Henry Ko'dan neredeyse etkilendiğini düşünmek. Onun düşüncelerini çürütmesine izin vermişti bütün teori.

'Bu, Kirstie Newett'in doğruyu söylediği anlamına geliyor; kaçırıldı. Ve Magdalena kaçırıldı. Bir yağmur fırtınasında hendeğe sürüklenmedi' dedi Kate.

“Şimdi ne yapmalıyız?” diye sordu Tristan.

Kate volta atmayı bıraktı.

Magdalena'nın kaybolmasının üzerinden sekiz gün geçti ve polisin radarında bile bu yok. Kimse onu aramıyor.” Saatine baktı. Saat akşam 7'yi biraz geçiyordu. "Hedley House'u düşünüyordum." Ulrich Mazur ve Sally-Ann Cobbs, Hedley Evi'nden ayrıldılar ve Ashdean'a dönerken kaçırıldılar. Eğer Baker ailesi tüm bunlara bir şekilde karıştıysa, o zaman onların Hedley Evi'nde bir yerde tutulmuş olmaları mantıklıdır ve Magdalena da orada tutuluyor. Bodrum katı var mı bilmiyorum ama sanırım kontrol etmeliyiz.'

“Ne zaman?” diye sordu Tristan.

'Bu akşam. Şimdi,' dedi Kate.

BÖLÜM 50

Zeminde saatler süren sürme ve taşlamadan sonra Magdalena klozetin tabanındaki betonun çatladığını ve klozetin yerden gevşemeye başladığını hissetti.

Ayağa kalktı ve yeniden bir şeyler hissedebilmek için ellerini ovuşturdu. Kendine yalnızca birkaç dakika dinlenme ve bir bardak su içme izni verdi, sonra klozeti bir yandan diğer yana kaydırmaya başladı. Oldukça hızlı bir şekilde gevşedi ve ani bir çatlamaıyla yere yapıştığı yerden uzaklaştı. Sarnıcı duvara bağlayan boru kolaylıkla yerinden çıktı. Kalbinde küçük bir heyecan zonklaması vardı ve suyun kot pantolonunun üzerine döküldüğünü fark etmedi. Efordan dolayı terden damlıyordu.

Magdalena klozeti koridorun karşısındaki küçük odadan dışarı sürükledi ve porselen asansörün metal kapılarına değdiğinde hafif bir çınlama sesi duyuldu.

Üzerine tırmandı ve tavana dokunup kaba sıvayı hissedebildiği için çok mutlu oldu. Biraz sola doğru gidiyordu ve ambar kapısına ulaşmak için eğilmesi gerektiğini fark etti. Kaseyi yeniden konumlandırdı ve tekrar yukarı tırmandı. Ellerini tavandaki kapağın üzerinde gezdirirken, bunun dış braket ve tavanla aynı hizada durduğunu hissedebiliyordu. Kapağın açılması için bir anahtarın veya madeni paranın yerleştirilip döndürülebileceği küçük bir yuva vardı.

"Kahretsin," diye fısıldadı. Omuzları sarktı. Bu hiç biter mi? Her şey kolay olur mu? Klozetten aşağıya, yere indi, bu çabadan dolayı başının döndüğünü hissetti.

Kırık fayanslar. İkinci kurşunu sıktığımda kırıldılardıye düşündü.

Elleriyle duvarları yoklayarak, duvarlara ve kapı çerçevelerine dokunarak ve kaçmamaya çalışarak yatağın bulunduğu odaya aceleyle geri döndü.

O kısa süreli silah seslerinde gördüğü kan sıçramalarını düşünün.

Yatağı buldu ve ayaklarının altında kırık kiremit parçaları vardı.

Çömelerek ellerini dikkatle hareket ettirerek kırıkları inceledi.

Cephaneliğine eklemek için iyi bir silah olabilecek, keskin, ince bir çiviyle biten düz bir köşesi olan uzun, kalın bir kiremit parçası vardı.

Silahla onu kot pantolonunun beline sıkıştırdı. Daha sonra madeni para kalınlığında ve genişliğinde düz bir kiremit parçası buldu. Aceleyle koridora çıktı, klozeti buldu ve yukarı çıktı. Kiremit parçasını ambar kapağının açma mekanizmasına yerleştirdi. Mükemmel uyum sağladı. Sağa çevirmeyi başardı ve ağır kapak açılınca yoldan çekilmek zorunda kaldı.

Hemen bir cereyan hissetti ama gözleri ışıktan kamaşmıştı. Gözbebekleri küçülürken acıyı hissetti ve birkaç dakika boyunca gözlerini yarı kapalı tutmak zorunda kaldı. Gözleri yeniden görmeye alışırken, taslağın tadını çıkarmaya devam etti. Koridor loş, gri bir ışıkla doluydu; neredeyse hiç parlak değildi ama günler süren karanlıktan sonra bu yeterliydi.

Asansör kapılarının yanında duvarda küçük bir anahtar deliği olduğunu görebiliyordu. Karanlıkta elleri onu kaçırmış olmalı. Aşağı indi ve oraya gitti. Bu küçük, altın rengi bir anahtar deliğiydi. Asansör kapılarını buradan böyle açmış olmalı.

Aklından bir sürü çılgın düşünce geçti: Bunu neden düşünmemişti? Neden anahtar deliğini daha fazla aramamıştı? Karanlıkta ona yaklaşmasına ve anahtarı aramaya çalışmasına izin verebilir miydi? Hayır, bu çok saçmaydı. Bir tel tokası olmasını dileyerek parmaklarını deliğin üzerinde gezdirdi. Kilidi nasıl açacağını bilmiyordu ama en azından deneyebilirdi.

Koridorun aşağısına baktı; artık ışığı olduğuna göre belki de unutulmuş bir şey vardı... Ambar ağızına baktı.

Yukarıdan loş bir ışık parlıyordu ve kapağın asansör boşluğuna açıldığını görebiliyordu. Yaklaşık on metre yukarıda başka bir asansör kapısı daha vardı. Kolları hâlâ zayıf ve titriyordu ve kendini klozetten kaldırıp kapaktan dışarı çıkmak için tüm enerjisini harcadı.

Asansör boşluğunun yanında küçük bir platform vardı ve bir süre nefes nefese yatıp nefesini geri almaya çalıştı. Çok yukarısında asansör asılıydı, gevşek kablolar altından aşağıya doğru kıvrılıyordu.

Ayağa kalktı ve asansör boşluğunun duvarlarında tutunacak bir yer bulmaya, yukarıya tırmanmaya çalıştı ama duvarlar pürüzsüzdü. Tırmanmak için kullanabileceği hiçbir şey yoktu.

"Hayır, hayır, hayır" dedi, yumruğunu duvarın kenarına vurarak.

Tekrar kalçalarının üzerine oturdu ve yine yorgunluğun üzerini kapladığını hissetti. Geri dönecekti. Onu beklemek zorunda kaldı. Kapağı onu şaşırtmak için kullanın ve onu öldürmeden önce onu öldürün.

51. BÖLÜM

Kate, Myra'dan Jake'le kalmasını istedi ve o ve Tristan arabasıyla Hedley House'a doğru yola çıktılar.

A1328'e binmek için Ashdean'a doğru geri dönmek zorunda kaldılar. Gölge Kumları rezervuarına doğru ilerlerken kıydan ince bir sis yayılmaya başladı ve bu Kate'i tedirgin etti. Sokak lambalarının olmadığı bu ıssız yolda görüş yeterince zayıftı. Uzun farları açtı. Başka araba yoktu ve yol uçurumdan uzaklaşırken her iki tarafta da sık ağaçlar belirdi ve sis yoğunlaştı.

"Bundan hoşlanmadım" dedi Tristan, ön cama incecik sis bulutları çarparak görüş açısını birkaç saniyeliğine karartırken gösterge panelini tutarak. Kate biraz yavaşladı ama Hedley House'a ulaşmaları konusunda çaresizdi. Ya Magdalena bunca zamandır orada olsaydı? Birkaç kez yanından geçmişlerdi ve çok yakındı. Kate dokunuşunu mu kaybediyordu? Yüzlerine mi bakıyordu?

Yolda bir viraja geldiklerinde ve sis birikintileri kalınlaştığında Tristan, "Kate, yavaşla," dedi. Dördüncü viteste virajı alırken araba savruldu ve omuza çarparak arabanın sarsılmasına ve sarsılmasına neden oldu.

"Üzgünüm" dedi, fren yapıp bir sonraki viraj için arabayı yavaşlattı. Açık bir alana çıktılar ve görünürlük daha iyiydi ama ilerideki sis ağaçların arasından kendine yol açıyordu. Oraya vardıklarında araba tamamen beyazla kaplanmıştı ve Kate sadece birkaç metre önünü görebiliyordu. Farlar sisten yansıyor, sanki önlerinde beyaz bir duvar varmış gibi görünüyordu. Sis bölgesinden çıkıp yolun açık bir kısmına doğru fırladılar ama önlerinde bir geyik duruyordu. Kate'in tepki verecek zamanı yoktu ve içgüdüsel olarak güzel yaratıktan kaçınmak için direksiyonu çevirdi. Araba yoldan çıkıp banketin üzerine çıktı ve dik bir yamaçtan aşağı, kalın çalılırların arasından

birkaç metre aşağı indiler ve ardından bir ağaca çarptılar.

Kate gözlerini açıp sönmüş hava yastıklarını gördüğünde orada ne kadar oturduklarını bilmiyordu. Tristan da sersemlemiş halde onun yanında oturuyordu. Kendini kontrol ederek, "İyi misin?" diye sordu. Yüzü ve boynu ağrıyordu ama çok da yaralanmamıştı.

"Evet" dedi kendini kontrol ederken. Elini yüzüne götürdü. 'Hava yastıklarının iyi bir şey olduğunu sanıyordum. Yüzüme tokat yemiş gibiyim."

"Ben de" dedi Kate. Kapıyı açmaya çalıştı ve kapının bir ağacın gövdesinin hemen yanında olduğunu gördü. "Kendi tarafımdan çıkamıyorum." Tristan kapısını açmayı başardı ve dışarı çıktı. Kate vites kolunun üzerinden tırmandı ve onu takip etti.

Araba pek hasar görmüş gibi görünmüyordu. Yoldan çıkmışlar ve on metrelik bir yokuştan aşağı inmişler, sonunda gövdesinden budaklar çıkan kocaman bir meşe ağacı varmış. Ön tampon arabayı kurtarmıştı. Ağaçtaki bir çıkıntıya sabitlenmişti ve iki ön tekerleği havada asılı kalacak şekilde asılıydı. Sürücü kapısı ezilmişti ama arabanın geri kalanı iyi görünüyordu.

Tristan, "Arabayı geri çalıştırabileceğimizi düşünüyor musun?" diye sordu. Kate onun bakışlarını yokuştan yukarı doğru takip etti, sonra yerden asılı duran ön tekerleklerle baktı.

'Bakalım onu ağaçtan itebilecek miyiz' dedi. İkisi de arabanın önüne geçip tampona yaslandılar.

"El freni çekili mi?" diye sordu Tristan.

"Evet" dedi Kate, iterken. 'İyi değil, sıkışmış.'

Ceketinin cebine ve kot pantolonuna hafifçe vurarak, "Telefonum nerede?" diye ekledi. Yolcu tarafına uzanıp sürücü tarafındaki ayak bölmesinden telefonunu aldı. Sinyal yoktu.

Tristan telefonunu kaldırarak, "Ben de sinyal alamadım" dedi. Yokuşun yumuşak toprağına tırmandılar, yukarı çıkmalarına yardım etmek için ağaçları ve çalıları tuttular. Yola vardıklarında ortalık sessizdi, araba yoktu.

Geyik yoldan çıktıkları yerden kaybolmuştu ve sis kümeleri dağılmaya başlamıştı. İkisi de ağaçlardan uzaklaşmak için yola çıktılar ve bir telefon sinyali bulmaya çalıştılar. Hiç bir şey.

Kate diğerk tarafa döndü ve telefonu havada, yol boyunca biraz daha yürüdü. Keskin bir şekilde sağa doğru kıvrılıyordu ve rezervuarın yanından geçen uzun, düz yol uzanıyordu ve sonunda, berrak gece gökyüzüne karşı bir tepenin üzerinde yer alan Hedley Evi bulunuyordu.

Pencerelerden birinde bir ışık parlıyordu.

BÖLÜM 52

Kate ve Tristan, Hedley Evi'ne doğru yürürken ortalık ürkütücü derecede sessizdi. Pencerede parlayan ışığı gördüklerinde hiçbir soru sormadan veya tereddüt etmeden ona doğru yola koyuldular.

Sol taraftaki ağaçların arasından Fowey Nehri belirdi ve yaklaşık yirmi metre kadar gürültüyle geçip gitti. Karanlığın, sisin ve Kate'in hissettiği korkunun ortasında mutlu bir sestı bu.

Rezervuar görüş alanına girdiğinde nehir aniden sessizliğe büründü. Savak kapısıyla buluştu ve durgun, siyah su alanına yutuldu. Kate, Jake'le yaptıkları dalışı, Simon Kendal'ı tatlı su kabuklularıyla kaplı kilise kulesinin derinliklerinde yüzerken bulduklarını düşündü.

Kate durdu ve nehrin rezervuarla buluştuğı savak kapısına baktı.

“Ne?” diye sordu Tristan durarak.

'Dylan Robertson, Ted ve diğerk bakım çalışanlarına suda buldukları cesetler hakkında yalan söylemelerini, bunların savak kapısının diğerk tarafında bulunduğunu söylemelerini söyledi... Kirstie Newett ölüme terk edilmişti ve o da çöpe atılmak üzereydi. ta ki o uyanana kadar... Ted Clough bize bir ifade verip bunu kayıtlara geçirmek üzereydi ve ölü bulundu. Ve bunların hepsi Baker ailesine geri dönüyor. Lütfen Tanrım, Magdalena'nın çoktan orada, suyun altında olmasına izin verme...'

Kate onun sesinin duygudan çatladığını duyabiliyordu. Yorgundu ama adrenalin damarlarında dolaşıyordu.

“Haydi,” dedi Tristan, onu öne doğru çekerek. Kate başını salladı ve Hedley Evi'ne doğru daha da hızlandılar.

Otopark genişti ve büyümüştü; bel ve omuz hizasında yabancı otlarla kaplıydı. Yoldan çıktılar ve Kate'in omuzlarına sürtündükçe hışırdayan yabancı otların arasından yürüdüler.

Elini çantasındaki küçük Mace kutusunun üzerine koydu ve yaklaştıklarında devasa bir hal alan binaya göz kulak oldu. Önünden geçtiğinizde yanıltıcı bir şekilde yoldan uzaktaydı ve şimdi önlerinde durduklarında bina üstlerinde yükseliyordu.

Yoldan bir araba yaklaştı. Gözlerden saklanmak için yabancı otların arasına saklandılar. Araba yavaşladı, farları yabancı otların arasından binaya uzun, şekilsiz gölgeler yansıtıyordu ve otoparka doğru döndü.

Kate kendilerini açıktaymış, yalnızca birkaç ince, uzun yabancı ota maskelenmiş gibi hissediyordu. Tristan'ın olduğu yerde kalması için elini uzattı. Otoparkı işemek için kullanan biri olabilir.

Araçtan iki kişi indi. Uzun boylu ve kısa boylu bir adam. İkisi de arabanın bagajına taşındıklarında Kate onların yüzlerini gördü. Bu, uzun boylu ve kemikli, uzun yüzü loş ışıkta bitkin görünen Thomas Baker'dı ve yanında Silvia Baker'ın şoförü Dylan Robertson da vardı. Üzerinde yakası yukarı çekilmiş kalın bir kışlık palto vardı ve kambur duruyordu. Bagajı açtılar ve içinden iki büyük kürek ve bir yığın çarşaf çıkardılar. Thomas onları Hedley House'un ön girişine taşıdı ve Dylan arabanın arkasından bir pompalı tüfek aldı, dolu olup olmadığını kontrol etmek için onu açtı ve tıklatarak kapattı. Arabanın bagajını çarptı ve Thomas'ı ana girişe kadar takip etti.

Thomas bir asma kilit üzerinde çalışıyordu ve geçici çelik kapıya benzeyen bir şeyi açtı. İçeride kayboldular.

Kate, "Kulüpte ne var?" diye sordu.

'Ne demek istiyorsun? Burası bir gece kulübü" dedi Tristan.

'HAYIR. İçerinin düzeni nasıldı, hatırlıyor musun?'

'Genelde alanın çoğunu kaplayan devasa eski bir balo salonu. Bir ucunda tuvaletleri olan bir bar vardı. Bir de müdürün odası vardı. Okulda bir kızın, fedailerden biri tarafından sevişmek için ofise götürüldüğünü söylediğini hatırlıyorum. Sanırım diğer tarafta bir mutfak vardı ama emin olamıyorum" dedi Tristan.

Kate, "Onları içeride takip ettiğimizde büyük bir balo salonuna çıkacağız ve bizi görebilecekler mi?" dedi.

'Hayır, kapıların arasında tuvaletlerin olduğu bir vestiyer ve ana balo salonuna ve bara giden başka bir kapı seti vardı... İçeride onları takip ettiğimizde ne demek istiyorsun?' dedi Tristan.

"Hadi" dedi Kate. Küçük Mace kutusunun elinde doğru konumda olduğundan emin oldu ve sonra omuz hizasındaki yabancı otların arasından ana girişe doğru ilerlemeye başladı. Ayaklarının çakıl üzerinde çıkardığı sürtünme ve sazlıkları ayırırken çıkan hışırtı, karanlıkta o kadar gürültülü görünüyordu ki.

Ön kapıya yaklaştıklarında Kate yavaşladı; kapatılmıştı ama asma kilit açıldı. Durup dinlediler. Kate hiçbir şey duyamadı. Sonra binanın yan tarafında, gölgelerin arasında park edilmiş başka bir araç olduğunu gördü.

Daha yakından bakmak için hareket ettiler. Çamur sıçramış bir Land Rover'dı. Kate Tristan'a döndü.

"Ne yapmalıyız?" diye sordu. Onun korktuğunu görebiliyordu. 'Buraya kadar geldik. Magdalena orada olabilir. Bütün bu arabaların neden burada olduğunu bilmiyorum. Başına kötü bir şeyler gelmiş olabilir... Öylece ayrılamayız. İçeriye bir bakmalıyız, sonra da polisi aramalıyız,' diye fısıldadı. Kate başını salladı.

Tekrar ön kapıya doğru ilerlediler. Kate elini uzattı. Kapı kolayca açıldı ve içeri girdiler.

BÖLÜM 53

Asansör boşluğundan gelen ışık Magdalena'ya yeni bir enerji verdi. Artık karanlığın içinde tökezlemek yerine görebiliyordu.

Oturdu ve bir sonraki hamlesini düşündü. İki şeye bağlıydı. Asansör anahtar olmadan çalışmaz. Ya anahtar olarak kullanabileceği bir şey bulması gerekiyordu ya da adam döndüğünde anahtarı almalıydı.

MacGyver'a anahtar olarak kullanabileceği bir metal parçası, hatta tel toka bulabileceğini umarak koridoru, tuvaleti, yatak ve lavabonun bulunduğu odayı hızla taradı. Loş ışıkta arama yaparken, duvarları kaplayan kan lekelerini ve kan sıçramalarını ve beton zemini ıslatan parçaları engellemeye çalıştı. Hiçbir şey yoktu. Kendi anahtarını

yapıp kendini bu hapishaneden dışarı çıkarabilseydi, bu bir rüya olurdu.

Magdalena kaçmaktan ve gecenin karanlığına dalmaktan, evinin yolunu bulmaktan, çantalarını toplayıp İtalya'ya geri dönmekten oldukça mutlu olurdu. Gabriela'nın tecavüzden sonra yaşadığı çileyi, polisin kendisine yönelttiği bitmek bilmeyen soruları ve ardından açılan davayı hatırladı. Bir noktada Gabriela, Magdalena'ya kimseye bir şey söylememiş olmayı dilediğini söyledi.

O zamanlar Magdalena bunun çılgınca olduğunu düşünmüştü; adam yaptığıının bedelini ödemek zorundaydı. Ama şimdi anladı. Magdalena yaşamak istiyordu ve eğer öyleyse bu deneyiminden hiç kimseye bahsetmek istemiyordu.

Asansöre geri döndü, kapının önündeki klozetin yanında durdu ve kaportaya baktı. Eğer yukarıda onu bekleyebilseydi, bunu beklemiyordu. Fazla gücü kalmamıştı ama bu görüş açısından asansörden dışarı adım attığı anda onu vurabilirdi. Kafasının tepesini hedef alacak ve beynini havaya uçuracaktı. Daha sonra asansörün anahtarını alıp kaçacaktı.

Tek sorun klozetti. Aşağıya baktı. Büyük ve ağırdı ve asansörden çıkıp kapağın altında oturduğunda orada olsaydı, onun varlığından haberdar olurdu. Onun ambar kapağında olduğunu biliyordu.

Magdalena klozetin kenarına tünemişti. Onu banyodan koridora sürüklemek için tüm çabasını harcamıştı. Bir şey gördü ve heyecanla doğruldu. Koltuk çıkarılmıştı ama koltuğun takıldığı yerde porselende iki delik açılmıştı.

Ayağa kalktı ve yatağın olduğu odaya doğru ilerledi. Buraya yatak odası demek istemiyordu, bu da kaldığı yermiş gibi görünmesine neden oluyordu ama yatağa bakması gerekiyordu. Koridordan gelen loş ışıktaki yatağın beton zeminin üzerinde durduğunu görebiliyordu. İnce ve tamamen kirliydi, köpüğün üzerine lastikli bir çarşaf dikilmişti.

Magdalena porselen karonun keskin parçasını çıkardı ve çarşafı uzun şeritler halinde yırtmaya başladı.

BÖLÜM 54

Kate ve Tristan kulübe girdiklerinde ortam loştu ve küf kokusu vardı. Kate ayaklarının altındaki halının nemli olduğunu hissedebiliyordu. Sollarında kuş pisliği ve tozla kaplı uzun ahşap bir tezgah vardı ve arkalarındaki gölgelerde sıra sıra ceket askıları vardı; bazıları kırık ve duvardan sarkıyordu. Sağda bayan ve erkek tuvaletleri vardı. Her ikisinden de kapılar çıkarılmıştı. Vestiyerdeydiler.

Kate ve Tristan sırasıyla kadın ve erkek tuvaletlerine daldılar. Tristan ortaya çıktığında, "Eski, pis kokulu tuvaletler ve pislikten başka bir şey yok" diye fısıldadı. Kate başını salladı. Aynısını kadınlar tuvaletinde de görmüştü. Vestiyerin sonunda yuvarlak cam pencere ile üç çift kapı vardı. Kapalıydılar ama camdan bir ışık parlıyordu. Kate orta kapıya gitti ve camdan baktı. Bir standın üzerindeki parlak bir lamba yanıyordu ve devasa, boş balo salonunun ortasında duruyordu. Çöp, ölü kuşlar ve kuş pisliğiyle doluydu.

Kate ışığın balo salonunun kenarlarına ulaşmadığını görebiliyordu. Hafifçe gıcırdayan kapıyı açtı ve devasa boşluğa girdiler. Bir zamanlar süslü ve zarıftı - orijinal taç pervazının büyük parçaları sağlamdı - ama alçı tavanda büyük kraterler ve çatıda gece gökyüzünü görebilecekleri delikler vardı. Balo salonunun zemini ahşaptan yapılmıştı, pislik ve kir tabakasıyla kaplıydı ve ayak altı ıslaktı. Arka tarafta uzun süredir ihmal edilen bir barın karanlık panjurları uzanıyordu.

Tristan sağ tarafı işaret etti; Uzun balo salonunun sonunda ışığın dışarı saçıldığı çift kapı vardı. Odanın içinde ne olduğunu göremiyorlardı ama mırıltı seslerini duyuyorlardı. *İkiden fazla ses mi vardı?* Kate'i düşündü. Bunu söylemek zordu. Etrafına baktı balo salonu; sollarında başka bir çift kanatlı kapı daha vardı ve üzerinde yazan küçük bir tabelayı görebiliyordu: BODRUM.

Kate, Dylan'ın pompalı tüfekte balo salonuna girdiğini gördükleri gerçeğinin farkındaydı. Thomas ayrıca iki büyük, ağır kürek de getirmişti. Ayrıca arka ofislerde silahlı veya savaşmaya istekli daha fazla insan bulunabilir. Ancak bu kadar çok insanın dahil olması

mantıklı değildi, değil mi? Ancak Magdalena ve diğerlerinin ortadan kayboluşlarının örtbas edilmesinde tehlikede olan pek çok şey vardı.

Kate kapıyı işaret etti. Tristan çok solgundu ama başını salladı. Balo salonunu hızla geçerek kapı aralığından geçerek küçük, kasvetli bir koridora girdiler. Sağdaki koridor, boş ve mağara gibi duran devasa bir mutfığa iniyordu. Duvarlardaki kirli kareler mutfak eşyalarının nerede söküldüğünü gösteriyordu. Zeminin ortasında birkaç yangının kalıntıları vardı. Dışarı çıkıp koridor boyunca diğer yöne doğru hızla ilerlediler; sonunda büyük bir asansörün metal kapıları vardı. Kate yanındaki düğmeye bastığında bir şey olmasını beklemiyordu ama kapıdaki küçük pencere içeriden aydınlanıyordu.

Tristan'ın kaşları alarmla havaya kalktı. Kate kolu çekti ve kapı sorunsuz bir şekilde açıldı.

"Bir dakika – ne yapıyoruz?" dedi Tristan alçak sesle. Kate, "Magdalena orada olabilir" dedi. "Dylan ve Thomas'ın içeri girdiğini gördük, yani binanın başka bir yerinde olmalılar." Aşağı inip ona yardım etmeliyiz. Bir kutu Mace'im var. Etkinleştirip basarsam büyük bir yay şeklinde fıskıracak.'

Tristan elindeki küçük kutuya baktı.

'Keşke silahımız olsaydı' dedi.

'Yapmıyoruz.'

'Tamam, hadi aşağı inelim' dedi. Asansöre bindiler. Tek bir düğme vardı ve altında BODRUM yazıyordu.

Kate bastı. Asansör sarsılarak hayata dönerken bir yalpalama ve yüksek bir tangırtı duyuldu. Asansör yavaşça alçalmaya başladığında, kapıdaki küçük pencereden geçen koridor yukarıya çıkıp gözden kayboldu. Dişlilerin vızıltısı ve motorun uğultusuyla birlikte çok gürültülüydü.

Bir dakika sonra asansör büyük bir sarsıntıyla durdu.

Asansör kapısındaki pencereden dışarı bakan Tristan, "Diğer tarafta hiçbir şey göremiyorum" dedi.

Kapı açılırken gıcırdadı ve Kate ile Tristan karanlığa adım attılar.

Cep telefonlarının ışıklarını çalıştırdılar.

Beton zeminli ve suyun havuzlara damladığı siyah duvarlı, devasa, boş bir alandı. Kate ışığını geniş bir alana doğru salladı, Tristan da

öyle. Karanlık bir köşedeki eski tuğla ve çimento yığını dışında tamamen boştu. Sağ taraftaki tavandaki küçük bir pencereden ışık huzmeleri geliyordu ve Kate ona yaklaştığında bunun, yukarıdaki otoparka bakan bir havalandırma bacası olduğunu gördü.

Kate Tristan'a baktı. Magdalena'nın Hedley Evi'nin bodrumunda tutulduğundan emindi. Emin olmak için meşalelerle bir kez daha alanı aradılar ve sonra asansöre geri dönüp içeri girdiler.

"Ne yapacağız?" diye sordu Tristan.

Kate, "Görünmeden buradan çıkmalıyız" dedi. Düğmeye basmak için uzandı ama basmadan kapılar kapandı. Asansör yalpalayarak canlandı ve tekrar yukarı tırmanmaya başladı.

Kate elini çekti.

Kate, sesindeki korkuyu duyarak, "Düğmeye dokunmadım ve bu bizi geriye götürüyor" dedi. Derin bir nefes aldı ve Mace'i cebinde buldu. 'Arkamda kalın. Bunu püskürtürsem bağırırım, püskürtürsem de gözlerinizi kapatın ve burnunuzu kapatın.'

Tristan sırtı duvara dönük olarak hareket etti ve dehşete düşmüş görünüyordu. Asansör çok yavaş hareket ediyor gibiydi ama yine de beklemekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu. Duvarda başka bir düğme, acil durdurma düğmesi bile yoktu.

Asansör sarsılarak durdu ve kapı hızla açıldı. Asansörün dışında Thomas Baker, Dana Baker, Stephen Baker ve Silvia Baker bekliyordu. Silvia'nın yanında tüfeğini asansörde Kate ve Tristan'a doğrultmuş olan Dylan Robertson vardı. Sağ tarafında Henry Ko ve babası Arron Ko duruyordu. Hepsini görmek şok oldu ve Kate, Arron Ko'yu ilk kez görüyordu. Gazete fotoğrafındakiyle hemen hemen aynı görünüyordu ama bu akşam eski bir kot pantolon ve yünlü bir paltoyla sıradan bir kıyafet giymişti. Kate, Henry Ko'yu görünce rahatlardı ama hepsinin ona bakışlarında kontrolsüz ve neşeli bir şeyler vardı.

Asansör. Sanki bir kemirgen için pusuya yatmışlar ve şimdi onu köşeye sıkıştırdıkları için onu dışarı atacaklarmış gibi.

Dylan silahın namlusunun üzerinden onlara bakarak "Lanet asansörden çıkın" dedi.

BÖLÜM 55

Kate irkildi ve bir meşalenin parlaklığını kapatmak için elini kaldırdı. "Onu duymadın mı?" diye tiz bir sesle Silvia Barker meşaleyi servis asansörüne doğrulttu. 'Hadi. Dışarı! İzinsiz giriyorsun!'

Silvia izin gününde Kraliçe gibi giyinmişti: şık wellingtonlar, pilili bir etek, dolgulu bir Barbour ceket ve bir başörtüsü.

"Durun, durun, yine çocuklar izinsiz girmiyor," dedi Thomas. Stephen, "Yeni bir ateş yakmak için içeri giren çocuklar için biraz yaşlı görünüyorlar" dedi. O da rahat giyiniyordu ve kalın bir polar giyiyordu. 'Hey, seni tanıyorum' dedi, sanki bir centilmenler kulübünde buluşan eski arkadaşlarmış gibi. 'Dükkada beni görmeye geldiler.'

Kate ve Tristan asansörden yavaşça dışarı çıktılar.

Onlara dik dik bakan ve ayaklarının üzerinde kıpırdanan Dylan'a, "Silahını bırakabilirsin" dedi. Henry ve Arron Ko'nun varlığı onu cesaretlendirmişti. Henry'ye baktı ama o gergin görünüyordu. "Dedektif Başmüfettiş Ko," dedi Kate. 'Belki ondan tüfeğini bırakmasını isteyebilirsin?'

Henry mutlu görünmüyordu ve öne doğru eğilip elini silahın üzerine koyan da Arron'du.

"Hadi ama Dylan, bu kadar yeter" dedi ve Dylan tutuşunu gevşetene kadar tüfeğin namlusunu aşağıya doğru itti.

Dylan, "Yasal olarak izinsiz girenleri vurma hakkım var" diye homurdandı. "Bu zorunda olduğun anlamına gelmiyor Dylan" dedi Arron.

"Ama izinsiz giriyorsun" dedi Henry. Kate ve Tristan'a beklentiyle bakarken bir sessizlik daha oldu. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

Tristan, "Bir kamyon şoförüyle konuşuyorduk" dedi. 'Magdalena Rossi'yi kaybaldığı gün yol kenarında yaşlı bir adamla görmüş. Yaşlı adamın tanımı, tanımla eşleşiyor

Kirstie Newett tarafından sağlandı, bu da onun kaçırılma hikayesinin doğru olabileceği anlamına geliyor.'

Bir anlık sessizlik oldu. Kate, Fırıncıların ve Kos'luların yüzlerine

baktı. Hepsi şaşkın görünüyordu. Dylan sanki silahını ateşleme fırsatı elinden alınmış gibi sinirlenmiş görünüyordu.

'Henry, onlar kim? Sen kimsin?' diye sordu Silvia, cevabını beklemeden. İkisini de tanımamıştı.

'Ben Kate Marshall'ım. Ashdean Üniversitesi'nde öğretim görevlisiyim ve bu da araştırma arkadaşım Tristan Harper' dedi Kate. Silvia onların akademisyen olduğu haberine biraz ısınmış görünüyordu.

'Ama neden buradasın? Üniversiteyle mi alakalı?'

Aptal mısın yoksa sadece aptalı mı oynuyorsun? Kate'i düşündü.

'HAYIR. Magdalena Rossi'nin burada, bodrumda esir tutulduğunu sanıyorduk. Bu bina metruk ve gözlerden uzak, ayrıca bir bodrum katı da var' dedi Kate. Şimdi, tüm Baker ailesine baktıklarında bu kulağa aptalca geliyordu.

Stephen, "Dükkana geldiğinde bahsettiğin şey bu muydu?" diye sordu.

'Evet. İlk kez konuşan Dana, "Gelip benimle de konuştular, iş yerinde bu kayıp genç kadınla ilgili beni taciz ettiler" dedi. Teyzesinin arkasında duruyordu. Uzun mavi bir trençkot ve kırmızı topuklu ayakkabılar giymişti.

Kate, "Neden hepimiz gece bu kadar geç saatte buradasınız?" diye sordu.

Thomas, "İzinsiz girenlere kendimizi açıklama yükümlülüğümüz yok" dedi. Kate ve Tristan'a sanki iki yaramaz okul çocuğuymuş gibi baktı. 'Hedley House'u konut dairelerine dönüştürmeyi planlıyoruz. Buradaki Henry dışında hepimiz bu yeni projenin ortak hissedarlarıyız ama – şey – Arron öyle.'

Arron Ko başını salladı.

'Sağlığım pek iyi değil... Hiç de iyi değil; Henry benim varisim, dedi ileri doğru bir adım atarak. Kate onun fena halde topalladığını ve bastonla yürüdüğünü fark etti.

Arron, yapma lütfen. Onlara söylemene gerek yok...' dedi Silvia, sesi azalarak. Söyledikleri karşısında gerçekten üzgün görünüyordu. "Kim bu Magdalena?" diye sordu Silvia. "Thomas mı?"

'Evet Thomas. Geçen gün Ted Clough'un cesedini bulduğumuzda neden bu kadar çabuk geldiğinizi hâlâ anlamıyorum,' dedi Kate. Bir adım attığını ve bu suçlamayı bir kenara atacağını biliyordu ama kaybedecek hiçbir Şeyi yoktu.

Thomas itiraz etmek için ağzını açtı ama Henry araya girerek elini Thomas'ın koluna koydu.

'Bu konuyu zaten Bayan Marshall ve Bay Harper'la konuştum' dedi. "Onlara, Magdalena Rossi'nin ortadan kayboluŐunda Baker ailesinin ve babamın bir parmağı olduğuna dair bu saçma teoriden vazgeçmeleri gerektiğini söyledim."

Arron Ko suçlama karşısında gerçekten Şaşırmış görünüyordu.

'Ne? Bana bak; Kimseyi kaçırmaya gidecek kadar mücadele edecek durumda değilim' dedi bastonunu kaldırarak.

Kate, "Kirstie Newett'e olanları nasıl açıklayacaksın?" diye sordu. Arron Ko gözlerini kapattı ve bastonuna yaslandı. Ailenin geri kalanının yüzlerinden Kate hepsinin Kirstie'yi bildiğini görebiliyordu. 'Lanet olsun. O geç kadın bizi yalnız bırakmayacak!' dedi Arron. 'Doğru, bir gece işten döndüğümde Kirstie'yi yol kenarında buldum. Onu hastaneye götürdüm. Onu kucağıma aldığımda kim olduğunu biliyordum. İtiraz için birkaç kez karakola getirilmiŐti. Ayrıca bir uyuyŐturucu sorunu da vardı ve bir süre bir grup iğrenç uyuyŐturucu satıcısıyla takıldı.'

"Size kaçırıldığını söylediğinde ona inanmadınız mı?" diye sordu Tristan.

'Birinin onu kaçırmış olabileceğine inandım' dedi. Ama Şunu anlamalısınız ki Kirstie daha önce polise yalan söylemişti. İlk düŐüncem yardıma ihtiyacı olduğuydu. Korkunç bir durumdaydı, dövülmüŐ ve ıslanmıŐti. Onu hastaneye götürdüm ve bir psikiyatristin gözetimine gönderdim.'

Tristan, "Neden Şirketin hissedarisın?" diye sordu. 'Bu bir çıkar atıŐması değil mi?'

"Arron, buna cevap verme!" diye çıkıştı Silvia. 'Bu geç adamın küstahlığı. Bu çok saçma. Mlkmze zorla giren yaşlı aptallara karşı kendimizi haklı çıkarmak zorunda değiliz. *Biz* Burada soruları soran onlar olmalı! Arron uzanıp onun omzuna dokundu ve kolunu

ovuşturdu.

"Sorun değil" dedi. 'Ben ve Silvia'nın geğmişi yıllar öncesine dayanıyor. Birbirimizi kklmzden beri tanıyoruz ve kendisi bana mtevazı da olsa şirkete yatırım yapma fırsatını verdi" dedi. "Arron, yeter" dedi Silvia, yz biraz yumuşayarak.

Kate, "Arron ve şimdi de Henry gibi kıdemli bir polis memurunun aile işinizle bu kadar yakından ilgilenmesinin hl doğru olduğunu düşünmüyorum Thomas," dedi.

Thomas, "Bir sivil olarak Arron'un iş yapma ve hissedar olma hakkı var" dedi. "Ama unutmayın, Gölge Kumları arazisi çok büyük, kiracılardan oluşan bir topluluk var ve hidroelektrik barajı devasa bir altyapı projesi, bir kısmı da hkmete ait. Yerel polis olsaydı endişelenirdim *değildi* toplumu ve barajı korumaya dahil...'

Kate boynundaki bir damarın attığını görebiliyordu. Sorgulanmayı sevmiyordu.

"Anladığım kadarıyla emekli olduğunda Arron, DCI Varia Campbell'ı terfi için başvurmadan terfi ettirdin ve Henry de Devon ve Cornwall'da DCI olarak onun yerine getirildi."

Silvia, "Ah, korkunç derecede sıradanlık yapıyorsun" dedi. 'Ashdean dekanıyla çok iyi arkadaşız; Onu bir daha gördüğümde onunla biraz konuşacağım.'

Kate, onu görmezden gelerek, "Magdalena'yı 14 Ekim Pazar günü - kaybolduğu gün - yol kenarında bir adamla konuşurken gören bir tanığımız var, bir kamyon şoförü var" dedi. Magdalena'nın yaşlı adamın arabasının lastiğini değiştirmesine yardım ettiğini söylüyor. Burası sarı scooterının hendekten çıkarıldığı noktaya yakındı.'

Tristan, "Kamyon şoföründen yardım hattınızı arayıp durumu resmi olarak bildirmesini istedik" dedi.

'Evet. Ve bence bu görgü tanıklarının ifadeleri en azından Gölge Kumlar malikanesindeki bazı büyük mülklerin ve rezervuarın aranmasını gerektirecektir,' dedi Kate. 'Ve eğer bu yapılmazsa çok yüksek sesle bağıracağım.'

Henry ile Arron Ko arasında bir bakışma geçti.

"Muazzam bir yanağın var kadın!" diye bağırdı Silvia. 'Polise şartları dikte edemezsiniz.'

Kate, 'Ben bir polis memuruydum' dedi. 'Ve bir kişinin kaybolduğu yere yakın olan su kütleleri her zaman aranır. Kirstie Newett de olabilir

Pek çok şeyden suçluydu ama onu kaçıran adama ilişkin tanımı, kamyon şoförünün Magdalena'nın yol kenarında yardım etmek için durduğu adama ilişkin tanımıyla eşleşiyordu. Ayrıca Kirstie Newett'a resmi bir ifade vermesini sağlayacağım ki bu sizin daha önce reddettiğiniz bir şey. Bu yüzden tekrar söylüyorum, rezervuarın yanı sıra, Shadow Sands arazisinde çok sayıda olduğunu bildiğimiz boş veya meskun mülklerin de aranması gerekiyor.'

Kate derin bir nefes aldı.

Stephen, "İşin kesilecek, Thomas," dedi. 'O senin adamın. Malikanenin efendisi ve ticari binaların hepsi onun adına.' Stephen'ın sesinde bir şeyler vardı; zafer mi yoksa kıskançlık mı? Kate kesinlikle kardeşler arasında bir çatışma olduğunu hissedebiliyordu. Stephen devam etti: 'Şimdi, soğukta öylece durup saçma sapan konuşmayı ne kadar sevsem de eve, çocukların yanına gitmem gerekiyor. Jassy beni bekliyor.'

Kate Henry'ye, "Polis memuru olarak işini yapıp rezervuarı ve çevredeki binaları arayacak mısınız?" dedi; kendini deli gibi hissetse de forum ne kadar tuhaf olursa olsun bunun için baskı yapmaya devam etmesi gerektiğini içten içe biliyordu.

"Evet Henry, binayı aratmalısın" dedi Arron, bastonuna yaslanarak. Bitkin görünüyordu. Silvia arkasına baktı ve Arron'la aralarında bir bakışma geçti.

'Rezervuar karmaşıktır. Kısmen devlete ait bir altyapı projesi; farklı kurallar var' dedi Thomas. Sadece ikinci kez konuşan Dana, "Evet, elektrik santralinin yanındaki ziyaretçi merkezi alanını bile düzenleyemiyoruz" dedi. Artık sinirlenmiş ve gitmeye hevesli olan Stephen, "Eh, mutlu bir şekilde geri gelip dükkânımı gezebilirsin" dedi. 'Ben sadece dükkanımın sahibiyim, başka hiçbir şeyim yok. Lanet mülkle ve tüm bu sirkle hiçbir ilgim yok. Artık gerçekten gitmeliyim.'

'Evet. Bu yeterince uzun sürdü,' diye homurdandı, hâlâ pompalı tüfeğini kucağında tutan Dylan. 'Henry, bu ikisinin bina dışında bir

polis refakatçisi olduğunu görebiliyor musun?’

BÖLÜM 56

Henry onları otoparka doğru yürütürken, “Araban nerede?” diye sordu. Kate, “Yaklaşık bir mil ötede, rezervuarın hemen önünde yoldan çıktık” dedi.

Polis arabasına vardıklarında, “Peki seni nereye bırakmamı istersin?” diye sordu.

‘Arabama dön. Onu orada bırakamam. Yardım çağırmamız gerekecek.’ Bir dakika sonra ailenin geri kalanı ana girişten çıktı.

Silvia, Dylan, Dana ve Arron Land Rover’a gittiler. Dana’nın yardım etmesi gerekiyordu

Arron arka koltuğa tırmanıyor. Thomas ve Stephen kapıyı kilitlemek için durdular ve ardından diğer arabaya yöneldiler. Silvia, yanlarından geçip yola çıkarken Kate ve Tristan’a kötü bir bakış attı.

Kate ve Tristan, arabanın yoldan çıktığı noktaya kadar Henry ile birlikte sessizce arabaya bindiler. Omuza yanaştıklarında dışarı çıktılar ve Henry AA’yı aradı.

‘Ben de seninle bekleyebilirim’ dedi. ‘Yirmi dakika içinde burada olacaklar.’

“Hayır, sorun değil, teşekkür ederim” dedi Kate. Henry arabasına geri dönmek için gitti. “Peki arazideki tüm binaları mı arayacaksınız?” diye ekledi. “Evet” dedi. Kendinden pek emin görünmüyordu.

Arabasına binip uzaklaştı.

Kate ve Tristan bir süre sessizce durup onun farlarının tepenin üzerinden Ashdean’a doğru uzaklaşmasını izlediler.

“Kimsenin bu binaları arayacağını sanmıyorum, değil mi Tris?” dedi Kate. ‘Magdalena neredeyse öldü.’

Tristan, Kate Jake’le Great Barwell’deyken üzerinde çalıştığı kağıt parçasını cebinden çıkardı.

Bunu sana daha önce gösterecektim ama Dennis’le yaptığımız telefon görüşmesi dikkatimizi dağıttı. Bu, Baker ailesine ait olan mülkteki tüm mülklerin listesidir’ dedi.

Kate kağıt parçasını aldı ve telefonunun fenerini çalıştırdı. Adreslerin ve binaların bir listesi vardı. Çoğu Ted Clough'unki gibi konutlardı. Listede Kate'in olduğu yerde durmasına neden olan bir şey göze çarpıyordu. Altıncı girişe baktı: CR AWFORD ESKİ TELEFON SANTRALINDAN.

Birkaç ev ve mülkün sahip olduğu birkaç çiftliğin arasında yer alıyordu. Binanın sahibi Stephen Baker'dı. Kate, Stephen Baker'ın az önce onlara söylediklerini düşündü. *'Sadece dükkanım bana ait, başka hiçbir şeyim yok. Lanet mülkle hiçbir ilgim yok.* Ama birkaç gün önce dükkâna gittiklerinde Stephen'la konuşuyorlardı ve karısı Jassy de arka planda telefonda konuşuyordu... Ne diyordu? Stok kutularının yanlış yere teslim edildiği konusunda postaneye şikayette bulunuyordu. Dedi ki: *'Hayır, telefon santralı değil; Frome Crawford ana caddesindeki Hubble.'*

"Tris, telefonunda sinyal var mı?" diye sordu.

"Birkaç barım var" dedi ve onu havaya kaldırdı.

"Frome Crawford'daki eski telefon santralını Google Haritalar'da arayabilir misiniz?" Tristan baktı; yüklenmesi biraz zaman aldı ama sonra telefonunda belirdi. Yolun kenarındaki karanlıkta göz kamaştırıcı derecede parlak olan ekrana bakarak, "Yakınlaştırabilir misin?" diye ekledi.

'Köyün dışındaki eski bir sanayi bölgesinde' dedi. Stephen neden bu konuda yalan söylesin ki? Binaları aramaktan bahsettiğimde dükkândan başka mülkünün olmadığını söyledi" dedi Kate. Tristan'a baktı. Gözleri büyüdü.

'İsa. Bu Stephen Baker, dedi. "Ve Magdalena'yı o eski telefon santralında tutuyor."

Kate yolun yukarısına ve aşağısına baktı ama uzaktan gelen trafik yoktu.

"Lanet olsun bu aptal arabaya" diye bağırdı, arka tamponu tekmeleyerek. Çamurun içinde biraz yalpaladı. 'Taksi çağırabilir misin?'

Ashdean'ı tanıyorsun. Artık bu kadar uzağa gelmeyecekler, dedi Tristan.

Kate bir aşağı bir yukarı yürüyordu.

“Oraya hemen gitmemiz lazım, Tris!”

"Peki ya Myra?"

'O araba kullanmıyor. Peki ya Sarah?'

Tristan yüzünü buruşturdu.

Tristan lütfen. Sarah'yla sorunlarınız olduğunu biliyorum ama onu hemen aramanız gerekiyor,' dedi Kate.

BÖLÜM 57

Stephen Baker, kardeşi Thomas'la birlikte eve dönerken kendini hasta hissetti. Arabanın içi sıcaktı. Thomas'ın ısıtmayı her zaman tam gaz çalıştırması gerekiyordu. ‘Pencereyi açabilir miyim? Burada yanıyorum,” dedi Stephen alnındaki teri silerken. Thomas, sürücü tarafındaki ana kumandaları kullanarak yolcu camını bir santimetre kadar açtı. Rüzgâr küçük çatlaktan ısılık çalarak esiyordu ama Stephen bunu hissedemiyordu. Midesinin guruldadığını hissederek elini ağzına götürdü.

'İsa. Düzgün aç!’ dedi düğmeye basarak. Cam aşağı kaydı ve arabanın içine soğuk, temiz hava doldu. Rahatlamış hissederek nefesini içine çekti.

Thomas gömleğinin yakasını boynuna doğru çekti, uzun parmakları ciddi bir tavırla telaşlanıyordu.

Yaşlı bir kadın gibi, her zaman taslaklardan endişeleniyordiydi düşündü Stephen.

"Sanırım bu kadarı yeterli" dedi Thomas konsolundaki düğmeye basarak. Stephen'ın penceresi kapandı.

Sis dağılmıştı ve önlerindeki yol açıktı.

Stephen, kardeşinin ciddi yüzüne bakarak, "Polisin mülk binalarını aramasına izin mi vereceksin?" diye sordu.

“Evet,” dedi Thomas, sert bir ifadeyle yola bakarak. “Zaten telefonda Ted Clough'un ölümünden sonra endişelenen çok sayıda kiracım vardı.” Araba yoldaki bir tümseğe çarptı ve Stephen midesindeki sarsıntıyı hissetti. Elini ağzına götürdü ve işaret parmağını ısırıldı. 'Polisin onun kim olabileceğine dair bir fikri var mı?'

'HAYIR. Muhtemelen diğerkiracılarından biri olduğunu düşünüyöruz. Bir sürü tehlikeli tipimiz var,' dedi Thomas. 'Kira anlaşmalarının aileden nesile aktarılmasındaki sorun da bu. Ve bunlardan o kadar çok var ki"*Peşin*

Altın için" şü sıralar televizyonda reklam yayınlanıyor. Birisi Ted'in yirmi bin değeriindeki altın parasını duyup yaşlı adamı soyma fırsatını değerlendirdi. Peki ya rezervuar? Polisin o kadını ciddiye alacağını mı düşünüyorsun?' diye sordu Stephen, sesini sakın tutmaya çalışarak.

'Bilmiyorum. Neden birdenbire bu kadar endişelenmeye başladın? Jassy ile evlendiğinizde mirasla hiçbir ilginizin olmasını istemediğinizi açıkça belirtmişsiniz.'

'Evet. Kısa bir hafızanız var. Jassy ile mülkteki hisselerim arasında bir seçim yapmak zorunda kaldım, hatırladın mı?' dedi Stephen. Thomas'a sert bir bakış attı. Thomas ona baktı.

"Bir seçim yaptın" dedi Thomas. 'İyi misin? Biraz sivri görünüyorsun."

"İyiyim" dedi hızla, midesinin yeniden altüst olduğunu hissetti. 'Biri için endişeleneceksen bu Arron olmalı. Çok berbat görünüyordu."

'Doktor ona altı ay süre verdi.'

'İsa. Stres onu hasta eden şeydi. Bir eş ve bir metresle hokkabazlık yapmanın stresi. Eminim yıllar önce biraz cesareti olsaydı ve karısını Silvia Teyze için terk etmiş olsaydı, bir keman kadar formda olurdu. O her zaman onun gerçek aşkıydı."

'Bunu bilmiyorum. İlgili herkes her zaman diğeryanağını çevirdi. Benim endişem, o işi bitirdiğinde şirketin yüzde birinin aile içinde kalmasına ihtiyacım olması,' dedi Thomas.

Frome Crawford ana caddesine ulaşmış olmaları Stephen'ı rahatlattı. 'Kuyu. İşte buradayız," dedi Thomas tencere seti dükkanının önünde dururken. 'Jassy ve çocuklara en iyi dileklerimi ilet.'

'Evet. Teşekkürler, dedi Stephen. Arabadan inip ön kapıya gitti. Cebinde anahtarlarını arayarak dışarı çıktı ve Thomas uzaklaşırken onları kapıya koydu.

Thomas gözden kaybolunca anahtarı çekti. Telefonu çaldı ve

cebinden çıkardı. Jassy'ydi bu.

'Bok" dedi nefesinin altında. Yukarıdaki pencereden görünmeyecek şekilde dükkânın tentesinin altına sığındı ve çağrıya cevap verdi. 'Merhaba aşkım' dedi.

'Hey, yakında evde olur musun? Telefonun diğer ucundaki Jassy, "Çocukları içeri mi sokmalıyım, yoksa beklemeli miyim," dedi.

'Üzgünüm aşkım, bu biraz daha uzayacak. Bir saat veya daha uzun bir süre daha orada olacağım' dedi.

'Tamam aşkım ... '

Stephen onun sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordu.

'Seni seviyorum, birazdan görüşürüz' dedi. Aramayı sonlandırdı, telefonunu kapattı. Tentenin altından dışarı bakıp binanın arka tarafına, arabasının park ettiği mağaza yükleme alanına doğru yürüdü. Kilidini açtı ve el frenini indirerek içeri girdi. Ayağını yolda iterek arabayı yükleme alanından sokağa doğru yuvarladı.

Stephen arabayı itme çabası karşısında irkildi ve göğsünde yakıcı bir ağrı hissetti. Arabayı ana yola çıkardığında kapıyı kapattı ve motoru çalıştırdı. Kazağını yukarı kaldırdı ve tişörtünde hafif bir kan lekesi gördü ve onu ihtiyatla kaldırdı. Göğsündeki dikişler patlamıştı.

"Kahretsin!" diye bağırdı, elini gösterge panosuna vurarak. Üzerine bir miktar kağıt mendil sürdü ve kanın sızdığı yere yapıştırdı.

Stephen onun ona nasıl üstünlük sağladığını anlayamıyordu. İtiraf etmek istemiyordu ama bu onu korkutuyordu. Zindanda diğerlerini her zaman kontrol altında tutmayı başarmıştı. Ondan korkmuşlardı. Artık korku hissediyordu ve kadının silahı da vardı ve bu affedilemezdi. Hastanede kendisine dikiş attırdıktan sonra Jassy'ye yaralarını göstermeli ve bir şeyler uydurmalıydı ama bunu yapmamıştı.

"Siktir!" dedi tekrar kontrol paneline vurarak. Kate Marshall'ın yakışıklı asistanıyla birlikte asansörden çıktığı zamanı düşündü. Onu zaten biliyorlar mıydı?

Hepsi beni pusuda bekliyor ama beni yakalayamayacaklar; Onlar beni ele geçirmeden öleceğim! diye düşündü. Gözleri acıdı. Yüzünden ter akıyordu. Koluyla sildi, arabayı vitesine taktı ve uzaklaştı.

58. BÖLÜM

Tristan onu aradıktan on dakika sonra Sarah bir arabaya bindi. “İyi misin?” diye sordu pencereyi kapatırken. Kate ve Tristan'ın yanından Kate'in ağaca yaslanmış arabasına baktı. 'Biz iyiyiz. Hava yastıkları için Tanrıya şükürler olsun, dedi Tristan. Yolcu kapısına doğru koştu ve içeri girdi.

Sarah, “Arabayla ne yapacaksın?” diye sordu.

Kate arka koltuğa oturup emniyet kemerini takarken, "AA'yı aradım" dedi. Sarah'nın saçlarının ıslak olduğunu, sabahlık ve tavşan terlikleri giydiğini gördü.

“Tristan, yaralanmadığından emin misin?” diye sordu Sarah, Kate'i görmezden gelerek. 'İyiyim' dedi. 'Neden pijamalarını giyiyorsun?' 'Sen telefon ettiğinde banyodaydım.'

Kate koltukların arasında öne doğru eğildi. 'Sarah, bizi hemen Frome Crawford'un yanındaki eski sanayi bölgesine götürmeni istiyoruz' dedi. Sarah Tristan'a baktı.

'Ne demek istiyorsun? Seni evine bırakacağımı sanıyordum?' “Magdalena'nın orada esir tutulduğuna inanıyoruz” dedi Tristan. Sarah ikisine de baktı.

“Ciddi olamazsın?” dedi. 'Çok geç!'

'Sarah, bu ciddi. Bu hayat kurtarıcı ciddi bir durum. Hemen gitmemiz lazım! dedi Tristan.

“Şimdi Sarah!” dedi Kate. Para düşüyormuş gibi göründü ve Sarah başını salladı. 'Tamam ama hız sınırını aşmıyorum. Bu Gary'nin arabası ve finans planında hâlâ üç yıllık ödemeleri var.'

“Şimdi!” diye bağırdı Kate. Yavaşlığı sinir bozucuydu.

Sarah arabayı vitesine taktı ve acı verici derecede yavaş üç puanlık bir dönüş yaptı ve ardından Ashdean'a doğru geri çekildiler. Koridorda örgülü çarşafı toplarken Magdalena'nın elleri ağrıyordu. Matematik onun güçlü olduğu nokta değildi ama zemin ile kapak arasındaki mesafenin iki metre olduğunu tahmin etmişti. Porselen klozeti yerden kaldırıp açık ambarın içine kaldırmak için yukarıdan iyi

bir şey alabilmesi için bunun iki katına ihtiyacı vardı. Sorunu yatağın çok küçük olması, çift kişilik yataktan biraz büyük olmasıydı. Şeritleri ortasından yırtmaya başlamıştı ve sonuçta kırılan ve çok ince olan malzeme şeritleri elde edilmişti. Birkaç kez asansörün vızıldayarak canlandığını duyduğunu sandı ve dinlemek için durmuştu ama kulakları ona oyun oynuyordu. Tüm vücudu yorgunluk ve adrenalinden titriyordu ve deposunun artık boşaldığından ve çok geçmeden yorgunluktan yere düşeceğinden endişeleniyordu.

İp fazla değildi ama idare etmesi gerekiyordu. Altı şeritle sıkı bir şekilde örülmüştü ve dört bölümü birbirine bağlamıştı. Evdeyken hep kız kardeşinin saçını örerdı ve ipini örerken bunu düşünmemeye çalışırdı. Ailesini bir daha görememe düşüncesi çok fazlaydı.

Magdalena ipin bir ucunu tuvaletin arkasındaki deliklerden birinden geçirip sıkıca düğümledi. Daha sonra diğer ucunu omzunun üzerinden geçirdi. Cebinde keskin porselen parçalarının olup olmadığını kontrol ederek klozetin üzerine tırmandı ve kendini yukarı kaldırıp ambar kapağının içine soktu.

Küçük kare platform, asansörün alt kısmına, yukarıdan aşağıya, asansör boşluğunun tabanına, asansörün kapılar açılmadan önce duracağı yere bakıyordu. Halatın diğer ucunu kenarın üzerinden attı ve kendini dikkatlice asansör boşluğuna indirdi, böylece asansör kapılarının diğer tarafında duruyordu. Düğümlü çarşafın diğer ucunu kavrayarak çekmeye başladı. Halatın ağırlığını aldığını hissetti ve sonra ağırlığını kullanarak klozeti ambar kapağına doğru kaldırmak için geriye yaslandı. Halat gerildi. Kaldırmanın daha ağır olmasını bekliyordu. Büyük bir çekiş yaptı ve klozet kapağın içinden platformun kenarına çıktığında tüm ağırlığıyla geriye yaslandı ve dengesini kaybetti. Arkasındaki asansör boşluğuna çarptığında yoldan çekilmek zorunda kaldı.

Asansör boşluğunun altındaki metal desteklerin arasında duran üç kırık porselen parçasına bakarak, "Kahretsın," dedi.

Stephen arabasıyla binaya yaklaştığında bina, eski depolar ve uzun süredir terk edilmiş teraslı evlerle dolu uzun, ıssız bir sokağın sonunda gölgelerle kaplı bir halde duruyordu. Kasabanın ışıkları bir tepenin üzerinde parlıyordu ama sokak karanlığa gömülmüştü.

Binanın kenarına park edip arabadan indi.

Gömleğinin ön tarafındaki kan lekeleri daha büyüktü ve ona küfretti. Stephen arabanın bagajına gidip açtı. Bir kare halıyı kaldırabilmek için bir battaniye ve yeniden kullanılabilen alışveriş torbaları çıkardı. Genellikle yedek lastiğin bulunduğu yuvarlak kuyuda gece görüş gözlüğü, bir tabanca ve bir kutu yedek mermi bulunurdu.

Mermilerin dolu olup olmadığını kontrol etmek için silahın şarjörünü açtı. Daha sonra onu döndürdü ve hafifçe vurarak kapattı.

Asma kilidi açarak, asıl giriş olan yan kapıdan binaya girdi.

İçeride altı büyük arabanın rahatça sığabileceği geniş, mağara gibi bir alan vardı. Bir süre burayı mutfak eşyası dükkanı için depo olarak kullanmıştı ama bu çok riskli hale gelmişti, özellikle de çocuklar büyüdükçe ve Jassy işi yürütmekle ilgilenmeye başladığında. Çevredeki depolar gündüzleri kullanımdaydı ancak o zaman bile trafik geçiciydi. Amerika'da yaşamaya gittiği birkaç yıl dışında, burası son yirmi yıldır ara ara onun oyun alanı olmuştu.

Amerika'dayken eğlencesine düşkün değildi. Ölüm cezası ve katı kanun yaptırımları ile yabancı topraklarda adam kaçırap öldürme konusunda kendine güveni yoktu. Jassy ile birlikte geri döndüğünde ve çocukları olduğunda, bir tarafı değişebileceğini düşündü ama dürtüleri geri geldi ve onlarla birlikte bir tımarhaneye sahip olduğunun farkına vardı. Baker ailesinin bir üyesi olarak toprak, para ve korumaya erişimi vardı. Yapabildiği için devam etti.

Binanın içi boştu. Birisi içeri girerse etrafta dolaşmaya teşvik etmesinler diye bunu böyle tuttu. Ayrıca asansörün yalnızca iki anahtarı da ondaydı. Biri cebinde, diğeri ise evde bir çekmecede gömülüydü.

Silahı var. Bu sözler kafasının içinde defalarca tekrarlanıyordu. Oraya indiği ve kapılar açıldığı anda ateş etmeye hazır olması gerekiyordu.

Silahı tekrar kontrol etti, anahtarı asansör kapısının yanındaki kilide soktu ve sola çevirdi. Kapılar yavaşça açıldı. Anahtarı çıkarıp içeri girdi ve anahtarı içerideki kilide sokup sağa çevirdi. Kapılar kapandı ve asansör yavaşça aşağıya inmeye başladı.

Gece görüş gözlüğünü takıp çalıştırdı. Daha sonra silahını kapalı kapılara doğrultarak hazırlandı. Kapının hemen dışında mı onu pusuda bekliyordu yoksa odalardan birinde mi saklanıyordu?

Asansör sarsıldı ve iğrenç bir gıcırtyla durdu. Bir an durdu; bu daha önce olmamıştı.

Tereddüt etti, derin bir nefes aldı ve kapıyı açmak için anahtarı

çevirdi. *

Kate, Tristan ve Sarah kullanılmayan telefon santralinin önünde durdular. Gölge binalara bakan Sarah, "Bunun görünüşü hoşuma gitmedi" dedi.

'Arabada kal. Kapıları kilitle. Ve polisi ara,' dedi Kate. Kate tek başına olsaydı polisi aramadan önce binaya girmeyi beklerdi ama işin içine Sarah da dahil olduğundan riskler artık daha yüksekti.

"Bana arkadan tekerlek kilidini uzatır mısın lütfen Kate?" diye sordu Sarah kibarca.

Kate onu ayak boşluğunda buldu. 'Bunu direksiyona koymayacaksın, değil mi?'

'Ben o kadar aptal değilim. Eğer dışarı çıkar ve herhangi bir şeye kalkışırsa bunu kafasına vurmak için kullanırım!' diye bağırdı Sarah.

Kate başını salladı. İyi bir fikirdi. Tavşan terliklerini giyerek koşmak zorunda kalsa Sarah'nın ne kadar ileri gidebileceğinden emin değildi.

'İyi. Geniş bir tutuş kullanın ve daha hafif olan ucuyla ona doğru sallayın,' dedi Kate. "Silah olarak kullanabileceğimiz başka bir şey var mı?" "Bagajda bir levye var" dedi Sarah, tekerlek kilidini ince, solgun elleriyle tutarak.

Arabayı bıraktılar. Tristan bagajda levveyi buldu, çıkardı ve bagajı çarparak kapattı. Sarah merkezi kilidi çalıştırdı ve onun telefonunu alıp polisi aradığını gördüler. Kate, Mace kutusunun eline doğru şekilde yerleştirilip yerleştirilmediğini kontrol etti. Tristan'a baktı. Başını salladı ve ona gergin bir gülümsemeyle karşılık verdi.

'Tamam aşkım. Hadi bunu yapalım' dedi. Binanın yan tarafındaki kapıya gittiler.

Kapının kancalarında açık bir asma kilit asılıydı. Kate kapıyı çekti

ve kapı açıldı.

"Bu çok mu kolay?" diye sordu Tristan, sesi korkmuş gibi geliyordu. "Evet" dedi Kate ve karanlığa adım attılar.

Magdalena, üstündeki asansörün harekete geçtiğini duyduğunda neredeyse kontrolsüz bir şekilde titremeye başladı. Uzun zamandır ambar kapağının üzerindeki küçük platformda kucağında silahla oturarak bekliyordu.

Asansör boşluğunda o kadar gürültüydü ki, devasa kutunun kendisine doğru aşağı inmesini izledi. Son dakikada onu ezeceğini düşündü - çok yaklaştı - ama çömeldiği küçük platformun yanından geçip onu boşluğa sıkıştırdı ve tekrar karanlığa sürükledi.

Asansörün düzgün bir şekilde inememesi için kırık klozetin parçalarını asansör boşluğunda bırakmayı düşünmüştü ama bu onun daha uzun süre mahsur kalacağı, bozuk bir asansör tarafından tıkanacağı anlamına gelebilirdi. Ve eğer o içeri giremezse, o da dışarı çıkamazdı. Magdalena ne kadar süredir orada yiyeceksiz kaldığını bilmiyordu ve daha fazla kalırsa yakında açlıktan öleceğinden endişeliydi.

Tuvalet asansör boşluğuna düştüğünde üç parçaya ayrılmıştı, bu da onların platforma kaldırılmasını biraz daha kolaylaştırmıştı.

Asansör küçük porselen parçalarını ezerken gıcırdadı ve durdu.

Kalçası üzerinde doğruldu ve silahını uzatarak kapaktan içeri nişan aldı. Elleri hâlâ fiziksel efordan ve yiyecek eksikliğinden titriyordu. Bir an kapıların açılmayacağını düşündü ve sonra açıldı.

Asansörden dışarı çıktığında elinde silah vardı. Başının üst kısmında gece görüş gözlüğü taktığını ve elindeki silahı önüne doğrulttuğunu gördü. Başının tepesini hedef aldı ve tetiği çekti.

Silah sesi sağır ediciydi. Ellerin mi titrediğini yoksa silahın geri tepmesi mi olduğunu bilmiyordu ama ıskaladı ve kurşun onun yanında yere çarptı. Tekrar ateş etmeden önceki yarım saniyede, kapaktan ona baktı. Bu onu ilk görüşüydü. Onun gözünde o yaşlı bir adamdı. Daha gençti ama burnunu tanıdı ve dolgun dudakları ve dişleri, onu yol kenarında kaçıran adama sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

Magdalena'nın içinde bir şeyler koptu. Korku ve açlık duyguları yok oldu ve kendisinden çok şey alan bu adama karşı büyük bir öfke ve nefret dalgası hissetti. Son enerjisiyle savaşçı bir çığlık attı ve kendini kapaktan atıp onun üzerine atladı. Ayağı kapağın kenarına takıldı ve kapağı çarparak kapattı. İkisi de yere çarptığında koridor karanlığa gömüldü. Onu öldürmek istedi. Vücudunu kendisinin altında hissetti ve silah ve pençeyle yüzüne vurmaya başladı. Sıcak nefesini ve bağırıp onu üzerinden atarken kaslarının nasıl kasıldığını hissedebiliyordu. Beton zemine sert bir şekilde düştü ama silahı tutmayı sürdürdü. İkisi de ateş ederken bir flaş sesi duyuldu ve sağır edici iki patlama sesi duyuldu.

Kate ve Tristan telefon santralindeki boş alana baktılar. Oda gölgelerle doluydu ve binanın ön tarafında sadece küçük bir pencere vardı. Telefonlarındaki fenerleri çalıştırdılar. Küf ve nem kokuyordu ama düzgünce süpürülmüştü, beton zemin temizdi. Sondaki asansör kapısına yaklaştılar. Boğuk bir patlama sesi duyuldu, ardından bir tane daha.

"O neydi?" dedi Tristan.

"Silah sesi" dedi Kate. 'Bok. Çok geç kaldık." Merdiven olup olmadığına baktı ama sadece asansör kapıları vardı. Kate aceleyle onlara doğru koştu ve silahın kimde olabileceğini düşünmeden asansörü çağırmak için düğmeye bastı. Asansörün yavaşça yukarıya doğru süründüğünü duyduklarında, "Burada kalmalısın" dedi.

'Mümkün değil. Ben de seninle geliyorum, dedi Tristan. Sonunda asansör geldi ve içeri girdiler. Loştu ve kötü bir et kokusu vardı. Sol tarafta bir anahtar vardı. Tristan onu önce sola, sonra sağa çevirdi. Kapılar kapandı ve asansör büyük bir gürültüyle aşağı indi.

Yaklaştıkça bir çığlık, çığlık sesi ve Kate'in ensesindeki tüyleri diken diken eden başka bir silah sesi duydular. Tristan levyeyi kaldırdı ve Kate de aynısını Mace ile yaptı. Kapılar açıldığında telefonların üzerindeki meşaleler koridoru ve yerdeki iki figürü aydınlattı.

Bir an için iki figür parlak ışığa baktı. Bu, burnundan kan gelen Stephen Baker'dı ve uzun, koyu renkli, yağlı saçlı, pis, bir deri bir

kemik bir kadının üstündeydi. Onu sıkıştırmıştı ve boğuyordu.

“Magdalena mı?” dedi Kate. Magdalena'nın hayatta olduğu ve burada Stephen Baker'la birlikte olduğu gerçeğini sindirecek vakti yoktu. Stephen'ın bacağının yanında bir çift gece görüş gözlüğü duruyordu ve onlardan birkaç metre ötede beton zeminde bir tabanca duruyordu.

Bir sonraki bölüm sanki ağır çekimde geçiyormuş gibi görünüyordu. Kate silaha doğru koştu ve yere daldı. Eli onun üzerine kapandı ve Stephen'ın elleri de onunkinin üzerine kapandı. Ellerini Kate'in çenesinin altına çekip çenesine sert bir şekilde vurdu. Dayandı ama adamın güçlü elleri parmaklarını zorluyordu.

Kate onun ter kokusunu alabiliyordu ve Kate onun elini tutup parmaklarını geriye doğru bükmeye başladı. Tam silahı elinden kaçırdığı anda Stephen bıraktı ve topallayarak yere düştü. Kate başını kaldırdı ve Tristan'ın levyeyle kafasına vurduğunu gördü.

Bir anlık sessizlik oldu ve ardından Magdalena'dan bir çığlık geldi. Koridorun diğer tarafında duran ikinci tabancayı aldı ve Stephen'ın yerdeki baygın bedenine ateş etmeye başladı. Bir kurşun sıva püskürterek duvara çarptı ve ardından bir başkası sol omzuna çarptı. Sendeleyerek ayağa kalktı ve silahı uzatarak Stephen'a doğru topalladı.

'Magdalena! Durun!' diye bağırdı Kate. 'Sizin için buradayız. Güvendesin. Lütfen dur!'

Magdalena çığlık attı ve Stephen'a yaklaştı, silahı başının arkasına dayadı ve tetiği çekti. Tıkladı. Silah boştu.

Silahı elinden almayı başaran Kate, "Sorun değil, güvendesin" dedi. İkinci silahla birlikte bunu Tristan'a verdi. Kate gözlerini hâlâ yerde yüzükoyun yatan Stephen Baker'dan ayırmadı. Magdalena histerik bir şekilde çığlık atmaya devam etti. Durumu kontrol altına almaya çalışan Kate'in kanını donduruyor ve iliklerine kadar donduruyordu.

Kate, "İkinci silahı boşalt Tristan," dedi. Onunla uğraştı, hazneyi açmayı başardı ve kalan mermileri yere fırlattı. Kate artık Magdalena'yı kollarında tutuyor, onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Güvendesin. Bak, benim. Seni evine götürmek için buradayız," dedi

Tristan.

'Beni aldı! Beni burada tuttu,' diye bağırdı Magdalena, karanlıkta gözlerini kısarak onlara bakıyordu. "Beni burada... karanlıkta ve soğukta tuttu." Hızla İtalyanca konuşmaya başladı.

Tristan, Stephen'ın yanına diz çöktü. İnliyordu ve omzundaki yaradan kan akıyordu.

'Omzuna baskı uygulamanız gerekiyor. Onun kan kaybetmesini ve bizim yüzümüzde ölmesini istemiyorum,' dedi Kate.

Bu kaos içinde asansörün yukarı çıkıp tekrar indiğini duymamışlardı. Kapılar açıldı.

Henry Ko, Della Caddesi, diğer iki memur ve iki sağlık görevlisiyle birlikte asansörden çıktı. Bir an durdular ve Stephen Baker'ın yanındaki üçüne baktılar.

Kate, "Sonunda buraya geldin" dedi. 'Bu Magdalena Rossi. Stephen Baker tarafından kaçırıldı ve burada esir tutuldu,' dedi muzaffer bir edayla. Magdalena onu meşru müdafaa amacıyla vurdu. Çok kötü kanıyor."

Henry Ko çok solgundu. Ağız açık kaldı. Yanındaki memurlar ve sağlık görevlileri aceleyle ileri atıldı, biri destek istedi, Della Magdalena'ya yardım etmeye gitti ve sağlık görevlileri görevi Tristan'dan devraldı ve Stephen Baker'ın kurşun yarası üzerinde çalışmaya başladı.

Kate ayağa kalktı ve Henry Ko'ya yaklaştı.

"Şimdi bana inanıyor musun?" dedi.

[Sonsöz](#)

İKİ HAFTA SONRA

Kate ve Tristan, Exeter morguna vardıklarında Kasım ayının başında güneşli bir sabahı. Kate arabayı park etti ve motoru kapattı. Tristan'a baktı.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" diye sordu.

Tereddüt etti ve sonra başını salladı.

'Onları görmem gerektiğini hissediyorum. Onlara borçluyum... Emin olun kahvaltı yapmadım' dedi. Kate onun yüzünün zaten solgun olduğunu görebiliyordu. Başını salladı ve derin bir nefes aldı.

Ana girişe gittiler ve içeri girildiler. Alan Hexham, oturma açarken onları küçük resepsiyon alanında karşıladı.

"Günaydın" dedi, genellikle neşeli olan yüzü ciddiydi. 'Giyinmeniz gerekecek; tulum ve yüz maskesi lütfen.'

Kate ve Tristan hazır olduklarında morga geldiler. Paslanmaz çelik otopsi masalarının üzerinde sıra halinde üç ceset yatıyordu. Neredeyse mumyalanmış görünüyorlardı. Saçları yoktu ve yer yer kösele gibi koyu tenleri eksikti. Odaya pis bir çürük kokusu ve durgun su yayılmıştı.

Alan, "Hepsi kadın olan bu üç zavallı ruh, rezervuarda kırk metre derinlikte bulundu" dedi. 'Ağırlıklandırılmış ve malzemeye sarılmışlardı. O derinlikteki soğuk ve oksijen eksikliği, sarıldığı çarşaf gibi çürümeyi yavaşlattı...'

Kate yaklaştı ve ilk cesede baktı. Rezervuarın bu cesetleri bu kadar uzun süre saklamış olmasından dolayı üzüntü ve tiksinti hissetti. Tristan'a baktı. Sırtını duvara yaslamıştı ve solgun görünüyordu.

Alan, "En son ceset sayısını duyduunuz mu bilmiyorum?"

diye sordu. Kate, "En son duyduğumda saat yediydi" dedi.

'Ah. Dalış ekibi rezervuardan on iki ceset çıkardı ve bugün başka bir ekibin daha sonra aşağıya ineceğini biliyorum. Zaten dokuz postmortem gerçekleştirdim. Bu üçü - hepsi kadın - dün gece geç saatte geldiler.'

Kate poliste geçirdiği süre boyunca yirmi beş metreden daha derine dalmanın karmaşık olduğunu biliyordu. Göletin bazı kısımlarında su kırk-elli metre derinliğe ulaştı. Bu derinliklerde polis dalgıçları özel oksijen karışımları kullanmak zorunda kalıyordu ve su altında geçirebilecekleri süre sınırlıydı.

Alan devam etti: "Polisin Frome Crawford'daki telefon santralinin bodrumunda bulunduğu altı farklı DNA tipinden, Sally-Ann Cobbs ve Ulrich Mazur da dahil olmak üzere şu ana kadar bulunan altı cesetle eşleşti."

Kate dönüp Tristan'a baktı. Yüzü tebeşir gibiydi.

Titreyen bir sesle, "Peki ya diğer altı ceset?" diye sordu. Kate, "Della'yla konuştum" dedi. "Ayrıca orada çeşitli türde çamaşır suyu ve kostik soda kalıntıları da buldular, bu da Stephen Baker'ın bunları defalarca yıkayıp DNA'yı yok etmiş olabileceği anlamına geliyor... Ama aramaya devam edecekler. Ve tabii ki polis artık Ted Clough'un cesedinde bulunan DNA'yı da test etti. Stephen Baker'la eşleştirdi."

Stephen Baker gözaltındayken olağanüstü bir hikayeyi itiraf etmişti. Polise on altı kişiyi kaçırıp öldürdüğünü söylemişti ama o zaman saymayı bıraktığını söyledi. Ayrıca Ted Clough'u öldürdüğünü de itiraf etti. Bunu polisle ceza indirimi konusunda anlaşmaya varmak için söylemişti ama Della'nın Kate'e söylediği gibi, eğer on yedi kişiyi öldürdüğünü itiraf edersen, pek de anlaşma yapacak durumda değilsin.

Otopsi masalarında yatan cesetlere son kez bakan Kate, "Yeterince gördük sanırım" dedi.

'Evet. Bir fincan çaya ne dersin?' diye sordu Alan.

Dumanı tüten fincanlardaki tatlı çaylarla ofisine yerleştiklerinde konuşmaya devam ettiler.

Alan sandalyesine oturarak, "Stephen Baker'ın bu cesetleri rezervuara atarken neden bu kadar güvende hissettiğini anlayamıyorum" dedi. 'Yıllar geçtikçe bunlardan ikisi ortalıkta dolaştı: Fiona Harvey ve Becky Chard – ve ölüm nedenleri Dylan Robertson tarafından örtbas edildi.'

Kate çayını üfledi ve yudumladı.

Kate, "Stephen Baker polise Arron Ko ve teyzesi Silvia Baker'ın uzun yıllardır romantik bir ilişki içinde olduğunu söyledi" dedi. 'Arron'un karısı iş seyahatindeyken çılgın partiler düzenlerlerdi. Bir gece, Stephen çok gençken ve uzun bir içki seansının ardından Arron, Silvia'yı eve götürürken devrildi ve genç bir adamı öldürdü. Müfettiş olmak üzereydi ve eğer bu ortaya çıksaydı, kariyeri sona erecekti. Silvia, Dylan'dan cesetle ilgilenmesini istedi. Ağırlaştırıp depoya attı. Stephen bir gece geç saatlerde, henüz ergenlik çağındayken, Silvia ve Arron'un bu konu hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldu... Yıllar sonra, Stephen genç kadınları kaçırma

konusunda kendi takıntısını geliştirmeye başladığında, şunu biliyordu: Teyzesi Silvia ve Arron Ko hayatta olduğu sürece, hiç kimse rezervuarı aramak için izin alamayacaktı. Cesetleri atması için ona mükemmel bir yer vermişlerdi.”

"Yani Stephen ve sudaki cesetler hakkında hiçbir fikirleri yok muydu?" dedi Alan.

Dylan iki gün önce tutuklandı ama polis hâlâ onun Stephen'in cesetleri attığına dair bir şey bilip bilmediğini belirlemeye çalışıyor. Yaptığına inanmadılar. Kendisini, Silvia'yı ve Arron'u ancak rezervuarın aranmasını engellediğinde koruyabiliyordu,' dedi Kate.

Tristan çayını kucaklarken, "Henry Ko uzaklaştırıldı, soruşturma devam ediyor" dedi. Yüzüne biraz renk gelmişti.

"Gölge Kumları'ndaki sulu mezarlar hakkında hiçbir şey bilmediğini söylüyor. Onlara babasının şirketin maliyeti nedeniyle rezervuarın hiçbir zaman aranmaması konusunda ısrar ettiğini anlattı,' dedi Kate.

Alan, "Onun buna inanacak kadar aptal olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu. Kate, "Babasının sözüne inanacak kadar aptalmış gibi görünüyor" dedi. 'Devamlı terfi almasının nedeni babasıydı. Arron Ko ipleri eline alıp Simon Kendal'ın otopsisini yapması için farklı bir adli tabip mi istedi?'

dedi Alan.

'Evet, oydu. Size daha önce söyleme özgürlüğüm yoktu ama tüm bunların ışığında evet... Sizce Stephen'in karısı bir şeyden şüpheleniyor mu?' diye sordu. Kate, "Zaten boşanma davası açtı ve üç çocuğunu ailesinin yanına götürmek üzere Amerika'ya geri götürdü" dedi. 'Polis onu durdurmadı, dolayısıyla şüpheli değil.'

'Sizce Stephen bunu neden yaptı, onları kaçırdı ve kurbanlarını öldürmeden önce bu kadar uzun süre orada tuttu?'

'Seri katilleri neyin harekete geçirdiğini anlamaya çalışarak uzun yıllar harcadım. Çoğu zaman empati eksikliğinden ve güç ve kontrol arzusundan kaynaklanır. Magdalena'nın polise anlattığına göre Stephen onu karanlıkta tutmaktan ve ona işkence etmekten büyük zevk alıyordu. Eğer hapishaneden sağ kurtulursa eminim ki psikologlar onu incelemek için sıraya girecek.'

"Peki Simon Kendal'a gelince?" diye sordu Alan.

'Yanlış zamanda yanlış yerdeydi. Della bana, Simon'un Stephen'a bir cesedi atmak üzereyken rastladığını düşündüklerini söyledi; bunun Temmuz ayı sonlarında kaybolan Jennie Newlove adında genç bir kadın olduğunu düşünüyorlar. Şu ana kadar onun ortadan kaybolmasıyla ilgili koşullar hakkında çok az şey biliniyordu.'

Alan ciddiyle başını salladı.

'Jennie Newlove, otopsi sırasında tespit ettiğimiz cesetlerden biriydi' dedi.

Kate, "Simon'un gece kalktığını, yürüyüşe çıktığını, Stephen'ın cesedini atmasından rahatsız olduğunu ve kavga ettiklerini düşünüyorlar" dedi. "Peki ya çadır kazığı?" diye sordu Alan. 'Dava dosyasına baktığımda çadır kazığıyla bıçaklandığını fark ettim.'

Kate, "Arkadaşı Geraint birkaç gün önce gözaltından serbest bırakıldı ve akları" dedi. Geraint, polisin evinde ele geçirdiği çadırda çadır kazıklarından birinin eksik olduğunu söylüyor. Polis, Simon'un meşru müdafaa için çadır kazığı taşıdığını düşünüyor. Kamp alanı hiçliğin ortasında ve bildiğimiz gibi tuvaletler genellikle uyuyamayanlar tarafından kullanılıyor. Stephen çadır kazığını Simon'a saplayabilirdi. Simon daha sonra köşeye sıkıştırıldı, suya atladı ve yüzmeye başladı. Stephen teknesiyle rezervuarın çok yukarılarında onu takip etti. Simon büyük miktarda kan kaybetti ve boğuldu; sonra cesedini kilise kulesinin yanında yüzerken buldum.'

Kate, Tristan'la birlikte morgdan çıktığında güneşin doğmasına sevinmişti. İçerideki soğuk kemiklerine kadar işlemiş ve o cesetleri görmek onu daha da ürkütmüştü.

Sıcaklığın içinde durarak bir süre arabasının önünde durdular. "İyi misin?" diye sordu. Tristan gözleri kapalı bir şekilde arkasına yaslanmış, yüzündeki güneşin tadını çıkarıyordu. Gözlerini açtı.

'Evet. Öyle düşünüyorum' dedi.

Kate konuyu değiştirerek, "Sarah ve Gary'nin düğününe davet aldım" dedi.

'Seni davet edeceğini söyledi' dedi.

'Fikrini ne değiştirdi?'

"Sanırım Magdalena'yı bulmak için yola çıktığın için sana gizliden

gizliye hayranlık duyuyor."

'Biz Bunun için gittim,' diye düzeltti Kate.

Tristan bilmiş bir gülümsemeye "Ve tabii ki Sarah artık hikayeyi anlatabilir çünkü kaçış arabasını o kullanıyordu" dedi. "Ve Sarah'nın versiyonunda -bilmeniz için sizi uyarmak için- o bizi yüksek hızda sürdürdü ve onun sayesinde oraya zamanında ulaştık ve Magdalena'nın hayatını kurtardık." Ah, sabahlığını ve tavşan terliklerini de giymiyordu."

Kate güldü. Davet üzerine bana bir artı bir verdi, ben de Jake'i getirmeyi düşünüyordum. O hafta sonu benimle kalacak." "Harika olacak. Her şeye rağmen Peter'la buluşması iyi mi?' Kate omuz silkti. 'Bilmiyorum. Peter'a yazması istendi ki bu beni pek heyecanlandırmıyor ama babasının kim olduğu konusunda hiçbir yanılsamaya kapılmış gibi görünmüyor' dedi. 'Zaman gösterecek... Peki ya sen ve Sarah?'

'Erkeklerden hoşlandığım gerçeğine yaklaşıyor.'

Peki ya sen? Bu senin için sorun değil mi?'

'Kendime karşı dürüst olduğum için mutluyum. Çıkma konusunda biraz gerginim,' dedi bir gülümsemeye.

Kate, "Aman Tanrım, randevu bulmakta hiç sorun yaşamayacaksın" diye güldü.

Arabaya bindiler. Kate motoru çalıştırmaya gitti, sonra tereddüt etti ve Tristan'a döndü. Ona söylemesi gereken bir şey daha olduğunu biliyordu.

'Dinle, gelecek hakkında çok düşündüm ve üniversiteye bildirimimi teslim edeceğim' dedi.

'Neden?'

'Hayalimdeki meslek polis olmaktı. Bunun nasıl sonuçlandığını biliyoruz ve o zamandan beri ders vermekten keyif alıyorum - ve son sekiz yıldır bu iyi bir şeydi - ama özel dedektif olmak istiyorum. Tam zamanlı. Doğru şekilde yapın. Bunu nasıl yapacağımı henüz tam olarak bilmiyorum... Ve endişelenmeyin, akademik yılın geri kalanında burada kalacağım ve sizi eğitmen olarak kabul edecek başka öğretim üyeleri de tanıyorum. araştırma görevlisi...'

Kate nefes verdi, bunu söylediği için rahatlamıştı ama Tristan için

endişeleniyordu. 'Ya ben de seninle gelsem ve birlikte işe girseydik? Bazı dersler almam gerekeceğini biliyorum ve ayağa kalkana kadar bir süre Ashdean'da yarı zamanlı olarak çalışmam gerekebilir.'

"Bunu duymak çok güzel" dedi. 'Ama nasıl işe yarayacak?'

'Hadi kahve içelim ve bir plan yapalım' dedi. 'Benimki karamelli macchiato.'

Kate başını salladı ve gülümsedi ve özel dedektif olarak geleceklerini planlamak için güneşli sokaklarda bir kahve dükkanı aramak üzere yola çıktılar.

ROB'DAN MEKTUP

Sevgili Okuyucular,

Memnun kaldıklarını söylemek için iletişime geçen herkese teşekkür ederiz *Dokuz Karaağaç*. Güzel mesajlarınız ve geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel; Yazma sürecinin zor olduğu günlerde beni devam ettirdiler ve bana büyük bir destek verdiler; Kate, Tristan ve tüm karakterler hakkındaki geri bildirimlerinizi duymak harikaydı. İlk taslakta *Gölge Kumları*, Peter Conway yoktu ama Peter'dan nefret etmeyi ne kadar sevdiğinizi söyleyen o kadar çok mesaj aldım ki, pek çok insan ona bundan sonra ne olacağını bilmek istedi, ben de onu listeye dahil etmeye karar verdim. *Gölge Kumları*ve bence kitap bunun için daha iyi. Teşekkür ederim. Mesajların gelmesini sağlayın; Hepinizden haber almayı seviyorum.

Her zamanki gibi kitaplarımdan birini okumayı seçtiğiniz için teşekkür ederim. Eğer keyif aldıysan *Gölge Kumları*, Arkadaşlarınıza ve ailenize söylerseniz çok minnettar olurum. Bunu her kitabımın sonunda yazdım, ancak ağızdan ağza tavsiye, yeni okuyucuların kitaplarımdan birini keşfetmesinin en güçlü yolu olmaya devam ediyor. Desteğiniz büyük bir fark yaratıyor! Ayrıca bir ürün incelemesi de yazabilirsiniz. Uzun olmasına gerek yok, sadece birkaç kelime yeterli ama bu aynı zamanda yeni okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez bulmasına da yardımcı oluyor.

Daha önce de yazdığım gibi sahil kasabası Ashdean, üniversitesi

ve sakinleri, tıpkı Kate Marshall'ın uçurumun tepesinde yaşadığı Thurlow Körfezi gibi hayal ürünüdür. Konumu Birleşik Krallık haritasında aramak isterseniz, Ashdean'ın İngiltere'nin güney kıyısında, Budleigh Salterton adında güzel bir kasabanın yanında bir yer işgal ettiğini hayal ediyorum.

Peter Conway'ı ikinci kez ziyaret ettiğimiz Great Barwell Psikiyatri Hastanesi gibi Shadow Sands arazisi, rezervuar ve elektrik santralinin de hayal ürünü olduğunu eklemeliyim.

Kitapta kullanılan diğer yerler gerçektir, ancak tüm kurgularda olduğu gibi, biraz dramatik bir ifade kullandığım için beni affedeceğinizi umuyorum.

Hakkımda daha fazla bilgi edinmek veya bana mesaj göndermek için web siteme göz atabilirsiniz, www.robertbryndza.com.

Kate ve Tristan, başka bir sürükleyici cinayet soruşturması için kısa süre sonra geri dönecekler! O zamana kadar...

Robert Bryndza

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.